

หนังสือคาเนียล

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอิสรระ)

โดย คร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือดาเนียล

บทนำ: หนังสือดาเนียลถือว่าเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาเยาะที่ลึกในหมู่ผู้พยากรณ์น้อย หรือไม่มีเนื้อหาที่น้อยที่สุดในหมู่ผู้พยากรณ์ใหญ่ มันเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาหลักสองประการ: (1) อุปนิสัยฝ่ายวิญญาณของชายชื่อดาเนียลและเหล่าสหายของเขา และ (2) คำพยากรณ์ต่างๆที่พระเจ้าประทานให้เกี่ยวกับหลายสิ่งที่จะเกิดขึ้น ดาเนียลเป็นหนึ่งในผู้ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณในพระคัมภีร์และเป็นแบบอย่างอันแสนวิเศษสำหรับคริสเตียนจนถึงวันนี้ คำพยากรณ์ต่างๆในหนังสือดาเนียลไม่เพียงกล่าวถึงประวัติศาสตร์สมัยพระคัมภีร์เดิมของชนชาติอิสราเอลเท่านั้น แต่ยังกล่าวถึงอนาคตด้วย คำพยากรณ์ในหนังสือดาเนียลกำหนดขอบเขตสำหรับเรื่องอวสานกาลส่วนใหญ่ในพระคัมภีร์ (การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นในยุคสุดท้าย) มันให้โครงสร้างแบบครอบคลุมที่สุดของคำพยากรณ์ทั้งหมดในพระคัมภีร์

หนังสือดาเนียลถูกเขียนขึ้นหลังจากการแบ่งออกเป็นสองอาณาจักร คือ อิสราเอลและยูดาห์ อันที่จริงแล้วอาณาจักรฝ่ายเหนือคืออิสราเอลไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้วในตอนนั้น ดาเนียลอยู่ในกลุ่มคนยิวที่ถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลนในประมาณปี 605 ก่อน ค.ศ. โดยกองทัพบาบิโลนที่มีชัยชนะ มันเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของชาวบาบิโลนที่จะพยายามให้พวกคนหนุ่มหัวดีในหมู่เชลยมาเป็นส่วนหนึ่งของชนชาติของพวกเขาเอง พวกเขาทำเช่นนี้โดยมีจุดประสงค์สองประการ ประการแรกคือเพื่อปลูกฝังวัฒนธรรมและการปกครองแบบบาบิโลนเข้าไปในตัวเชลยเหล่านั้น และประการที่สองคือ เพื่อตัดดวงประโยชน์จากพวกเชลยที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ดังนั้น ดาเนียลและคนหนุ่มคนอื่นๆจากยูดาห์ได้ถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลน ดาเนียลใช้ชีวิตที่เหลือของตนที่นั่น เขาเขียนโดยกินเวลา 70 กว่าปีจากบาบิโลน (นั่นแปลว่าเขาเป็นชายชราแล้วตอนเขียนจบ) เขาได้เห็นไม่เพียงเนบูกัดเนสซาร์ผู้เกรียงไกรและเบลซัสซาร์ทายาทของเขาครอบครองอาณาจักรเท่านั้น แต่ยังได้เห็นการพิชิตอาณาจักร โดยคนมีเศียและเปอร์เซียด้วย หนังสือเล่มนี้เริ่มต้นในกรุงเยรูซาเล็มในประมาณปี 605 ก่อน ค.ศ. และสิ้นสุดในบาบิโลนในอีก

ประมาณ 70 ปีต่อมา ในช่วงเวลานั้น บาบิโลนเป็นมหาอำนาจของโลก ทั้งทางทหารและทางวัฒนธรรม พระเจ้าทรงใช้บาบิโลนเพื่อทดสอบประชาชนของพระองค์คือ ยูดาห์ เพราะใจที่กลับสัตย์และคือค้ำของพวกเขา อาณาจักรในอิสราเอลไม่ได้ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมอีกเลยจนทุกวันนี้

*****

ภาพรวมของดาเนียล 1: ดาเนียลตอนเป็นวัยรุ่นพบว่าตัวเองเป็นนักโทษพลยศสงครามที่ถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลนซึ่งเป็นประเทศต่างแดน ดาเนียลเกิดในชนชั้นขุนนาง หากไม่ได้เป็นหนึ่งในเชื้อพระวงศ์ของยูดาห์ก็ตาม เขาถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลนในช่วงปีที่สี่ของเยโฮยาคิม นอกจากคนอื่นๆแล้ว เขามีสหายสามคนซึ่งมีชื่อเป็นภาษาฮีบรูว่า ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์ รัฐบาลบาบิโลนตั้งใจที่จะอบรมบ่มนิสัยพวกเขาเพื่อทำหน้าที่รับราชการในอนาคตให้กับพวกบาบิโลน ด้วยเหตุนี้ ข้าราชการของบาบิโลนที่ถูกแต่งตั้งให้ดูแลพวกเขาจึงนำอาหารและเครื่องค้ำแห่งท้องพระโรงของบาบิโลนมาให้พวกเขา แน่ใจว่านี่รวมถึงเนื้อหมูและเหล้าสุราซึ่งฝ่าฝืนบัญญัติของโมเสสด้วย ดาเนียลและเหล่าสหายของเขาต้องตัดสินใจเรื่องพื้นที่นี้อย่างรวดเร็ว

ดนล 1:1-2 ในปีที่สามของรัชกาลเยโฮยาคิมกษัตริย์ของยูดาห์ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์ของบาบิโลนเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม และทรงล้อมเมืองไว้ ปีที่สามของเยโฮยาคิมคือประมาณปี 606 ก่อน ค.ศ. ดังที่ให้รายละเอียดไว้ใน 2 พงศาวดาร 36:5-8 บาบิโลนภายใต้การนำของเนบูคัดเนสซาร์มาล้อมกรุงเยรูซาเล็ม การล้อมนั้นกินเวลาประมาณหนึ่งปี

2 และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบเยโฮยาคิมกษัตริย์ของยูดาห์ไว้ในหัตถ์ของพระองค์ท่าน พร้อมทั้งเครื่องใช้บางชิ้นแห่งพระนิเวศของพระเจ้า และพระองค์ท่านก็นำของเหล่านั้นมายังแผ่นดินชินาร์มายังนิเวศแห่งพระของพระองค์ท่าน และทรงบรรจุเครื่องใช้เหล่านั้นไว้ในคลังของพระของพระองค์ท่าน การล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็ม โดยน้ำมือของเนบูคัดเนสซาร์เป็นสิ่งที่เกิดจากพระเจ้าโดยตรง อันที่จริงแล้วพระเจ้ากำลังทรงทดสอบยูดาห์เพราะความบาปของ

พวกเขา ด้วยเหตุนี้ ชาวบาบิโลนจึงปล้นสมบัติพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม แม้มิได้ทำลายมันในการบุกเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มครั้งแรกของพวกเขาก็ตาม พวกเขาจึงนำภาชนะบางส่วนที่ใช้ในการนมัสการ (แน่นอนว่าทำจากทองคำ) กลับไปยังบาบิโลน ที่นั่นภาชนะเหล่านั้นถูกใส่ไว้ในวิหารของพระเบล พระของบาบิโลน ชื่อชินาร์ มีความหมายตรงตัวว่า ‘แผ่นดินแห่งแม่น้ำสองสาย’ แผ่นดินเคลเดีย ซึ่งเป็นหัวใจของบาบิโลน ตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำไทกริสและแม่น้ำยูเฟรติสจริงๆ ชื่อนี้เป็นคำเหมือนที่ใช้เรียกบาบิโลนเหมือนกับที่โคลอมเบีย อเมริกา และสหรัฐอเมริกาเป็นคำเหมือนที่ใช้เรียกโดยทั่วไปทั้งสิ้น

ดนล 1:3-4 แล้วกษัตริย์นั้นก็ทรงบัญชาให้อัชเปนนัสหัวหน้าขันทีของพระองค์ท่าน ให้นำคนอิสราเอลบางคน ทั้งเชื้อพระวงศ์และเชื้อสายของเจ้านาย หลังจากเข้ายึดกรุงเยรูซาเล็มได้แล้ว เนบูคัดเนสซาร์ยังสั่งให้หัวหน้าขันที นั่นคือชายคนหนึ่งที่ชื่อว่าอัชเปนนัส พาพวกคนหนุ่มที่เป็นเชื้อพระวงศ์หรือมีชาติตระกูลดีกลับมายังบาบิโลนด้วย เพราะว่าอัชเปนนัสเป็นขันทีและถูกแต่งตั้งให้ดูแลพวกคนหนุ่มเหล่านี้จากยูดาห์ เราจึงอาจเกิดคำถามขึ้นมาว่าคนหนุ่มเหล่านี้ที่ถูกมอบให้อยู่ภายใต้การดูแลของเขาถูกทำให้เป็นขันทีเช่นกันหรือไม่ เท่าที่เห็น ดาเนียลไม่เคยแต่งงาน

4 พวกหนุ่มๆที่ปราศจากตำหนิ มีรูปร่างงามและเชี่ยวชาญในสรรพปัญญา กอปรด้วยความรู้และเข้าใจในสรรพวิทยา กับสามารถที่จะรับราชการในพระราชวังและทรงให้สอนวิชาและภาษาของคนเคลเดียให้เขาทั้งหลาย คนบาบิโลนมีนโยบายในการพาคนหนุ่มรูปงามและหัวดีที่สุดที่เป็นเชื้อพระวงศ์ของแผ่นดินต่างๆที่ถูกพิชิตมายังเคลเดีย ในการทำเช่นนั้น พวกเขาก็อบรมสั่งสอนคนหนุ่มเหล่านั้นในวิถีและค่านิยมต่างๆของบาบิโลนและพวกเขาช่วยระงับการลุกฮือขึ้นต่อต้านการปกครองของตนอีกด้วย เช่นเดียวกับที่โมเสสได้รับการอบรมสั่งสอนในวิชาการต่างๆของคนอียิปต์ ดาเนียลก็ได้รับการอบรมสั่งสอนในวิชาการของคนเคลเดียเช่นกัน คนเคลเดียแสวงหาคนหนุ่มที่มีรูปร่างหน้าตาดีและมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด พวกเขาหวังว่าจะสร้างขึ้นบนรากฐานที่ได้ถูกปลูกฝังแล้วในตัวคนหนุ่มเหล่านี้ คำที่แปลว่า วิชา (เซเฟอร์) มีความ

หมายตรงตัวว่า ‘หนังสือต่างๆ’ ดาเนียลและเพื่อนๆจะต้องเรียนรู้ไม่เพียงภาษาของคนบาบิโลนเท่านั้น (ซึ่งน่าจะเป็นภาษาอาราเมค) แต่ต้องเรียนรู้ประวัติศาสตร์และปรัชญาของบาบิโลนด้วย

ดนล 1:5 กษัตริย์ทรงให้นำอาหารสูงซึ่งกษัตริย์เสวย และเหล้าองุ่นซึ่งพระองค์ท่านดื่มให้แก่เขาเหล่านั้นตามกำหนดทุกวัน ทรงให้เขาทั้งหลายรับการเลี้ยงดูอยู่สามปี เมื่อครบกำหนดเวลานั้นแล้วทรงให้เขารับใช้ต่อพระพักตร์กษัตริย์ พอไปถึงในบาบิโลน กษัตริย์ก็สั่งให้ดาเนียลและเหล่าสหายของเขาได้รับส่วนอาหารประจำวันจากอาหารและเหล้าองุ่นที่ตนดื่ม พวกเขาต้องทำเช่นนี้เป็นเวลาสามปี คนบาบิโลนอาจคิดว่าโดยการรับประทานอาหารของกษัตริย์ คนหนุ่มเหล่านี้ก็จะมีพัฒนาการดีขึ้นทั้งในด้านร่างกายและสติปัญญา คำที่แปลว่าอาหาร (*พัรบัก*) หมายถึงอาหารอันโอชะ จากบริบทที่ตามมา เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงอาหารต่างๆ ที่พวกยิวที่เคร่งครัดถือว่าเป็นมลทิน ซึ่งรวมถึงชิ้นส่วนต่างๆของเนื้อหมู เบคอน และแฮม เป็นต้น คำที่แปลว่า *เลี้ยงดู (กาดัล)* มีความหมายว่า ‘ทำให้ยิ่งใหญ่หรือมีอำนาจ’ คนบาบิโลนคิดว่าพวกตนกำลังให้อาหาร ‘เพื่อสุขภาพ’ แก่ดาเนียลและเหล่าสหายเพื่อปรับปรุงร่างกายและสติปัญญาของพวกเขา

ดนล 1:6-7 ในบรรดาคนยูดาห์นั้นมีดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์ บุคคลสำคัญแต่ละคนในเรื่องราวที่จะกล่าวนี้ล้วนมีชื่อที่อ้างอิงถึงพระเจ้าทั้งสิ้น *ดาเนียล* มีความหมายตรงตัวว่า ‘พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาของข้าพเจ้า’ *ฮานันยาห์* มีความหมายตรงตัวว่า ‘พระเจ้าทรงโปรดปราน (หรืออวยพร)’ *มิชาเอล* มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ที่เป็นเหมือนพระเจ้า’ หรืออาจกล่าวได้ว่า ‘ตามพระฉายาของพระเจ้า’ และ *อาซาริยาห์* มีความหมายตรงตัวว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงช่วยเหลือ’ หรืออาจเป็น ‘พระเยโฮวาห์ทรงเป็นความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้า’ มันท่าที่ตรงที่ว่าชื่อฮีบรูสมัยโบราณไม่เพียงเอามาจากพระคัมภีร์เท่านั้น แต่ยังมีมั่งมั่นในการสรรเสริญพระเจ้าด้วย แม้แต่ในยูดาห์ที่ละทิ้งความจริงสมัยนั้น บางคนในพวกชนชั้นสูงยังตั้งชื่อบุตรหลานของตนพร้อมกับสรรเสริญพระเจ้าด้วย นี่สื่อถึงต้นตระกูลที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าของชายหนุ่มสี่คนนี้ และดังที่จะแสดงให้เห็นต่อไป พวกเขาดำเนินชีวิตสมชื่อของตนจริงๆ

7 และท่านหัวหน้าชั้นที่จึงตั้งชื่อให้ใหม่ ดาเนี่ยลนั้นให้เรียกว่าเบลเทซซซาร์ ฮานันยาห์ เรียกว่าซัครัค มิซาเอลเรียกว่าเมซาค และอาซาริยาห์เรียกว่าเอเบคเนโก คนบาบิโลนเปลี่ยนชื่อยิวของพวกเขาซึ่งอ้างอิงถึงพระเจ้าในหลายความหมายและให้ชื่อต่างชาติแก่พวกเขาซึ่งล้วนอ้างอิงถึงพระต่างตัวของตน ดาเนี่ยลถูกเปลี่ยนชื่อเป็น *เบลเทซซซาร์* ซึ่งมีความหมายว่า ‘เหรียญของพระเบล’ หรือผู้ดูแลรักษาทรัพย์สมบัติของพระเบล ฮานันยาห์ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น *ซัครัค* ซึ่งมีความหมายว่า ‘ผู้สื่อสารของกษัตริย์’ หรือ ‘ผู้สื่อสารของพระอาทิตย์’ มิซาเอลถูกเปลี่ยนชื่อเป็น *เมซาค* ซึ่งมีความหมายว่า ‘แขกของซัค’ โดยอันหลังนี้คือพระองค์หนึ่งของคนบาบิโลน สุดท้ายอาซาริยาห์ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น *เอเบคเนโก* ซึ่งมีความหมายว่า ‘ผู้รับใช้ของเนโบ’ โดยอันหลังนี้คือพระอิกองค์ของคนบาบิโลน คนหนุ่มสาวยิวที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าทั้งสี่คนนี้คงแข่งนำคุณกับการต้องถูกเรียกด้วยชื่อของพระต่างต่าง กระนั้นดังที่ข้อความจะแสดงให้เห็น ชื่อพระต่างต่างเหล่านี้อาจทำให้พวกเขามุ่งมั่นมากยิ่งขึ้นที่จะสัตย์ซื่อต่อพระเยโฮวาห์ต่อไป

ดนล 1:8 แต่ดาเนี่ยลตั้งใจไว้ว่าจะไม่กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยอาหารสูงของกษัตริย์ หรือด้วยเหล้าองุ่นซึ่งพระองค์ดื่ม เพราะฉะนั้นเขาจึงขอหัวหน้าชั้นที่ให้ออมเขาที่ไม่กระทำตัวให้เป็นมลทิน น่าที่จริงๆที่ดาเนี่ยลและเหล่าสหายของเขามีอุปนิสัยฝ่ายวิญญาณ เช่นนั้น เราต้องระลึกว่าพวกเขาเป็นเพียงวัยรุ่นที่ต้องจากบ้านมาไกลและอยู่ไกลจากอิทธิพลทางศาสนาของพวกยิวโดยตรง เท่าที่เป็นไปได้พวกเขาทราบดีว่าตนจะไม่ได้เห็นแผ่นดินเกิดของตนอีก พวกเขาได้อุปนิสัยและความเชื่อมั่นเช่นนั้นมาจากไหน แน่นอนว่าจากการอบรมสั่งสอนที่พวกเขาได้รับจากบิดามารดาของพวกเขา เห็นได้ชัดว่าพวกเขามีพื้นฐานที่ดีในพระราชบัญญัติของโมเสส มันสะท้อนให้เห็นถึงความเสมอต้นเสมอปลายและอุปนิสัยของครอบครัวของพวกเขา ก่อนพวกเขาถูกกวาดต้อนมา

คำที่แปลว่า **ตั้งใจ** (*ซุวัม*) มีความหมายด้วยว่า ‘มุ่งมั่น’ ดาเนี่ยลมุ่งมั่นที่จะไม่ทำให้ตัวเองเป็นมลทิน แม้ว่าอาหารประจำวันที่เขาได้รับปันส่วนจากกษัตริย์มีเนื้อสัตว์จากสัตว์มลทินทั้งหลาย เช่น หมู แฮม หรือเบคอน (ไม่ต้องพูดถึงสุราเมรัยที่มาพร้อมกับพวกมันด้วย) ดาเนี่ยลก็มุ่งมั่นที่จะไม่ทำให้ตัวเป็นมลทิน เขาตั้งใจว่าจะเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าในฐานะที่เขาเป็นยิวที่

เครื่องครัด มีการบ่งชี้ที่ชัดเจนถึงความมุ่งมั่นที่ว่าดาเนียลต้องทำสิ่งที่ถูกต้องและรักษาตัวให้บริสุทธิ์ และคั้งที่เราจะได้เห็น พระเจ้าทรงปูนบำเหน็จและอวยพระพรชายหนุ่มที่ซื่อตรงผู้นี้ อย่างอุดม หลังจากได้ตั้งใจแล้วว่า จะไม่ยอมรับประทานอาหารมลทินที่ถูกนำมาตั้งต่อหน้าเขา ให้เราสังเกตว่าดาเนียลมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อเรื่องนี้ ดาเนียลไม่ได้แสดงอาการคูหมั่นเหยียดหยาม ผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าเขาเลย เขาไม่ได้เรียกร้องสิทธิ์ของตนหรือขู่ เขากลับขอทางเลือกอื่นแทน

ดาเนียลให้ความเคารพต่ออำนาจที่ปกครองเหนือเขา แม้ว่าเขาไม่เห็นด้วยกับมันก็ตาม เขาไม่ได้แสดงอาการจ้องหง คือด่าทอ หรือหยาบคายแต่อย่างใด เขาเปี่ยมด้วยความเคารพและใช้คำขอ ต่อมาในหนังสือเล่มนี้ ดาเนียลถูกบรรยายว่ามีวิญญานเลิศ (ดู ดาเนียล 5:12 และ 6:3) วิญญานเลิศที่ว่ามันปรากฏชัดในดาเนียลหนุ่มแล้ว

ดนล 1:9-10   **และพระเจ้าทรงให้หัวหน้าขันทีชอบและสมเพชดาเนียล โปรด**

สังเกตว่าพระเจ้าทรงปกป้องดาเนียลโดยทำให้เขาได้รับความนับหน้าถือตาในสายตาของหัวหน้าขันที ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะความเคารพและยำเกรงของดาเนียล แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ เพราะพระเจ้าทรงจัดแจงให้เป็นไปเช่นนั้น คนเราไม่มีทางผิดพลาดจากการทำสิ่งที่ถูกต้อง

10 และหัวหน้าขันทีจึงกล่าวแก่ดาเนียลว่า "ข้าเกรงว่ากษัตริย์เจ้านายของข้าผู้ทรงกำหนดอาหารและเครื่องดื่มของเจ้า ทอดพระเนตรเห็นว่า พวกเจ้ามีหน้าตาซูบซีดกว่าบรรดาคนหนุ่มๆอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน เจ้าก็จะกระทำให้สิทธิ์ของข้าเข้าสู่อันตรายเพราะกษัตริย์"

อัสเปนนัสหัวหน้าขันทีอยู่ได้สิทธิอำนาจของเนบูคัดเนสซาร์ เขาแค่ปฏิบัติตามคำสั่งเท่านั้น บัดนี้เขาเผชิญกับคำปฏิเสธแบบให้เกียรติและจริงใจของดาเนียลที่มีต่อคำสั่งของกษัตริย์ หัวหน้าขันทีจึงหวาดกลัวเกี่ยวกับชะตากรรมของตัวเอง เห็นได้ชัดว่าอัสเปนนัสเชื่อว่าดาเนียลและเพื่อนๆจะได้รับประโยชน์จากการรับประทานอาหาร โอชะและสุราของกษัตริย์ และมักเป็นเช่นนี้เสมอที่ชาวโลกเชื่อคำโกหกของพญามาร โดยการปฏิเสธที่จะรับประทานอาหารของกษัตริย์ อัสเปนนัสกลัวว่าคนหนุ่มที่เขาดูแลจะมีหน้าตาซูบซีดเมื่อพวกเขาไปยืนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์ในอีกสามปีให้หลัง เขาจึงกลัวว่าตัวเองจะเป็นอันตราย

คนล 1:11-13

แล้วดาเนียลจึงกล่าวแก่มหาดเล็กผู้ที่หัวหน้าขันทีกำหนดให้ดูแล

ดาเนียล ฮานันยาห์ มิซาเอล และอาซาริยาห์ ว่า เห็นได้ชัดว่าอชเปนนัสได้ตั้งมหาดเล็กให้ดูแลดาเนียลกับเพื่อนๆ โดยเขามีชื่อว่าเมลซาร์ เมื่อได้ยินคำบ่นของอชเปนนัสที่หมายเหตุไว้ด้านบน ดาเนียลจึงยื่นข้อเสนอทางเลือกแก่เมลซาร์

12 "ขอท่านจงทดลองผู้รับใช้ของท่านสักสิบวัน ขอให้เขานำผักมาให้เรากินและนำมาให้เราดื่ม ดาเนียลและเพื่อนๆ แสดงออกถึงความเชื่ออันยิ่งใหญ่ แทนที่จะรับประทานอาหารของบาบิโลนซึ่งเป็นการผิดบัญญัติที่ยิวจะรับประทาน พวกเขากลับขอผัก พวกเขาเสนอที่จะกินแต่ผักและน้ำเป็นเวลาสิบวัน นี่เท่ากับว่าพวกเขากำลังทดสอบพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาวางใจพระเจ้าว่าจะทรงให้เกียรติพวกเขาและอวยพรพวกเขาที่ทำการที่ถูกต้อง และพระเจ้าก็ทรงทำเช่นนั้นจริงๆ โดยความเชื่อพวกเขาเชื่อว่าโดยการรับประทานผักแทนอาหารของกษัตริย์ (ซึ่งเป็นมลทินในทางพิธี) และเหล่าของกษัตริย์ พระเจ้าจะให้เกียรติพวกเขา นี่ไม่จำเป็นต้องหมายความว่ารับประทานอาหารแบบมังสวิรัตินั้นเป็นหนทางที่ดีต่อสุขภาพมากกว่า แมว่ามันไม่ส่งผลเสียต่อสุขภาพอย่างแน่นอนก็ตาม แน่แน่นอนว่าพวกเขาไม่ยอมรับประทานเนื้อสัตว์ที่มลทิน แต่ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การทำการที่ถูกต้องโดยความเชื่อและวางใจพระเจ้าว่าจะทรงอวยพร ดาเนียลจึงท้าทายเมลซาร์ให้ยอมใช้ทางเลือกนี้เป็นเวลาสิบวัน จากนั้นค่อยทดสอบพวกเขา นั่นคือ "ขอท่านจงทดลองผู้รับใช้ของท่าน"

13 แล้วให้ท่านตรวจดูหน้าตาของเราทั้งหลายเบื้องหน้าท่านและตรวจดูหน้าตาของบรรดาอนุชนผู้รับประทานอาหารสูงของกษัตริย์ และเมื่อท่านเห็นอย่างไรแล้วจงกระทำแก่ผู้รับใช้ของท่านอย่างนั้นเถิด" บททดสอบที่ดาเนียลเสนอนั้น ไม่มีอะไรซับซ้อน ขอให้เขาและเพื่อนๆ ทั้งสามคนรับประทานแต่ผักเป็นเวลาสิบวัน จากนั้น จงเปรียบเทียบสีคนนี้กับคนอื่นๆ ที่เหลือที่รับประทานอาหารของกษัตริย์ (นี่คือชัดเจนว่าคนหนุ่มชาวยิวคนอื่นๆ ไม่มีอุปนิสัยและความเชื่อมั่นที่จะปฏิเสธอาหารของบาบิโลน เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเต็มใจที่จะยอมยอมความเชื่อมั่นเพื่อที่จะเข้ากับคนบาบิโลนได้) นอกจากนี้ ดาเนียลยังเสนอบททดสอบที่เรียบง่ายอีกด้วย ลองตรวจดูผิวพรรณใบหน้าของทั้งสี่คนนี้ที่รับประทานแต่ผัก โดยเปรียบเทียบกับคนเหล่านั้นที่

กินอาหารของกษัตริย์ หลังจากสิบวัน จึงตัดสินใจโดยอิงจากสิ่งที่ท่านได้เห็นจริงๆ อีกครั้งที่บทเรียนตรงนี้ไม่ใช่การเป็นมังสวิรัตเมื่อเทียบกับการรับประทานเนื้อสัตว์ แต่บทเรียนจากเรื่องนี้คือเรื่องของคนหนุ่มสี่คนที่เต็มใจที่จะยึดมั่นในจุดยืน โดยความเชื่อ เชื่อฟังพระวณะของพระเจ้า และทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า พระเจ้าจะทรงให้เกียรติความเชื่อมั่นเช่นนั้นเสมอ

ดนล 1:14-16 เขาก็ยอมทำตามคนเหล่านั้นในเรื่องนี้และทดลองเขาอยู่สิบวัน เมื่อถูกเสนอเรื่องง่ายๆเช่นนั้น เมลซาร์จึงยอมทำตาม เขาอนุญาตให้ดาเนียลและเพื่อนๆ ทั้งสามทำการทดสอบนี้ต่อไปเป็นเวลาสิบวัน

15 เมื่อครบสิบวันแล้วหน้าตาของคนเหล่านั้นดีกว่า และเนื้อหนังก็อ้วนท้วนสมบูรณ์กว่าบรรดาอนุชนที่รับประทานอาหารสูงของกษัตริย์ พอสิ้นสิบวันนั้น ผิวพรรณของดาเนียลและเพื่อนๆ ก็ผุดผ่องกว่าและร่างกายของพวกเขาก็ดูมีน้ำมีนวลและเต่งตึงมากกว่า พวกเชลยยิวคนอื่นๆ ที่เหลือที่ยอมทำตามแบบแผนของชาวโลกและออมชอมความเชื่อมั่นของตนก็ดูด้อยกว่า เมื่อเทียบกันแล้ว อีกครั้งที่พระเจ้าทรงให้เกียรติคนเหล่านั้นที่โดยความเชื่อ ได้เชื่อฟังพระวณะของพระองค์และทำสิ่งที่ถูกต้อง พระเจ้าจึงประทานเกียรติแก่ดาเนียลและเพื่อนๆ ของเขา

16 ดังนั้นมหาดเล็กจึงนำอาหารสูงส่วนของเขาทั้งหลายและเหล้าองุ่นซึ่งเขาทั้งหลายควรจะได้ดื่มนั้นไปเสีย และให้ผักแก่เขา เมลซาร์ ผู้เป็นมหาดเล็กที่ดูแลดาเนียลและเพื่อนๆ จึงละเว้นพวกเขาจากการรับประทานอาหารและเหล้าของกษัตริย์และอนุญาตให้พวกเขารับประทานแต่ผักและน้ำได้ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาทำเช่นนั้นติดต่อกันตลอดระยะเวลาสามปีที่พวกเขาต้องเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเข้าเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์

ดนล 1:17 ฝ่ายอนุชนทั้งสี่คนนี้ พระเจ้าทรงประทานสรรพวิทยา และความชำนาญในเรื่องวิชาทั้งปวงและปัญญา และดาเนียลเข้าใจในนิมิตและความฝันทุกประการ ดาเนียลและเพื่อนๆ ได้ทดสอบพระเจ้าแล้ว โดยความเชื่อพวกเขาได้เชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา โดยความเชื่อพวกเขาได้กระทำการที่ถูกต้องแล้ว ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึง

ประทาน (1) สรรพวิทยา, (2) ความชำนาญในเรื่องวิชาทั้งปวง, (3) ปัญญาและแก้ดาเนียด (4) พระเจ้าประทานความเข้าใจในนิมิตและความฝันทุกประการ

พระเจ้าทรงอวยพรเหล่าผู้รับใช้หนุ่มที่เชื่อฟังของพระองค์ด้วยความคิดที่เยียบแหลม ความเฉลียวฉลาดในระดับที่สูงผิดปกติ พระองค์ยังประทานสติปัญญาให้แก่พวกเขาด้วย อาหารที่พวกเขาได้รับประทานประกอบด้วยความเชื่อฟังของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้าส่งผลเป็นความคิดที่เยียบแหลม นอกจากนี้ พระเจ้ายังประทานให้ดาเนียดผู้นำของกลุ่มมีความเข้าใจเป็นพิเศษในเรื่องนิมิตและความฝันด้วย พระเจ้ากำลังทรงกระทำกิจเพราะพระองค์ทรงมีพันธกิจพิเศษสำหรับดาเนียดในอนาคต

ดนล 1:18-20 พอลันกำหนดเวลาที่กษัตริย์ทรงบัญชาให้นำเขาทั้งหลายเข้าเฝ้าหัวหน้าชั้นที่จึงนำเขาทั้งหลายเข้ามาเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์ เมื่อช่วงเวลาสามปีที่กำหนดไว้สิ้นสุดลง อัสเปนีส์ก็พาตัวดาเนียดและเพื่อนๆ ทั้งสามคนของเขาไปเข้าเฝ้ากษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

19 และกษัตริย์ก็ทรงสัมภาษณ์เขา ในบรรดาอนุชนเหล่านั้นไม่พบสักคนหนึ่งเหมือนดาเนียด ฮานันยาห์ มิซาเอลและอาซาริยาห์ เพราะฉะนั้นเขาจึงได้รับใช้ต่อพระพักตร์กษัตริย์ เห็นได้ชัดว่า พวกเขาเฉลียวฉลาดกว่าเพื่อนที่เหลือกก็ถูกนำตัวไปเข้าเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ดาเนียดและเพื่อนๆ ก็หาใครเปรียบได้เลย เมื่อกษัตริย์ได้สัมภาษณ์พวกเขา (นั่นคือ คุยกับพวกเขา ถามคำถามพวกเขา และฟังพวกเขา) มันก็เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเฉลียวฉลาดเหลือจะกล่าวเมื่อเทียบกับเพื่อนๆ ที่ถูกจับมาเป็นเชลยด้วยกัน ยิ่งไปกว่านั้น พระเจ้าทรงทำให้พวกเขามีรูปลักษณ์ภายนอกที่งดงามกว่าเพื่อนๆ ที่รับประทานอาหารของบาบิโลนอีกด้วย พวกเขาได้ให้เกียรติพระเจ้าโดยหลีกเลี่ยงอาหารที่เป็นมลทินและเครื่องดื่มของคนบาบิโลน โดยความเชื่อพวกเขาได้เชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา พระเจ้าประทานเกียรติและอวยพรพวกเขาเป็นการตอบแทน มันปรากฏชัดให้ทุกคนได้เห็น

20 ในบรรดาเรื่องราวอันเกี่ยวกับปัญญาและความเข้าใจ ซึ่งกษัตริย์ตรัสถามเขาทั้งหลาย ทรงเห็นว่าเขาทั้งหลายดีกว่าพวกโหร และพวกหมอดู ซึ่งอยู่ในอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์สืบ

เท่า น่าสนใจตรงที่ว่าพวกเขาดีกว่าเพื่อนๆในบรรดาเรื่องราวอันเกี่ยวกับปัญญาและความเข้าใจอันที่จริงแล้ว เบนุคัดเนสซาร์พบว่าพวกเขาดีกว่า “พวกโหระและพวกหมอดู” อาชีพที่เกิดในอาณาจักรของเขาถึงสิบเท่า วลีหลังนี้เป็นพยานถึงลักษณะเฉพาะตัวของการนับถือพระต่างค้ำวและแม้กระทั่งศาสตร์เร้นลับของวัฒนธรรมบาบิโลน

คำที่แปลว่า พวกโหระ (ซารทม) มีความหมายตรงตัวว่า 'ผู้ทำนาย, นักเล่นกล หรือนักดาราศาสตร์' มันยังมีความหมายด้วยว่า 'ผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์เร้นลับ' คำที่แปลว่า พวกหมอดู (อัสซัพ) หมายถึง 'พวกหมอพราย, คนปลุกผี, นักดาราศาสตร์, หมอเสน่ห์ หรือคนไล่ผี' คนเหล่านั้นเป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์เบนุคัดเนสซาร์ โลกในสมัยนั้นและในปัจจุบันถูกบงการโดยพญามาร มันปรากฏชัดแจ้งและเปิดเผยในสมัยนั้น แม้ว่ามันอาจหลบๆซ่อนๆในทุกวันนี้มากกว่าก็ตาม บทเรียนที่ชัดเจนของดาเนียลบทที่ 1 ก็คือว่า พระเจ้าจะทรงอวยพรคนเหล่านั้นเป็นพิเศษที่เชื่อฟังพระองค์และทำสิ่งที่ถูกต้อง โดยความเชื่อ ดู เพลงสดุดี 5:12

ดนล 1:21 และดาเนียลก็ได้รับราชการเรื่อยมาจนปีแรกแห่งรัชกาลกษัตริย์

ไซรัส เบนุคัดเนสซาร์ล้อมกรุงเยรูซาเล็มในประมาณปี 606 ก่อน ค.ศ. การกวาดต้อนยูดาห์ไปเป็นเชลยครั้งแรกเริ่มขึ้นในปีถัดมาคือ 605 ก่อน ค.ศ. ไซรัสขึ้นครองราชย์ในปี 534 ก่อน ค.ศ. และดาเนียลมีชีวิตอยู่อย่างน้อยก็นานขนาดนั้น ในปีแรกของไซรัสมีราชโองการครั้งแรกที่อนุญาตให้เอสราและคนอื่นๆกลับไปสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ ดู เอสรา 1:1 มันสำคัญตรงที่ว่าดาเนียลซึ่งเป็นหนึ่งในคนที่ถูกกวาดต้อนมายังบาบิโลนพวกแรกมีชีวิตอยู่จนได้เห็นการสิ้นสุดลงของการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

*****

ภาพรวมของดาเนียล 2: ในบทที่สองนี้ ความฝันของเบนุคัดเนสซาร์ถูกนำเสนอในข้อ 1-13 มันถูกเปิดเผยแก่ดาเนียลในข้อ 14-23 ดาเนียลถูกพาไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ในข้อ 24-30 ดาเนียลแก้ความฝันนั้นในข้อ 31-45 และเกียรติถูกให้แก่ดาเนียลและเพื่อนๆในข้อ 46-49

ดนล 2:1-3

ในปีที่สองแห่งรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์ เนบูคัดเนสซาร์ทรงพระ

สุบิน พระทัยของพระองค์ก็ทรงเป็นทุกข์ บรรทมไม่หลับ ดูเหมือนเกิดความยุ่งยากเล็กน้อยเกี่ยวกับลำดับเวลาตามพระคัมภีร์ เนบูคัดเนสซาร์ได้ลี้ภัยเขรฐาเล็มไว้ในปีแรกของการครองราชย์ของเขาตามที่เยเรมีย์ 25:1 ได้กล่าวไว้ เวลาผ่านไปอย่างน้อยหนึ่งปีในการลี้ภัยนั้น หลังจากไปถึงในบาบิโลน เวลาผ่านไปสามปีก่อนที่ดาเนียลถูกพาตัวไปเข้าเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์ ดู ดาเนียล 2:18 อย่างไรก็ตาม ตรงนี้เนบูคัดเนสซาร์มีความฝันที่รบกวนจิตใจในปีที่สองแห่งการครองราชย์ของเขา Jamieson, Fausset และ Brown เสนอคำตอบดังนี้ “ทางออกของปัญหานี้ก็คือว่า เนบูคัดเนสซาร์ตอนแรกครอบครองในฐานะผู้ได้บังคับบัญชาของนาโบโปลัสซาร์บิดาของเขา ซึ่งบทแรกอ้างอิงถึงช่วงเวลานั้น (ดาเนียล 1:1) ขณะที่ ‘ปีที่สอง’ ในบทที่สองนี้นับตั้งแต่การได้ครอบครองแต่เพียงผู้เดียวของเขา” ดังนั้น ในปีที่สองของการได้ครอบครองแต่เพียงผู้เดียวของเขา พระเจ้าประทานความฝันที่รบกวนจิตใจมากมายแก่เขาซึ่งทำให้เขาตื่นขึ้นมากลางดึก เพราะลักษณะเฉพาะตัวที่เน้นศาสตร์เร้นลับของวัฒนธรรมบาบิโลน พวกเขาจึงเน้นที่ความหมายของความฝัน

2 แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชาให้มีหมายเรียกพวกโหร พวกหมอดู พวกนักวิทยาศาสตร์ และคนเคลเดียเข้าทูลกษัตริย์ให้รู้เรื่องพระสุบิน เขาทั้งหลายก็เข้ามาเฝ้ากษัตริย์ ด้วยเหตุนี้ เนบูคัดเนสซาร์จึงเรียกตัวเหล่าที่ปรึกษาของเขา ได้แก่ พวกโหร พวกหมอดู พวกนักวิทยาศาสตร์ และคนเคลเดีย มีการกล่าวสั้นๆถึงพวกโหรและพวกหมอดูใน 1:20 พวกนักวิทยาศาสตร์และคนเคลเดียถูกเสริมเข้ามาตรงนี้ พวกแรกหมายถึงผู้ที่ใช้เวทมนตร์และศาสตร์ของพ่อมด คนเคลเดียในบริบทนี้หมายถึงพวกปุโรหิตและนักวิทยาศาสตร์จากประเทศเคลเดีย คนเหล่านี้ถูกพาตัวไปเข้าเฝ้ากษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

3 และกษัตริย์ตรัสกับเขาว่า "เราได้ฝัน และจิตใจของเราก็เป็นทุกข์ อยากรู้ว่าฝันว่าอะไร" เนบูคัดเนสซาร์ซึ่งระแวงเกี่ยวกับความสามารถของพวกเขาตั้งต้นที่ใช้ศาสตร์เร้นลับที่มารวมตัวกันนี้แค่บอกคนเหล่านั้นว่าตนมีความฝันที่รบกวนจิตใจ

ดนล 2:4-6

แล้วคนเคลเดียจึงกราบทูลกษัตริย์เป็นภาษาอารัมว่า "โอ ข้าแต่ กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์ ขอทรงเล่าพระสุบินให้แก่พวกผู้รับใช้ของพระองค์ แล้วเหล่า ข้าพระองค์จะได้ถวายคำแก่พระสุบิน" พวกเขาสืบแปลมงกุฎที่ใช้ศาสตร์เร้นลับที่มารวมตัวกันซึ่ง นำโดยคนเคลเดียรับขอกษัตริย์ให้บอกความฝันแก่พวกเขาและพวกเขาจะถวายคำแก่ฝันแก่เขา ภาษาอารัมเรียกได้อีกแบบว่าภาษาซีเรีย มันเป็นต้นแบบของภาษาอาราบิกในปัจจุบัน เห็นได้ชัดว่ามันเป็นภาษาราชการของบาบิโลน (ตั้งแต่ดาเนียล 2:4 ไปจนถึงบทที่ 8 หนังสือดาเนียลถูก เขียนเป็นภาษาอารามค ซึ่ง เป็นภาษาโบราณของซีเรีย มันจึงเป็นภาษาเดียวกับภาษาเคลเดีย ซึ่งเป็นภาษาราชการของบาบิโลน ซึ่งคล้ายกับภาษาฮีบรู แม้ไม่เหมือนกันทุกอย่างก็ตาม

5 กษัตริย์ทรงตอบคนเคลเดียว่า "เราจำความฝันนั้นไม่ได้แล้ว ถ้าเจ้าไม่ให้เรารู้ความฝัน พร้อมทั้งคำแก่ฝัน เจ้าจะถูกหั่นเป็นชิ้นๆ และบ้านเรือนของเจ้าจะต้องเป็นกองขยะ เนบูกัดเนสซาร์แจ้งให้ 'พวกปราชญ์' ของเขาที่มารวมตัวกันทราบว่าตนได้ลืมความฝันนั้นเสียแล้ว นั่นอาจมีความจริงอยู่บ้าง น้อยคนนักที่จะจำรายละเอียดของความฝันที่แปลกๆของตนได้หลังจากตื่น แล้ว อย่างไรก็ตาม นี่คือการเนบูกัดเนสซาร์ระแวงเกี่ยวกับความสามารถที่แท้จริงของเหล่าที่ปรึกษาของเขา ด้วยเหตุนี้ เขาจึงสั่งคนเหล่านั้นให้เล่าความฝันของเขาให้เขาฟัง หากคนเหล่านั้นทำตามที่ตั้งไม่ได้ เขาก็สัญญาว่าจะหั่นคนเหล่านั้นเป็นชิ้นๆและทำบ้านของพวกเขาเป็นกองขยะ และกองปุ๋ย

6 แต่ถ้าเจ้าตำแดงความฝันและคำแก่ฝันให้เรา เจ้าจะได้รับของขวัญ รางวัล และ เกียรติยศใหญ่ยิ่ง ฉะนั้นจงตำแดงความฝันและคำแก่ฝันให้เรา" อย่างไรก็ตาม ถ้าพวกเขาสืบแปลมงกุฎที่ใช้ศาสตร์เร้นลับเหล่านี้สามารถเล่าความฝันของกษัตริย์ได้และถวายคำแก่ฝันได้อย่างถูกต้อง เขาก็สัญญาว่าจะปูนบำเหน็จให้พวกเขาอย่างงาม เขาจึงสั่งให้คนเหล่านั้นเล่าความฝันนั้น และให้คำแก่ฝัน เห็นได้ชัดว่าเนบูกัดเนสซาร์เริ่มเหลือออกแล้วกับพวกที่ปรึกษาฝีมือของเขา

ดนล 2:7-9

เขาทั้งหลายกราบทูลคำรับสองว่า "ขอกษัตริย์เล่าพระสุบินแก่ พวกผู้รับใช้ของพระองค์ และเหล่าข้าพระองค์จะถวายคำแก่พระสุบิน พระเจ้าข้า" เรากง

นี่ก็ออกถึงความลำบากใจของที่ปรึกษาเหล่านี้ที่อ่อนวอนกษัตริย์อีกครั้งให้บอกความฝันของตนแก่พวกเขา จากนั้นพวกเขาก็จะแปลความหมายของความฝันนั้นให้เขา

8 กษัตริย์ทรงตอบว่า "เรารู้เป็นแน่แล้วว่า เจ้าพยายามจะถ่วงเวลาไว้ เพราะเจ้าเห็นว่าเราจำความฝันนั้นไม่ได้แล้ว คำตอบของกษัตริย์มีความหมายว่า 'เรารู้แน่ว่าพวกเจ้ากำลังพยายามซื้อ (คือ ถ่วง) เวลาเพราะเหตุที่ว่าเราจำความฝันนั้นไม่ได้แล้ว' คำที่แปลว่า ถ่วง (เชบั้น) มีความหมายตรงตัวว่า 'ซื้อ'

9 แต่ถ้าเจ้าไม่ให้เรารู้ความฝัน ก็มีคำตัดสินเจ้าอยู่ข้อเดียว เพราะเจ้าทั้งหลายตกลงที่จะพูดเท็จและพูดเท็จต่อหน้าเรา จนจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นเจ้าจงบอกความฝันให้แก่เรา แล้วเราจึงจะรู้ว่าเจ้าจะถวายเป็นค่าแก่ความฝันให้เราได้" เนบูกัดเนสซาร์ไม่เกรงใจพวกที่ปรึกษาของเขาแล้ว หากพวกเขาไม่ยอมบอกความฝันของเขาแก่เขา ก็มีราชโองการเดียวสำหรับพวกเขา นั่นคือ ประหารชีวิต เราเห็นชัดเจนถึงความไม่ไว้วางใจและความหวาดระแวงของกษัตริย์ที่มีต่อพวกนักต้มตุ๋นเหล่านี้ เขากล่าวหาคนเหล่านั้นว่าเตรียมคำพูดโกหกและข้อฉลวยเพื่อพูดกับเขา "จนจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงไป" กษัตริย์รู้ดีว่าพวกเขาหวังว่าตนสามารถถ่วงเวลาได้จนกว่า (1) เขาลืมเรื่องนี้ไปเองและเปลี่ยนเรื่องคุย

ที่เป็นลางร้ายยิ่งกว่าคือ ความหมายที่สื่อเป็นนัยว่า (2) เขาระแวงว่าคนเหล่านั้นกำลังสมคบคิดกันเพื่อที่จะล้มล้างราชบัลลังก์ของเขา เขาจึงทั้งหวาดระแวงและไม่เห็นใจพวกเขาเลยอีกครั้งที่เขาสั่งคนเหล่านั้นให้เปิดเผยความฝันของเขาเพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาสามารถถวายเป็นค่าแก่ฝันที่เหมาะสมได้จริง

ดนล 2:10-11 คนเคลเดียจึงกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ไม่มีบุรุษคนใดในพิภพที่จะสำแดงเรื่องกษัตริย์ได้ เพราะฉะนั้นไม่มีกษัตริย์ เจ้านายหรือผู้ปกครองคนใดได้ถามสิ่งเหล่านี้จากโหร หรือหมอดู หรือคนเคลเดีย คนเคลเดียและเหล่าสหายที่หวาดกลัวจึงทักท้วงว่าไม่มีผู้ใดบนพื้นพิภพที่สามารถทำสิ่งที่กษัตริย์เรียกร้องได้ พวกเขาจึงทักท้วงว่าไม่มีผู้ครอบครองคนใดเคยขอเรื่องเช่นนี้จากคนอย่างพวกเขา

11 สิ่งซึ่งกษัตริย์ตรัสถามนั้นยากและไม่มีผู้ใดจะสำแดงแต่กษัตริย์ได้ นอกจากพระเจ้า ผู้ซึ่ง
มิได้อยู่กับมนุษย์" คำว่า *ยัคคิยร์* นอกจากแปลว่า 'หายาก' แล้วยังมีความหมายด้วยว่า 'ยาก' พวกเขา
เขากล่าวหากษัตริย์ว่าขอสิ่งที่ยากสุดๆ เท่าที่พวกเขารู้ ไม่มีผู้ใดกระทำตามคำขอของเขาได้
นอกจากพวกพระเจ้า จะว่าไปแล้วพวกเขาก็พูดถูก ไม่มีมนุษย์คนใดทำตามที่เนบูคัดเนสซาร์ขอได้
อย่างไรก็ตาม พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ที่แท้จริงทรงทำได้และจะทรงกระทำ

ดนล 2:12-13 เพราะเรื่องนี้กษัตริย์จึงทรงกริ้วและเกรี้ยวกราดนักและรับสั่งให้
นำพวกนักปราชญ์ทั้งหมดของบาบิโลนเสีย ในปฏิบัติการตอบสนองการขจัดขึ้นของเหล่าที่ปรึกษา
ของเขา เนบูคัดเนสซาร์ก็บันดาลโทษและสั่งให้ประหารชีวิตพวกนักปราชญ์แห่งบาบิโลนทุก
คน เขาเหลืออดกับพวกเขาทุกคนแล้ว เขาถือว่าพวกเขาทุกคนเป็นพวกจอมปลอมและน่าสงสัย
ในเรื่องความจงรักภักดี

13 เพราะฉะนั้นจึงมีพระราชกฤษฎีกาประกาศไปว่าให้นำนักปราชญ์เสียทั้งหมด เขาจึง
เที่ยวหาดาเนียลและพรรคพวกเพื่อจะฆ่าเสีย ดังนั้นจึงมีพระราชกฤษฎีกาออกไปให้ประหาร
ชีวิต 'นักปราชญ์' ทุกคนแห่งบาบิโลน ดาเนียลและสหายทั้งสามของเขาก็ถูกรวมอยู่ในพระราช
กฤษฎีกานี้ด้วย

ดนล 2:14-15 แล้วดาเนียลก็ตอบอารีโอกหัวหน้าราชองครักษ์ผู้ที่จะออกไปเที่ยว
หานักปราชญ์ของบาบิโลน ด้วยถ้อยคำแยบคายและปรีชาสามารถ อารีโอก หัวหน้าราชองครักษ์
โผล่มาเพื่อจับกุมดาเนียลและเพื่อนๆ อย่างไรก็ตาม ดาเนียลตอบเขาไป "ด้วยถ้อยคำแยบคายและ
ปรีชาสามารถ" นั่นคือ อย่างมีปัญญาและรอบคอบ ที่เห็นได้ชัดในอุปนิสัยของดาเนียลคือ สติ
ปัญญาแห่งการให้ความเคารพต่อสิทธิอำนาจ คำพูดที่อ่อนโยนและภาษาที่สุภาพของเขายับยั้งคำ
สั่งประหารชีวิตของพวกเขาเจ้าหน้าที่

15 ท่านถามอารีโอกหัวหน้าว่า "ไหนพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์จึงเร่งร้อนเล่า" แล้ว
อารีโอกก็เล่าเรื่องให้ดาเนียลทราบ ดาเนียลจึงถามอารีโอกว่าเกิดอะไรขึ้น เขาถามว่าเพราะเหตุใด
พระราชกฤษฎีกานั้นถึงเร่งร้อนยิ่งนัก จากนั้นอารีโอกจึงเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ดาเนียลฟัง

ดนล 2:16-18

แล้วดาเนียลก็เข้าไปเฝ้าและกราบทูลกษัตริย์ขอให้กำหนดเวลา

เพื่อท่านจะถวายคำแก่พระสุบินแก่กษัตริย์ เห็นได้ชัดว่าดาเนียลขอร้องอารีโอกให้อนุญาตให้เขาได้เข้าเฝ้ากษัตริย์ และขอกษัตริย์ให้ทรงใช้เวลาพวกเขา (เพื่ออธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้) และเขาจะเปิดเผยความฝันนั้นและตีความมันได้อย่างถูกต้อง เห็นได้ชัดว่าเนบูคัดเนสซาร์นับถือดาเนียล เขาไม่มีผลประโยชน์ทางการเมืองและเขารู้ว่าดาเนียลเป็นคนที่ซื่อตรงและชอบธรรมในด้านศีลธรรม ดังที่ข้อต่อไปจะบ่งบอก ดาเนียลได้ตามคำขอของตน

17 แล้วดาเนียลก็กลับไปเรือนของท่าน และแจ้งเรื่องให้ฮานันยาห์ มิซาเอล และอาซาริยาห์สหายของท่านฟัง ดาเนียลรีบกลับไปบ้านและเล่าเรื่องนั้นให้เพื่อนๆของเขาฟัง คือ ฮานันยาห์ มิซาเอล และอาซาริยาห์

18 และบอกเขาให้ขอพระกรุณาแห่งพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์เรื่องความลึกลับนี้ เพื่อดาเนียลและสหายของท่านจะไม่พินาศพร้อมกับบรรดานักปราชญ์อื่นๆของบาบิโลน เห็นได้ชัดว่าดาเนียลปรารถนาเวลาเพื่อที่จะกลับไปบ้านและอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงเปิดเผยความลับแห่งความฝันของเนบูคัดเนสซาร์และคำแก่ฝันนั้น พวกเขายังมีแรงจูงใจเพิ่มขึ้น หากพระเจ้าทรงกรุณาจนถึงขนาดตอบคำอธิษฐานของพวกเขา พวกเขาก็จะได้รับการไว้ชีวิต ถ้าหากไม่ พวกเขา ก็จะพินาศ แน่แน่นอนว่านั่นเพิ่มความร้อนรนและการเกิดผลให้แก่คำอธิษฐานของพวกเขา ดูยากอบ 5:16 พวกเขาจึงคุกเข่าลงอธิษฐาน มนุษย์ไม่เคยอธิษฐานหนักไปกว่าตอนที่ผลที่ตามมาของมันนั้นแรงกว่านที่สุด แม้ว่าคำอธิษฐานของดาเนียลและเพื่อนๆไม่ถูกบันทึกไว้สำหรับเรา แต่แน่นอนว่ามันเป็นคำอธิษฐานที่ร้อนรนและเกิดผล

ดนล 2:19

ในนิมิตกลางคืนทรงเผยความลึกลับนั้นแก่ดาเนียล แล้วดาเนียลก็

ถวายสาธุการแก่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของผู้ชอบธรรม ดูสุภาษิต 15:8 คึ้นนั่นเอง พระเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องราวทั้งหมดในนิมิตหนึ่งแก่ดาเนียล พระองค์ประทานรายละเอียดของความฝันของเนบูคัดเนสซาร์และคำแก่ฝันนั้นให้แก่ดาเนียล ด้วยเหตุนี้ดาเนียลจึงเริ่มสรรเสริญและถวายสาธุการแก่พระเจ้าตามที่มิบันทึกไว้ด้านล่าง

ดนล 2:20-23

ดาเนียลกล่าวว่า "ราชการแต่พระนามของพระเจ้าเป็นนิศย์ลึบไป

เพราะปัญญาและฤทธานุภาพเป็นของพระองค์ เมื่อพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของดาเนียล ดาเนียลก็ตอบสนองด้วยคำสรรเสริญมากมายแต่พระองค์ เขาถวายราชการแต่พระนามของพระเจ้าเสมอไปเป็นนิศย์ เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นแหล่งแห่งสติปัญญาและฤทธานุภาพ

21 พระองค์ทรงเปลี่ยนวาระและฤดูกาล พระองค์ทรงถอดกษัตริย์และทรงตั้งกษัตริย์ขึ้นใหม่ พระองค์ทรงประทานปัญญาแก่นักปราชญ์ และทรงประทานความรู้แก่ผู้ที่มีความเข้าใจ พระเจ้าเองทรงเป็นผู้เปลี่ยนแปลงไม่เพียงฤดูกาลต่างๆของปีเท่านั้น แต่ยังนำมาซึ่งวาระและฤดูกาลแห่งความรุ่งเรืองและความยากลำบากด้วย นี่สื่อชัดเจนว่าพระเจ้าทรงอยู่เหนือกิจการทั้งสิ้นของมนุษย์ พระองค์ทรงตั้งผู้ครองครองบนบัลลังก์และถอดคนเหล่านั้นได้ตามพระประสงค์ พระองค์ประทานสติปัญญาเพิ่มเติมให้แก่คนเหล่านั้นที่มีสติปัญญาอยู่แล้วและเพิ่มพูนความรู้ของคนเหล่านั้นที่มีความเข้าใจอยู่แล้ว กล่าวสั้นๆคือ พระเจ้าทรงสามารถและประทานสติปัญญาและความรู้จริงๆ ดู ยากอบ 1:5 ทั้งสิ้นขึ้นอยู่กับอำนาจสิทธิ์ขาดของพระองค์

22 พระองค์ทรงเผยสิ่งที่ลึกซึ้งและลึกลับ พระองค์ทรงทราบสิ่งที่อยู่ในความมืด และความสว่างก็อยู่กับพระองค์ ดาเนียลกล่าวจากประสบการณ์โดยตรง พระเจ้าเพียงเปิดเผยให้เขาทราบถึงรายละเอียดที่ลึกซึ้งและลึกลับของความฝันของเนบูกัดเนสซาร์ นอกจากนี้ ความทรงสัพพัญญูของพระเจ้ายังถูกนำเสนออย่างชัดเจนอีกด้วย พระองค์ทรงทราบความลับดำมืดที่สุดของจิตใจมนุษย์ พระองค์ทรงทราบว่าเกิดอะไรขึ้นภายใต้การเคลือบคลุมของความมืด อันที่จริง พระองค์ทรงเป็นความสว่าง แหล่งแห่งความสว่าง และความสว่างอยู่กับพระองค์ ดู ยอห์น 1:7-9, 3:19, 8:12, 9:5 และ 12:35,46 ดาเนียลประกาศถึงสง่าราศีและความสว่างของพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์เหมือนกับที่พระเยซูทรงกระทำในอีกหลายศตวรรษต่อมา

23 โอ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขออนุโมทนาและสรรเสริญพระองค์ ผู้ทรงประทานปัญญาและกำลังแก่ข้าพระองค์ ถึงนั้นที่พวกข้าพระองค์ทูลขอ พระองค์ก็ทรงให้ข้าพระองค์รู้แล้ว เพราะพระองค์ได้ทรงสำแดงเรื่องของกษัตริย์ให้แจ้งแก่พวกข้า

พระองค์" เขากล่าวปิดท้ายคำสรรเสริญของตน โดยขอบพระคุณพระเจ้าและสรรเสริญพระเจ้า คำขอบพระคุณและคำสรรเสริญบางครั้งก็เหมือนกัน พระเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานของเขาแล้วและดาเนียลก็ขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงทำเช่นนั้น พระเจ้าได้ประทานสติปัญญาแก่เขาเพื่อที่จะทราบและเข้าใจความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ดังที่พวกเขาได้ทูลขอไป พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยไม่เพียงรายละเอียดของความฝันของกษัตริย์เท่านั้นแต่รวมถึงคำแก้ฝันด้วย เหตุฉะนั้น ดาเนียลจึงขอบพระคุณและสรรเสริญพระเจ้าเดี๋ยวนี้เลย บทเรียนหนึ่งจนถึงวันนี้ก็คือ การขอบพระคุณและสรรเสริญพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของเรา

ดนล 2:24-25 แล้วดาเนียลก็เข้าไปหาอารีโอกผู้ซึ่งกษัตริย์แต่งตั้งให้มานักปราชญ์แห่งบาบิโลน ท่านได้เข้าไปและกล่าวแก่อารีโอกว่าดังนี้ "ขออย่าหมั่นนักปราชญ์แห่งบาบิโลน ขอโปรดนำตัวข้าพเจ้าเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ และข้าพเจ้าจะถวายคำแก้ฝันแก่กษัตริย์" หลังจากได้รับความฝันและคำแก้ฝันแล้ว ดาเนียลจึงรีบไปยังห้องของอารีโอก หัวหน้าราชองครักษ์และขอให้เขาไม่หมั่นนักปราชญ์แห่งบาบิโลนสักคนเดียว เขาพร้อมแล้วที่จะไปเข้าเฝ้ากษัตริย์และอธิบายความฝันของเขาให้เขาฟัง

25 แล้วอารีโอกก็รีบนำตัวดาเนียลเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลพระองค์ว่า "ข้าพระองค์ได้พบชายคนหนึ่งในหมู่พวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากยูดาห์ ชายผู้นี้จะให้กษัตริย์ทรงรู้คำแก้พระสุบินได้" อารีโอกจึงรีบไปเข้าเฝ้ากษัตริย์และแจ้งให้เขาทราบว่าเชลยคนหนึ่งแห่งยูดาห์กำลังจะมาอธิบายความฝันของกษัตริย์ให้กษัตริย์ทราบ อาจเป็นไปได้ว่าอารีโอกไม่ทราบถึงคำขอส่วนตัวของดาเนียลที่ขอเวลาใน 2:16 หรืออาจเป็นไปได้ว่าเขาแค่อยากทำตัวให้เป็นที่ขอบพระทัยกษัตริย์โดยบอกเป็นนัยว่าเขาเองได้พบคนหนึ่งที่สามารรถแก้ความฝันให้กษัตริย์ได้ อย่างหลังน่าจะใช่มากกว่า

ดนล 2:26-29 กษัตริย์จึงตรัสแก่ดาเนียลผู้ชื่อว่าเบลเทซซซาร์ว่า "เจ้าสามารถที่จะให้เรารู้ถึงความฝันที่เราได้ฝันนั้นและคำแก้ได้หรือ" เมื่อถูกนำตัวมาเข้าเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์อีก

ครั้ง กษัตริย์ก็ถามว่าดาเนียลสามารถทำให้ตนทราบถึง (1) ความฝันนั้น และ (2) คำแก้ฝันได้หรือไม่

27 ดาเนียลกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ไม่มีนักปราชญ์ หรือหมอดู หรือโหร หรือหมอดูฤกษ์ยามสำแดงความลึกลับซึ่งกษัตริย์เฝ้าถามแต่พระองค์ได้ เมื่อได้ยืนอยู่ต่อหน้าชายที่ทรงอำนาจมากที่สุดใน โลกสมัยนั้น ดาเนียลก็กล่าวชัดเจนว่าพวกนักปราชญ์ที่นับถือพระต่างค้าว หมอดู โหร หมอดูฤกษ์ยามแห่งบาบิโลนไม่สามารถเปิดเผยแก่กษัตริย์ตามที่เขาขอได้

28 แต่มีพระเจ้าองค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์ผู้ทรงเผยความลึกลับทั้งหลาย และพระองค์ทรงให้กษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์รู้ถึงสิ่งซึ่งจะบังเกิดขึ้นในวารภายหลัง พระสุบินของพระองค์และนิมิตที่ผุดขึ้นในพระเสีรของพระองค์บนพระแท่นนั้นเป็นดังนี้ พระเจ้าข้า ดาเนียลไม่เอาหน้าเลยสำหรับการทรงสำแดงที่เขากำลังจะเผย เขากลับไม่ยอมพลาดโอกาสที่จะถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และเป็นพยานเกี่ยวกับพระองค์ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นจะทรงเปิดเผยแก่เนบูกัดเนสซาร์ถึงความฝันของเขาและความหมายของมัน ดาเนียลยังกล่าวชัดเจนด้วยความที่กำลังจะถูกเปิดเผยนั้นเป็นการทรงสำแดงเกี่ยวกับอวสานกาล นั่นคือ คำพยากรณ์ถึงสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น หนึ่งในโครงร่างที่ยิ่งใหญ่ของคำสอนเรื่องอวสานกาลจึงกำลังจะถูกเปิดเผย

29 โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขณะเมื่อพระองค์บรรทมอยู่บนพระแท่น พระดำริในเรื่องซึ่งจะบังเกิดมาภายหลังได้ผุดขึ้น และพระองค์นั้นผู้ทรงเผยความลึกลับก็ทรงให้พระองค์รู้ถึงสิ่งที่จะบังเกิดมา ดาเนียลแจ้งให้กษัตริย์ทราบอย่างสั้นๆว่าพระเจ้าได้ทรงแสดงให้เขาเห็นสิ่งที่พระองค์กำลังจะเปิดเผยขณะที่กษัตริย์อยู่บนเตียง นอกจากนี้ ทุกเรื่องที่พระเจ้าจะทรงเปิดเผยแก่เนบูกัดเนสซาร์ก็จะเกิดขึ้นจริงด้วย

ดนล 2:30 ฝ่ายข้าพระองค์ ซึ่งทรงเผยความลึกลับนี้แก่ข้าพระองค์นั้น มิใช่เพราะข้าพระองค์มีปัญญามากกว่าผู้มีชีวิตทั้งหลาย แต่เพื่อกษัตริย์จะทรงรู้คำแก้พระสุบิน และเพื่อพระองค์จะทรงรู้พระดำริในพระทัยของพระองค์ ดาเนียลกล่าวชัดเจนแก่กษัตริย์ว่าสิ่งที่เขา

กำลังจะเปิดเผยนั้นไม่ได้มาจากตัวเขาเอง ดาเนียลแจ้งให้ทราบว่าเขาไม่ได้มีสติปัญญามากกว่าคนอื่น ๆ ความซื่อตรง ความอ่อนสุภาพและความถ่อมตัวอย่างแท้จริงของเขาก็เป็นเรื่องน่าชื่นใจ สิ่งที่กำลังจะถูกเปิดเผยก็เพื่อจุดประสงค์ที่ว่าคำแก้เผ็ดนั้นจะได้เป็นที่ทราบต่อกษัตริย์ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าดาเนียลกำลังจะเปิดเผยให้กษัตริย์ทราบถึงความคิดและความฝันของกษัตริย์เอง แม้ว่าเขาได้ลืมไปแล้วหรือจำไม่ได้แล้ว ดาเนียลก็จะฟื้นความทรงจำของเขาด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

ด้านล่างนี้คือ ภาพรวมและ โครงร่างของความฝันของเนบูคัดเนสซาร์และคำแก้เผ็ดนั้นของดาเนียล

นิมิตนั่นเอง: (ดาเนียล 2:31-35)

เนบูคัดเนสซาร์เห็นปฏิมากรขนาดใหญ่ในความฝันของตน คำว่า *น่ำกั้ว* มีความหมายว่า น่ำหวาดกลัวหรือน่ำตะลึงพรึงเพริด

1. ปฏิมากรนั่นเอง

เศียรของปฏิมากรนั้นทำด้วยทองคำ

แขนทำด้วยเงิน

ท้องและโคนขาทำด้วยทองเหลือง

ขาทำด้วยเหล็ก

เท้าบางส่วนเป็นเหล็กและบางส่วนเป็นดิน

2. “หินก้อนหนึ่งถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือ” กระทบปฏิมากรนั้นและทำให้มันแตกเป็นชิ้น ๆ

3. เศษที่เหลือของปฏิมากรนั้นถูกทำลายและถูกทำให้กระจัดกระจายไป

4. หินก้อนนั้นกลายเป็นภูเขาใหญ่และเต็มทั้งพิภพ

คำแก้ฝันนั้น: (ดาเนียล 2:36-45)

1. เศียรของปฏิมากรนั้นจริงๆแล้วคือ เนบูคัดเนสซาร์และจักรวรรดิบาบิโลน (ดาเนียล 2:37-38)

2. ส่วนต่อไป (เงินซึ่งด้อยกว่าทองคำ) คือ จักรวรรดิถัดไปที่จะผงาดขึ้นและ “ปกครอบอยู่ทั่วพิภพ” ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่านี่คือ จักรวรรดิเมดิเตอร์เรเนียน (ดาเนียล 2:39)

3. ส่วนต่อไป (ทองเหลืองซึ่งด้อยกว่าอันก่อนหน้าเสียอีก) จะเป็นจักรวรรดิหนึ่งที่จะผงาดขึ้นและครอบครองทั่วพิภพ (ดาเนียล 2:39) ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นอีกครั้งว่านี่คือ จักรวรรดิกรีก

4. ส่วนที่สี่ของปฏิมากรนี้แสดงถึงอาณาจักรที่สี่ซึ่งจะแข็งแกร่งเหมือนเหล็ก แต่ทำเหล็กของมันที่ปนด้วยดินก็แสดงถึงการแบ่งอาณาจักรนี้ออกเป็นสองส่วน และรูปแบบสุดท้ายของจักรวรรดินี้ส่วนหนึ่งจะแข็งแกร่ง แต่ก็อ่อนแอด้วยในขณะเดียวกัน อันที่จริงแล้วรูปแบบสุดท้ายของมันจะมีการแบ่งออกเป็นสิบส่วนและไม่มีเอกภาพมากนัก (ดาเนียล 2:40-43)

5. เมื่อถึงเวลาของกษัตริย์สิบองค์สุดท้ายนั้นพระเจ้าจะทรงสถาปนาอาณาจักรหนึ่งขึ้นซึ่งจะไม่มีวันถูกทำลายเลย และอาณาจักรนี้จะทำลายจุดสูงสุดของอาณาจักรทั้งหลายของมนุษย์ อาณาจักรแห่งสวรรค์นี้จะยั่งยืนอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ หินที่ถูกตัดออกมิใช่ด้วยมือแสดงถึงคุณภาพที่เหนือธรรมชาติของอาณาจักรสุดท้ายนี้

ดนล 2:31   **โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทอดพระเนตร และดูเถิด มีปฏิมากรขนาดใหญ่ ปฏิมากรนี้ใหญ่และสูงใหญ่ยิ่งนัก ตั้งอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ และรูปร่างก็น่ากลัว** ดาเนียลเริ่มแจ้งให้เนบูคัดเนสซาร์ทราบถึงสิ่งที่เขาเห็นในความฝันของเขาทีละขั้น ทีละรายละเอียดอย่างชัดเจน กษัตริย์ได้เห็นปฏิมากรขนาดใหญ่รูปหนึ่ง (คือ รูปปั้น) ซึ่งสว่างสูงใหญ่ยิ่งนัก

คำที่แปลว่า **นำกลัว** (*เดคัล*) มีความหมายว่า ‘น่าสะพรึง’ หรือ ‘ชวนตะลึง’ กล่าวสั้นๆคือ รูปปั้น (คือ ปฎิมากร) ที่ตั้งตระหง่านนี้ที่เนบูคัดเนสซาร์เห็นในความฝันของตนน่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก

ดนล 2:32-33   **เศียรของปฏิมากรนี้เป็นทองคำเนื้อดี ออกและแขนเป็นเงิน ท้อง และโคนขาเป็นทองสัมฤทธิ์** เศียรของรูปปั้นที่ตั้งตระหง่านนี้ที่ถูกเห็นในความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ทำจากทองคำเนื้อดี ออกและแขนของปฏิมากรนี้ทำจากเงิน ท้องและ โคนขาของมันทำจากทองเหลือง

33 ขาเป็นหลัก เท้าเป็นหลักปนดิน ขาของรูปปั้น (คือ ปฎิมากร) ขนาดใหญ่นี้ทำจากหลัก สุดท้าย เท้าของมันทำจากหลักและดิน ความหมายตรงตัวก็คือ ‘เท้าของมันทำจากหลักและจากดิน’ ดังที่จะปรากฏชัดเจน มูลค่าของโลหะเหล่านั้นลดลงจากส่วนเศียรลงมา อย่างไรก็ตาม ยกเว้นส่วนเท้า ความแข็งแกร่งของโลหะเหล่านั้นเพิ่มขึ้นจากส่วนเศียรลงมา ดังนั้น รูปปั้น (หรือปฏิมากร) ของนิมิตนี้จึงถูกบรรยายโดยดาเนียลให้กษัตริย์ฟัง

ดนล 2:34-35   **ขณะเมื่อพระองค์ทอดพระเนตร มีหินก้อนหนึ่งถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือ** กระทบปฏิมากรที่เท้าอันเป็นหลักปนดิน กระทบให้แตกเป็นชิ้นๆ การทรงสำแดงความฝันของเนบูคัดเนสซาร์บัดนี้เริ่มดำเนินการแล้ว วลีส่วนแรกอ่านตรงตัวว่า ‘พระองค์ทอดพระเนตรเห็นจนกระทั่งมันเกิดขึ้นจริงที่ว่าหินก้อนหนึ่ง ฯลฯ’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เนบูคัดเนสซาร์มองดูปฏิมากรนี้สักระยะหนึ่งในความฝันของตน จากนั้นเหตุการณ์สำคัญๆก็เกิดขึ้น หินขนาดใหญ่ก้อนหนึ่ง (เช่นที่ใช้ในการก่อสร้างอาคาร) แต่ “ถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือ” ก็กระทบปฏิมากรนั้นตรงส่วนเท้าของมัน ลักษณะเฉพาะตัวอันเหนือธรรมชาติของหินก้อนนี้ถูกหมายเหตุไว้ในกรณีที่มันถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือ เมื่อรวมข้อพระคัมภีร์หลายข้อเข้าด้วยกัน มันก็น่าจะแสดงให้เห็นชัดเจนว่าหินก้อนนี้หาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากพระเยซูคริสต์ หินก้อนนี้จึงชนรูปปั้นนั้น (คือ ปฎิมากร) เข้าที่เท้าของมันซึ่งทำด้วยหลักและดินและทำให้ทำให้เท้าทั้งสองปนปี้ไป นี่สื่อเป็นนัยว่าส่วนที่เหลือของปฏิมากรนั้นก็ถล่มลงมา บริบทที่ตามมาก็กล่าวเรื่องนั้นชัดเจน

35 แล้วส่วนเหล็ก ส่วนดิน ส่วนทองสัมฤทธิ์ ส่วนเงินและส่วนทองคำ ก็แตกเป็นชิ้นๆ
พร้อมกัน กลายเป็นเหมือนเกลบจากลานนวดข้าวในฤดูร้อน ลมก็พัดพาเอาไป จึงहार่องรอยไม่
พบเสียเลย แต่ก้อนหินที่กระทบปฏิมากรนั้นกลายเป็นภูเขาใหญ่จนเต็มพิภพ ดังนั้น ปฏิมากร
นั้นซึ่งทำด้วยทองคำ เงิน ทองเหลือง และเหล็กจึงแตกกระจายเป็นชิ้นๆ มันถูกทำลายอย่าง
ราบคาบเสียจนมันกลายเป็นเหมือนเกลบที่ลมพัดกระจายไปจากลานนวดข้าวในฤดูร้อน หลัง
จากเสร็จสิ้นทุกอย่างแล้ว ไม่มีร่องรอยของปฏิมากรอันเกรียงไกรนี้หลงเหลืออยู่เลย แทนที่
ปฏิมากรอันน่าสะพรึงกลัวนี้ที่เนบูคัดเนสซาร์เห็น หินเนื้อธรรมชาติก้อนนั้นกลายเป็นภูเขา
ใหญ่ที่เต็มทั่วพิภพ ความเข้าใจคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์แบบย่อๆย่อมเผยให้เห็นว่าหินก้อนนี้
คือพระเยซูคริสต์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา พระองค์จะทรงทำให้ระบบ โลกปนเปื้อน และสถาปนา
อาณาจักรของพระองค์ขึ้นซึ่งจะครอบคลุมไปทั่วพื้นพิภพ นั่นคือเริ่มปรากฏชัดเจนในคำแก้ฝันที่
จะตามมา

ดนล 2:36   นี่เป็นพระสุบิน พระเจ้าข้า บัดนี้เหล่าข้าพระองค์ขอกราบทูลคำ
แก่พระสุบินต่อพระพักตร์กษัตริย์ หลังจากได้เปิดเผยความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ให้เขาได้รับ
ทราบแล้ว คราวนี้ดาเนียลก็เริ่มอธิบายและตีความมันให้เขา คำสรรพนามพหูพจน์ *เหล่าข้า*
พระองค์ บ่งบอกว่าเพื่อนๆของดาเนียล คือ ชัดรัก เมซาค และเอเบคเน โกก็อยู่ที่นั่นกับเขาด้วย

ดนล 2:37-38   โอ ข้าแต่กษัตริย์ กษัตริย์จอมกษัตริย์ทั้งหลาย ซึ่งพระเจ้าแห่งฟ้า
สวรรค์ได้ทรงประทานราชอาณาจักร อานุภาพ ฤทธิเดชและสง่าราศี ดังที่พบเห็นบ่งอยู่ในพระ
คัมภีร์ ขอพระคัมภีร์ยอมตีความชื่อพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่ดาเนียลว่าเนบูคัดเนสซาร์
คือเศียรที่ทำด้วยทองคำนั้น ณ เวลานั้นในประวัติศาสตร์ บาบิโลนเป็นมหาอาณาจักรครอบครอง
โลกแต่เพียงผู้เดียว นอกจากนี้ จักรวรรดิบาบิโลนยังครอบครองเหนืออาณาจักรอีกมากมายที่
ด้อยกว่าในตะวันออกกลางด้วย เนบูคัดเนสซาร์จึงเป็นจอมกษัตริย์จริงๆ ดาเนียลยังเผยแก่เนบูคัด
เนสซาร์อีกว่าพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ทรงเป็นผู้ประทานราชอาณาจักร อานุภาพ ฤทธิเดชและสง่า
ราศีของเขาให้แก่เขา

38 และได้ทรงมอบไว้ในหัตถ์พระองค์ท่านซึ่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์ ล้วนในทุ่งนาและ
นกในอากาศไม่ว่ามันจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใดๆให้แก่พระองค์ กระทำให้พระองค์ปกครองมันได้
ทั้งหมด เศียรทองคำนั้นคือพระองค์เอง ความมั่งคั่งและทรัพย์สิ่งของทุกอย่างที่เนบูคัดเนสซาร์
ครอบครองจริงๆแล้วก็ถูกมอบให้แก่เขาโดยพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรง
เป็นผู้ที่ได้ทำให้เนบูคัดเนสซาร์เป็นผู้ครอบครองเหนือราชอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาลของ
เขา เนบูคัดเนสซาร์คือเศียรทองคำนั้น

เมื่อคุณภาพรวมของคำพยากรณ์ส่วนใหญ่ บาบิโลนภายใต้การนำของเนบูคัดเนสซาร์ใน
ขณะนั้นคือ การสำแดงตัวครั้งแรกของระบบ โลก มันได้เริ่มต้นมานานมาแล้วก่อนหน้านั้นเมื่อคา
อินกบฏต่ออาเบลและเชื้อสายมนุษย์ที่ชั่วร้ายและกบฏต่อพระเจ้าได้เริ่มต้นขึ้น มันเริ่มทวีอำนาจ
หลังน้ำท่วมโลกที่หอบาเบล คำพยากรณ์ที่เป็นนิมิตเรื่องปฏิมากรของเนบูคัดเนสซาร์เป็นคำ
พยากรณ์หนึ่งเกี่ยวกับระบบ โลกที่มองไปข้างหน้าตั้งแต่สมัยนั้นเป็นต้นมา ในประวัติศาสตร์
ตอนนั้น บาบิโลนเป็นการสำแดงอันเกรียงไกรของระบบ โลกและสง่าราศีของมัน

ดนล 2:39   ต่อจากพระองค์ไปจะมีราชอาณาจักรด้อยกว่าพระองค์ และยังมี
ราชอาณาจักรที่สาม เป็นทองสัมฤทธิ์ ซึ่งจะปกครองอยู่ทั่วพิภพ ดาเนียลอธิบายให้เนบูคัดเนส
ซาร์ฟังต่อไปว่าหลังจากการล่มสลายของจักรวรรดิบาบิโลนแล้ว อีกอาณาจักรหนึ่งจะผงาดขึ้น
เรื่องอำนาจ จากนั้นก็ต่อสู้ด้วยอีกอาณาจักร เหมือนกับที่เงินด้อยกว่าทองคำและทองเหลืองด้อย
กว่าเงิน สองอาณาจักรที่จะตามมานั้นก็จะด้อยกว่าบาบิโลน คำพยากรณ์ต่อมาของดาเนียลรวม
ถึงประวัติศาสตร์โลกแสดงให้เห็นว่าจักรวรรดิที่ด้อยกว่าซึ่งขึ้นเรื่องอำนาจต่อจากบาบิโลนคือ
มีเดียเปอร์เซีย มันตามมาด้วยกรีซภายใต้อเล็กซานเดอร์มหาราช แม้ว่าหลายประชาชาติได้มา
แล้วก็ไปในฐานะมหาอำนาจโลก แต่ระบบโลกก็ยังดำรงสืบต่อมาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง
ตลอดหลายยุคหลายสมัย

ดนล 2:40-43   และจะมีราชอาณาจักรที่สี่แข็งแรงดั่งเหล็ก เพราะเหล็กตีสิ่งทั้ง
หลายให้หักเป็นชิ้นๆและปราบสิ่งทั้งปวงลงได้ ราชอาณาจักรนั้นจะหัก และทุบสิ่งทั้งปวงเหล่านี้

ดังเหล็กซึ่งทุบให้แหลก รูปแบบที่สี่และเป็นรูปแบบสุดท้ายของระบบโลกจะแข็งแกร่งเหมือนเหล็กและอันที่จริงก็จะใช้ประโยชน์จากเหล็กเยอะด้วย แม้ว่าด้อยกว่าทองคำ เงินหรือทองเหลืองในแง่มูลค่า แต่แน่นอนว่าเหล็กย่อมแข็งแกร่งกว่าอันอื่นๆที่เหลือ คำพยากรณ์ที่ตามมาและประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าการตำแดงที่สี่ของระบบโลกภายหลังเนบูคัดเนสซาร์คือ โรม และแม้ว่าจักรวรรดิโรมที่เป็นเช่นนั้นสิ้นสุดไปนานแล้ว แต่เราจนถึงวันนี้ก็ยังอาศัยอยู่ในยุคสมัยของโรมตามประวัติศาสตร์ น่าสนใจตรงที่ว่า เหล็ก (และเหล็กกล้าที่ทำจากเหล็ก) เป็นโลหะที่ใช้สร้างจักรวรรดิของยุคสมัยนี้แห่งประวัติศาสตร์มนุษย์มาโดยตลอด

41 **ดังที่พระองค์ทอดพระเนตรเท้าและนิ้วเท้า** เท้าเป็นดินข้างหม้อบ้าง เหล็กบ้าง จะเป็นราชอาณาจักรประสม แต่ความแข็งแกร่งของเหล็กจะยังอยู่ในนั้นบ้าง **ดังที่พระองค์ทอดพระเนตรเหล็กปนดินเหนียว** ในความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ ขาทั้งสองข้างของปฏิมากรนั้นทำจากเหล็ก และในประวัติศาสตร์โลก จักรวรรดิโรมก็แบ่งออกเป็นฝั่งตะวันตกและฝั่งตะวันออกจริงๆ รูปแบบสุดท้ายของมันบางส่วนจะเป็นเหล็กและบางส่วนเป็นดิน เห็นได้ชัดว่ามันหมายถึงความแข็งแกร่งที่ลดลง อิทธิพลและรูปแบบของโรมจะยังมีอยู่ต่อไป แต่อำนาจของมันก็ลดลงไปเยอะมาก

42 **และนิ้วเท้าเป็นเหล็กปนดินเหนียว** ราชอาณาจักรนั้นจึงแข็งแรงบ้างเปราะบ้างฉนั้น เมื่อพิจารณานิ้วเท้าทั้งสิบนี้ รูปแบบสุดท้ายของยุคโรมแห่งระบบโลกจะแบ่งออกเป็นสิบส่วนต่างจากจักรวรรดิโรมแบบเดิม พวกเขาจะไม่มี ความแข็งแกร่งและอำนาจแบบเนื้อเดียวกัน แต่จะมีความแข็งแกร่งอยู่บ้าง แต่ไม่ทั้งหมด คำพยากรณ์ต่างๆเกี่ยวกับวันขององค์พระผู้เป็นเจ้ากล่าวชัดเจนว่ารูปแบบสุดท้ายของยุคสมัยโรมจะประกอบด้วยสิบประชาชาติและกษัตริย์สิบองค์ ดูดาเนียล 7:7, 20, 24 และวิวรณ์ 13:1, 17:3, 7, 12, 16

43 **ดังที่พระองค์ทอดพระเนตรเหล็กปนดินเหนียว** ราชอาณาจักรจะปนกันด้วยเชื้อสายของมนุษย์ แต่จะไม่ยึดกันแน่นไว้ได้อย่างเดียวกับที่เหล็กไม่ประสมเข้ากับดิน ความหมายบ่งชี้ที่ว่ารูปแบบสุดท้ายของยุคสมัยโรมแห่งระบบโลกถูกนำเสนอเพิ่มเติม ขณะที่รูปแบบเดิมคือ

จักรวรรดิโรม (ซึ่งต่อมาถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน) รูปแบบสุดท้ายนี้จะไม่มีรูปแบบตายตัวและจะแสดงถึงยุคสมัยหนึ่งมากกว่าจักรวรรดิหนึ่ง ให้เราสังเกตว่ารูปแบบสุดท้ายของโรมนี่จะเป็นการปะปนกันของเผ่าพันธุ์มนุษย์ แต่ไม่ยึดติดกันเป็นเนื้อเดียว นี่สื่อถึงอิทธิพลของโรมที่มีต่อวัฒนธรรม การเมือง ค่านิยมและปรัชญา แต่ไม่ถึงกับเป็นจักรวรรดิหนึ่งจริงๆ ทุกวันนี้โลกตะวันตกส่วนใหญ่แล้วเป็นลูกหลานของจักรวรรดิโรมสมัยเก่า โลกตะวันตกไม่ยึดติดเป็นเนื้อเดียวกัน แต่ก็เป็แรงผลักดันหลักในโลกทางเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ศาสนา และปรัชญา มันไม่เป็นจักรวรรดิหนึ่งอีกต่อไปแล้ว แต่เป็นยุคสมัยหนึ่งมากกว่า มันแข็งแกร่งในเรื่องการแทรกซึมของมัน แต่อ่อนด้อยตรงที่ว่ามันไม่มีการยึดติดเป็นเนื้อเดียวกัน แน่แน่นอนว่าโลกตะวันตกและประวัติศาสตร์เกี่ยวกับอาณาจักรของมันไม่ได้ยึดติดกันเป็นเนื้อเดียว แม้กระนั้น อิทธิพลของโลกตะวันตกก็แทรกซึมไปถึงชาวโลกส่วนใหญ่อย่างที่เราว่ากัน

ดนล 2:44-45   และในสมัยของกษัตริย์เหล่านั้น พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง ซึ่งไม่มีวันทำลายเสียได้ หรือราชอาณาจักรนั้นจะไม่ตกไปแก่ชนชาติอื่น ราชอาณาจักรนั้นจะกระทำให้บรรดาราชอาณาจักรเหล่านี้แตกเป็นชิ้นๆถึงอวสาน และราชอาณาจักรนั้นจะตั้งมั่นอยู่เป็นนิรันดร์ คาเนียลถวายคำแก้ฝืนแก่เนบูคัดเนสซาร์ต่อไป พอถึงสมัยของรูปแบบทางการเมืองรูปแบบสุดท้ายของจักรวรรดิโรมแบบเก่า นั่นคือ การร่วมเป็นพันธมิตรกันครั้งสุดท้ายของสิบประชาชาตินั้น ในวันเหล่านั้นเอง พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาอาณาจักรหนึ่งซึ่งจะไม่มีวันถูกทำลายเลย นี่หมายถึงอาณาจักรยุคพันปีของพระเยซูคริสต์ซึ่งสุดท้ายแล้วจะถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า อาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้นจะไม่ถูกส่งต่อไปยังคนอื่นๆเหมือนกับที่บาบิโลนถูกมีเดียเปอร์เซียเข้ามาแทนที่ หรือพวกเปอร์เซียถูกพวกกรีกเข้ามาแทนที่

แต่อณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้นจะทำลายระบบโลก (ทางการเมือง การทหาร เศรษฐกิจ ปรัชญา และศาสนาด้วย) นอกจากนี้ มันจะตั้งมั่นคงตลอดไปเป็นนิรันดร์ ระบบโลกเริ่มต้นเมื่อนานมาแล้ว แน่แน่นอนว่ามันมีอยู่ในสมัยของคาเนียล ตั้งแต่สมัยของเขาเป็นต้นมา พระเจ้า

ทรงลำแดงมันเป็นระบบหนึ่งที่เป็นเนื้อเดียวกันในปฏิภาณนั้นที่ถูกเห็นในความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ มันดำรงอยู่เรื่อยมาจนถึงวันนี้ แม้ว่ากำลังเข้าสู่รูปแบบสุดท้ายของมันก็ตาม

45 ดังที่พระองค์ทอดพระเนตรก้อนหินถูกตัดออกจากภูเขาไม้ด้วยมือ และก้อนหินนั้นได้กระทำให้เหล็ก ทองสัมฤทธิ์ ดิน เงิน และทองคำแตกเป็นชิ้นๆ พระเจ้ายิ่งใหญ่ได้ทรงให้กษัตริย์รู้ว่าอะไรจะบังเกิดมาภายหลังนี้ พระสุบินนั้นเที่ยงแท้และคำแก้พระสุบินก็แน่นอน"

หินที่ถูกตัดออกไม้ด้วยมือ นั้นแน่นอนว่าเป็นคำเปรียบที่หมายถึงพระเยซูคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง พระองค์จะทรงฟาดเจ็อมมือของระบบโลกเก่าที่เกาะกุมพิภพโลกให้แหลก พระองค์จะทรงทำลายรูปแบบสุดท้ายของยุคโรมแห่งระบบโลกและสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าขึ้นบนพื้นพิภพตลอดไปเป็นนิรันดร์ ดังนั้นพระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่ง ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ได้ทรงเปิดเผยแก่นบูคัดเนสซาร์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง นิमितเรื่องปฏิภาณนั้นของดาเนียล 2 เป็นภาพรวมของคำสอนเรื่องอวสานกาลตั้งแต่สมัยนั้นเรื่อยไปจนถึงสิ้นยุค คำพยากรณ์ส่วนใหญ่ก็สำเร็จจริงไปเรียบร้อยแล้ว ทุกวันนี้เราอยู่ในระยะสุดท้ายของยุคโลกโรม โดยรอคอยพระองค์ผู้เป็นหินที่ถูกตัดออกไม้ด้วยมือเสด็จกลับมา ดาเนียลทิ้งท้ายคำเทศนาของเขาต่อหน้าเนบูคัดเนสซาร์โดยหมายความว่านี่แหละคือสิ่งที่กษัตริย์ได้ฝันเห็นซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ก็ทราบว่าเป็นความจริง ในแบบเดียวกัน คำแก้ฝันนี้ก็แน่นอนด้วย

สรุปย่อของคำพยากรณ์นี้

ในเนื้อหาตอนท้ายของหนังสือดาเนียลคือ ภาพรวมที่เป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์มนุษย์ส่วนที่เหลือตั้งแต่สมัยของดาเนียลเป็นต้นมา จนถึงทุกวันนี้มันก็กลายเป็นจริงอย่างถูกต้องแม่นยำเหลือเชื่อ คำพยากรณ์ส่วนใหญ่ได้ถูกทำให้สำเร็จแล้วเรียบร้อยแล้ว องค์กรสุดท้ายยังไม่เกิด

ประวัติศาสตร์ได้แสดงให้เห็นว่าจักรวรรดิบาบิโลนถูกพิชิตและถูกแทนที่โดยคนมีเดียและคนเปอร์เซีย แม้ว่าพวกเขาทำให้คนบาบิโลนพ่ายแพ้ไปในทางทหาร แต่พวกเขาก็เป็นอาณาจักรที่ค้ำค้ำกว่า จากนั้นคนกรีกภายใต้เล็กซานเดอร์มหาราชก็เริ่มพิชิตโลกในสมัยนั้น ซึ่ง

รวมถึงจักรวรรดิเปอร์เซียและโลกก็เข้าสู่ยุคสมัยกรีกของประวัติศาสตร์ แม้ว่าคนกรีกมีความเจน
โลกและ ‘วัฒนธรรม’ เยอะแยะ แต่แสนยานุภาพทางทหารของพวกเขาก็เสื่อมถอยลง ในที่สุด
พวกกรีกก็พ่ายแพ้ต่อจักรวรรดิโรมที่ทรงอำนาจและผงาดขึ้นซึ่งเชี่ยวชาญในการใช้เหล็ก ไม่ต้อง
สงสัยเลยว่าพวกเขาเป็นจักรวรรดิที่ทรงอำนาจมากที่สุดแล้วในประวัติศาสตร์มนุษย์จนถึงสมัย
นั้น ต่อมาในยุคสมัยโรม จักรวรรดินั้นก็ถูกแบ่งออกเป็นจักรวรรดิตะวันตก (หรือโรม) และ
จักรวรรดิตะวันออก (หรือไบแซนไทน์) ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่กรุงคอนสแตนติโนเปิล

เรารู้ว่าคำพยากรณ์นี้เป็นภาพรวมที่ถูกต้องของการปกครองของมนุษย์ตั้งแต่สมัยดาเนียล
เรื่อยมาจนถึงสมัยนั้น เรายังอาศัยอยู่ในโลกตะวันตกหรือโลกของโรม แม้ว่าโรมเองไม่มี
แสนยานุภาพทางการเมืองหรือทางทหารเช่นนั้นอีกต่อไปแล้วก็ตาม แม้กระนั้น อารยธรรม
หลายๆของโลกทุกวันนี้ก็มีถิ่นกำเนิดในประเพณีของโรม โดยอิทธิพลของมันแผ่ขยายไปถึงโลก
ตะวันออก รัสเซีย และกลุ่มประเทศโลกที่สามด้วย ประชาชาติทั้งหลายของโลกในปัจจุบันส่วน
ใหญ่แล้วก็มีการปกครองรูปแบบสาธารณรัฐ โดยบ่อยครั้งมีวุฒิสภา นั้นมาจากอิทธิพลของโรม
บรรดาประชาชาติของโลกมีระบบมหาวิทยาลัยต่างๆซึ่งเป็นอะไรที่ถูกก่อตั้งโดยโรม
วิทยาศาสตร์และคำศัพท์ทางการแพทย์ของโลกก็มีรากอยู่ในภาษาลาติน ซึ่งเป็นภาษาเก่าแก่ของ
โรม แม้แต่เงินอเมริกันก็มีคำภาษาลาตินพิมพ์อยู่บนมัน ระบบศาลยุติธรรมของโลกส่วนใหญ่
แล้วก็มีรูปแบบของโรม สรุปก็คือว่า เรายังอาศัยอยู่ในยุคโรมของประวัติศาสตร์มนุษย์

ส่วนที่เหลือยังเป็นเรื่องในอนาคตสำหรับเรา รูปแบบสุดท้ายของยุคโรมนี้จะมีกษัตริย์สิบ
องค์หรือประเทศสิบประเทศที่เชื่อมโยงกันอย่างหลวมๆ โดยน่าจะอยู่ในพื้นที่ๆเคยเป็นส่วน
หนึ่งของภูมิภาคของจักรวรรดิโรมสมัยเก่า พอถึงเวลานั้น หินที่เหนือธรรมชาติจะทำลายรูป
แบบสุดท้ายของการปกครองแบบมนุษย์และส่วนที่เหลือของมัน แทนที่มันจะมีรัฐบาลหนึ่งและ
อาณาจักรหนึ่งซึ่งคงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ นั่นคือ อาณาจักรของพระเจ้า ดังที่เราจะเห็นต่อไปใน
หนังสือดาเนียลและที่อื่นๆในพระคัมภีร์ หินนี้หาใช้ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ เมื่อพระองค์
เสด็จกลับมา พระองค์จะทรงทำลายรัฐบาลมนุษย์และสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนพิภพ
โลกนี้ซึ่งจะคงอยู่ตลอดไป

ดนล 2:46-47

แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็ทรงกราบลงและเคารพดาเนียล และ

มีพระบัญชาให้นำเครื่องบูชาและเครื่องหอมมาถวายดาเนียล เนบูคัดเนสซาร์ทราบว่สิ่งที่ดาเนียลได้บอกตนนั้นเป็นความจริง เขารู้ว่าดาเนียลได้เปิดเผยความฝันของเขาได้อย่างถูกต้อง แน่แน่นอนว่าพระวิญญูณบริสุทธ์ทรงพ้องใจเขาเรื่องความจริงของคำแก้ฝันของดาเนียล กษัตริย์จึงชบหน้าลงและก้มกราบดาเนียล เขายังสั่งให้คนนำเครื่องบูชามาถวายแก่ดาเนียลด้วย จะว่าไปแล้ว ดาเนียลก็เป็นภาพหนึ่งที่เส็งถึงพระคริสต์ เพราะว่าวันนั้นจะมาเมื่อหัวเข้าทุกหัวเข้าจะคุกลงและลื่นทุกลื่นจะกล่าวยอมรับสารภาพว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของ

47 กษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า "แน่นอนทีเดียว พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของพระทั้งหลาย และทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของกษัตริย์ทั้งปวง ทรงเป็นผู้เผยความลึกลับเพราะท่านสามารถที่จะเผยความลึกลับนี้ได้" นี่สื่อว่าดาเนียลยังมีให้มันสการเขา ให้เราสังเกตว่ากษัตริย์ตอบเขา หากเขาไม่อาจนมันสการดาเนียลได้ เนบูคัดเนสซาร์ก็ตั้งใจว่าจะถวายสง่าราศีแต่พระเจ้าของดาเนียลซึ่งสง่าราศีเป็นของพระองค์ แน่ทีเดียว พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพระทั้งหลาย พระองค์ทรงอยู่เหนือวิญญูณทั้งปวง ทั้งบริสุทธ์หรือโสโครก แน่ทีเดียวพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้านายทั้งปวงและพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ดู วิวรรณ์ 17:14 และ 19:16 พระองค์ทรงสัพพัญญู พระเจ้าทรงทราบความลับที่อยู่ในใจมนุษย์และทรงสามารถเปิดเผยมันได้ตามชอบพระทัย แน่ทีเดียว พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นต่อดาเนียล ดู เพลงสดุดี 44:21

ดนล 2:48-49

ฝ่ายกษัตริย์ก็พระราชทานยศชั้นสูง และของพระราชทานยิ่งใหญ่

เป็นอันมากแก่ดาเนียล และแต่งตั้งให้เป็นผู้ครอบครองหมดเมืองบาบิโลน และเป็นประธานใหญ่ของนักปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งบาบิโลน ภาพประกอบสุคคลาสติคอีกอันของโรม 8:28 อยู่ตรงนี้ (แน่ทีเดียวมีความเหมือนกันระหว่างชีวิตของดาเนียลและชีวิตของโยเซฟในหนังสือปฐมกาล) แม้ว่าดาเนียลต้องทนทุกข์เพราะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังกรุงบาบิโลน แต่พระเจ้ก็ทรงมีสิ่งยิ่งใหญ่กว่าอยู่ในพระคำริ เพราะการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า ดาเนียลจึงได้รับการยกชูอย่างสูง

แน่ที่เดียวมีบำเหน็จสำหรับผู้ชอบธรรม (เพลงสดุดี 58:11) ดาเนียลเปลี่ยนจาก ‘นักปราชญ์’ ยิวผู้
ต่ำต้อยในบาบิโลนจนกลายเป็นนายกรัฐมนตรีแห่งบาบิโลน

บาบิโลนเป็นจังหวัดสำคัญของจักรวรรดิซึ่งนครหลวงแห่งจักรวรรดินั้นก็ตั้งอยู่ในนั้น
ดาเนียลถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการประจำบาบิโลน นอกจากนี้ เขายังถูกแต่งตั้งให้เป็นประธาน
ใหญ่ของ ‘นักปราชญ์’ แห่งบาบิโลนด้วย บางท่านเปรียบเรื่องนี้ว่าเหมือนเขาถูกแต่งตั้งให้เป็น
อธิการบดีหรือประธานใหญ่ของมหาวิทยาลัยแห่งบาบิโลน ไม่ว่าเกียรติที่เขาได้รับจะเป็นอะไร
ก็ตาม พระเจ้าก็ทรงยกชูเขาอย่างสูงยิ่ง

**49 ดาเนียลก็กราบทูลขอต่อกษัตริย์และพระองค์ทรงตั้งให้ซัดรัก เมซาคและเอเบคเนโก
เป็นผู้จัดราชการในเมืองบาบิโลน แต่ดาเนียลยังคงอยู่ในราชสำนัก** จากนั้นดาเนียลก็ทูลขอเนบู
คัดเนสซาร์ให้เพื่อนสนิทสามคนของเขา คือ ซัดรัก เมซาคและเอเบคเนโก ได้รับการแต่งตั้งให้
เป็นผู้ช่วยของเขาเพื่อดูแลกิจการงานต่างๆแห่งเมืองบาบิโลน อย่างไรก็ตาม ดาเนียลนั่งอยู่ใน
ประตูของกษัตริย์ อย่างหลังนี้หมายความว่าเขาเป็นผู้บังคับบัญชารองจากเนบูคัดเนสซาร์ การนั่ง
ในประตูของกษัตริย์เท่ากับทำให้ดาเนียลเป็นนายกรัฐมนตรีหรือตุลาการใหญ่แห่งจักรวรรดิ
หรืออาจเป็นทั้งคู่ มันเป็นตำแหน่งหนึ่งที่มียศสูง

การยกชูดาเนียลนี้เกิดขึ้นในประมาณปี 602 หรือ 601 ก่อน ค.ศ. ที่น่าสนใจก็คือว่าเยเรมีย์
ผู้เป็นศาสดาพยากรณ์ยังเทศนาอยู่ในเยรูซาเล็ม บาบิโลนจะทำการรุกรานยูดาห์อีกสองครั้งโดย
ในครั้งสุดท้ายพวกเขาจะทำลายเยรูซาเล็มและพระวิหารเสีรราบคาบ ในการรุกรานครั้งที่สอง เอ
เสเคียลถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลน แม้ว่าอาจไม่ได้ไปอยู่ในเมืองบาบิโลนก็ตาม ที่นั่นเขากล่าว
คำพยากรณ์ต่างๆของเขา ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างดาเนียลและเอเสเคียล
พระเจ้าจะทรงใช้เนบูคัดเนสซาร์ต่อไปเพื่อทดสอบยูดาห์และจะทรงขจัดพวกเขาออกไปจากแผ่นดิน
ของพวกเขาในที่สุดในปี 586 ก่อน ค.ศ. ไม่มีบันทึกไว้ว่าดาเนียลอยู่ที่ไหนใน
เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ อย่างน้อยที่สุด เขาก็เป็นผู้ได้บังคับบัญชาคนหนึ่งที่ไม่มีสิทธิอำนาจเหนือ
เนบูคัดเนสซาร์และการตัดสินใจครั้งสุดท้ายของเขา นอกจากนี้ ทั้งเยเรมีย์และเอเสเคียลก็กล่าว
ชัดเจนว่าพระเจ้าทรงใช้เนบูคัดเนสซาร์และกองทัพบาบิโลนเป็นเครื่องมือแห่งการทดสอบของ

พระองค์ที่อยู่ค้ำและเยรูซาเล็มเพราะความบาปที่พวกเขาไม่ยอมกลับใจใหม่ พระเจ้าอาจทรง
เผยเรื่องนั้นแก่ดาเนียลในระหว่างนั้น เวลาผ่านไปยี่สิบกว่าปีก่อนที่เรื่องราวของดาเนียลจะสาน
ต่อในบทต่อไป

*****

ภาพรวมของดาเนียล 3: เมื่อเวลาผ่านไป พระเจ้าก็ทรงใช้วิกฤตครั้งใหญ่ให้เกิดขึ้นกับ
ซัครัก เมซาค และเอเบคเนโกเพื่อ (1) ทดสอบพวกเขา (2) หล่อหลอมพวกเขา และ (3) อวยพร
พวกเขา (น่าแปลกตรงที่ว่าดาเนียลไม่ถูกเอ่ยถึงในบทนี้เลย เขาอาจออกไปทำธุระต่างประเทศ
หรืออย่างน้อยก็ไม่ได้อยู่ใกล้เคียงตอนที่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น) ดาเนียล 3 จึงเป็นเรื่องของซัครัก เม
ซาคและเอเบคเนโก

โครงร่างของดาเนียล 3 – ซัครัก เมซาค และเอเบคเนโก

1. ความเชื่อมั่นของพวกเขา (ข้อ 17)

ก. พวกเขาอ้างพระสัญญาของพระเจ้าในอิสยาห์ 43:2 (หนังสืออิสยาห์ได้ถูกเขียนขึ้นแล้ว
และพวกเขาก็คุ้นเคยกับมันดี) พวกเขา (1) เชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าที่จะไม่ก้มกราบรูป
เคารพใดเลย (2) พวกเขาจึงทำสิ่งที่ถูกต้อง (3) ด้วยความเชื่ออันเรียบง่ายพวกเขาวางใจองค์พระผู้
เป็นเจ้าว่าจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้น โดยอย่างน้อยอิงตาม อิสยาห์ 43:2 และพระสัญญาต่างๆใน
หนังสือเพลงสดุดีและหนังสือสุภาษิตอย่างแน่นอน (เพลงสดุดี 2:12, 5:12, 3:1-8, 5:5, 7:10,
18:30, 22:4-5, 34:8, 22; เพลงสดุดี 91; สุภาษิต 2:7) เราควรหมายเหตุไว้ว่าบางครั้งมันก็ยากที่จะ
ทำสิ่งที่ถูกต้อง ในกรณีนี้ชีวิตของพวกเขาคือเดิมพัน

ข. พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นได้ อิงตามพระสัญญาของพวก
เขาในพระวจนะของพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นได้ นั่นคือความ
เชื่อ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าตรัสคำไหนคำนั้น

2. ความกล้าหาญของพวกเขา (ข้อ 18)

ไม่ว่ากรณีใด พวกเขาก็จะไม่ยอมไม่เชื่อฟังพระเจ้า! (ความกล้าหาญไม่ใช่การไปโดยไม่กลัว มันคือการไปเผชิญหน้ากับความกลัว)

3. ผลที่ตามมาของพวกเขา

ก. การทดสอบที่รุนแรง (ข้อ 19-23)

1. เตาไฟนั้นซึ่งอาจเป็นเตาหลอมที่ใช้หลอมทองคำสำหรับรูปปฏิมากรรมนั้น ถูกทำให้ร้อนขึ้นเจ็ดเท่ากว่าที่มันถูกทำให้ร้อนตามปกติ

2. พวกชายที่มีพลังกำลังมากที่สุดในกองทัพบาบิโลนถูกใช้เพื่อโยนซัครัค เมซาค และเอเบเดนเนโกเข้าไปในเตาไฟนั้น ในการทำเช่นนั้นทหารเหล่านั้นจึงถูกไฟเผา

ข. การทรงช่วยให้พ้นของพระเจ้า (ข้อ 24-27)

1. อาการตกตะลึงของเนบูคัดเนสซาร์

2. เห็นได้ชัดว่าพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏตัวด้วยพระองค์เองเพื่อช่วยพวกเขาให้พ้น นี้เรียกว่า Christophany ซึ่งเป็นการปรากฏตัวขององค์พระผู้เป็นเจ้าก่อนเสด็จมารับสภาพเนื้อหนัง

3. การทรงช่วยให้พ้นนี้สมบูรณ์แบบ แม้แต่เส้นผมของพวกเขาก็มีได้หิ้งงอและเสื้อผ้าของพวกเขาไม่มีกลิ่นไฟ

ค. พระเจ้าทรงได้รับสง่าราศี (ข้อ 28-29)

1. พระเจ้าไม่เพียงทรงช่วยพวกผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้นเท่านั้น ซึ่งพวกเขาได้เชื่อฟังพระองค์ เป็นคนซื่อตรง และได้วางใจพระองค์ แต่พระองค์ยังทรงให้พระนามของพระองค์เองได้รับเกียรติต่อหน้าชาวโลกขณะนั้นด้วย

2. เนบูคัดเนสซาร์ทราบดีว่าผู้ใดทรงช่วยซัครัค เมซาค และเอเบเดนเนโกให้พ้น ผู้นั้นคือพระเจ้าของพวกเขา

3. พระเยซูว่าพระเจ้าทรงได้รับเกียรติใหญ่ยิ่งไปทั่วจักรวรรดิบาบิโลน

ง. การเลื่อนยศโดยพระเจ้า (ข้อ 30)

หนุ่มยิวสามคนนี้ถูกเลื่อนยศและได้รับพรเพราะความชอบธรรมของพวกเขา ดู เพลง
สดุดี 5:12

อธิบายพระคัมภีร์ หนังสือดาเนียล 3

ดนล 3:1 กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้สร้างปฏิมากรรูปหนึ่งด้วยทองคำ สูง
หกสิบศอก กว้างหกศอก ทรงตั้งไว้ ณ ที่ราบดูรา ในเมืองบาบิโลน ไม่มีตัวบ่งบอกวันที่ในดาเนียล
3 และเราได้แต่คาดเดาว่าเหตุการณ์ต่างๆที่ถูกบรรยายไว้ในที่นี้เกิดขึ้นเมื่อไร อย่างไรก็ตาม
Bishop Ussher ก็ถือว่าเหตุการณ์ต่างๆที่ถูกบรรยายไว้ในที่นี้เกิดขึ้นในประมาณปี 580 ก่อน ค.ศ. นี้
เป็นเวลาที่ยี่สิบกว่าปีหลังจากบันทึกครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับดาเนียลหรือเพื่อนๆของเขาในบาบิโลน
ไม่ว่าจะเป็นเมื่อใดก็ตาม เห็นได้ชัดว่าเนบูคัดเนสซาร์พยายามที่จะบังคับใช้ศาสนา ‘โลกเดียว’
ในจักรวรรดิบาบิโลน บางท่านถึงขนาดคิดว่าปฏิมากรที่กำลังจะถูกบรรยายถึงนี้เป็นรูปเนบูคัด
เนสซาร์เองและเป็นความพยายามหนึ่งของเขาที่จะยกตัวเป็นเทพเจ้า ไม่ว่าจะกรณีใด ปฏิมากรนี้ก็
ทำด้วยทองคำ (หรืออย่างน้อยก็ปิดทอง)

ให้เราระลึกว่าในความฝันเรื่องปฏิมากรนั้นในบทที่ 2 เนบูคัดเนสซาร์คือเศียรที่ทำด้วย
ทองคำ ดู ดาเนียล 2:38 ปฏิมากรนี้ (รูปปั้น – รูปเคารพ) สูงหกสิบศอก (คือ ประมาณเก้าสิบฟุต)
ความกว้างขนาดหกศอก (คือ ประมาณเก้าฟุต) อาจไม่ได้หมายถึงความกว้างของไหล่ทั้งสอง
ของปฏิมากรนั้น แต่น่าจะเป็นความหนาของมันจากหลัง ไปถึงหน้าอกของมันมากกว่า ปฏิมากร
รูปคนคงจะไม่ได้สัดส่วน นั่นคือ สูงและพอมมากๆหากอัตราส่วนความสูงต่อความกว้างต่างกัน
สิบเท่า อย่างไรก็ตาม ส่วนต่างกันสิบเท่าก็จะเป็นสัดส่วนที่ถูกต้องสำหรับความสูงต่อความหนา
ของร่างกายจากด้านหน้าไปด้านหลัง

รูปเคารพ (ปฏิมากร) ที่ทำด้วยทองคำนี้ถูกตั้งขึ้นในที่ราบคูรา แม้ว่าเป็นทำเลที่ตั้งที่ไม่ชัดเจน แต่ที่ราบคูราก็อาจตั้งอยู่ห่างไปประมาณ 300 ไมล์ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเมืองบาบิโลน เนื้อเมื่อน้ำยูเฟรติส หากเป็นเช่นนั้นจริง มันก็เป็นระยะทางไกลมากจากเมืองบาบิโลน สันนิษฐานได้ว่าดาเนียลอยู่ต่อที่นั่นเพื่อจัดการกิจธุระของรัชณะที่เนบูกัดเนสซาร์เดินทางไปยังที่นั่น นี้อาจอธิบายว่าเพราะเหตุใดดาเนียลถึงไม่อยู่ในเหตุการณ์ตอนนี้ อย่างไรก็ตาม ที่ราบคูราก็ยังถูกเอ่ยถึงว่าอยู่ในเมืองบาบิโลนอยู่ดี

ดนล 3:2-3 แล้วกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์รับสั่งให้ประชุมอุปราช ข้าหลวงภาคผู้ว่าราชการเมือง ผู้พิพากษา นายคลัง มন্ত্রী ตุลาการ และบรรดาเจ้าหน้าที่ทั้งหลายของหัวเมืองให้เข้ามาในงานฉลองปฏิมากรซึ่งกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น แม้ดาเนียลถูกบรรยายว่าเป็นหัวหน้าของผู้ว่าราชการของพวกนักปราชญ์แห่งบาบิโลนและเป็นผู้ว่าราชการเมืองบาบิโลนก็ตาม แต่เขาอาจได้รับการละเว้นไม่ต้องเดินทางไปยังที่ราบคูรา อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าข้าราชการเกือบทุกคนของจักรวรรดิได้รับคำสั่งให้ไปที่นั่นเพื่อร่วมงานฉลองปฏิมากรทองคำที่ใหญ่โตซึ่งเนบูกัดเนสซาร์ได้ตั้งขึ้น ไม่ว่ากรณีใด เห็นได้ชัดว่าดาเนียลไม่ได้อยู่ที่นั่นด้วยตอนที่เหตุการณ์ต่างๆ ที่ถูกบรรยายถึงด้านล่างเกิดขึ้น

3 แล้วอุปราช ข้าหลวงภาค ผู้ว่าราชการเมือง ผู้พิพากษา นายคลัง มंत्री ตุลาการและบรรดาเจ้าหน้าที่ทั้งหลายของหัวเมืองได้เข้ามาประชุมเพื่องานฉลองปฏิมากร ซึ่งกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น และเขาทั้งหลายก็มายืนอยู่หน้าปฏิมากรซึ่งกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น หลังจากที่มวลหมู่ข้าราชการแห่งจักรวรรดิบาบิโลนได้มารวมตัวกันต่อหน้าปฏิมากรทองคำนั้นที่เนบูกัดเนสซาร์ได้ตั้งขึ้นแล้ว พวกเขาทุกคนก็มายืนอยู่หน้ารูปปั้นนั้น

ดนล 3:4-6 และโฆษกก็ประกาศเสียงดังว่า "โอ บรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลาย มีพระบัญชาแก่ท่านทั้งหลายว่า เมื่อพิธีเริ่มขึ้น โฆษกของกษัตริย์ก็ออกคำสั่งไปยังพวกข้าราชการที่มารวมตัวกันจากหลายประชาชาติและภาษาที่เป็นตัวแทนในจักรวรรดิบาบิโลน

5 เมื่อท่านได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก บี พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่อุง และเครื่องดนตรีทุกชนิด ให้ท่านทั้งหลายกราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำ ซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งไว้ วงดนตรีหนึ่ง (หรือวงออเคสตราวงหนึ่ง) ได้มารวมตัวกันและเตรียมพร้อมที่จะบรรเลงดนตรีเพื่อยกย่องปฏิมากรทองคำนั้น เมื่อวงดนตรีนั้นบรรเลงเพลง พวกข้าราชการที่มารวมตัวกันของจักรวรรดินั้นก็จะต้องก้มกราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำนั้นที่ตั้งขึ้นโดยเนบูคัดเนสซาร์ แน่แน่นอนว่าไม่มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าเครื่องดนตรีเหล่านั้นตรงกับเครื่องดนตรีสมัยใหม่ชิ้นใดบ้าง

เหล่านี้กอธบายพระคัมภีร์มักขัดแย้งกันและกันในการบรรยายถึงเครื่องดนตรีหลายชนิดเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ปรากฏชัดเจนก็คือว่า วงดนตรีใหญ่หรือวงออเคสตราได้มารวมตัวกันและเตรียมพร้อมที่จะบรรเลงเพลงเพื่อยกย่องปฏิมากรทองคำนี้แล้ว ทุกคนที่มารวมตัวกันนั้นได้รับคำสั่งให้ก้มกราบลงนมัสการมัน

6 ผู้ใดที่มีได้กราบลงนมัสการก็ให้โยนผู้นั้นทันทีเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่" อย่างไรก็ตาม ผู้ใดก็ตามในมวลชนใหญ่โตนั้นที่ไม่ยอมก้มกราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำนั้นจะต้องถูกประหารชีวิตเดี๋ยวนั้น โดยถูกโยนลงไปในเตาไฟร้อนจัด ซึ่งอาจเป็นเตาหลอมที่ใช้เตรียมทองคำสำหรับรูปปั้นนั้น อาจเป็นไปได้ว่าเนบูคัดเนสซาร์กำลังพยายามที่จะไม่เพียงบังคับให้คนในจักรวรรดิของเขากราบไหว้จักรพรรดิเท่านั้น แต่ที่จะทำให้อาณาจักรทั้งหลายในจักรวรรดิเป็นหนึ่งเดียวกันด้วย

จักรวรรดิบาบิโลนประกอบด้วยหลายประเทศที่ถูกพิชิตแล้ว ซึ่งหนึ่งในนั้นคือยูดาห์ ประเทศเหล่านี้ทั้งสิ้นต่างมีธรรมเนียมปฏิบัติทางศาสนาเป็นรูปแบบของตัวเอง เพื่อที่จะให้บรรดาข้าราชการของจักรวรรดิมารวมตัวกันและนมัสการ เขาอาจเจตนาที่จะบังคับใช้ศาสนาประจำชาติกับอาณาจักรของเขาก็ได้ ไม่ว่ากรณีใด การไม่ยอมนมัสการปฏิมากรนั้นจะนำมาซึ่งการถูกประหารชีวิตทันที

ดนล 3:7 เพราะฉะนั้นพอประชาชนได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปี พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่และเครื่องดนตรีทุกชนิด บรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวงและ ภาษาทั้งหลาย ก็กราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งไว้

ในโมงยามที่กำหนดไว้ วงดนตรีนั้นก็บรรเลงโมหรีปีพากย์ให้กับปฏิมากรทองคำนั้น และบรรดาข้าราชการที่มาชุมนุมกันจากทั่วทั้งจักรวรรดิบาบิโลนก็เริ่มก้มกราบลงและนมัสการ มัน อย่างไรก็ตาม ดังที่ข้อความที่ตามมาจะเผยให้เห็น มีสามคนที่ไม่ยอมทำตาม

ดนล 3:8-12 เพราะฉะนั้น ในครั้งนั้นพวกเคลเดียบางคนมาเข้าเฝ้า และฟ้อง พวกยิวด้วยใจคิดร้าย คนเคลเดียเป็นชาวบาบิโลน โดยกำเนิด พวกเขาไม่ได้ถูกบังคับให้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดินั้น ดังที่ข้อความจะเผยให้เห็น มียิวเพียงสามคนถูกเอ่ยชื่อ นั่นคือ ชัครัก เมซาค และเอเบดเนโก บางทีคนอื่นๆก็อยู่ที่นั่นด้วย แต่มีแค่สามคนถูกเอ่ยชื่อ เห็นได้ชัดว่าดาเนียลไม่ได้อยู่ด้วยดังที่อธิบายในข้อ 2 แล้ว อาจเป็นไปได้ว่าดาเนียลมีอำนาจมากเสียดจนพวกคนเคลเดีย จ้อจจาไม่กล้าทำทนายเขา อย่างไรก็ตาม เมื่อรู้ว่าดาเนียลไม่ได้อยู่ที่นั่นด้วย พวกเขาจึงตัดสินใจที่จะเล่นงานยิวคนอื่นๆแทน โดยเฉพาะชัครัก เมซาค และเอเบดเนโก พวกเขาเป็นยิวสามคนที่ มีชื่อเสียงมากที่สุดในจักรวรรดิรองจากดาเนียล

9 เขาทั้งหลายกราบทูลกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญ เป็นนิตย์ พวกข้าราชการคนเคลเดียจึงเข้าหากษัตริย์พร้อมกับคำยินยอมแบบจำยอม

10 โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทรงออกกฤษฎีกาแล้วว่า ทุกคนผู้ได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปี พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปีฉิ่ง และเครื่องดนตรีทุกชนิด ก็ให้กราบลงนมัสการ ปฏิมากรทองคำ จากนั้นพวกเขาก็เตือนความจำกษัตริย์ถึงคำสั่งที่มีผลบังคับใช้ในวันนั้น นั่นคือการก้มกราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำนั้นเมื่อดนตรีบรรเลง

11 และผู้ใดที่ไม่กราบลงนมัสการก็ให้โยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ นอกจากนี้ ผู้ใดที่ไม่ยอมกระทำตามก็จะถูกประหารชีวิตที่นั่นเดี๋ยวนั้นเลย

12 มียิวบางคนที่พระองค์ได้แต่งตั้งให้จัดการในเมืองบาบิโลน คือซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโก โอ ข้าแต่กษัตริย์ คนเหล่านี้ไม่เชื่อฟังพระองค์ เขามีได้ปฏิบัติพระของพระองค์ หรือ นมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งไว้"

พวกคนเคลเดียซึ่งอิงฉาจึงลั่นกับคักของตน น่าสนใจตรงที่ว่าตอนแรกพวกเขาเอ่ยชื่อซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโกว่าเป็นยิว นั่นคือ พวกยิวที่ได้ถูกแต่งตั้งให้ดูแลกิจการงานต่างๆของเมืองบาบิโลน ผู้กล่าวหาเหล่านั้นรีบทูลกษัตริย์ว่ายิวที่ถูกเอ่ยชื่อเหล่านี้ไม่สนใจคำสั่งของกษัตริย์ พวกเขาไม่เคยปรนนิบัติบรรดารูปพระของเนบูคัดเนสซาร์และพวกเขาไม่ยอมนมัสการปฏิมากรทองคำนั้นที่ถูกตั้งขึ้นในวันนั้น ดูเหมือนว่าเรื่องราวทั้งหมดนี้อาจเป็นแผนการต่อต้านยิวที่ถูกวางไว้อย่างดีเพื่อกำจัดพวกยิวที่มีอำนาจครอบครองในจักรวรรดิบาบิโลน อาจเป็นไปได้ว่าเนบูคัดเนสซาร์ถูก 'มัดมือชก' ให้บังคับข้าราชการทุกคนให้ก้มกราบลงต่อปฏิมากรทองคำนั้น โดยผู้ฝ่าฝืนมีโทษถึงตาย พวกเขารู้ว่าซัดรัก เมซาคและเอเบดเนโกจะไม่ยอมทำตาม โดยการประหารชีวิตพวกเขา คนเหล่านั้นก็จะปล่อยเกาะและเล่นงานดาเนียลทีหลัง จากนั้นก็จัดการกับ 'ปัญหา' ที่เกิดจากพวกยิวทั้งหมดในบาบิโลน ความเกลียดชังของพญามารที่มีต่อประชากรของพระเจ้ามีรากฝังลึกมายาวนานแล้ว

ดนล 3:13-15   แล้วเนบูคัดเนสซาร์ก็ทรงกริ้วจัดและเดือดพล่าน มีรับสั่งให้นำตัวซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโกเข้ามา แล้วเขาก็ให้นำคนเหล่านี้เข้ามาเฝ้ากษัตริย์ เมื่อ ได้ทราบถึงความโหดที่ถูกลิดไปเองของซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโก เนบูคัดเนสซาร์ก็กริ้วจัดและสั่งให้คนนำตัวพวกเขามาเข้าเฝ้าตน พวกเขาก็ถูกนำตัวมาเข้าเฝ้ากษัตริย์

14 เนบูคัดเนสซาร์ทรงกล่าวแก่เขาว่า "โอ ซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโกเอ๋ย เป็นความจริงหรือไม่ที่เจ้ามิได้ปรนนิบัติพระของเรา หรือนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งเราได้ตั้งไว้ เขาถามพวกเขาตรงๆว่าจริงหรือไม่ที่พวกเขาไม่ปรนนิบัติบรรดาพระแห่งบาบิโลนและไม่นมัสการปฏิมากรทองคำที่เขาได้ตั้งขึ้น

15 บัดนี้ถ้าเจ้าพร้อมใจแล้ว พอเจ้าได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก บี พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่อู้ง และเครื่องดนตรีทุกชนิด เจ้าจงกราบลงนมัสการปฏิมากรซึ่งเราได้สร้างไว้ แต่ถ้าเจ้าไม่นมัสการ จะต้องโยนเจ้าทันทีเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ และผู้ใดเล่าจะเป็นพระเจ้าที่จะช่วยให้เจ้าพ้นจากมือของเราได้" ไม่ให้โอกาสซัดรัก เมซาค หรือเอเบคเนโก ได้ตอบเลย เนบูกัดเนสซาร์ให้โอกาสพวกเขาอีกครั้งที่จะก้มกราบลงนมัสการปฏิมากรของเขา เขาจะให้วงมโหรีบรรเลงเพลงอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม หากพวกเขาไม่ยอมนมัสการปฏิมากรทองคำนั้น กษัตริย์ก็เตือนอีกครั้งว่าพวกเขาจะถูกโยนเข้าไปในเตาไฟโดยตรง ทันทีที่มันถูกเร่งจนร้อนสุด

ดนล 3:16-18   **ซัดรัก เมซาค และเอเบคเนโกกราบทูลกษัตริย์ว่า "โอ ข้าแต่เนบูกัดเนสซาร์ ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่จำเป็นจะต้องตอบพระองค์ในเรื่องนี้ ชายผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้าทั้งสามคนนี้ตอบเนบูกัดเนสซาร์อย่างมั่นใจแต่ก่อปรดีด้วยความสุภาพ ข้อความตรงนี้อ่านตรงตัวได้ว่า 'โอ เนบูกัดเนสซาร์ พวกเราไม่จำเป็นต้องตอบท่านในเรื่องนี้' ท่านได้ตัดสินใจแล้ว พวกเราก็คัดสินใจแล้ว**

17 ถ้าพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ผู้ซึ่งพวกข้าพระองค์ปรนนิบัติ สามารถช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากเตาที่ไฟลุกอยู่ โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ก็จะทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นพระหัตถ์ของพระองค์ พวกเขาทูลกษัตริย์ให้ทราบอย่างหนักแน่นว่า หากพวกเขาต้องถูกโยนเข้าไปในเตาไฟ พระเจ้าของพวกเขาก็ที่พวกเขาปรนนิบัติก็ทรงสามารถช่วยพวกเขาให้พ้นได้ นอกจากนี้ เท่าที่พวกเขาารู้ พวกเขามั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากกษัตริย์ แน่แน่นอนว่ามีความกล้าหาญและความเชื่อมั่นปรากฏชัดเจนในยิวทั้งสามคนนี้

อิสยาห์ 43:2 ที่พวกเขาข่มขืนเคยอย่างแน่อนกล่าวว่า "เมื่อเจ้าลุยข้ามน้ำ เราจะอยู่กับเจ้า เมื่อข้ามแม่น้ำ น้ำจะไม่ท่วมเจ้า เมื่อเจ้าลุยไฟ เจ้าจะไม่ไหม้และเปลวเพลิงจะไม่เผาผลาญเจ้า" ชายยิวที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าทั้งสามคนนี้เท่าที่เป็นไปได้เชื่อว่ามันจะต้องเป็นไปตามที่พระวณะของพระเจ้าได้กล่าวไว้ พวกเขาเชื่อพระสัญญาของพระเจ้า พวกเขารู้ว่าเตาไฟนั้นรอคอยพวกเขาอยู่ แต่พวกเขาก็รู้พระสัญญาของพระเจ้าด้วย โดยความเชื่อพวกเขาได้เชื่อฟังพระ

วณะของพระเจ้าเกี่ยวกับการก้มลงกราบพระอื่น พวกเขาจึงเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ นั่นคือความเชื่อ!

18 แต่ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น โอ ข้าแต่ษัตริย์ ขอพระองค์ทรงทราบว่า พวกข้าพระองค์จะไม่ปรนนิบัติพระของพระองค์ หรือนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งขึ้น" อย่างไรก็ตาม ในทางกลับกัน หากพระเจ้าทรงเลือกที่จะไม่ช่วยพวกเขาให้พ้น พวกเขาที่ตัดสินใจเรียบร้อยแล้ว พวกเขาจะไม่ยอมปรนนิบัติบรรดาพระต่างตัวของบาบิโลนและไม่นมัสการปฏิมากรทองคำนั้นที่เนบูคัดเนสซาร์ได้ตั้งขึ้น ไม่ต้องหารือกันต่อแล้ว!

ดนล 3:19-20 แล้วเนบูคัดเนสซาร์ทรงเกรี้ยวกราดยิ่งนัก พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไปไม่พอพระทัยชัชรัก เมซาค และเอเบดเนโก พระองค์จึงรับสั่งให้ทำเตาไฟให้ร้อนกว่าที่เคยอีกเจ็ดเท่า เนบูคัดเนสซาร์ ในฐานะเป็นกษัตริย์องค์สูงสุดแห่งโลกตะวันออก จีน แล้วกับการได้ตามใจชอบ ไม่เคยมีใครอาจหาญต่อกรเขาซึ่งๆหน้ามาก่อน เมื่อชัชรัก เมซาค และเอเบดเนโกทูลเขาว่าพวกเขาจะไม่ยอมเชื่อฟังคำสั่งของเขา เนบูคัดเนสซาร์ก็บันดาลโทสะจนถึงขนาดที่ว่าสีหน้าของเขาเปลี่ยนแปลงไป เขาโกรธมากเสียจนควบคุมตัวเองไม่อยู่ เขาจึงสั่งให้คนเร่งความร้อนของเตาไฟนั้นขึ้นมากกว่าปกติเจ็ดเท่า เตาไฟที่ร้อนแรงนั้นน่าจะเป็นเตาหลอมที่ใช้เพื่อหลอมทองคำและโลหะอื่นๆสำหรับการหล่อรูปปฏิมากรนั้น

20 และพระองค์รับสั่งให้บางคนที่มีกำลังมากที่สุดในกองทัพมามัดชัชรัก เมซาค และเอเบดเนโก และให้โยนเขาเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ จากนั้นเนบูคัดเนสซาร์ก็สั่งเหล่านักรบที่แข็งแรงและมีชื่อเสียงในกองทัพบาบิโลนให้มัดชัชรัก เมซาคและเอเบดเนโกเพื่อเตรียมที่จะโยนพวกเขาเข้าไปในเตาไฟที่ลุกโพลงนั้น

ดนล 3:21-23 แล้วคนเหล่านี้ก็ถูกมัดไว้ทั้งสี่ กางเกง หมวก และเครื่องแต่งกายอื่นๆ และเขาก็ถูกโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ ชัชรัก เมซาค และเอเบดเนโกจึงถูกมัดพร้อมทั้งเสื้อผ้า รวมถึงชุดชั้นในและเสื้อชั้นนอก เจตนาอาจเป็นได้ว่าเพื่อที่การลุกไหม้ของเสื้อผ้าของพวกเขาจะยึดเวลาแห่งความทรमानของพวกเขาและเพิ่มความเจ็บปวดของพวกเขา แต่พระเจ้า

ทรงยอมให้เป็นเช่นนั้นเพื่อที่จะแสดงให้เห็นชัดเจนถึงการอัศจรรย์ที่พระองค์กำลังจะกระทำ หลังจากถูกมัดแล้ว แต่ละคนก็ถูกโยนเข้าไปในเตาไฟที่ลุกไหม้ขึ้น

22 ฉะนั้นเพราะว่าคำสั่งของกษัตริย์นั้นเข้มงวดมากและเตาไฟก็ร้อนจัด เปลวไฟจึงได้ฆ่าคนที่โยนซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโก เมื่อเหล่าทหารกล้าของกองทัพบาบิโลนโยนซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโกเข้าไปในเตาไฟนั้น เปลวไฟที่โหมกระหน่ำของเตาไฟนั้นก็พรากชีวิตของพวกเขาไป

23 และชายทั้งสามนี้ คือซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโกก็ตกลงไปกลางเตาไฟที่ลุกอยู่ทั้งยังมัดอยู่ ที่ทางเข้าของเตาไฟนั้นโดยเพชรฆาตของพวกเขาเสียชีวิตไปแล้ว ซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโกซึ่งทุกคนถูกมัดไว้ก็ล้มลงกลางเตาไฟที่โหมกระหน่ำนั้น

ดนล 3:24-25   **ขณะนั้นกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ประหลาดพระทัยทรงลุกขึ้นโดยฉับพลัน พระองค์ตรัสกับองคมนตรีของพระองค์ว่า "เรามัดสามคนโยนเข้าไปกลางไฟมิใช่หรือ" เขาทูลตอบกษัตริย์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ จริ่งพระเจ้าข้า" แต่เมื่อเนบูคัดเนสซาร์คิดว่าตนจะมีชัยและพอใจที่กำจัดพวกยิวที่กล้าหือได้แล้ว เขาก็ได้แต่อ้าปากค้างด้วยความตะลึง เห็นได้ชัดว่าเขาสามารถมองเห็นเข้าไปในเตาไฟนั้นได้ อาจผ่านทางช่องที่ยิวทั้งสามคนถูกโยนเข้าไป ขณะที่เขาอ้าปากค้างด้วยความตกตะลึง เขาก็ถามเหล่าที่ปรึกษาของเขาว่าพวกเขาได้โยนสามคนที่ถูกมัดตัวไว้เข้าไปในเตาไฟนั้นใช่หรือไม่ เหล่าองคมนตรีก็ตอบให้เขามั่นใจว่าพวกเขาได้ทำเช่นนั้น**

25 พระองค์ตรัสตอบว่า "ดูเถิด เราเห็นสี่คนปล่อยหลุด กำลังเดินอยู่กลางไฟ และเขาทั้งหลายก็ไม่มีอันตราย รูปร่างของคนสี่นั้นคล้ายคลึงกับพระบุตรของพระเจ้า" เนบูคัดเนสซาร์ถึงกับสับสนงุนงงที่บัดนี้เขาเห็นสี่คนอยู่ในเตาไฟนั้น พวกเขาถูกปล่อยตัว เดินไปมาและเห็นได้ชัดว่าไม่ได้รับบาดเจ็บใดๆเลย จากนั้นกษัตริย์ก็กล่าวด้วยความอัศจรรย์ใจยิ่งนักว่าคนที่สี่ "คล้ายคลึงกับพระบุตรของพระเจ้า" เหล่านักอธิบายพระคัมภีร์และนักแปลสมัยใหม่มักพยายามแปลวลีนี้ว่า 'เป็นเหมือนบุตรคนหนึ่งของพวกเขา' พวกเขาจึงแปลข้อความตอนนี้เหมือนพวก

พยานพระยะโฮวาและวิธีที่คนเหล่านั้นปฏิบัติต่อยอห์น 1:1 ข้อความตรงนี้ก็แปลได้ทั้งสองแบบ
อย่างไรก็ตาม ทั้งบรรดาผู้เชี่ยวชาญภาษาฮีบรูสมัยโบราณและคริสตจักรยุคต้นต่างถือว่าคำนำ
หน้านามแบบเฉพาะเจาะจงเป็นการแปลที่เหมาะสม

ไม่ว่ากรณีใด คำที่แปลว่า **พระเจ้า (เอลาห์)** และ **บุตร (บาร)** ทั้งคู่เป็นคำเอกพจน์และ
ไม่ใช่พหูพจน์ จึงสนับสนุนการใช้คำนำหน้านามแบบเฉพาะเจาะจง นอกจากนี้ ไม่มีคำนำหน้า
นามแบบเฉพาะเจาะจงอยู่หน้าคำที่แปลว่า **พระเจ้า** การแปลที่ถูกต้องอีกแบบเดียวเท่านั้นของ
พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ก็คือ ‘เป็นเหมือนบุตรคนหนึ่งของพระเจ้าองค์หนึ่ง’ ขอให้ผู้อ่านตัดสินใจ
ใจเองว่าการแปลแบบไหนที่เหมาะสม ไม่มีข้อสงสัยในใจของผู้อธิบายพระคัมภีร์คนนี้เลยว่า
ฉบับคิงเจมส์ได้แปลวลีนี้เหมาะสมแล้ว เมื่อกำหนดคั้งนั้นแล้ว สิ่งที่เป็นจุดเด่นชัดเห็นก็
คือ การปรากฏตัวก่อนเสด็จมารับสภาพเนื้อหนังของพระเยซูคริสต์ เนบুদ্ধเนสซาร์อาจไม่เข้าใจ
สิ่งที่เขาเห็นหรือพูดออกมา แต่พระเจ้าทรงใส่คำพูดของพระองค์ไว้ในปากของเขา

พระเยซูคริสต์ ในตัวตนของพระเยโฮวาห์ ได้ทรงสัญญาไว้ในเยเรมีย์ 42:11 ว่า “อย่ากลัว
กษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้ซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้น พระเยโฮวาห์ตรัสว่า อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า
ทั้งหลายเพื่อช่วยเจ้าให้รอด และช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเขา” องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงให้
พระสัญญาที่คล้ายๆกันนี้แก่คริสตจักรในมัทธิว 28:20 พระเยโฮวาห์ในตัวตนของพระคริสต์จึง
เสด็จมาเพื่อปลอบประโลมและช่วยเหลือผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ให้พ้น

ดนล 3:26-27 แล้วเนบুদ্ধเนสซาร์เสด็จมาใกล้ประตูเตาที่ไฟลุกอยู่นั้น ทรงกล่าว
ว่า "ซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโก ผู้รับใช้ของพระเจ้าสูงสุด จงออกมาเถิด จงมาที่นี่" แล้วซัดรัก
เมซาค และเอเบดเนโกก็เดินออกมาจากกลางไฟ

ด้วยความประหลาดใจยิ่งนักและอาจเสียน้ำด้วย เนบুদ্ধเนสซาร์จึงเข้าไปใกล้ปากทาง
เข้าเตาไฟนั้นขณะที่เขาทำและร้องเรียกซัดรัก เมซาคและเอเบดเนโกให้ออกมา ให้เราสังเกตด้วย
ว่าเขาสมควรใจบรรยายถึงพวกเขาว่าเป็น “ผู้รับใช้ของพระเจ้าสูงสุด” เนบুদ্ধเนสซาร์ไม่ต้องการ
คำเทศนาหรือการบรรยายเรื่องความทรงพลานุภาพของพระเจ้าและการที่พระองค์ทรงช่วย

ประชากรของพระองค์ให้พ้น เขาเพิ่งได้เห็นกับตาว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยยิวสามคนที่เต็มใจ
สละชีวิตของตนเพื่อที่จะสัจซื่อและเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของตน พวกเขา
เขาเป็นคำพยานอันยิ่งใหญ่แก่ชายที่ทรงอำนาจมากที่สุดในโลก พอถูกสั่งให้ออกมาจากไฟนั้น
พวกเขาจึงเดินออกมาตามที่ได้รับสั่ง พันธนะของพวกเขาถูกเผาไหม้ไปแล้ว แต่นอกนั้นมิได้
ไหม้ไฟ รวมถึงเสื้อผ้าของพวกเขาด้วย

27 ฝ่ายอุปราษ ข้าหลวงภาค ผู้ว่าราชการเมือง และองคมนตรีของกษัตริย์ก็ห้อมล้อมเข้า
มา เห็นว่าไฟไม่มีอำนาจอะไรเหนือร่างกายของคนเหล่านี้ ผมที่ศีรษะของเขาก็ไม่งอ เสื้อก็มิได้
เป็นอันตราย ไม่มีกลิ่นไฟที่ตัวเขาทั้งหลายเลย เนบুদ্ধัดเนสซาร์ไม่เพียงอัศจรรย์ใจกับสิ่งที่ตนได้
เห็นเท่านั้น แต่บรรดาองคมนตรีและที่ปรึกษาของเขาต่างมารุมล้อมซักถาม เมซาคและเอเบคเนโก
ด้วย พวกเขาอัศจรรย์ใจที่ไฟอันร้อนแรงไม่มีอำนาจเหนือคนทั้งสามเลย ผมของพวกเขาไม่
แม้แต่หงิกงอด้วยซ้ำ เสื้อชั้นนอกของพวกเขาไม่ไหม้ไฟ และกลิ่นควันไฟก็ไม่ติดตัวพวกเขาเลย
ผู้ใดก็ตามที่เคยเข้าไปใกล้ไฟร้อนแรงขนาดนั้นย่อมทราบว่ากลิ่นควันไฟย่อมติดตัวเสื้อผ้าและผม
อย่างแน่นอน พระเจ้าได้ทรงกระทำการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่งในการช่วยผู้รับใช้ทั้งสามคนที่สัจซื่อ
และเชื่อฟังของพระองค์ให้พ้น คนเหล่านั้นที่ได้เป็นประจักษ์พยานต่างพร้อมใจกันตกตะลึง

ดนล 3:28-29   เนบুদ্ধัดเนสซาร์ตรัสว่า "สาธุการแด่พระเจ้าของซัดรัก เมซาค
และเอเบคเนโก ผู้ได้ส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้น ผู้วางใจใน
พระองค์ กระทำให้พระบัญชาของกษัตริย์เหลวไป และยอมพลีร่างกายของเขาเสียดีกว่าที่จะ
ปรนนิบัติและนมัสการพระอื่น นอกจากพระเจ้าของเขาเอง ผู้ครอบครองแห่งจักรวรรดิบาบิโลน
เพิ่งได้เผชิญหน้ากับพระเจ้าแห่งอิสราเอลอีกครั้ง เขาไม่อาจปฏิเสธได้เลย ฤทธิ์เดชและการทรง
ช่วยให้พ้นของพระองค์ต่างประจักษ์ชัดให้ทุกคนได้เห็น ด้วยเหตุนี้เนบুদ্ধัดเนสซาร์จึงออกปาก
สรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าและถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์ ตรงนี้เขาพูดถึงพระ
บุตรของพระเจ้าว่าเป็นทูตสวรรค์ของพระองค์ เพราะไม่ใช่ นักศาสนศาสตร์ เนบুদ্ধัดเนสซาร์จึง
อธิบายสิ่งที่ตนเห็นอย่างดีที่สุดเท่าที่ทำได้ แน่ทีเดียวพระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา
พร้อมรูปลักษณะของทูตสวรรค์องค์หนึ่งและช่วยเหลือผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้น

พวกเขาได้วางใจพระเจ้าในเรื่องความรอดของตนและheimเกริมและเปลี่ยนแปลงคำ
บัญชาของกษัตริย์ พวกเขาเผชิญกับผลที่ตามมาและยอมพลีชีพ ดู โรม 12:1 พวกเขาตั้งใจแล้วว่า
จะเชื่อฟังบัญญัติสามข้อแรกจากบัญญัติสิบประการ แม้แต่เนบูกัดเนสซาร์ก็รู้ว่าพระเจ้าทรงให้
เกียรติและช่วยพวกเขาให้พ้นเป็นการตอบแทน

29 เพราะฉะนั้นเราจึงออกกฤษฎีกาว่า **ชนชาติ ประชาชาติ หรือภาษาใดๆ ที่กล่าวมิดีมิร้าย**
ต่อพระเจ้าของซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโก จะถูกหั่นเป็นชิ้นๆ และบ้านเรือนของเขาจะต้อง
เป็นกองขยะ เพราะว่ามีพระเจ้าอื่นที่จะสามารถช่วยให้พ้นในทางนี้ได้" เนบูกัดเนสซาร์จึง
ออกกฤษฎีกาเดี๋ยวนั้นเลยว่าหากผู้ใดในอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของเขาคุกพระนามของพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของพวกเขา ผู้นั้นก็จะถูกหั่นเป็นชิ้นๆ และบ้านของเขาจะถูกทำเป็นกองขยะและกอง
ปุย เนบูกัดเนสซาร์กลายเป็นผู้เชื่อคนหนึ่งในพระเยโฮวาห์พระเจ้าจนถึงขนาดที่เขายอมรับฤทธิ์
เดชและการช่วยให้พ้นขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระราชกฤษฎีกานี้อาจป้องกันมิให้พวกยิวที่ขี้
ขลาดคนอื่นๆ หลงกลับไปนับถือรูปเคารพด้วย

ดนล 3:30 แล้วกษัตริย์ได้ทรงเลื่อนยศให้ซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโกสูงขึ้น
อีกในเมืองบาบิโลน ซัดรัก เมซาคและเอเบเดนโกไม่เพียงกลับคืนสู่ตำแหน่งเดิมของตนเท่านั้น
แต่จริงๆ แล้วพวกเขายังได้รับการเลื่อนยศให้สูงยิ่งขึ้นในเมืองบาบิโลนอีกด้วย แน่ทีเดียว มี
บำเหน็จสำหรับคนชอบธรรม ดู เพลงสดุดี 58:11

*****

ภาพรวมของดาเนียล 4: ดาเนียล 4 นำเสนอเหตุการณ์ที่สำคัญอีกเหตุการณ์ในชีวิตของ
เนบูกัดเนสซาร์ในนิมิตเรื่องต้นไม้ พระเจ้าทรงทำให้เนบูกัดเนสซาร์เสียดสีไปจริงๆ และใช้ชีวิต
เหมือนสัตว์ในทุ่งหญ้าเพื่อทำให้เขาถ่อมใจและสอนเขาให้ถ่อมใจแต่พระเจ้า บทนี้แบ่งย่อย
ได้เป็นสามส่วน (1) เนบูกัดเนสซาร์ยอมรับฤทธิ์เดชของพระเยโฮวาห์ในข้อ 1-18 (2) ดาเนียล
แก้ฝันของกษัตริย์ในข้อ 19-27 (3) การทำให้ความฝันของเนบูกัดเนสซาร์กลายเป็นจริงถูก
บันทึกไว้ในข้อ 28-37

ดนล 4:1-3

เรา กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ขอประกาศแก่บรรดาชนชาติ

ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลาย ซึ่งอาศัยอยู่บนพิภพทั้งสิ้นว่า สันติสุขจงมีแก่ท่านทั้งหลายอย่างทวีคูณ บทนี้เริ่มต้นด้วยเนบูคัดเนสซาร์ส่งคำประกาศหนึ่งไปทั่วทุกหนแห่งในอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาลของเขา

2 เราเห็นสมควรที่จะแสดงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ ซึ่งพระเจ้าสูงสุดได้ทรงกระทำแก่เรา เนื้อหาส่วนใหญ่ของบทนี้ถูกนำเสนอ โดยใช้คำสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง โดยมีเนบูคัดเนสซาร์เป็นผู้พูด ดังที่เรื่องเล่าของบทนี้แสดงให้เห็น เนบูคัดเนสซาร์ตั้งใจที่จะเป็นพยานแก่ทั่วทั้งจักรวรรดิของเขาและคนทั้งโลกเกี่ยวกับความประเสริฐและฤทธิ์เดชของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เขาเรียกพระเยโฮวาห์ว่าเป็นพระเจ้าสูงสุด ดังที่บริบทจะแสดงให้เห็น เห็นได้ชัดว่าเนบูคัดเนสซาร์ถวายฤทธิ์เดชและคำสรรเสริญแก่พระเยโฮวาห์และพระองค์แต่ผู้เดียว เขายังกล่าวตรงนี้ถึง “หมายสำคัญและการมหัศจรรย์ ซึ่งพระเจ้าสูงสุดได้ทรงกระทำแก่เรา” ความหมายก็คืออุทยานอนุภาพอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์ นักศาสนศาสตร์ที่มีแนวคิดเปิดกว้างไม่ยอมรับคำกล่าวอ้างนี้ โดยกล่าวหาว่าเนบูคัดเนสซาร์แค่กำลังพูดถึงพระต่างด้าวองค์หนึ่งของเขา อย่างไรก็ตาม เนื้อหาตอนหลังของบทนี้จะแสดงให้เห็นชัดเจนว่าเขาพูดถึงพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ นั่นคือ พระเยโฮวาห์พระเจ้า

3 หมายสำคัญของพระองค์ใหญ่ยิ่งสักเท่าใด การมหัศจรรย์ของพระองค์ก่อปรด้วยอุทยานอนุภาพอันไพศาล อาณาจักรของพระองค์เป็นอาณาจักรถาวรเป็นนิรันดร์ และราชอาณาจักรของพระองค์นั้นดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ ความเห็นเกริ่นนำเหล่านี้ในตอนต้นของบทนี้ถูกกล่าวแบบย้อนหลังหลังจากที่เหตุการณ์ทุกอย่างของบทนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว เนบูคัดเนสซาร์ได้แต่สรรเสริญฤทธิ์เดชของพระเจ้า นอกจากนี้ เขายังกล่าวยอมรับอย่างเปิดเผยอีกว่าอาณาจักรของพระเจ้าถาวรเป็นนิรันดร์และอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ เนบูคัดเนสซาร์ผู้เป็นกษัตริย์ต่างชาติที่นับถือพระต่างด้าวกล่าวยอมรับอย่างน่าอัศจรรย์ถึงความทรงพลานุภาพและความเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เขาได้เรียนรู้ถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าผ่านวิธีที่ยากลำบาก ด้วยเหตุนี้เขาจึงเกิดความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า

ดนล 4:4-5   **ตัวเรา คือ เนบুদ্ধเนสซาร์อยู่เป็นผาสูกในนิเวศของเรา และมี**
ความเจริญอยู่ในวังของเรา เนบুদ্ধเนสซาร์บรรยายถึงสภาพการณ์แวดล้อมต่างๆที่เกิดก่อนความ
ฝันอันน่ากลัวที่เขาได้รับ เขาอยู่บ้านอย่างสุขสบายและสิ่งต่างๆก็ไปได้สวยสำหรับเขา

5 เราฝันเห็นเรื่องซึ่งกระทำให้เรากลัว ขณะเมื่อเรานอนอยู่บนที่นอนความคิดและนิมิต
อันผุดขึ้นในศีรษะของเราเป็นเหตุให้เรตกใจ แม้ว่าอยู่สบายๆและเจริญรุ่งเรือง แต่เนบুদ্ধเนส
ซาร์ก็มีความฝันในคืนหนึ่งซึ่งทำให้เขาหวาดกลัวและรบกวนจิตใจเขามากๆ แม้ว่าเขาเป็นชายที่
ทรงอำนาจมากที่สุดในโลก แต่พระเจ้าก็ทรงสามารถทำให้คนแบบเขาหวาดกลัวได้ แน่แน่นอนว่า
พระเจ้าประทานสันติสุขให้ได้และทรงพรากมันไปได้เช่นกัน

ดนล 4:6-7   **เราจึงออกกฤษฎีกาเรียกนักปราชญ์แห่งบาบิโลนทั้งสิ้นมาหาเรา**
เพื่อให้แก้ความฝันให้แก่เรา เหมือนกับเหตุการณ์ในบทที่ 2 เนบুদ্ধเนสซาร์สั่งพวกปราชญ์ที่ใช้
ศาสตร์เร้นลับแห่งท้องพระโรงให้มาเข้าเฝ้าเขาและแก้ฝันให้เขา

7 พวกโหร พวกหมอดู และคนเคลเดีย และหมอดูฤกษ์ยามก็เข้ามาเฝ้า เราก้เล่าความฝัน
แก่เขา แต่เขาทั้งหลายแก้ฝันให้เราไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ ‘พวกปราชญ์’ ที่ใช้ศาสตร์เร้นลับแห่งบาบิ
โลนจึงมารวมตัวกันต่อหน้ากษัตริย์ ต่างจากบทที่ 2 เนบুদ্ধเนสซาร์เล่าให้พวกสืบแปดมงกุฎ
เหล่านี้ฟังว่าเขาฝันเห็นอะไร แม้กระนั้น คนเหล่านั้นก็ไม่สามารถแก้ฝันนั้นได้ พวกเขาไม่รู้เลย
ว่าความหมายของความฝันนั้นคืออะไร

ดนล 4:8-9   **ในที่สุดดาเนียลก็เข้ามาเฝ้าเรา เขามีชื่อว่าเบลเทซซซาร์ ตามนาม**
พระของเรา เขามีวิญญาณของพระผู้บริสุทธิ์ เราก้เล่าความฝันให้เขาฟังว่า เนบুদ্ধเนสซาร์จึงเล่า
ย้อนให้ฟังว่าหลังจากคนอื่นๆได้มาเข้าเฝ้าและแก้ความฝันของเขาไม่ได้แล้ว ดาเนียล (หรืออีกชื่อ
เบลเทซซซาร์) ก็มาเข้าเฝ้า เนบুদ্ধเนสซาร์กล่าวยอมรับอย่างเปิดเผยว่าดาเนียลมีวิญญาณของ
ปวงพระที่บริสุทธิ์สถิตอยู่ภายใน อย่างหลังนี้น่าจะเป็นวิธีอธิบายแบบชื่อๆของเนบুদ্ধเนสซาร์
เกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มีอยู่บนดาเนียล แม้ว่าตอนนี้เขาเริ่มนับถือพระเจ้า

แห่งอิสราเอลแล้ว แต่เห็นได้ชัดว่าเนบูคัดเนสซาร์มีพื้นฐานน้อยมากในเรื่องศาสนศาสตร์ แม้
กระนั้น เขาก็บอกดาเนียลว่าเขาฝันเห็นอะไร

9 "โอ เบลเทซซาร์ หัวหน้าของพวกโหร เพราะเราทราบว่าคุณญาณของพระผู้บริสุทธิ์
อยู่ในท่าน และไม่มีควมล้าลึกใดๆที่จะให้ท่านแก้ยาก จึงบอกนิมิตทั้งหลายในความฝันที่เราได้
เห็น และตีความนิมิตเหล่านั้นให้แก่เรา แม้ว่าเป็นคนของพระเจ้า แต่ดาเนียลก็ถูกบรรยายว่าเป็น
หัวหน้าของพวกโหร นั่นคือ หัวหน้าของพวกนักปราชญ์ ดู ดาเนียล 2:48 อีกครั้งที่เนบูคัดเนส
ซาร์บรรยายถึงการกระทำกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตัวดาเนียลจากภูมิหลังแบบพระ
ต่างค้ำวของตน นั่นคือ วิญญาณของปวงพระที่บริสุทธิ์ ขณะที่เขากำลังจะเผยความฝันของตนแก่
ดาเนียล กษัตริย์ก็สั่งให้เขาอธิบายความสำคัญของความฝันของตนและความหมายของมัน

ดนล 4:10-12   นิมิตที่ผุดขึ้นในศีรษะของเราเมื่อนอนอยู่บนที่นอน ดูเถิด เราได้
เห็นต้นไม้อำกลางพิภพ มันสูงมาก ในความฝันของตน เนบูคัดเนสซาร์เห็นต้นไม้อำใหญ่ต้นหนึ่ง
อยู่ท่ามกลางแผ่นดินโลก โดยสูงกว่าต้นอื่นๆ

11 ต้นไม้อำเติบโตและแข็งแรง ยอดของมันขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ และประจักษ์ไปถึงที่สุด
ปลายพิภพ ในความฝันของเขา ต้นไม้นั้นเติบโตขึ้นไม่เพียงในเรื่องความกว้างเท่านั้น แต่ความ
สูงของมันก็เอื้อมไปถึงฟ้าสวรรค์และกิ่งก้านของมันก็แผ่ขยายไปจนสุดปลายแผ่นดินโลก นั่น
คือ โกลสุคลูกหูลูกตา

12 ใบกิ่งดงามและผลก็อุดม และจากต้นไม้นั้น มีอาหารให้แก่ชีวิตทั้งปวง สัตว์ป่าที่ในทุ่ง
นาอาศัยอยู่ได้ร่วมของมัน และนกในอากาศก็อาศัยอยู่ที่กิ่งก้านของมัน และเนื้อหนังทั้งหลายก็
เลี้ยงตนอยู่ด้วยมัน ต้นไม้นี้ไม่เพียงมีขนาดใหญ่โตเท่านั้น แต่ยังอุดมไปด้วยใบและผลด้วย
บรรดาสิ่งมีชีวิตแห่งแผ่นดินโลกมาอาศัยอยู่ได้ร่วมของมันหรือได้กิ่งก้านของมัน และเพราะ
ความอุดมสมบูรณ์ของต้นไม้นั้นบรรดาสิ่งมีชีวิตทั้งปวงก็ได้รับอาหาร

ดนล 4:13-16   ในนิมิตที่ผุดขึ้นในศีรษะของเราเมื่อเราอยู่บนที่นอน ดูเถิด เราได้
เห็นผู้พิทักษ์ องค์บริสุทธิ์ลงมาจากฟ้าสวรรค์ คำอารามะคที่แปลว่า ผู้พิทักษ์ (อัยร์) มีความหมาย

อย่างหนึ่งว่าทูตสวรรค์ ประเด็นสำคัญกว่าก็คือว่า เบนุกัดเนสซาร์เห็นทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ในความฝันของตนด้วย

14 ท่านเปล่งเสียงและพูดดังนี้ว่า 'จงฟันต้นไม้และตัดกิ่งทั้งหลายของมันออกเสีย สะบัดใบของมันเป็นรวงออกแล้วให้ผลของมันกระจายไป ให้สัตว์ป่าหนีไปเสียจากใต้ต้นไม้ และให้นกหนีไปเสียจากกิ่งของมัน ทูตสวรรค์องค์นั้นสั่งให้ฟันต้นไม้ที่นั้นลงเสีย เค็ดกิ่งและใบของมันออก และทำให้ผลของมันกระจัดกระจายไป บรรดาสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในและใต้ต้นไม้ใหญ่นี้จะต้องถูกขับไล่ไปเสีย

15 แต่จงปล่อยให้ตอรากติดอยู่ในดิน มีปลอกเหล็กและทองสัมฤทธิ์สวมไว้ให้ยู่ท่ามกลางหญ้าอ่อนในทุ่งนา ให้เปียน้ำค้ำจากฟ้าสวรรค์ ให้เขามีส่วนอยู่กับสัตว์ป่าในหญ้าที่พื้นดิน แม้ว่าต้นไม้ใหญ่นี้ถูกโค่นลงแล้ว แต่ตอและรากของมันต้องถูกปล่อยให้เหมือนเดิม ตอของมันจะต้องถูกล้อมด้วยปลอกเหล็กและทองเหลือง อาจเพื่อป้องกันมิให้มันปรือออกและเน่าเสียไป ตอนี้จะต้องถูกปล่อยให้เปียน้ำค้ำ ให้เราสังเกตว่าเพศของคำสรรพนามตรงนี้เปลี่ยนจากเพศกลางเป็นเพศชาย นี่สื่อชัดเจนว่าต้นไม้/ตอนี้เป็นตัวแทนของบุคคลผู้หนึ่งซึ่งมันก็เป็นจริงๆ บัดนี้บุคคลผู้นี้จะเลี้ยงตัวจากหญ้าและพืชแห่งพื้นดิน

16 ให้จิตใจของเขาเปลี่ยนเสียจากจิตใจมนุษย์ แล้วมอบใจสัตว์ป่าให้แก่เขา และปล่อยให้เป็นอย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ อีกครั้งที่การประยุกต์ใช้ความฝันนี้หมายถึงชายผู้หนึ่งอย่างชัดเจนเพราะตอนี้ถูกกล่าวถึงว่ามีจิตใจมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ในการถูกโค่นลงสู่พื้นดิน ชายผู้ยิ่งใหญ่คนนี้จะได้รับใจ (คือ จิตใจ) ของสัตว์ตัวหนึ่ง นอกจากนี้ เจ็ดวาระ นั่นคือ เจ็ดปีจะผ่านไป ขณะที่เขาอยู่ในสภาพนี้

ดนล 4:17-18 คำพิพากษานั้นเป็นคำสั่งของผู้พิทักษ์ คำตัดสินนั้นเป็นวาทะขององค์บริสุทธิ์ เพื่อผู้มีชีวิตอยู่จะได้ทราบของท่านผู้สูงสุดทรงปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์จะประทาน และตั้งผู้ที่ด้อยที่สุดให้ยู่เหนือ' เบนุกัดเนสซาร์กล่าวเสริมว่าเรื่องทั้งหมดนี้ถูกออกเป็นโองการโดยเหล่าผู้พิทักษ์ (นั่นคือ

พวกทูตสวรรค์) และถูกตั้ง โดยพวกเขา พวกเขาได้ทำให้เขาทราบในความฝันของเขาว่าจุดประสงค์ของความฝันก็คือเพื่อที่ว่าคนเหล่านั้นที่ยังมีชีวิตอยู่จะทราบว่าพระเจ้าสูงสุดทรงครอบครองเหนืออาณาจักรของมนุษย์ นอกจากนี้ พระเจ้าทรงสามารถประทานอำนาจและการครอบครองแก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงเลือก พระเจ้าทรงสามารถและทรงแต่งตั้งคนเหล่านั้นที่มีภูมิหลังต่ำต้อยให้ครอบครองบนแผ่นดิน โลกจริงๆ คนอย่างเช่นดาวิดที่เดิมทีเคยเป็นคนเลี้ยงแกะก็เป็นตัวอย่างหนึ่งที่ชัดเจน

18 ความฝันนี้ตัวเราคือกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้เห็นและ โอ เบลเทซซาร์ ท่านจงกล่าวคำแก้ฝันเถิด เพราะพวกนักปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งราชอาณาจักรของเราไม่สามารถที่จะให้คำแก้ความฝันแก่เรา แต่ท่านสามารถ เพราะวิญญูณของพระผู้บริสุทธิ์อยู่ในตัวท่าน" ดังนั้นนี่คือสรุปย่อความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ โดยคำบรรยายของเขาเอง เขาจึงตั้งดาเนียลให้แก้ความฝันนั้นให้แก่เขา เนบูคัดเนสซาร์ยอมรับอย่างเปิดเผยว่า ‘พวกนักปราชญ์’ แห่งราชอาณาจักรของเขาไม่สามารถอธิบายความฝันนั้นได้ แต่เขารู้ว่าดาเนียลทำได้เพราะว่าพระวิญญูณของพระเจ้าทรงอยู่ในตัวเขา ดูความเห็นสำหรับข้อ 8 เกี่ยวกับวลีที่ว่า “วิญญูณของพระผู้บริสุทธิ์”

ดนล 4:19-21 แล้วดาเนียล ผู้มีชื่อว่าเบลเทซซาร์ กังงันอยู่ชั่วโมงหนึ่ง ความคิดของท่านก็กระทำให้ท่านตกใจ กษัตริย์ตรัสว่า "เบลเทซซาร์เอ๋ย อย่าให้ความฝันหรือคำแก้ความฝันกระทำให้ท่านตกใจเลย" เบลเทซซาร์ทูลตอบว่า "เจ้านายของข้าพระองค์ ขอให้ข้าพเจ้าฝันนั้นเป็นเรื่องของผู้ที่เกลียดชังพระองค์เถิด และขอให้คำแก้ความฝันนั้นตกแก่ปฏิบัติของพระองค์ ให้เรานึกภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกัน เนบูคัดเนสซาร์เป็นผู้ครอบครองที่ทรงอำนาจมากที่สุดในโลกแห่งสมัยของเขา สถานที่น่าจะเป็นท้องพระโรงหน้าพระที่นั่งของเขา ดาเนียลยืนอยู่ที่นั่นต่อหน้าเขา พอได้ยินความฝันของกษัตริย์ ดาเนียลก็นิ่งอึ้งและขนลุกขนพอง นอกจากนี้เห็นได้ชัดว่าเขายืนอยู่ที่นั่นชั่วระยะเวลาหนึ่งและตัวสั่นอย่างเห็นได้ชัด พระเจ้าทรงเปิดเผยความฝันนั้นแก่เขาในทันที อย่างไรก็ตาม เขาก็สั่นเทิ้มเพราะความหมายของความฝันนั้น เขากำลังจะแจ้งให้ผู้ครอบครองที่ทรงอำนาจมากที่สุดในโลกขณะนั้นว่าเขากำลังจะถูกล้มล้าง เพราะดูออกว่าดาเนียลกำลังหวาดกลัวเป็นอย่างมาก เนบูคัดเนสซาร์จึงขอให้เขาพูดออกมา แม้ว่าเป็น

เรื่องน่ากังวลใจมากก็ตาม ดาเนียลจึงเกริ่นนำคำแก้ฝันของเขาโดยแจ้งให้กษัตริย์ทราบว่าเขา
ไม่รู้สักดีด้วยเลยกับสิ่งที่เขากำลังจะเปิดเผย ดาเนียลจึงเตือนว่าเขาหวังว่าคนเหล่านั้นที่เกลียดชัง
เนบูคัดเนสซาร์และเป็นศัตรูของเขาจะเผชิญชะตากรรมนั้นที่เขากำลังจะเปิดเผย

**20 ต้นไม้ที่พระองค์ทอดพระเนตร ซึ่งเติบโตขึ้นและแข็งแรง จนยอดขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์
ประจักษ์ไปทั่วพิภพทั้งสิ้น** ดาเนียลเริ่มต้น โดยกล่าวยอมรับเรื่องต้นไม้ที่ถูกระบายไว้ใน
ความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ มันมีขนาดใหญ่โต แข็งแรง สูงเหยียดฟ้าสวรรค์ และแผ่กิ่งก้านไป
ทั่วแผ่นดินโลก

**21 ใบของมันถึงดงามและผลก็อุดม และจากต้นนั้นมีอาหารให้แก่ชีวิตทั้งปวง สัตว์ป่าใน
ทุ่งนมาพึ่งร่มอยู่ใต้ต้น และนกในอากาศก็มาอาศัยอยู่ที่กิ่ง** ดังที่เนบูคัดเนสซาร์ได้บรรยายไว้ ใบ
ของต้นไม้ใหญ่โตนี้ให้อาหารและที่พักพิงสำหรับบรรดาสัตว์มีชีวิตแห่งท้องทุ่งรวมถึงบรรดานก
ในท้องฟ้าด้วย

ดนล 4:22-23 โอ ข้าแต่กษัตริย์ นี่คือพระองค์เอง ผู้ทรงเจริญและเข้มแข็ง ความ
ยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้เจริญ และขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ก็ไปถึงสุด
ปลายพิภพ ดาเนียลเข้าเรื่องทันที ต้นไม้ใหญ่ที่เนบูคัดเนสซาร์เห็นในความฝันหาใช่ใครอื่นนอก
จากตัวเนบูคัดเนสซาร์เอง พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้เขาผู้เป็นกษัตริย์ที่ทรงอำนาจแผ่ขยาย
จักรวรรดิของตนไปจนสุดปลายโลกที่มีอารยธรรมในสมัยนั้น และความยิ่งใหญ่ของอาณาจักร
โลกนั้นก็แซงหน้าอาณาจักรอื่นๆที่เหลือทั้งหมดและหากเป็นไปได้มันก็จะเอื้อมไปถึงฟ้าสวรรค์
เลย อย่างน้อยก็ในความคิดของเนบูคัดเนสซาร์

**23 และที่กษัตริย์ทอดพระเนตรผู้พิทักษ์คือองค์บริสุทธิลงมาจากฟ้าสวรรค์ และพูดว่า
'จงฟันต้นไม้และทำลายเสีย แต่จงปล่อยให้ตอรากติดอยู่ในดิน มีปลอกเหล็กและทองสัมฤทธิ์
สวมไว้ให้อยู่ท่ามกลางหญ้าอ่อน ในทุ่งนาให้เปิกน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ ให้เขามีส่วนอยู่กับสัตว์
ป่า และปล่อยให้หญ่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ'** ดาเนียลจึงเล่าย้อนถึงเรื่องทูตสวรรค์องค์นั้นที่ลง
มาจากสวรรค์และโค่นต้นไม้ที่ลงเสีย ดูความเห็นสำหรับ 2:14-15

ดนล 4:24-25

โอ ข้าแต่กษัตริย์ ต่อไปนี้เป็นคำแก้พระสุบิน เป็นพระราช

กฤษฎีกามาจากผู้สูงสุด ซึ่งมาถึงกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ ดาเนียลจึงประกาศว่าเขากำลังจะเปิดเผยคำแก้ฝันนั้น คำสั่งของพวกผู้พิทักษ์ที่พบในข้อ 17 บัดนี้กำลังจะได้รับการอธิบาย คำสั่งนั้นเป็นพระราชกฤษฎีกาที่มาจากพระเจ้าสูงสุด ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และกำลังจะถูกบังคับใช้กับเนบูคัดเนสซาร์

25 ว่าพระองค์จะทรงถูกขับไล่ออกจากท่ามกลางมนุษย์ และพระองค์จะอยู่กับสัตว์ในทุ่งนา พระองค์จะต้องเสวยหญ้าอย่างกับวัว และจะให้พระองค์เปียกน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ จะเป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ จนกว่าพระองค์จะทราบ ว่าผู้สูงสุดนั้นทรงปกครองราชอาณาจักรของมนุษย์ และพระองค์จะประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงปรารถนา เนบูคัดเนสซาร์กำลังจะเสียดสีในไม่ช้า เขาจะถูกขับไล่ออกจากบัลลังก์ของตนในฐานะคนบ้าคนหนึ่งและไปอาศัยอยู่ในทุ่งหญ้าเหมือนสัตว์ตัวหนึ่ง เขาจะกินหญ้าและพืชเหมือนวัวตัวหนึ่งและตากน้ำค้างตอนกลางคืน ความหมายก็คือว่าเขาจะอาศัยอยู่ในทุ่งหญ้าเหมือนสัตว์ตัวหนึ่ง คำตัดสินโทษนี้จะกินเวลาต่อเนื่องเจ็ดปีและจนกว่าเนบูคัดเนสซาร์เต็มใจยอมรับว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงเป็นผู้ครอบครองสูงสุดเหนือมนุษยชาติ พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานอำนาจครอบครองเหนือมนุษยชาติให้แก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงเลือก นี่สื่อชัดเจนว่าเนบูคัดเนสซาร์เริ่มหยิ่งผยองมากเกินไปแล้ว เขาเริ่มคิดว่าตัวเองเป็นเทพเจ้าแล้ว

ดนล 4:26

และที่ทรงมีพระบัญชาให้เหลือตอรากต้นไม้ที่ไว้ก็หมายความว่า

ว่า ราชอาณาจักรจะยังเป็นของพระองค์ ตั้งแต่พระองค์ทรงทราบว่าสวรรค์ปกครอง ดาเนียลให้ความมั่นใจเนบูคัดเนสซาร์ว่ากษัตริย์อีกองค์จะไม่ยึดเอาบัลลังก์ของเขาไปเสีย แม้ว่าอาณาจักรและการครอบครองนั้นจะถูกพรากไปจากเขาก็ตาม แต่มันจะถูกคืนให้เขาอีก เห็นได้ชัดว่าเนบูคัดเนสซาร์หยิ่งผยองมากเกินไปแล้วและพระเจ้ากำลังจะสั่งสอนบทเรียนหนึ่งแก่เขา ดังที่จะถูกเปิดเผยในดาเนียล 4:37 “บรรดาผู้ดำเนินอยู่ในความเย่อหยิ่ง พระองค์ก็ทรงสามารถให้ต่ำลง” เนบูคัดเนสซาร์จะต้องเรียนรู้เรื่องนี้ผ่านวิธีที่ยากลำบาก

คนล 4:27

โอ ข้าแต่กษัตริย์ เพราะฉะนั้นขอทรงรับคำกราบทูลของข้า

พระองค์ ขอพระองค์ทรงเลิกทำบาปเสียด้วยการกระทำความชอบธรรม และเลิกทำความชั่วช้า ด้วยสำแดงความกรุณาต่อคนจน เพื่อว่าความผาสุกของพระองค์อาจจะยืดยาวไปอีกได้" หลัง จากได้สำแดงการเปิดเผยอันน่าทึ่งเช่นนั้นแล้ว ดาเนียลจึงขอให้กษัตริย์ยอมรับคำแก้ตัวของเขา อย่างไรก็ตาม เขามีคำเตือนสติสองประการสำหรับกษัตริย์ นั่นคือ (1) เลิกทำบาปและแทนที่มัน ด้วยความชอบธรรม และ (2) สำแดงความเมตตาแก่คนยากจน เห็นได้ชัดว่าเนบูคัดเนสซาร์ถูก เล่นงานอย่างหนักด้วยความบาปที่เป็นความเย่อหยิ่งรวมถึงการเพิกเฉยต่อบรรดาคนยากจนใน อาณาจักรของเขาด้วย ในการกลับใจใหม่เช่นนั้น เขาก็อาจต่ออายุรัชกาลของเขาได้

คนล 4:28-29

สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นได้บังเกิดขึ้นแก่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ คราวนี้

เรื่องเล่าเปลี่ยนไปที่ดาเนียลในฐานะผู้พูดแล้ว เมื่อเขียนจากมุมมองแห่งประวัติศาสตร์ บัดนี้ดา เนียลเขียนถึงการที่ทุกสิ่งที่ถูกพยากรณ์ไว้แก่เนบูคัดเนสซาร์ล้วนเกิดขึ้นจริง

29 พอสิ้นสิบสองเดือน พระองค์เสด็จดำเนินอยู่ในพระราชวังแห่งราชอาณาจักรบาบิโลน

เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าประทานเวลาหนึ่งปีเต็มให้เนบูคัดเนสซาร์กลับใจใหม่ เห็นได้ชัดว่าเขาไม่ กลับใจใหม่ ดังนั้น หนึ่งปีต่อมา เหตุการณ์เหล่านั้นที่ถูกกล่าวล่วงหน้าแก่เขาก็เกิดขึ้นจริง Bishop Ussher กล่าวว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในปี 569 ก่อน ค.ศ. เพราะไม่รู้เลยถึงสิ่งที่ใกล้จะเกิดขึ้น เนบู คัดเนสซาร์ผู้เย่อหยิ่งก็เดินทอดน่องอยู่ในพระราชวังอันใหญ่โตของเขาในบาบิโลน

คนล 4:30-32

และกษัตริย์ตรัสว่า "นี่เป็นมหาบาบิโลนมิใช่หรือ ซึ่งเราได้สร้าง

ไว้เพื่อวงศ์วานแห่งอาณาจักรนี้ด้วยอำนาจใหญ่ยิ่งของเรา และเพื่อเป็นศักดิ์ศรีอันสูงส่งของเรา" ความเย่อหยิ่งแห่งชีวิตเผยอขึ้นมาจากกษัตริย์ผู้หลงตัวเององค์นี้ เมื่อเขาพินิจดูอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของเขาและมหานครอันยิ่งใหญ่ของมัน เขาก็ทะนงในการที่เขาได้สร้างสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด อาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของระบบ โลกตั้งมั่นคงอยู่โดยแสนยานุภาพและอำนาจของเขาและเพื่อ เกียรติและความโอ้อ่าของเขา หรือเขาคิดเอาเองว่าเป็นเช่นนั้น เช่นเดียวกับกษัตริย์ไทรเซ (หรือ ซาตาน) เนบูคัดเนสซาร์ถูกความเย่อหยิ่งเข้าครอบงำ นักประวัติศาสตร์สมัยโบราณบางท่านอ้าง

ว่ากำแพงเมืองบาบิโลนมีความยาวรอบวงหกสิบลีไมล์และสูง 300 ฟุต มันเป็นนครหลวงของโลก ในสมัยนั้น แน่แน่นอนว่าสวยงามพร้อมสวนลอยของมันด้วย ไม่มีประชาชนชาติใดในสมัยนั้นหรือ จนถึงสมัยนั้นเทียบได้กับขนาด อำนาจ หรือความโอ้อวดระการตาของบาบิโลนที่ยิ่งใหญ่ และ เนบูกัดเนสซาร์อ้างว่าสง่าราศีทั้งสิ้นของมันเป็นของเขาเอง ในความคิดของเขา เขาได้สร้างมัน ขึ้นมาทั้งหมดและทำให้มันเป็นเมืองและจักรวรรดิที่ยิ่งใหญ่อย่างที่มันเป็น

31 เมื่อกษัตริย์ตรัสยังไม่ทันขาดพระวาตะ ก็มีเสียงตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า "โอ กษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ เราลั่นวาจาไว้กับเจ้าแล้วว่า ราชอาณาจักรได้พรากไปเสียจากเจ้าแล้ว กระนั้นแม้ขณะที่คำอวดอ้างในข้อที่แล้วยังอยู่ในปากของเจ้าอยู่ เสียงหนึ่งจากสวรรค์ก็ประกาศ แก่เจ้าว่าคำเตือนที่ให้ไว้เมื่อหนึ่งปีก่อนหน้ายังมีผลอยู่เหมือนเดิม แต่บัดนี้มันสายเกินไปแล้ว บัดนี้อาณาจักรของเจ้าถูกพรากไปจากเจ้าแล้ว พระเจ้าได้ประทานเวลาให้เจ้ากลับใจตลอดหนึ่ง ปีที่แล้ว เห็นได้ชัดว่าเจ้ามิได้กลับใจเสียใหม่ บัดนี้ชะตากรรมที่ดาเนียลได้กล่าวล่วงหน้าแก่เจ้า บังเกิดแก่เจ้าอย่างฉับพลัน

32 และเจ้าจะถูกขับไล่ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และเจ้าจะอยู่กับสัตว์ในทุ่งนา และเจ้าจะ ต้องกินหญ้าอย่างกับวัว จะเป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ จนกว่าเจ้าจะเรียนรู้ได้ว่า ผู้สูงสุด ปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรง ประารถนา" ดังที่ดาเนียลได้เตือนไว้แล้วเมื่อหนึ่งปีก่อนหน้านั้นในคำแก่ฝันที่น่ากลัวของเขา เสียงนั้นจากสวรรค์บอกเนบูกัดเนสซาร์ว่าบัดนี้เขาจะถูกขับไล่ไปเสียจากต่อหน้ามนุษย์เพื่อที่จะ มีชีวิตอยู่เหมือนสัตว์ตัวหนึ่งในทุ่งหญ้า บัดนี้เขาจะกินหญ้าและพืชแห่งผืนดินเหมือนวัวตัวหนึ่ง เป็นเวลาเจ็ดปีจนกว่ากษัตริย์ที่ย่อยหยิ่งและโอหังองค์นี้เรียนรู้อย่างยากลำบากว่าพระเจ้าผู้ทรง มหาฤทธิ์ทรงครอบครองอาณาจักรของมนุษย์ มันเป็นสิทธิ์ขาดของพระเจ้าที่จะประทาน อำนาจครอบครองเหนือมนุษย์ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือก เนบูกัดเนสซาร์กำลังจะเรียนรู้เรื่อง นั้นอย่างยากลำบาก!

คนล 4:33

ในทันใดนั้นเองพระวาทะก็สำเร็จในเรื่องเนบูกัดเนสซาร์

พระองค์ถูกขับไล่ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และเสวยหญ้าอย่างกับวัว และพระกายก็เปียกน้ำค้าง จากฟ้าสวรรค์ จนพระเกศาออกยาวอย่างกับขนนกอินทรี และพระนขา ก็เหมือนเล็บนก คำพยากรณ์น่าสะเทือนใจที่ถูกกล่าวล่วงหน้าเมื่อหนึ่งปีก่อนหน้านั้นเกิดขึ้นจริงอย่างฉับพลัน เขาเสียจิตใจมนุษย์ไปและถูกขับไล่ไปจากบัลลังก์ของตนเพราะเป็นบ้า อาจโดยเหล่าที่ปรึกษาในราชสำนัก จากนั้นเขาก็ไปลงเอยในทุ่งหญ้าของชวานาคนหนึ่งและกินหญ้าเหมือนวัวตัวหนึ่งนอนใต้แสงดาวยามค่ำคืน ผมของเขางอกยาวและไม่ถูกตัดให้เป็นทรง เล็บนิ้วมือและนิ้วเท้าของเขากลายเป็นเหมือนกรงเล็บนก กล่าวในภาษาง่ายๆ เขากลายเป็นบ้าไปแล้ว เขากลายเป็นเหมือนสัตว์ตัวหนึ่งและใช้ชีวิตเหมือนสัตว์ เชื่อกันว่าเบลชัสซาร์หลานชายของเขาขึ้นครองอาณาจักรในยามที่บิดาของเขาไม่อยู่

คนล 4:34-35

เมื่อสิ้นสุดวาระนั้นแล้ว ตัวเราเนบูกัดเนสซาร์ก็แหงนหน้าดูฟ้า

สวรรค์และจิตปกติของเราคืนมา และเราก็สาธุการแด่ผู้สูงสุดนั้น และสรรเสริญถวายเกียรติยศแด่พระองค์ผู้ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เพราะราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ เมื่อเจ็ดปีที่ถูกกล่าวถึงล่วงหน้าโดยดาเนียลสิ้นสุดลง เนบูกัดเนสซาร์ก็แหงนหน้าขึ้นดูฟ้าสวรรค์ โดยอาจเป็นครั้งแรกในชีวิตของเขา เมื่อเขาเต็มใจแสวงหาพระเจ้า ความเข้าใจของเขาก็กลับคืนสู่เขา ในวันนั้นเขาถวายสาธุการ สรรเสริญและถวายเกียรติแด่พระเจ้าสูงสุด เนบูกัดเนสซาร์ได้เรียนรู้บทเรียนของตนอย่างยากลำบาก เขาจึงถวายเกียรติแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ผู้ซึ่งอาณาจักรของพระองค์ดำรงถาวรนิรันดร์ ราชอาณาจักรของพระองค์ต่างจากกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ตรงที่มันดำรงอยู่เสมอไป ดูความเห็นสำหรับดาเนียล 4:3 แม้ไม่มีความรู้ในเรื่องศาสนศาสตร์แบบทางการ แต่เนบูกัดเนสซาร์ได้เรียนรู้แล้วว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงสรรพพานุภาพ สัพพัญญูและทรงสถาปนารัตนรงค์ พระองค์แต่ผู้เดียวทรงสมควรได้รับคำสรรเสริญทั้งสิ้น

35 สำหรับพระองค์ชาวพิภพทั้งสิ้นนับว่าไม่มีค่า ท่ามกลางกองทัพแห่งสวรรค์นั้น

พระองค์ทรงกระทำตามขอบพระทัยพระองค์ และท่ามกลางชาวพิภพด้วย และไม่มีผู้ใดยับยั้ง

พระหัตถ์ของพระองค์ได้ หรือตรัสถามพระองค์ได้ว่า "พระองค์ทรงกระทำสิ่งใด" เนบুদ্ধเนสซาร์ได้เรียนรู้อย่างยากลำบากว่าบรรดาชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้นซึ่งรวมถึงตัวเขาเองด้วยนับว่าไม่มีค่าต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงอำนาจสิทธิขาดและทรงกระทำตามชอบพระทัยของพระองค์ ไม่ว่าจะในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลก กองทัพแห่งสวรรค์น่าจะหมายถึงบรรดาทูตสวรรค์ ที่บริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ใดในสวรรค์หรือแผ่นดินโลกสามารถต่อกรพระองค์หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับการกระทำของพระองค์ เนบুদ্ধเนสซาร์ได้รับบทเรียนอย่างยากลำบากว่าพระเจ้าทรงอำนาจสิทธิขาดและทรงสรรพพลานุภาพแต่เพียงผู้เดียว ตัวเขาเองไม่มีค่าเลยเมื่อเทียบกับองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ดนล 4:36   ในเวลานั้นเอง จิตปกติของเราก็กลับคืนมา ความสูงส่งและราชสง่าราศีกลับมาสู่เราอีก เพื่อสง่าราศีแห่งราชอาณาจักรของเรา องค์กรมนตรีและข้าราชการบริหารของเรากลับมาหาเรา และเราก็รับการสถาปนาไว้ในราชอาณาจักรของเรา ความใหญ่ยิ่งกลับเพิ่มพูนแก่เราขึ้นอีก เมื่อเนบুদ্ধเนสซาร์ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าและถวายสง่าราศีแด่พระองค์ ตอนนั้นเองจิตใจปกติของเขาก็กลับคืนสู่เขา นอกจากนี้ พระเจ้าทรงคืนบัลลังก์และความยิ่งใหญ่ในฐานะกษัตริย์ผู้ครองเหนือบาบิโลนให้แก่เขา บรรดาองค์กรมนตรีและเจ้านายให้เกียรติเขาในฐานะกษัตริย์อีกครั้ง

ดนล 4:37   บัดนี้ตัวเราคือเนบুদ্ধเนสซาร์ ขอสรรเสริญ ยกย่องและถวายพระเกียรติแด่พระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ เพราะว่าพระราชกิจของพระองค์ก็ถูกต้อง และพระมรรคาของพระองค์ก็เที่ยงธรรม บรรดาผู้ดำเนินอยู่ในความเย่อหยิ่ง พระองค์ก็ทรงสามารถให้ต่ำลง เนบুদ্ধเนสซาร์จึงปิดท้ายเรื่องของตน โดยสรรเสริญ ยกชู และถวายเกียรติแด่พระมหากษัตริย์แห่งฟ้าสวรรค์ พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ล้วนอยู่ในความจริงและพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์ก็เที่ยงธรรม (คือ ชอบธรรม) สุดท้ายเนบুদ্ধเนสซาร์เป็นพยานจากประสบการณ์ที่เจอมากับตัวว่า “บรรดาผู้ดำเนินอยู่ในความเย่อหยิ่ง พระองค์ก็ทรงสามารถให้ต่ำลง” ดูความเห็นของดาเนียลเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ใน 5:20 พระเจ้าไม่เพียงทรงสามารถที่จะทำให้คนที่ดำเนินในความเย่อหยิ่งตกต่ำลงเท่านั้น แต่พระองค์ทรงมีแนวโน้มที่จะทำเช่นนั้นด้วย ดู มัทธิว 23:12 ดัง

นั้นประวัติของเนบুদ্ধเนสซาร์จึงสิ้นสุดลงเท่านี้เท่าที่เกี่ยวกับหนังสือดาเนียล หนึ่งใน
ปริศนาที่ยิ่งใหญ่แห่งประวัติศาสตร์คือ เนบুদ্ধเนสซาร์เชื่อในพระเยโฮวาห์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดของเขาจริงๆหรือไม่ หรือจะใช้คำศัพท์ของพระคัมภีร์ใหม่ เนบুদ্ধเนสซาร์ ‘รอด’ จริงๆไหม
แน่นอนว่าเขามาเชื่อในพระเยโฮวาห์ให้เป็นพระเจ้าและแน่นอนว่าเขาสรรเสริญและถวายเกียรติ
แด่พระองค์

*****

*ภาพรวมของดาเนียล 5: บทที่ 5 พุคถึงเหตุการณ์เกี่ยวกับ ‘ลายมือบนกำแพง’ เหตุการณ์
ตอนนี้เกิดขึ้นอาจเกือบ 70 ปีหลังจากดาเนียลตกไปเป็นเชลยแล้ว ในระหว่างนั้น เนบুদ্ধเนสซาร์
ก็ไม่อยู่แล้วและเบลซัสซาร์หลานชายของเขาค้นขึ้นครอบครอง ก่อนจบบทนี้ คนมีเดียและ
คนเปอร์เซียก็คว่ำบาบิโลน ไปเรียบร้อยแล้ว ในการเลี้ยงที่ไม่เกรงใจพระเจ้าของเบลซัสซาร์
ลายมือบนกำแพงถูกบันทึกไว้ในข้อ 1-9 ดาเนียลถูกเรียกตัวให้มาตีความลายมือนั้นในข้อ 10-17
และดาเนียลพยากรณ์ถึงความพินาศของกษัตริย์ในข้อ 18-31*

ดนล 5:1-2 กษัตริย์เบลซัสซาร์ได้ทรงจัดการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายหนึ่งพันคน
และเสวยเหล้าองุ่นต่อหน้าคนหนึ่งพันนั้น แน่แน่นอนว่าไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าเบลซัสซาร์ผู้
นี้คือใครกันแน่ อย่างไรก็ตาม นักประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ก็เชื่อว่าเป็นหลานชายของเนบুদ্ধ
เนสซาร์ ผู้ซึ่งตอนนี้ไม่มีบทบาทสำคัญแล้ว เหตุการณ์ต่างๆของบทนี้เชื่อกันว่าเกิดขึ้นใน
ประมาณปี 537 หรือ 536 ก่อน ค.ศ. นี่เป็นเวลาเกือบ 70 ปีหลังจากการกวาดต้อนพวกยิวไปจาก
กรุงเยรูซาเล็มครั้งแรกในประมาณปี 605 ก่อน ค.ศ. ดังนั้น ดาเนียลน่าจะเป็นชายอายุแปดสิบ
กว่าๆแล้วในตอนนั้น ฉากหลังของบทนี้ได้ถูกบรรยายไว้ เบลซัสซาร์ผู้เป็นกษัตริย์จัดการเลี้ยง
ใหญ่ให้บรรดาเจ้านาย 1,000 คนของเขา

2 เมื่อเบลซัสซาร์ทรงลิ้มรสเหล้าองุ่นแล้ว จึงมีพระบัญชาให้นำภาชนะทองคำและเงินซึ่ง
เนบুদ্ধเนสซาร์ราชบิดาได้ทรงกวาดมาจากพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม ออกมาให้กษัตริย์และเจ้า
นายของพระองค์ ทั้งพระสนมและนางห้ามจะได้ใช้ใส่เหล้าดื่ม แม้ว่าเนบুদ্ধเนสซาร์ตรงนี้ถูก

เรียกว่าเป็นบิดาของเบลซัสซาร์ แต่นี่น่าจะหมายความว่าเขาเป็นบิดาในความหมายที่ว่าเป็น ‘บรรพบุรุษ’ คนหนึ่ง นักประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่เห็นพ้องตรงกันว่าเนบูคัดเนสซาร์เป็นปู่ของเบลซัสซาร์ อยู่มาวันหนึ่ง เบลซัสซาร์ตัดสินใจที่จะใช้คนไปเอาภาชนะบริสุทธิ์ที่เอามาจากพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มเมื่อหลายสิบปีก่อนหน้านั้น เห็นได้ชัดว่าพวกมันถูกเก็บไว้ตั้งโชว์หรือเก็บไว้ในที่ไหนสักแห่งในบาบิโลน จากนั้นพวกมันก็ถูกใช้เป็นภาชนะใส่เครื่องดื่มสำหรับการเลี้ยงสุรามามาย เบลซัสซาร์จึงตั้งใจว่าตัวเขาเอง บรรดาเจ้านาย ภรรยาของพวกเขา และนางสนมของพวกเขาจะดื่มเหล้าจากภาชนะบริสุทธิ์เหล่านั้นที่ได้มาจากพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ในการทำเช่นนั้น พวกเขาจึงทำให้สิ่งบริสุทธิ์เสียความบริสุทธิ์ไป

ดนล 5:3-4   **เขาทั้งหลายจึงนำภาชนะทองคำซึ่งได้กวาดมาจากพระวิหาร คือพระนิเวศของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ ทั้งพระสนมและนางหามก็ได้ดื่มจากภาชนะเหล่านั้น 4** เขาทั้งหลายดื่มเหล้าองุ่นและสรรเสริญพระที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ไม้และหิน ภาชนะบริสุทธิ์เหล่านั้นจากพระวิหารของพระเจ้าจึงถูกนำมาวางต่อหน้าบรรดาแขกหรือที่เมามายของเบลซัสซาร์และพวกเขาก็เริ่มดื่มเหล้าเมามากกว่าเดิม โดยใช้ภาชนะเหล่านั้น ที่แย่งไปกว่านั้น พวกเขายังสรรเสริญเหล่าพระต่างดาวที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองเหลือง เหล็ก ไม้และหินอีกด้วย

ดนล 5:5-6   **ในทันใดนั้น นิ้วมือคนได้ปรากฏขึ้น และเขียนลงที่ผนังของพระราชวังของกษัตริย์ตรงข้ามกับคันทึบประทีป และกษัตริย์ก็ทอดพระเนตรมือที่เขียนนั้น ข้อ 30** บ่งบอกว่าขณะนั้นเป็นเวลากลางคืน และแน่ที่เดียวความบาปที่เลวร้ายที่สุดปกคลุมแล้วเกิดขึ้นภายใต้การครอบคลุมแห่งความมืด ในพระราชวังแห่งบาบิโลน ณ โมงยามนั้นแห่งคำคืน ปรากฏนิ้วมือของชายคนหนึ่งเขียนบนกำแพงเหนือคันทึบประทีป ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงเขียนตรงนั้นเพื่อที่ว่าจะได้มีแสงสว่างพอให้ทุกคนมองเห็น นอกจากนี้ เห็นได้ชัดว่าเบลซัสซาร์มองเห็นส่วนที่เป็นมือซึ่งเขียนบนกำแพงนั้นด้วย

6 แล้วสี่พระพักตร์ของกษัตริย์ก็เปลี่ยนไป พระดำริของพระองค์กระทำให้พระองค์ตกพระทัย พระเพลาก็อ่อนเปลี้ย พระชานุกก็กระทบกัน เห็น ได้ชัดว่าเบลซัสซาร์ตัวสั้นเป็นเจ้าของสี่หน้าของเขาเปลี่ยนจากร่าเริงเป็นหวาดกลัว เขากลับจัดจนถึงขนาดที่ว่า “พระเพลา (ขา) ก็อ่อนเปลี้ย” บางคนคาดเดาว่าข้อต่อสะโพกของเขาสั้น คนอื่นๆก็ตีความว่าเขาสูญเสียการควบคุมกระเพาะปัสสาวะของเขาหรือถ้าใส่ใหญ่ของเขา ไม่ว่าในกรณีใด เบลซัสซาร์ก็ตัวสั้นมากเสียจนเจ้าของเขากระทบกันจริงๆ เห็น ได้ชัดว่าพระเจ้าทรงดึงความสนใจของกษัตริย์ที่นับถือพระต่างค้ำวองคั่นไว้แล้ว

ดนล 5:7-8 กษัตริย์รับสั่งเสียงดัง ให้นำหมอดูและคนเคลเดีย และหมอดูดูกษัตริย์ยามเข้ามาเฝ้า และกษัตริย์ตรัสกับพวกนักปราชญ์กรุงบาบิโลนว่า "ผู้ใดที่อ่านข้อเขียนนี้และแปลความให้เราได้ เราจะให้ผู้นั้นสวมเสื้อสีม่วง และสวมสร้อยคอทองคำ และเราจะตั้งให้เป็นอุปราชตรีในราชอาณาจักรของเรา" ด้วยจิตใจที่หวาดหวั่นยิ่งนัก เบลซัสซาร์ไม่ได้กระซิบบอกผู้ช่วยให้เรียกตัว ‘พวกนักปราชญ์’ ประจำพระราชวังให้มาเข้าเฝ้า เขากลับตะโกนเรียกตัวบรรดาหมอดูเหล่านี้ให้มาเข้าเฝ้า นอกจากนี้ เขายังสัญญาด้วยว่าผู้ใดก็ตามที่อ่านข้อความนั้นออกและแปลความมันได้จะได้รับการปูนบำเหน็จอย่างงาม ผู้นั้นจะได้เป็นผู้ครอบครองอันดับสามรองจากกษัตริย์เองและผู้สืบราชบัลลังก์ สีม่วงคือสีของเครื่องแต่งกายที่สงวนไว้สำหรับกษัตริย์และน้อยคนนักนอกจากกษัตริย์ที่มีปัญญาซื้อผ้าสีม่วงได้

8 แล้วพวกนักปราชญ์ของกษัตริย์ก็เข้ามาทั้งหมด แต่เขาทั้งหลายอ่านข้อเขียน หรือแปลความหมายให้กษัตริย์ทรงทราบหาได้ไม่ ‘พวกนักปราชญ์’ ของกษัตริย์จึงถูกเรียกตัวมาอ่านข้อความบนกำแพงนั้น เท่าที่เป็นไปได้มันน่าจะเขียนโดยใช้ตัวอักษรฮีบรูซึ่งไม่มีพวกเขาสักคนที่คุ้นเคย ไม่มีสักคนในพวกเขาสามารถอ่านข้อความนั้นออก

ดนล 5:9 แล้วกษัตริย์เบลซัสซาร์ก็ตกพระทัยมาก และสี่พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไป และเจ้านายทั้งหลายของพระองค์ก็สนเท่ห์ ความหวังที่จะอ่านข้อความนั้นออกมลายไปเสียแล้วสำหรับเบลซัสซาร์ นอกจากนี้ แม้จนถึงขณะนี้ยังไม่มีการกล่าวถึงในเนื้อหา แต่

บาบิโลนที่กำลังตกอยู่ภายใต้การโจมตีโดยคนมีเดียและคนเปอร์เซียและเบลซัสซาร์ก็รู้ดี เขาคิดไปเองว่าบาบิโลนนั้นแข็งแกร่งจนยากที่จะตีแตกได้ แต่มันก็เป็นช่วงเวลาที่น่าหวาดวิตกอยู่ดี ดังนั้น ลายมือปริศนาบนกำแพงนั้นและข้อเท็จจริงที่ว่าไม่มีใครอ่านมันออกก็ทำให้กษัตริย์เดือดเนื้อร้อนใจยิ่งนัก เขาเริ่มกังวลมากขึ้นเรื่อยๆ สีหน้าของเขาเปลี่ยนแปลงไปแบบผิดรูปเพราะเหตุความกลัวและความกระวนกระวาย นอกจากนี้ เหล่าเจ้านายที่อยู่รอบตัวเขาก็ตกใจไปกับความหวาดกลัวที่ปรากฏในแววตาของผู้นำของพวกเขา

ดนล 5:10-12 ด้วยเหตุพระวาทะของกษัตริย์และเจ้านายทั้งหลาย พระราชินีก็เสด็จเข้ามาในท้องพระโรงการเลี้ยง และพระราชินีทรงมีพระเสาวนีย์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์ ขอพระองค์อย่าได้ตกพระทัย หรือให้สี่พระพักตร์ของพระองค์เปลี่ยนไป พระราชินีที่ถูกกล่าวถึงนี้น่าจะเป็นมารดาของเบลซัสซาร์หรืออาจจะเป็นย่าของเขา นั่นคือ สมเด็จพระย่าของเขา นางไม่ได้ช่วยด้วยในงานเลี้ยงเมามายนั้น แต่ข่าวเรื่องความหวาดหวั่นของบุตรชาย (หรือหลานชาย) ของนางก็ไปถึงหูนาง นางจึงเข้ามาในท้องพระโรงการเลี้ยง และกล่าวแก่กษัตริย์แห่งบาบิโลน

11 ในราชอาณาจักรของพระองค์มีชายคนหนึ่ง มีวิญญูณของพระผู้บริสุทธิ์ในตัว ในครั้งรัชกาลของพระชนก ความสว่าง ความเข้าใจ และปัญญา เหมือนปัญญาของพระ ได้มีประจำอยู่ที่ชายคนนี้ และกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์พระชนกของพระองค์ คือกษัตริย์พระชนกของพระองค์ ได้ทรงแต่งตั้งให้เขาเป็นประธานใหญ่ของพวกโหร หมอดู คนเคลเดีย และหมอดูฤกษ์ยาม สมเด็จพระย่าจึงเริ่มแจ้งให้เบลซัสซาร์ทราบว่ามีชายคนหนึ่ง ในอาณาจักรของเขาที่มีความเข้าใจและสติปัญญาอย่างมากเหมือนสติปัญญาของพระเจ้าในรัชสมัยของเนบูคัดเนสซาร์ ฝ่ายหลังได้ตั้งชายคนนี้ให้เป็นหัวหน้าของพวกนักปราชญ์แห่งบาบิโลนเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น

12 เพราะว่าดาเนียล ซึ่งกษัตริย์ประทานนามว่า เบลเทซซาร์ มีวิญญูณเลิศ มีความรู้และความเข้าใจที่จะแก้ความฝัน แก่ปริศนาและแก้ปัญหามากๆ บัดนี้ทรงเรียกดาเนียลให้เข้ามาเฝ้า แล้วเขาก็จะแปลความหมายถวายพระองค์" สมเด็จพระย่าพรรณนาถึงดาเนียลว่ามีวิญญูณเลิศ

เขายังมีความสามารถที่จะเข้าใจและแก้ความฝัน นิมิตยต่างๆและเหตุการณ์ต่างๆที่รบกวนจิตใจ ด้วย เนบูกัดเนสซาร์ได้ตั้งชื่อเขาว่าเบลซัสซาร์ สมเด็จพระเจ้าจึงขอให้เบลซัสซาร์เรียกตัวดาเนียลให้มาเข้าเฝ้าและเขาจะแปลความหมายของลายมือบนกำแพงนั้นได้

ดนล 5:13-14   เขาจึงนำดาเนียลเข้ามาเฝ้ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามดาเนียลว่า "ท่านคือดาเนียลคนนั้นในพวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากประเทศยูดาห์ ที่กษัตริย์เสด็จพ่อของเรานำมาจากยูดาห์หรือ เห็นได้ชัดว่าดาเนียลผู้นำสงสารถูกหาตัวจนเจอและถูกปลุกให้ลุกขึ้นจากเตียงในเวลากลางดึก เขาจึงถูกพาตัวไปเข้าเฝ้าเบลซัสซาร์ซึ่งยังอยู่ในท้องพระโรงการเลี้ยง กษัตริย์จึงถามให้แน่ใจว่าเขาคือดาเนียลที่เป็นหนึ่งในพวกยิวที่ถูกกวาดมาเป็นเชลยจากกรุงเยรูซาเล็มโดยเนบูกัดเนสซาร์ใช่หรือไม่

14 เราได้ยืนยันว่าท่านมีวิญญูณของพระในตัว และท่านมีความสว่าง ความเข้าใจและปัญญาเลิศประจำตัว เบลซัสซาร์จึงแจ้งให้ดาเนียลทราบว่าตนได้ยืนยันว่าพระวิญญูณของพระเจ้าสถิตในตัวเขาและเขามีความสามารถที่จะแยกแยะเรื่องยากๆได้

ดนล 5:15-16   บัดนี้ เราให้พวกนักปราชญ์ พวกหมอดูมาเข้าเฝ้า เพื่อให้อ่านข้อความนี้ และแปลความหมายให้เรา แต่เขาแปลความหมายของเรื่องราวนี้ไม่ได้ เบลซัสซาร์แจ้งแก่ดาเนียลอีกว่า 'พวกนักปราชญ์' ในวังของเขาก็ไม่สามารถอ่านหรือแปลลายมือบนกำแพงนั้นได้

16 แต่เราได้ยืนยันว่าท่านให้คำแปลและแก้ปัญหาได้ บัดนี้ถ้าท่านอ่านข้อความและแปลความหมายให้ได้ จะให้ท่านสวมเสื้อสีม่วง และสวมสร้อยคอทองคำ และจะตั้งท่านให้เป็นอุปราชตรีในราชอาณาจักร" นอกจากนี้ เบลซัสซาร์บอกดาเนียลว่าหากเขาสามารถอ่านข้อความนั้นและแปลความมันได้ เขาจะได้รับการปูนบำเหน็จอย่างงามด้วยรางวัลต่างๆจากกษัตริย์ดังที่มีบรรยายไว้ก่อนหน้าในข้อ 7

ดนล 5:17   แล้วดาเนียลกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ขอทรงเก็บของพระราชทานไว้กับพระองค์เถิด และขอทรงพระราชทานรางวัลแก่ผู้อื่น ฝ่ายข้าพระองค์จะขอ

อ่านข้อเขียนถวายกษัตริย์ และถวายคำแปลความหมายให้พระองค์ทรงทราบ ดาเนียลจึงทูล
กษัตริย์ให้เก็บของกำนัลของตนไว้และให้มันแก่คนอื่น แม้กระนั้น เขาจะอ่านข้อความนั้นและ
แปลความหมายของมัน ด้วยรู้ว่าตนจะตกอยู่ในที่นั่นลำบากอีกครั้ง ดาเนียลจึงน่าจะอธิษฐานมา
ก่อนแล้วและทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าก่อนที่เขาถูกพาตัวมาเข้าเฝ้าเบลซัสซาร์ ข้อความ
นั้นน่าจะถูกเขียนเป็นภาษาฮีบรูซึ่งดาเนียลอ่านออก นั่นไม่เป็นปัญหาแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม
พระเจ้าจะต้องถ่ายทอดการตีความนั้นให้แก่เขา ดาเนียลทราบว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำเช่นนั้นมา
ก่อนแล้วและทรงสามารถกระทำได้อีกในตอนนี้ ความเชื่อของเขาในพระเยโฮวาห์จึงถูกสื่อเป็น
นัยๆ

ดนล 5:18-19   **โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระเจ้าสูงสุดได้ทรงประทานพระราชอาณาจักร**
ความยิ่งใหญ่และสง่าราศี และเกียรติยศแด่เนบูคัดเนสซาร์ราชบิดาของพระองค์ ดาเนียลเริ่มต้น
โดยเล่าย้อนว่าพระเจ้าได้ประทานอาณาจักรบาบิโลนพร้อมทั้งความยิ่งใหญ่ ความโอ้อ่าและสง่า
ราศีแก่เนบูคัดเนสซาร์ ผู้เป็นปู่ของเบลซัสซาร์

19 และเพราะความยิ่งใหญ่ซึ่งพระองค์ประทานแก่เนบูคัดเนสซาร์ บรรดาชนชาติ
ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลายจึงได้ตั้งสzańและเกรงขามต่อพระพักตร์พระราชบิดา
พระองค์จะทรงประหารผู้ใดก็ทรงประหารเสีย หรือทรงให้ผู้ใดดำรงชีวิตอยู่ก็ทรงให้ดำรงชีวิต
พระองค์จะทรงแต่งตั้งผู้ใดก็ทรงแต่งตั้ง พระองค์จะทรงกระทำให้ผู้ใดด้อยลงพระองค์ก็ทรง
กระทำ เพราะอำนาจใหญ่ยิ่งที่ได้ประทานแก่เนบูคัดเนสซาร์ จักรวรรดิอันกว้างใหญ่ไพศาลของ
เขาอันประกอบด้วยชนหลายเชื้อชาติจึงเกรงกลัวเขา เนบูคัดเนสซาร์ตัดสินใจให้ประหารชีวิตผู้ใด
หรืออนุญาตให้ผู้ใดมีชีวิตอยู่ก็เป็นไปตามใจปรารถนาของเขา เขาอนุญาตให้ผู้ใดบังคับบัญชาขึ้น
ครอบครองภายใต้เขาหรือเขาถอดถอนคนเหล่านั้นก็โดยพระราชโองการของเขา กล่าวสั้นๆก็คือ
เนบูคัดเนสซาร์ได้รับพระราชทานอำนาจและสิทธิอำนาจในแบบที่ไม่มีกษัตริย์องค์ใดก่อนเขา
เคยมี

ดนล 5:20-21

แต่เมื่อพระทัยของพระบิดาของข้าฯ ฝ่ายจิตวิญญาณของ

พระองค์ก็แข็งกระด้างไป จึงทรงประกอบกิจด้วยความห่อหุ้ม พระเจ้าทรงถอดพระองค์จากราชบัลลังก์ และทรงริบสง่าราศีของพระองค์ไปเสีย กระนั้นในอำนาจและสง่าราศีของเขา เนบูกัดเนสซาร์ก็เริ่มหยิ่งผยองและยะโสโอหัง ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงถอดเขาลงจากราชบัลลังก์ดังที่ไว้รายละเอียดไว้ในดาเนียล 4

21 พระเจ้าทรงขับไล่เนบูกัดเนสซาร์ไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์ และทรงกระทำให้พระทัยของพระองค์ท่านเป็นเหมือนใจสัตว์ป่า และทรงให้อยู่กับลาป่า ทรงให้หญ้าเสวยเหมือนวัว และพระกายของพระองค์ท่านก็เปียกน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ จนกว่าพระองค์จะรู้ว่าพระเจ้าสูงสุดทรงปกครองราชอาณาจักรของมนุษย์ และทรงแต่งตั้งผู้ที่พระองค์จะทรงปรารถนาให้ปกครองเนบูกัดเนสซาร์ถูกขับไล่ลงจากบัลลังก์และถูกมองว่าเป็นคนเสียดสี เขาใช้ชีวิตอย่างสัตว์ตัวหนึ่งเป็นเวลาเจ็ดปีจนกว่าเขาจะรู้สำนึกว่าพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวทรงปกครองอยู่นืออาณาจักรของมนุษย์และทรงแต่งตั้งผู้ปกครองบนบัลลังก์ของพวกเขาตามแต่พระประสงค์อันเป็นสิทธิ์ขาดของพระองค์ นี่สื่อชัดเจนว่าเนบูกัดเนสซาร์หากินเหมือนสัตว์ป่าตัวหนึ่งจนกว่าเขาจะยอมรับอุทยานภาพและสง่าราศีของพระเจ้า

ดนล 5:22-23

โอ ข้าแต่เบลชัสซาร์ พระองค์เป็นราชโอรส แม้พระองค์ทรง

ทราบเช่นนี้ทั้งสิ้นแล้วก็ได้ล้อมพระทัย นี่สื่อชัดเจนว่าเบลชัสซาร์เกิดความหยิ่งผยองและยะโสโอหังเหมือนเนบูกัดเนสซาร์ปู่ของเขา ยิ่งไปกว่านั้น เขาก็ทราบดีถึงการติสอนของพระเจ้าที่เกิดกับเนบูกัดเนสซาร์และสาเหตุของการติสอนครั้งนั้น กระนั้นเขาก็ไม่ยอมถ่อมใจของตนแม้ว่าเขาจะรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงพิพากษาปู่ของเขาเช่นนั้น

23 แต่ทรงยกองค์พระองค์ขึ้นสู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ และทรงให้นำภาชนะแห่งพระนิเวศของพระองค์มาต่อพระพักตร์พระองค์ แล้วพระองค์ พวกเจ้านายของพระองค์ พระสนม และนางห้ามของพระองค์ก็ดื่มเหล้าองุ่นจากภาชนะเหล่านั้น และพระองค์ทรงสรรเสริญพระที่ทำได้ด้วยเงิน ทองคำ ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ไม้ และหิน ซึ่งจะดูหรือฟัง หรือรู้เรื่องก็

ไม่ได้ แต่พระองค์ก็ได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าซึ่งลมปรานของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และทางทั้งสิ้นของพระองค์ก็ขึ้นอยู่กับพระองค์ ดาเนียลจึงกล่าวข้อความของเขาแบบเข้าประเด็นเลย เขากล่าว โทษเบลชัสซาร์ว่าหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ โดยเฉพาะการนำภาชนะบริสุทธิ์จากพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มมาใช้ใส่เหล้าคิมจนเมามาย เขายังดูหมิ่นองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ โดยการสรรเสริญบรรดาพระต่างด้าวแห่งบาบิโลนโดยใช้ภาชนะบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์อีกด้วย พระเจ้าผู้ได้ประทานชีวิตและทุกสิ่งที่มีแก่เขา เขากลับมึนเฉยและไม่ถวายสง่าราศี ดาเนียลจึงไม่เกรงกลัวเลยในการกล่าวโทษกษัตริย์ด้วยความอธรรมและความชั่วช้าของเขา

ดนล 5:24   จึงมีมือซึ่งรับใช้มาจากพระพักตร์ได้จารึกข้อเขียนนี้ลงไว้ ดาเนียลจึงทูลเบลชัสซาร์ว่าลายมือบนกำแพงนั้น ได้ถูกใช้มาจากพระเจ้าและข้อเขียนนี้มาจากพระองค์

ดนล 5:25-28   ต่อไปนี้เป็นข้อเขียนที่จารึกไว้ คือ เมเน เมเน เทเคล และ ฟารสิน ไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าคำเหล่านี้เป็นภาษาฮีบรูหรือภาษาเคลเดีย ตัวอักษรน่าจะเป็นภาษาฮีบรูเพราะว่าคนอื่นๆที่เหลื่ออ่านมันไม่ออกเลยด้วยซ้ำ วลีนี้อ่านตรงตัวได้ว่า “ถูกนับ ถูกนับ ถูกชั่ง ถูกแบ่ง” มันมีความหมายว่า “พระองค์ได้ทรงนับแล้ว พระองค์ได้ทรงนับแล้ว พระองค์ได้ทรงชั่งแล้ว (ด้วย) และพวกเขาแบ่งราชอาณาจักรนั้นออก”

26 ต่อไปนี้เป็นคำไข่เรื่องราวนั้น เมเน พระเจ้าได้ทรงคำนวณวาระแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ไว้แล้ว และทรงนำราชอาณาจักรนั้นมาถึงสิ้นสุด ดาเนียลจึงเริ่มแปลความหมายของข้อเขียนนั้นให้เบลชัสซาร์ พระเจ้าได้ทรงนับวันแห่งราชอาณาจักรของเบลชัสซาร์แล้ว และมันมาถึงคราวสิ้นสุดแล้ว! รัชกาลของเบลชัสซาร์สิ้นสุดลงแล้ว

27 เทเคล พระองค์ได้ถูกชั่งในตราฐ ทรงเห็นว่ายังขาดอยู่ เบลชัสซาร์ได้ถูกชั่งในตราฐแห่งความยุติธรรมของพระเจ้าแล้วและพบว่ายังขาดอยู่ เบลชัสซาร์จึงไม่อาจยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้

28 เปเรส ราชอาณาจักรของพระองค์ถูกแบ่งออกให้แก่คนมีเดีย และคนเปอร์เซีย"

อาณาจักรบาบิโลนกำลังจะถูกแบ่งออกและยกให้แก่คนมีเดียและเปอร์เซียที่จะมาโจมตี ดาเนียล ทูลเบลชัซซาร์อย่างตรงไปตรงมาว่ารัชกาลของเขาสิ้นสุดลงแล้วและราชอาณาจักรของเขากำลัง จะถูกแบ่งออกระหว่างคนมีเดียและคนเปอร์เซีย ซึ่งเป็นศัตรูคู่อาฆาตของบาบิโลน กล่าวสั้นๆ มันจบสิ้นแล้วสำหรับเบลชัซซาร์ ดาเนียลมีอุปนิสัยที่ไม่เกรงกลัวเลยในการที่เขาบอกข่าวร้าย เช่นนั้นอย่างตรงไปตรงมาแก่เบลชัซซาร์ผู้ทรงอำนาจ แต่มันเป็นมาจากพระเจ้าและทุกคนที่อยู่ที่นี่นั้นก็ทราบดี

คนล 5:29 แล้วเบลชัซซาร์ก็ทรงบัญชาและเขาได้ให้ดาเนียลสวมเสื้อสีม่วง และให้สวมสร้อยคอทองคำ และทรงให้ประกาศเกี่ยวกับเรื่องของท่านว่า ท่านได้เป็นอุปราชตรี ในราชอาณาจักร ต้องยกความดีความชอบให้เบลชัซซาร์ที่รักษาคำพูด เขาปูนบำเหน็จให้ดาเนียล ตามที่ได้สัญญาไว้ บางทีเขาอาจหวังว่าโดยการให้เกียรติคนของพระเจ้าแล้วเขาจะบรรเทา พระพิโรธของพระเจ้าลงได้บ้าง แต่มันก็สายเกินไปแล้ว เขาได้มีนเจยต่อพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ และหมิ่นประมาทพระองค์

คนล 5:30-31 ในคืนวันนั้นเอง เบลชัซซาร์กษัตริย์คนเคลเดียก็ทรงถูกประหาร กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ได้สั่งให้ผู้บังคับบัญชาภาคสนามของตนเปลี่ยนเส้นทางแม่น้ำยูเฟรติสซึ่ง ไหลผ่านได้กำแพงเมืองบาบิโลน คนบาบิโลนได้พยายามขุดคลองอีกเส้นอย่างหนักมานานแล้ว ในคืนนั้นเอง แม่น้ำนั้น ได้ถูกเปลี่ยนเส้นทางและเหล่าทหารมีเดียและเปอร์เซียก็สามารถยกทัพ เข้ามาได้กำแพงเมือง ได้ซึ่งแม่น้ำนั้นเคยไหลผ่านมาก่อน พวกเขากรูกันเข้าไปในเมืองนั้นและพบ ตำแหน่งห้องพระ โรงจัดการเลี้ยงนั้นอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นที่ๆเบลชัซซาร์อยู่ คืนนั้นเบลชัซซาร์ถูก ฆ่าตายโดยกองทัพคนมีเดีย-เปอร์เซีย เบลชัซซาร์จบสิ้นแล้ว พระเจ้าไม่ทรงเสียเวลาเลยในการ ทำให้คำพยากรณ์ของพระองค์สำเร็จ

31 และดาริอัสคนมีเดียก็ทรงรับราชอาณาจักร มีพระชนมายุหกสิบสองพรรษา มีผู้เสนอ ทรรศนะที่หลากหลายเกี่ยวกับว่าดาริอัสคนมีเดียผู้นี้คือใครกันแน่ บางคนคิดว่าเขาเป็นผู้ได้

บังคับบัญชาคนหนึ่งของไซรัสและบางท่านก็คิดในทางตรงกันข้าม ไม่ว่าจะกรณีใด คาริอัสมักก็เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการยึดครองบาบิโลนสำเร็จขณะที่ไซรัสจะกลายเป็นผู้ครอบครองจักรวรรดิเปอร์เซียที่จะผงาดขึ้น เห็นได้ชัดว่าคาริอัสมักมีเดียเป็นบุตรชายของอาหัสสุเอรัส กษัตริย์ของคนเคลเดียและพิชิตอาณาจักรบาบิโลนได้หลังเบลซัสซาร์สิ้นชีวิต เขาอาจเป็นคนเดียวกับ ‘อัสติยาเกส’ (Astyages) กษัตริย์องค์สุดท้ายของคนมีเดีย ทางออกของปริศนานี้อาจเป็นไปได้ว่าจักรวรรดิบาบิโลนถูกแบ่งออกตามที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ว่าจะเป็นอย่างนั้นจริงๆ คาริอัสได้รับอำนาจครอบครองบาบิโลนขณะที่ไซรัสครอบครองส่วนอื่นๆ ของจักรวรรดิ ยุคบาบิโลนแห่งประวัติศาสตร์โลกจึงมาถึงจุดจบอย่างฉับพลันในคืนนั้นและยุคเปอร์เซียของประวัติศาสตร์โลกก็เริ่มต้นการผงาดของมัน อย่างไรก็ตาม ในระหว่างนั้น ดูเหมือนว่าคาริอัสกลายเป็นผู้ครอบครองคนใหม่ที่มาพำนักอยู่ในเมืองบาบิโลน ต่อมาคนเปอร์เซียจะทำลายนครใหญ่นั้นจนสิ้นซาก

*****

ภาพรวมของดาเนียล 6: ดาเนียล 6 มีเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์อันโด่งดังตอนที่ดาเนียลอยู่ในถ้ำสิงห์ มันเป็นเหตุการณ์หนึ่งที่โดดเด่นที่ทำให้เราทราบถึงอุปนิสัยฝ่ายวิญญาณของดาเนียล เขาเป็นชายคนหนึ่งที่ไม่เพียงยิ่งใหญ่ในเรื่องความชอบธรรมและความเชื่อฟังเท่านั้น แต่ยังยิ่งใหญ่ในเรื่องความเชื่อด้วย (สิ่งเหล่านี้มักไปด้วยกันเป็นปกติ) บทนี้นำเสนอ (1) ความมุ่งร้ายของพวกศัตรูของดาเนียลในข้อ 1-5 (2) ความเสมอต้นเสมอปลายของเขาในการอธิษฐานในข้อ 6-10 (3) เขาถูกโยนลงไปในถ้ำสิงโตในข้อ 11-17 (4) การพิทักษ์รักษาเขาอย่างน่าอัศจรรย์ในข้อ 18-24 และ (5) พระราชกฤษฎีกาของคาริอัสในข้อ 25-28

ดนล 6:1-3 คาริอัสพอพระทัยที่จะทรงแต่งตั้งอุปราชหนึ่งร้อยยี่สิบคนขึ้นเหนือราชอาณาจักร เพื่อจะให้ปกครองอยู่ทั่วราชอาณาจักร คราวนี้บาบิโลนเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิมีเดียเปอร์เซียแล้ว ผู้ครอบครองคนใหม่เหนือบาบิโลนเป็นชายที่ชื่อว่าคาริอัส ดูความเห็นสำหรับ 5:30-31 เขาจัดระเบียบจักรวรรดิใหม่ที่ถูกขยายออกจนกลายเป็น 127 มณฑล โดยแต่ละมณฑลมีเจ้านายองค์หนึ่งครอบครอง

2 และทรงตั้งอภิรัฐมนตรีสามคนอยู่เหนือ มีดาเนียลเป็นอภิรัฐมนตรีคนแรก เพื่อให้
อุปราชรายงานติดต่อ เพื่อกษัตริย์จะได้ทรงขาดประโยชน์ เหนือมณฑลเหล่านี้คือ 'อภิ
รัฐมนตรี' 3 คนและดาเนียลก็มีตำแหน่งใหญ่สุดในสามคนนี้ เห็นได้ชัดว่า เจ้านายของทั้ง 127
มณฑลนี้รายงานต่ออภิรัฐมนตรีหนึ่งในสามคนนี้และพวกเขาก็รายงานต่อดาเนียลที่รายงานต่อ
คาร์ธัสอีกที ดังนั้น สายงานบังคับบัญชาและการบริหารจัดการที่เป็นระเบียบจึงถูกจัดตั้งขึ้น

3 แล้วดาเนียลคนนี้ก็มีความเสี่ยงกว่าอภิรัฐมนตรีอื่นๆและอุปราช เพราะวิญญูณเลิศสถิต
กับท่าน และกษัตริย์ก็ทรงหมายพระทัยจะทรงแต่งตั้งท่านให้ครอบครองเหนือราชอาณาจักรนั้น
ทั้งหมด แม้ว่าเขาเป็นชายที่มีอำนาจมากอยู่แล้ว แต่กษัตริย์ที่กำลังจะมอบอำนาจในการจัดการกิจ
ธุระประจำวันของราชอาณาจักรให้แก่ดาเนียลเพราะว่ามีวิญญูณ 'เลิศ' สถิตอยู่ในตัวเขา ดาเนีย
ลถูกเลื่อนยศส่วนหนึ่งเป็นเพราะทัศนคติและ 'จิตวิญญูณ' ของเขา เห็นได้ชัดว่าคาร์ธัสเริ่มไว้
วางใจชายชราชาวอียิปต์ว่าดาเนียลอย่างรวดเร็ว เขาได้ยื่นมาก่อนเกี่ยวกับการรับใช้อย่างสัตย์
ซื่อของเขาต่อเนบูคัดเนสซาร์ การเผชิญหน้าของเขากับเบลชัสซาร์ และการมีปฏิสัมพันธ์ของเขา
กับพระเจ้า

ดนล 6:4-5 อภิรัฐมนตรีและอุปราชทั้งหลายจึงหามูลเหตุฟ้องดาเนียลในเรื่อง
เกี่ยวกับราชอาณาจักร แต่ก็หามูลเหตุหรือความผิดไม่ได้ เพราะท่านเป็นคนสัตย์ซื่อ จะหาความ
พลั้งพลาดหรือความผิดในท่านมิได้เลย ความอิจฉาริษยาเป็นพลังทำลายล้างที่ทรงอำนาจมาก
(จะว่าไปแล้วมันก็เกิดจากเนื้อหนังและเป็นความบาป) นักการเมืองคนอื่นๆเหล่านี้คอยหาช่องที่
จะทำลายดาเนียลในทางการเมืองหรือด้วยเรื่องอื่น กระนั้นเพราะความจริงใจ ความชอบธรรม
ความซื่อสัตย์ และความสัตย์ซื่อของดาเนียล เหล่าผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาจึงหาข้อบกพร่องไม่
ได้เลย พวกเขาไม่อาจจับผิดดาเนียลได้เลย แม้ว่าพยายามแล้วก็ตาม แต่พวกเขาก็หาเหตุที่จะ
กล่าวหาดาเนียลไม่ได้เลย

5 คนเหล่านี้จึงกล่าวว่า "เราจะหามูลเหตุฟ้องดาเนียลไม่ได้เลย นอกจากเราจะหาเรื่องที่
เกี่ยวกับพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของเขา" พวกศัตรูของดาเนียลถึงกับแข็งที่ไม่สามารถจับผิด

เขาได้เลย “เพราะท่านเป็นคนสัตย์ซื่อ” ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงหาโอกาสที่จะล่อให้ดาเนียลติดกับ โดยใช้เหตุความสัตย์ซื่อของเขาที่มีต่อพระเจ้าของเขา พวกเขารู้ว่าตนต้องคิดแผนการหนึ่งขึ้นมา ที่พวกเขาสามารถใช้กล่าวหาเขาว่าด้วยเรื่องความสัตย์ซื่อที่มีต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ แน่แน่นอนว่าพวกเขาเชื่อว่าพวกยิวที่เคร่งครัดจะไม่ยอมกราบไหว้รูปเคารพ พวกเขาจึงรู้แล้วว่าพวกเขาสามารถใช้วิธีนี้ล่อให้ดาเนียลติดกับได้

ดนล 6:6-7 แล้วอธิรัฐมนตรีและอุปราชเหล่านี้ได้พากันเข้าเฝ้ากษัตริย์ทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์ดาร์อิอัส ขอทรงพระเจริญเป็นนิത്യ ด้วยคำเยินยอเชิงบังคับ พวกข้าราชสำนักก็ อิจฉาเหล่านี้จึงไปเข้าเฝ้าดาร์อิอัส

7 บรรดาอธิรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักร ทั้งข้าหลวงภาค และอุปราช มंत्रीและผู้ว่าราชการเมืองทั้งหลายทั้งสิ้นได้ตกลงกันว่า กษัตริย์สมควรจะได้ทรงตรากฎหมายและออกพระราชกฤษฎีกาว่า ในสามสิบวันนี้ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทูลขอต่อพระเจ้าหรือมนุษย์นอกเหนือพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ก็ให้โยนผู้นั้นลงในถ้ำสิงโตเสีย พวกศัตรูก็อิจฉาของดาเนียลคิดแผนการหนึ่งขึ้นมา ซึ่งในแผนการนี้พวกเขาจะให้กษัตริย์ออกพระราชกฤษฎีกาที่สั่งห้ามมิให้ใครอธิษฐานต่อผู้ใดทั้งสิ้นเว้นแต่กษัตริย์เป็นเวลาสามสิบวัน หากผู้ใดฝ่าฝืนผู้นั้นก็จะถูกโยนลงไปในถ้ำสิงโต พวกปฏิบัติของดาเนียลย่อมรู้ว่าตนสามารถใช้วิธีนี้ล่อให้ดาเนียลติดกับได้ นอกจากนี้ พวกเขารู้ว่า อดตาของกษัตริย์จะเห็นดีด้วยเช่นกัน

ดนล 6:8-9 โอ ข้าแต่กษัตริย์ บัดนี้ขอพระองค์ออกพระราชกฤษฎีกา และลงพระนามในหนังสือสำคัญเพื่อจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ตามกฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซีย ซึ่งจะแก้ไขหาได้ไม่" กษัตริย์ย่อมรู้สึกตัวลอยเลยกับแผนการของพวกเขาและเขาลงนามรับรองพระราชกฤษฎีกานั้น ในมีเดียเปอร์เซีย มันเป็นความจริงขึ้นพื้นฐานที่ว่าเมื่อพระราชกฤษฎีกาถูกลงพระนามให้บังคับใช้ตามกฎหมาย แม้แต่กษัตริย์เองก็ไม่สามารถแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงมันได้ นอกจากนี้ Jamieson, Fausett และ Brown ยังหมายเหตุไว้ว่า “ลำดับก่อนหลังของชื่อเหล่านี้ เป็นเครื่องหมายที่ระบุถึงความเป็นของแท้” ไซรัสคนซีเรียครองราชย์อยู่ใต้บังคับบัญชาดาร์อิอัส

คนมีเดียหากว่ากันตามยศศักดิ์ แม้ว่าฝ่ายแรกใช้อำนาจที่แท้จริงมากกว่าก็ตาม หลังจากดาวิดขึ้นสู่อำนาจ ลำดับก่อนหลังคือ “คนเปอร์เซียและคนมีเดีย” ประชาชนทั้งสองนี้บัดนี้รวมเป็นหนึ่งแล้ว ภายใต้อาณาจักรเดวิดและดาวิดและไซรัสก็เป็นหุ้นส่วนกันในจักรวรรดินั้น

9 เพราะฉะนั้นกษัตริย์ดาวิดจึงทรงลงพระนามในหนังสือสำคัญและพระราชกฤษฎีกากับดักฎกวางไว้แล้ว คราวนี้พวกเขาแค่ต้องรอเท่านั้น พวกเขามั่นใจว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ของตน

ดนล 6:10   เมื่อดาเนียลทราบว่าลงพระนามในหนังสือสำคัญนั้นแล้ว ท่านก็ไปยังเรือนของท่าน ที่มีหน้าต่างห้องชั้นบนของท่านเปิดตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็คุกเข่าลงวันละสามครั้ง อธิษฐานและโมทนาพระคุณต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่าน ดังที่ท่านได้เคยกระทำมาแต่ก่อน เท่าที่เป็นไปได้ ดาเนียลรู้อยู่แล้วว่า จะต้องเจอเรื่องแบบนี้ แทนที่จะทักท้วงหรือโวยวายใหญ่โตเพราะเรื่องนี้ เขากลับฝากมันไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้เราสังเกตปฏิกิริยาของดาเนียล (1) เขากลับไปบ้านและเปิดหน้าต่างเพื่อที่ว่าจะไม่มีความลับเกี่ยวกับสิ่งที่เขาจะกระทำ (2) เขากู้เข่าลง (อีกครั้งที่อย่างเห็นได้ชัดจนมาก) และอธิษฐานวันละสามครั้งและขอบพระคุณต่อพระพักตร์พระเจ้าของเขา

มีหลายสิ่งที่เราควรหมายเหตุไว้ ณ จุดนี้ นั่นคือ (ก.) มันเป็นเรื่องนิยมปฏิบัติของดาเนียลอยู่แล้วที่จะอธิษฐานอย่างน้อยวันละสามครั้งและเขาก็ปฏิบัติเช่นนั้นต่อไป ดู เพลงสดุดี 55:17 ดาเนียลปฏิบัติตามแบบแผนนี้ของพระคัมภีร์เพื่อชีวิตของเขา (หนังสือเพลงสดุดีถูกเขียนขึ้นก่อนหน้านั้นนานมาแล้วและดาเนียลก็น่าจะคุ้นเคยกับมันดี) (ข.) จริงๆแล้วดาเนียลก็กำลังทำสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาให้อิสราเอลกระทำยามตกไปเป็นเชลย ดู 2 พงศาวดาร 6:38-39 หลายร้อยปีก่อนหน้านั้น พระเจ้าได้ทรงบัญชาคนอิสราเอลให้อธิษฐานโดยหันหน้าไปทางกรุงเยรูซาเล็มจากแผ่นดินที่พวกเขาตกไปเป็นเชลย ดาเนียลทำตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาเขาจริงๆ ดังนั้นจึงมีความเชื่อฟังอันยิ่งใหญ่จริงๆในชีวิตของดาเนียล และแน่นอนว่าเขาเชื่อฟังโดยความเชื่อ ในการทำเช่นนั้น เขาจึงเป็นคนชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า

ดนล 6:11-13

แล้วคนเหล่านี้ก็ได้พากันมาและได้พบดาเนียลอธิษฐานและ

วิงวอนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่าน ดาเนียลย่อมรู้ว่าเขตกเป็นเป้าหมายของ ‘กฎหมาย’ ใหม่ และเขารู้ด้วยว่าเขาจะถูกเจตจำนง กระนั้น เขาก็อธิษฐานโดยหันหน้าไปทางกรุงเยรูซาเล็ม และทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าอยู่ดี

12 แล้วเขาทั้งหลายก็เข้าไปใกล้กราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ว่า "ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ได้ทรงลงพระนามในพระราชกฤษฎีกาฉบับหนึ่งมิใช่หรือ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทูลขอต่อพระเจ้าหรือมนุษย์นอกเหนือพระองค์ในสามสิบวันนี้ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ก็ให้โยนผู้นั้นลงไปในถ้ำสิงโตเสีย" กษัตริย์ตรัสตอบว่า "เรื่องนั้นยังคงอยู่ตามกฎหมายของคนมีเดยและคนเปอร์เซียซึ่งจะแก้ไขหาได้ไม่" พวกเขาคิดแผนร้ายเห็นการฝ่าฝืนกฎหมายนั้นของดาเนียลทันทีและกราบทูลเรื่องนี้ต่อกษัตริย์ เราควรหมายเหตุไว้ว่าเมื่อมีความขัดแย้งกันระหว่างกฎหมายของมนุษย์กับกฎหมายของพระเจ้า กฎหมายของพระเจ้าก็ต้องมาก่อน ดาเนียลกำลังจะชดใช้สำหรับความชอบธรรมของเขา บางครั้งการทำสิ่งที่ถูกต้องก็มีราคาแพง

13 แล้วเขาจึงกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ดาเนียลคนนั้นในพวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากยูดาห์ หาได้เชื่อฟังพระองค์ไม่ โอ ข้าแต่กษัตริย์ และไม่เชื่อฟังพระราชกฤษฎีกาซึ่งพระองค์ทรงลงพระนามไว้ แต่ได้ทูลขอวันละสามครั้ง" พวกเขาที่กล่าวหาดาเนียลทำให้แน่ใจว่ากษัตริย์ทราบดาเนียลอธิษฐานวันละสามครั้งต่อพระเยโฮวาห์เหมือนเดิมและไม่ใช่ต่อกษัตริย์ พวกเขาจึงทำให้แน่ใจอีกว่ากษัตริย์จำได้ว่าดาเนียลเป็นคนขีวและเขายังเมินเฉยต่อคำสั่งของกษัตริย์ แน่แน่นอนว่านี่คือชัดเจนถึงแนวคิดต่อต้านขีว

ดนล 6:14-15

เมื่อกษัตริย์ทรงสดับถ้อยคำเหล่านี้แล้ว ก็ทรงโทมนัสยิ่งนัก และ

ทรงตั้งพระทัยหาทางช่วยดาเนียลให้พ้น ทรงหาหนทางช่วยดาเนียลให้รอดพ้นจนถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก ดาเนียลรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นและตนถูกทำให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพวกศัตรูของดาเนียล โดยไม่รู้ตัวและไม่เต็มใจ เขาจึงรู้สึกขยะแขยงตัวเอง เขาจึงตั้งใจที่จะหาทางช่วยดา

เนยลให้พื้น นอกจากนี้ เขาต่อสู้กับกฎหมายต่างๆของแผ่นดินตลอดทั้งวันเพื่อหาทางช่วยดาเนียลให้พ้นผิด

15 แล้วคนเหล่านั้นก็พากันมาเข้าเฝ้ากษัตริย์และกราบทูลกษัตริย์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ขอพระองค์ฟังทราบ ว่า กฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซียว่า พระราชกฤษฎีกาก็ดีหรือกฎหมายก็ดีซึ่งกษัตริย์ทรงประทับตราแล้วย่อมเปลี่ยนแปลงไม่ได้" แม้เขาพยายามเต็มที่แล้วก็ตาม แต่คาริอัสก็งมในทางกฎหมาย พวกคนที่กล่าวหาดาเนียลเตือนความจำกษัตริย์ว่าเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่บังคับใช้ไปแล้วได้ 'รัฐธรรมนูญ' ของคนมีเดียและเปอร์เซียระบุไว้ว่าพระราชกฤษฎีกาที่กษัตริย์ลงนามรับรองแล้วไม่สามารถถูกเปลี่ยนแปลงได้ ดาเนียลจึงอับจนหนทาง เขาไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากตัดสินใจให้ดาเนียลได้รับโทษ

ดนล 6:16-17   แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชา เขาก็นำดาเนียลมาทิ้งในถ้ำสิงโต

กษัตริย์ตรัสแก่ดาเนียลว่า "พระเจ้าของท่าน ผู้ซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิตย์นั้น พระองค์จะทรงช่วยท่านให้รอดพ้น" ดาเนียลจึงถูกตัดสินลงโทษและเขาถูกโยนเข้าไปในถ้ำสิงโต อย่างไรก็ตาม ให้เราสังเกตว่าคาริอัสกล่าวอะไรกับดาเนียลขณะที่เขากำลังจะเผชิญกับโทษประหารชีวิต "พระเจ้าของท่าน ผู้ซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิตย์นั้น พระองค์จะทรงช่วยท่านให้รอดพ้น" คาริอัสรู้ว่าดาเนียลสัตย์ซื่อในการอุทิศตัวต่อพระเยโฮวาห์เหลือเกินจนพระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้นแน่ๆ นอกจากนี้ ให้เราสังเกตคำพยานที่ดาเนียลมี นั่นคือ เขาปรนนิบัติพระเจ้าอยู่เสมอ บทเรียนหนึ่งอันทรงพลังจึงมีอยู่จนถึงวันนี้

17 แล้วเขานำศิลาก้อนหนึ่งมาปิดปากถ้ำไว้ กษัตริย์ก็ได้ทรงประทับตราของพระองค์และตราของเจ้านายของพระองค์ เพื่อว่าจะไม่มีสิ่งใดอันเกี่ยวกับดาเนียลเปลี่ยนแปลงไป เรื่องของถ้ำสิงโตนั้นดูเหมือนจะบ่งบอกว่าถ้ำนั้นคือ หลุมใหญ่หรือ 'ห้องใต้ดิน' ที่พวกสิงโตถูกขังอยู่ในนั้น บางคนเสนอว่าสิงโตเหล่านั้นไม่ได้รับอาหารอย่างเพียงพอและถ้ำสิงโตนั้นก็เป็นที่สถานี่ๆถูกจัดเตรียมไว้สำหรับประหารชีวิตพวกนักโทษ ไม่ว่ากรณีใด ปากถ้ำนั้นก็ถูกปิดด้วยหินก้อนใหญ่ กษัตริย์ต้องประทับตราประตูทางเข้านั้นด้วยแหวนตราของเขาพร้อมกับแหวนตรา

ของเจ้านายคนอื่นๆ อย่างหลังนี้ถูกกระทำเพื่อให้แน่ใจว่าดาเนียลถูกประหารชีวิตคืนนั้น โดยพวกสิงโต

ดนล 6:18-20 แล้วกษัตริย์ก็เสด็จกลับพระราชวัง ทรงอดพระกระยาหารตลอดคืนนั้น ไม่ให้นำเครื่องดนตรีอันใดมาหน้าพระที่ และบรรทมไม่หลับ เห็นได้ชัดว่าดาริอัสกังวลจนแทบบ้า เขากลับไปบ้านและอดอาหารตลอดทั้งคืน ความหมายก็คือว่า เขาไม่ยอมให้ตัวเองได้รื่นเริงกับพวกนางสนม เขาส่งพวกนักดนตรีในวังกลับบ้านไปและนอนไม่หลับตลอดทั้งคืน เขาทุกข์ใจเพราะสิ่งที่เขาได้กระทำต่อดาเนียลและ โจรธตัวเองที่ไม่อาจช่วยเขาให้รอดได้ แน่แน่นอนว่าเขาเสียใจเพราะเรื่องทั้งหมดนี้

19 พอเช้าตรู่ กษัตริย์ก็ลุกขึ้นรีบเสด็จไปยังถ้ำสิงโต พอแสงยามเช้าเริ่มสาดส่อง ดาริอัสก็ลุกขึ้นและรีบไปที่ถ้ำสิงโต

20 เมื่อพระองค์เสด็จมาถึงถ้ำนั้น พระองค์ก็ตรัสเรียกดาเนียลด้วยเสียงโทมัส กษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า "โอ ดาเนียล ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าของท่านซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิศย์นั้น ทรงสามารถที่จะช่วยท่านให้พ้นจากสิงโตได้แล้วหรือ" พอไปถึงที่ถ้ำนั้น ดาริอัสก็ร้องเรียกดาเนียลด้วยน้ำเสียงอันเศร้าสร้อย อีกครั้งที่เขาเรียกดาเนียลว่า "ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่" แม้ว่าตัวเขาเองไม่ได้เป็นผู้เชื่อในพระเยโฮวาห์ แต่เห็นได้ชัดว่าดาริอัสได้รับอิทธิพลจากคำพยานของดาเนียล เขาจึงถามว่าพระเจ้าของดาเนียล ผู้ซึ่งเขาปรนนิบัติอยู่เสมอทรงสามารถช่วยเขาให้พ้นจากพวกสิงโตได้หรือไม่ สำหรับเราผู้เป็นคนของพระเจ้า คำตอบก็ชัดเจนอยู่แล้ว แม้หลังจากข้อเท็จจริงก็ตาม แต่ดาริอัสหวังไว้ว่าพระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงสามารถช่วยดาเนียลผู้ไว้วางใจพระองค์ให้พ้นได้ เขาจะไม่ผิดหวังเป็นแน่

ดนล 6:21-23 แล้วดาเนียลกราบทูลกษัตริย์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิศย์ วิญญาณอันเลิศยังมีอยู่ในดาเนียลเหมือนเดิม แม้ว่าถูกตัดสินให้รับโทษประหารชีวิตอย่างแน่อน แต่ดาเนียลก็ยังถวายบังคมแด่กษัตริย์บนโลกนี้ของเขา

22 พระเจ้าของข้าพระองค์ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาปิดปากสิงโตไว้ มันมิได้ทำอันตรายแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเห็นว่าข้าพระองค์ได้รับความผิดต่อพระพักตร์พระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์มิได้กระทำผิดประการใดต่อพระพักตร์พระองค์ด้วย" ดาเนียลมีเรื่องน่ายินดีที่จะแจ้งให้ทราบว่าพระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาซึ่งปิดปากสิงโตเหล่านั้น พวกมันไม่ทำร้ายดาเนียลเลย บางคนเคยกล่าวไว้ว่าสิงโตเหล่านั้นไม่สามารถกินดาเนียลได้ เพราะว่าเขากล้าหาญมากๆ นอกจากนี้ ดาเนียลยังแก้ต่างอีกว่าตัวเขาเองนั้นไม่มีความผิดใดๆเลยต่อกษัตริย์ เขาถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม คู่มัทธีว 5:10-12 พระเจ้าทรงช่วยดาเนียลให้พ้นอย่างเหนือธรรมชาติ คู เพลงสดุดี 34:7-10 และโดยเฉพะ 34:10 โปรดสังเกตว่าดาเนียลไม่เพียงเชื่อฟังพระเจ้าเท่านั้น (อพยพ 20:1-4) แต่เขายังวางใจพระองค์ด้วย (ข้อ 23 ตอนท้าย)

23 ฝ่ายกษัตริย์ก็โสมนัสในพระทัยเป็นล้นพ้น และทรงบัญชาให้นำดาเนียลขึ้นมาจากถ้ำ เขาจึงเอาดาเนียลขึ้นมาจากถ้ำ ไม่ปรากฏว่ามีอันตรายอย่างไรบนตัวท่านเลย เพราะท่านได้เชื่อในพระเจ้าของท่าน กษัตริย์โล่งอกและดีใจมาก เขาจึงสั่งให้คนเอาตัวดาเนียลออกจากถ้ำสิงโต หลังจากทำให้เขาต้องรับโทษแล้ว พวกเขาพบว่าเขาไม่ได้รับบาดเจ็บแม้แต่นิดเดียว เหตุผลนั้นชัดเจนอยู่แล้ว นั่นคือ เขาได้วางใจพระเจ้าของเขา

ดนล 6:24 แล้วกษัตริย์ทรงบัญชาให้นำคนเหล่านั้นที่ฟ้องดาเนียลมาโยนทิ้งในถ้ำสิงโต ทั้งตัวเขา บุตรทั้งหลายของเขา และภรรยาของเขาทั้งหลายด้วย และก่อนที่เขาตกลงไปถึงพื้นถ้ำ สิงโตก็ได้พืดเขาอยู่เสียแล้ว และหักกระดูกของเขาทั้งหลายเป็นชิ้นๆไป ดาริอัสรู้แล้วว่าเกิดอะไรขึ้นในการที่พวกคนที่กล่าวหาดาเนียลหลอกใช้เขาให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการกำจัดดาเนียล กษัตริย์จึงสั่งให้จับกุมพวกสมคบคิดเหล่านั้นและโยนพวกเขาพร้อมกับครอบครัวลงไปในถ้ำสิงโต อีกครั้งที่มันสื่อชัดเจนว่าถ้ำนั้นเป็นหลุมใหญ่หรือ 'ห้องใต้ดิน' ที่พวกสิงโตถูกขังไว้ในนั้น

เมื่อพวกคิดแผนร้ายและครอบครัวของพวกเขาถูกโยนลงไปในนั้น พวกสิงโตก็คิดว่าตัวพวกเขาไว้ หักกระดูกของพวกเขาในซากกรรไกรอันทรงพลังของพวกมัน และฉีกพวกเขาเป็น

ชั้นๆก่อนที่พวกเขาตกลงไปถึงพื้นถ้ำ คนเหล่านี้ได้วางกับดักดาเนียล แต่พวกเขาก็ติดกับเสียเอง
ดู สุภาษิต 26:27

คนล 6:25-27 แล้วกษัตริย์ดาโรัสทรงมีพระราชสาส์นไปถึงบรรดาชนชาติ
ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในพิภพทั้งสิ้นว่า "สันติสุขจงมีแก่ท่านทั้งหลาย
อย่างทวีคูณ ดาโรัสประทับใจในคำพยานของดาเนียลและพระเจ้าของดาเนียลมากเหลือเกินจน
เขาเขียนพระราชกฤษฎีกาไปยังทุกภูมิภาคและชนชาติของอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาลของ
เขา โดยทั่วยุทธคนเหล่านั้นก่อน

26 เราออกกฤษฎีกาว่า ให้คนทั้งหลายตั้งสวดและยำเกรงต่อพระพักตร์พระเจ้าของดา
เนียลในราชอาณาจักรของเราทั้งหมด เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ทรง
ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ อาณาจักรของพระองค์จะไม่ถูกทำลาย และราชอาณาจักรของพระองค์จะดำรง
จนถึงที่สุด ดาโรัสจึงสั่งว่าตลอดทั่วทั้งอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาลของเขา คนทุกคนได้รับคำ
สั่งให้ยำเกรงพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของดาเนียล แม้ว่าตัวเขาเองเป็นกษัตริย์ต่างชาติที่นับถือพระ
ต่างด้าว แต่ดาโรัสก็ดูออกอย่างรวดเร็วว่าพระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
อยู่ที่แท้จริงและทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ยิ่งกว่านั้น อาณาจักรของพระเจ้าจะไม่มีวันถูกทำลาย
เลยและพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์ นั่นเป็นคำประกาศที่น่าทึ่งจากกษัตริย์ต่าง
ชาติองค์หนึ่ง แน่แน่นอนว่าเขาถูกสอน โดยดาเนียล

27 พระองค์ทรงช่วยให้พ้นและช่วยให้พ้นภัย พระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญและการ
มหัศจรรย์ในฟ้าสวรรค์และบนพื้นพิภพ พระองค์คือพระเจ้าผู้ช่วยดาเนียลให้พ้นจากฤทธิ์ของ
สิงโต" ดาโรัสสรรเสริญองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ต่อไป โดยกล่าวว่าพระองค์ทรงช่วยให้พ้นและ
ช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นภัย พระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่งต่างๆในฟ้าสวรรค์
และในแผ่นดินโลก ถ้าสุคนีเองพระเจ้าได้ทรงช่วยดาเนียลให้พ้นจากความตายที่แน่นอนของถ้ำ
สิงโต อีกครั้งนี่เป็นคำพยานที่น่าทึ่งที่สุดของชายคนหนึ่งที่ยืนกระแทกเมื่อเร็วๆนี้เองเป็นคน

กราบไหว้รูปเคารพและเป็นคนนับถือพระต่างคำว แต่คำพยานของดาเนียลก็ทำให้คาร์อิธเชื่อความจริงของพระเจ้า

ดนล 6:28   **ดังนั้น ดาเนียลผู้นี้จึงได้เจริญขึ้นในรัชสมัยของคาร์อิธ และในรัชสมัยของไซรัสคนเปอร์เซีย** ดาเนียลมีประสบการณ์ที่น่าทึ่งในการเป็นพยานที่ทรงพลังแก่เนบูคัดเนสซาร์ เบลซัสซาร์และคาร์อิธ ซึ่งทั้งสามเป็นคนที่ทรงอำนาจมากที่สุดในโลกสมัยนั้น อาจยกเว้นเบลซัสซาร์ คนอื่นๆที่เหลือนกลายเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าแห่งอิสราเอลบ้างไม่มากก็น้อย ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงอวยพรและทำให้ดาเนียลเจริญขึ้น การรับใช้ของเขาดำเนินต่อไปไม่เพียงในสมัยของคาร์อิธเท่านั้น แต่ในสมัยของไซรัสผู้ครองร่วมของเขาซึ่งสืบราชบัลลังก์ต่อจากเขาหลังจากที่เขาเสียชีวิตด้วย นักประวัติศาสตร์บางท่านกล่าวว่าไซรัสจริงๆแล้วเป็นบุตรเขยของคาร์อิธ ท่านอื่นๆก็เชื่อว่าไซรัสและคาร์อิธเป็นคนอื่นๆเดียวกัน ทรรศนะแรกน่าจะใช่มากกว่า ไม่ว่ากรณีใด พระเจ้าก็ทรงใช้ดาเนียลเพื่อส่งอิทธิพลต่อบรรดาผู้ปกครองที่ทรงอำนาจมากที่สุดในสมัยของเขา เขาเป็นคำพยานที่กล้าหาญขณะที่ยังคงไว้ซึ่งวิญญาณเลิศ

แม้เป็นมนุษย์ธรรมดาๆ แต่ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับความบาปหรือความล้มเหลวในตัวดาเนียลเลย แน่แน่นอนว่าเขาทำบาป เพราะว่าทุกคนล้วนทำบาป กระนั้น คำพยานชีวิตของเขาก็เป็นของชายผู้ชอบธรรมคนหนึ่งอย่างแน่นอน แม้แต่เอเสเคียล ผู้อยู่ในสมัยเดียวกันกับเขาก็เป็นพยานถึงความชอบธรรมของดาเนียล ดู เอเสเคียล 14:14, 20

*****

ภาพรวมของดาเนียล 7: ดาเนียล 7 เป็นอีกบทที่สำคัญที่มีเนื้อหาเป็นคำพยากรณ์ มันสอดคล้องกับคำพยากรณ์ของบทที่ 2 ที่กล่าวถึงสี่ยุคสมัยสุดท้ายของประวัติศาสตร์โลก อย่างไรก็ตาม มันยังให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้ายด้วย โดยเฉพาะการพิพากษาครั้งสุดท้าย นิमित/คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นก่อนการล่มสลายของเบลซัสซาร์แก่คนมีเดียและคนเปอร์เซีย บทนี้แบ่งออกได้ดังต่อไปนี้ (1) นิमितของดาเนียลเรื่องสัตว์สี่ตัวนั้นในข้อ 1-8 (2)

นิมิตของดาเนียลเกี่ยวกับอาณาจักรของพระคริสต์ในข้อ 9-14 และ (3) คำแก่นิมิตนั้นในข้อ 15-28

ดนล 7:1 ในปีต้นแห่งรัชกาลเบลซัสซาร์กษัตริย์เมืองบาบิโลน ดาเนียลมีความฝันและนิมิตผุดขึ้นในศีรษะของท่านเมื่อท่านนอนอยู่ในที่นอนของท่าน ท่านจึงบันทึกความฝันนั้นไว้ และบรรยายเนื้อเรื่องนั้น Bishop Ussher คาดว่าปีที่เขียนบทนี้คือ 555 ก่อน ค.ศ. ซึ่งเป็นปีแรกที่เบลซัสซาร์ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งบาบิโลน ในวโรกาสนี้เอง เป็นดาเนียลเองที่มีความฝันและนิมิตต่างๆในตอนกลางคืน เขาจึงเขียนสิ่งที่เขาฝันเห็นและสรุปเรื่องราวทั้งหมดลงในหนังสือ

ดนล 7:2-3 ดาเนียลกล่าวว่า "ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตเวลากลางคืน และดูเถิด ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ได้ปลุกปั่นทะเลใหญ่นั้น นิมิตที่จะมีขึ้นนี้จะสอดคล้องกับนิมิตเรื่องปฏิมากรของเนบูคัดเนสซาร์ในบทที่ 2 อย่างไรก็ตาม ความฝันของดาเนียลก็เริ่มต้นด้วยลมทั้งสี่ (เหนือ ตะวันออก ใต้ และตะวันตก) ที่ทำให้ทะเลใหญ่ปั่นป่วน อย่างหลังนี้น่าจะหมายถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียนซึ่งดาเนียลย่อมเคยเห็นตอนเขายังเยาว์วัย ภาพเปรียบนี้น่าจะหมายถึงลมพายุไซโคลนขนาดใหญ่ซึ่งในลมพายุนั้นสายลมสุดท้ายแล้วจะผ่านทั้งสี่ทิศเมื่อลมพายุพัดผ่านไป อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ในทางคำพยากรณ์เรื่องทะเลใหญ่น่าจะหมายถึงมวลมนุษยชาตินั้นคือ ทะเลแห่งประชาชาติทั้งหลายในทุกสารทิส ดู วิวรรณ์ 13:1 และ 17:5 ความหมายที่สำคัญกว่าก็อาจเป็นไปได้ว่าดาเนียลมองไปข้างหน้าผ่านกล้องโทรทรรศน์แห่งคำพยากรณ์เพื่อที่จะเห็นทะเลมนุษยชาติที่ปั่นป่วนจากสมัยของเขาเป็นต้นไป เช่นเดียวกับสายลมพัดกว่นพินน้ำให้ปั่นป่วน มนุษยชาติโดยทั่วไปและชาวโลกโดยเฉพาะก็จะถูกทำให้ปั่นป่วนเช่นกัน ดู อีสยาห์ 57:20

3 และสัตว์มหึมาสี่ตัวได้ขึ้นมาจากทะเล แต่ละตัวก็ต่างกัน ในความฝันของดาเนียล เขาเห็นสัตว์มหึมาสี่ตัว โผล่ขึ้นมาจากทะเลที่ปั่นป่วนนั้น ดังที่นิมิตนี้จะเผยให้เห็น สัตว์ทั้งสี่ตัวนี้จะเป็นตัวแทนของสี่ระยะติดต่อกันของระบบโลกตั้งแต่สมัยของดาเนียลเรื่อยมา อุปไมยนี้จะเป็นจักรวรรดิหรือยุคสมัยทั้งสี่ที่โผล่ขึ้นมาจากทะเลมนุษยที่ปั่นป่วน (หรือไม่ก็จากประชาชาติ

ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก) เช่นเดียวกับนิมิตปฏิมากรนั้นของบทที่ 2 นิมิตนี้จะครอบคลุมยุคสมัยสำคัญทั้งสี่ของระบบโลกตั้งแต่สมัยของดาเนียลเป็นต้นมา

ดนล 7:4   **ตัวแรกเหมือนสิงโต มีปีกนกอินทรี เมื่อข้าพเจ้ามองดูนั้น ขนปีกก็**
ถูกลอนออกไป และมันถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน และให้ยืนสองเท้าเหมือนคน และมอบใจของ
มนุษย์ให้แก่มัน สัตว์ตัวแรกเป็นเหมือนสิงโตและมีปีกของนกอินทรี ปีกของมันถูกเด็ดออกและมันถูกทำให้ยืนขึ้นเหมือนมนุษย์ นอกจากนี้ ใจของมนุษย์ก็ถูกมอบให้แก่มันด้วย น่าสนใจตรงที่ว่าสัญลักษณ์ประจำชาติของจักรวรรดิบาบิโลนคือรูปสิงโตตัวหนึ่งที่มีปีกของนกอินทรี เห็นได้ชัดว่าดาเนียลเข้าใจความหมายของมัน เป็นไปได้ยิ่งที่ว่า ‘การลอน’ ปีกนกอินทรีนั้นหมายถึงการตีสอนเนบูกัดเนสซาร์ที่ถูกบันทึกไว้ในบทที่ 4 หรือไม่การลอนปีกนกอินทรีออกไปนี้อาจหมายถึงการพิพากษาบาบิโลนตามที่มีบันทึกไว้ตอนท้ายของบทที่ 5 วลีที่กล่าวถึงใจมนุษย์น่าจะหมายถึงถึงความเป็นผู้นำของเนบูกัดเนสซาร์ แน่แน่นอนที่เขาถ่อมใจลงต่อพระเจ้าและถวายสง่าราศีแด่พระองค์ในบทที่ 2 และ 4

ดนล 7:5   **และดูเถิด มีสัตว์อีกตัวหนึ่งเป็นตัวที่สองเหมือนหมี มันขยับตัว**
ข้างหนึ่งขึ้น มีกระดูกซี่โครงสามซี่อยู่ในปากของมันระหว่างซี่ฟัน มีเสียงบอกมันว่า ‘จงลุกขึ้น
กินเนื้อให้มากๆ’ สัตว์ตัวที่สองที่เป็นเหมือนหมีนี้ย่อมหมายถึงจักรวรรดิเปอร์เซียที่ตามมา มันใหญ่โตและมีอำนาจมาก และในทางทหารมันก็เป็นเหมือนหมี นั่นคือ เคลื่อนไหวช้าแต่แข็งแรง วลีที่กล่าวถึงการที่มันตะแคงข้างและมีกระดูกซี่โครงสามซี่อยู่ในปากของมันก็น่าจะหมายถึงการที่คนเปอร์เซียเป็นพันธมิตรร่วมกับคนมีเดีย และซี่โครงสามซี่นั้นย่อมหมายถึงประชาชาติอื่นๆที่พวกเขาได้เขมือบซึ่งรวมถึงคนบาบิโลนด้วย จักรวรรดิเปอร์เซียครองโลกเป็นเวลาประมาณ 250 ปี แน่ทีเดียวมันเขมือบเนื้อไปเยอะแยะขณะที่มันพิชิตไปทางทิศตะวันตกสู่ชายฝั่งของกรีซและไปทางทิศตะวันออกไกลถึงอินเดีย

ดนล 7:6   **ต่อจากนี้ไปข้าพเจ้าก็ได้มองดู ดูเถิด สัตว์อีกตัวหนึ่งเหมือนเสือดาว**
บนหลังมีปีกนกสี่ปีก สัตว์นั้นมีหัวสี่หัวและมันรับราชอำนาจ สัตว์ตัวที่สามเป็นเหมือนเสือดาว

ดาวที่มีสี่ปีกและสี่หัว ประวัติศาสตร์บันทึกว่าจักรวรรดิโลกที่สำคัญลำดับต่อไปคือจักรวรรดิกรีกและสมัยกรีกแห่งประวัติศาสตร์ ชาวกรีกเคลื่อนที่ว่องไวเหมือนเสือดาวในการพิชิตทางทหารภายใต้อเล็กซานเดอร์มหาราช พวกเขามีชัยเหนือจักรวรรดิเปอร์เซียและเสริมดินแดนต่างๆ เช่น อียิปต์ เข้ากับจักรวรรดิของตน เมื่ออเล็กซานเดอร์สิ้นชีวิตหลังจากเรื่องอำนาจเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ผู้ได้บังคับบัญชาของเขาสี่คนก็แบ่งดินแดนถูกพิชิตได้ของจักรวรรดิกรีกออกและแต่ละคนก็ครอบครองแต่ละดินแดน หลังจากพวกเขาเสียชีวิต ลูกหลานของพวกเขาก็ครอบครองดินแดนแต่ละแห่งเป็นเวลากว่า 300 ปี

ดนล 7:7-8   **ต่อจากนี้ไปข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตกลางคืน และดูเถิด สัตว์ที่มีมันร้ายกาจและเป็นที่น่ากลัวและแข็งแกร่งยิ่งนัก มันมีฟันเหล็กมีหมา มันกินและหักเป็นชิ้นๆ และกระแทบสิ่งที่เหลือนั้นเสีย มันต่างกับสัตว์อื่นทั้งหลายที่อยู่ก่อนมัน มันมีเขาสิบเขา**

สัตว์ตัวที่สี่น่าสะพรึงกลัวและชวนหวาดหวั่นยิ่งนัก มันไม่ได้ถูกเปรียบเทียบกับสัตว์ปกติธรรมดา มันมีฟันเหล็ก มันเปี่ยมด้วยพลังและมีเขาสิบเขา มันบดขยี้ทุกสิ่งที่ขวางหน้า ยิ่งไปกว่านั้นมันยังแตกต่างจากสัตว์ตัวอื่นที่มาก่อนหน้าด้วย แน่แน่นอนว่านี่หมายถึงจักรวรรดิโรมที่จะมาและยุคสมัยของมันแห่งประวัติศาสตร์ เขาทั้งสิบนั้นย่อมนตรงกับนิ้วเท้าทั้งสิบของปฏิมากรนั้นของบทที่ 2 เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เขาทั้งสิบเขาจึงตรงกับรูปแบบสุดท้ายของยุคสมัยโรมแห่งระบบโลก ต่อมาในบทนี้ (7:24) จะมีคำบรรยายเพิ่มเติมเกี่ยวกับยุคสมัยนี้แห่งประวัติศาสตร์ในยุคสุดท้าย

8 ข้าพเจ้าพิเคราะห์เรื่องเขาเหล่านั้น ดูเถิด มีอีกเขาหนึ่งเล็กๆงอกขึ้นมาจากกลางเขาเหล่านั้น เขารุ่นแรกสามเขาได้ถูกถอนรากออกไปต่อหน้ามัน และดูเถิด ในเขานั้นมีตาเหมือนตามนุษย์ มีปากพูดเรื่องใหญ่โต ขณะที่ดาเนียลใคร่ครวญเกี่ยวกับเขาทั้งสิบบนหัวสัตว์ที่น่าสะพรึงกลัวนี้ เขาเล็กๆอีกเข้างอกขึ้นมาจากท่ามกลางพวกมัน ในการทำเช่นนั้น มันถอนรากเขาอีกสามเขาออกไป นอกจากนี้ เขานั้นยังมีตาเหมือนมนุษย์และพูดจาใหญ่โตด้วย

เขาสัตว์ (นั่นคือ เขาวัฏกระทิง) ในสมัยโบราณเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงพลังและสิทธิอำนาจ เช่น ประธานาธิบดีหรือกษัตริย์ เขาเล็กๆที่ถูกบรรยายไว้นี้ย่อมหมายถึง ผู้ครอบครองคนหนึ่งที่ซึ่งจะขึ้นเรื่องอำนาจในวันสุดท้ายของยุคโรมแห่งระบบโลก ในการผงาดขึ้นเรื่องอำนาจของเขา เขาจะถอนรากผู้ครอบครองอีกสามคน เมื่อพิจารณาร่วมกับข้อพระคัมภีร์อื่นๆที่เป็นคำพยากรณ์ เขาเล็กๆอันนี้ย่อมหมายถึงคนแห่งการบาปนั้น นั่นคือ ปฏิบัติพระคริสต์ แน่แน่นอนว่าเขาจะหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ดู 2 เรสะโลนิกา 2:3 และวิวรณ์ 13:1-6 และ 17:12-18 ดู ดาเนียล 7:19-24 ด้วย

ดนล 7:9-10   **ขณะที่ข้าพเจ้าดูอยู่มีหลายบัลลังก์ถูกล้มลง และผู้หนึ่งผู้เจริญด้วย**
วิญญูติมาประทับ ถลองพระองค์ขาวอย่างหิมะ พระเศวตที่พระเศียรของพระองค์เหมือนขนแกะ
บริสุทธิ์ พระบัลลังก์ของพระองค์เป็นเปลวเพลิง กงจักรของบัลลังก์นั้นเป็นไฟลุก ดาเนียลมองดูจนกระทั่งบัลลังก์ (หรือยุคสมัย) ทั้งสี่นี้แห่งระบบโลกถูกคว่ำลง ซึ่งบ่งบอกถึงการสิ้นสุดลงของประวัติศาสตร์มนุษย์ ดู วิวรณ์ 11:15 ในคราวนั้นเอง พระองค์ผู้เจริญด้วยวิญญูติจะประทับนั่ง (เพื่อทำการพิพากษา) แน่แน่นอนว่านี่หมายถึงพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระองค์ทรงถูกพรรณนาด้วยถ้อยคำที่คล้ายกับพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ตามที่ถูกเอ่ยถึงในวิวรณ์ 1:13-14 บัลลังก์ของพระองค์นั้นเป็น ‘เปลวเพลิง’ แม้ว่าพระบิดาได้ประทานการพิพากษาทั้งสิ้นแก่พระบุตรแล้ว (ดู ยอห์น 5:22, 27) และแม้ว่าพระองค์ผู้เจริญด้วยวิญญูติทรงตรงกับคำบรรยายของพระเยซูคริสต์ที่ได้รับสง่าราศีแล้วตามที่พบในวิวรณ์ 1:13-14 ก็ตาม แต่พระองค์ก็แตกต่างจากบุตรมนุษย์ (นั่นคือ พระเยซูคริสต์) ในข้อ 13-14 ของบทนี้

ความแตกต่างนี้ น่าจะถูกพบในความเห็นของพระเยซูที่ว่า “เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” (ยอห์น 10:30) บริเวณพระบัลลังก์ของพระเจ้าถูกพรรณนาว่าเป็นทะเลแก้วปนไฟ ในวิวรณ์ 15:2 วลีที่กล่าวว่า “กงจักรของบัลลังก์นั้นเป็นไฟลุก” ก็สอดคล้องกับเอเสเคียล 1:16, 19 ฯลฯ ความหมายนั้นไม่ชัดเจน แต่อาจหมายถึงธรรมเนียมของชาวตะวันออกสมัยโบราณที่บัลลังก์มีล้อ (เห็นได้ชัดว่าเพื่อที่ว่ามันจะขยับได้โดยง่าย) ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่าดาเนียล

ตริกตรองสิ่งที่เขาได้เห็นในความฝันของเขาต่อไปจนกระทั่งเขาได้รับอนุญาตให้ได้เห็นห้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

มีความคล้ายคลึงกันหลายประการในภาพเหตุการณ์นี้กับทั้งการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ด้วยฤทธานุภาพตอนสิ้นยุคแห่งความทุกข์ลำบากและการพิพากษาที่บัลลังก์ใหญ่สีขาวตอนสิ้นยุคพันปี ไม่ว่ากรณีใด เราก็ได้เห็นการพิพากษาที่จะมาอันน่าสะพรึงกลัวและบริสุทธิ์ของพระเจ้า แม้ว่าส่วนหนึ่งของข้อความตอนนี้มีลักษณะคล้ายกับตอนที่กล่าวถึงการพิพากษาที่บัลลังก์ใหญ่สีขาว แต่บริบทที่ใหญ่กว่าก็บ่งบอกว่านี่เป็นภาพเหตุการณ์ในสวรรค์ก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์เพื่อสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกมากกว่า

10 ธารไฟพุ่งออกและไหลออกมาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ คนนับแสนๆปรนนิบัติพระองค์ คนนับโกฏิๆเข้าเฝ้าพระองค์ ผู้พิพากษาก็ขึ้นนั่งบัลลังก์ บรรดาหนังสือก็เปิดขึ้น ฉากนี้เริ่มนำตื้นตามากยิ่งขึ้นไปอีก ให้เราสังเกตความยิ่งใหญ่ที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์และน่าสะพรึงกลัวของพระบัลลังก์แห่งสวรรค์ ให้เราระลึกว่าพระเจ้าทรงถูกเรียกในพระคัมภีร์ว่าเป็นเพลงที่เผาผลาญ (ฮีบรู 12:29 และพระราชบัญญัติ 4:24) *คนนับแสนๆ* (หลายล้าน น่าจะเป็นพวกทูตสวรรค์) ปรนนิบัติต่อพระพักตร์พระองค์ *คนนับโกฏิๆ* (มวลชนนับไม่ถ้วน) ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ นี่อาจจะเสด็จถึงการพิพากษาที่บัลลังก์ใหญ่สีขาวซึ่งเป็นทีๆคนทุกคนที่ไม่รอดจากยุคสมัยจะถูกพิพากษา (ดู วิวรรณ์ 20:11-15) ข้อ 11 ดูเหมือนจะบ่งบอกว่าข้อ 10 กระโดดข้ามบริบทใกล้เคียงที่พูดถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

“ผู้พิพากษาก็ขึ้นนั่งบัลลังก์ บรรดาหนังสือก็เปิดขึ้น” ช่างเป็นภาพอันน่าตื่นตาเมื่อคนที่หลงหายและคนอธรรมจากยุคสมัยถูกนำตัวมาอยู่ต่อหน้าการพิพากษาอันเป็นนิรันดร์ของพระเจ้า จะไม่มีคนไม่เชื่อหรือคนเยาะเย้ยในฝูงชนนั้นเลย แต่มันก็จะสายเกินไปแล้วสำหรับพวกเขาเมื่อถึงตอนนั้น อีกครั้งที่ฉากที่ใหญ่กว่าก็คือ ฉากการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเหล่าคนอธรรม ภาพเหตุการณ์ตอนนี้ไม่น่าจะหมายถึงเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่งที่เฉพาะเจาะจง เช่น บัลลังก์ใหญ่สีขาว แต่น่าจะหมายถึงการพิพากษาที่จะมาของพระเจ้าโดยทั่วไปมากกว่า

ดนล 7:11-12

ข้าพเจ้าก็จ้องดู เพราะเสียงพูดใหญ่โตของเขาเล็กนั้น และเมื่อ

ข้าพเจ้าจ้องดูสัตว์ตัวนั้นก็ถูกฆ่า และศพก็ถูกทำลาย มอบให้เผาเสียด้วยไฟ ครึ่งหลังของดาเนียล 7 เป็นคำพยากรณ์ทั้งหมด มีสองเนื้อหาหลัก อันแรกเกี่ยวกับ *เขาเล็ก* ที่ถูกกล่าวถึงตลอดทั้งบทนี้ อีกอันหนึ่งคือ การทำลายรูปแบบสุดท้ายของรัฐบาลมนุษย์และการสถาปนาอาณาจักรนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์ ตรงนี้ (เช่นเดียวกับในข้อ 8 และ 24-26) ดาเนียลกล่าวถึง *เขาเล็ก* อันนั้น นี่หาใช่ใครอื่นนอกจากปฏิปักษ์พระคริสต์ที่ปรากฏตัวในช่วงยุคเจ็ดปี เขาถูกจัดประเภทว่าเป็นคนที่พูดจาใหญ่โต เห็นได้ชัดว่าปฏิปักษ์พระคริสต์จะเป็นนักพูดที่ยิ่งใหญ่ อาจเหมือนฮิตเลอร์ ต่อมาในข้อ 24-26 บุคคลคนเดียวกันนี้ก็ถูกบรรยายว่ากำราบกษัตริย์สามองค์ของอาณาจักรที่สี่ ดังที่เราจะเห็นในไม่ช้า ช่วงเวลานั้นจะเป็นยุคโรมที่ถูกอ้างอิงถึงในบทที่ 2 พร้อมกับการแบ่งออกเป็น 10 ส่วนของมันในคราวสุดท้าย

เขาจะพูดจาต่อสู้อพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์อีกด้วย (ข้อ 25) ดู วิวรรณ์ 13:6 เช่นกัน เขายังจะ “รังควาน” หรือข่มเหงบรรดาวิสุทธิชนด้วย ตรงนี้คำว่า *วิสุทธิชน* น่าจะหมายถึงพวกยิว ใน วิวรรณ์ 12 เรารู้ว่าปฏิปักษ์พระคริสต์จะข่มเหงและหาทางทำลายคนอิสราเอลและพวกยิวอย่างหนัก ซาตานเป็นต้นตอของแนวคิดต่อต้านคนยิว ดู วิวรรณ์ 12:13-17, 13:7

ปฏิปักษ์พระคริสต์จะเปลี่ยนแปลงวิถีทั้งหมดของธรรมเนียมมนุษย์ เช่น เปลี่ยนแปลงวันสำคัญและบัญญัติทางพิธีกรรมของพวกยิว โปรดสังเกตในข้อ 25 ด้วยว่าคนๆ นี้จะได้รับอนุญาตให้มีอำนาจเต็มเปี่ยม “ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ” (สามปีครึ่ง) ผู้ชั่วร้ายคนนี้จะขึ้นมามีอำนาจเต็มก่อนกลางยุคเจ็ดปีและจะมีสิทธิอำนาจไม่จำกัดในช่วงสามปีครึ่งหลัง ดู วิวรรณ์ 13:5 และดาเนียล 12:7 ด้วย

วลีที่กล่าวว่าสัตว์ตัวนี้ถูกฆ่าตายในบริบทนี้น่าจะหมายถึงสัตว์ตัวที่สี่ของบทนี้ นั่นคือการขึ้นสู่จุดสูงสุดของรัฐบาลมนุษย์ภายใต้การนำของปฏิปักษ์พระคริสต์ อย่างไรก็ตาม เราควรหมายเหตุไว้ว่าในหนังสือวิวรรณ์ ทั้งปฏิปักษ์พระคริสต์และรัฐบาลของเขาถูกเรียกว่า ‘สัตว์ร้ายนั้น’ สุดท้ายแล้ว ทั้งสองนี้จะปรากฏว่าเป็นบุคคลเดียวกัน โปรดสังเกตว่าสัตว์ตัวนี้ถูกโยนลงไปในไฟที่ลุกไหม้ ดู วิวรรณ์ 19:20 และอิสยาห์ 14:9-12

12 ส่วนเรื่องสัตว์ที่เหลือนอยู่นั้น ราชอาณาจักรของมันก็ถูกนำไปเสีย แต่ชีวิตของมันนั้นยัง
ต่อไปให้ถึงฤดูหนึ่งและวาระหนึ่ง นี่หมายถึงการที่ยุคสมัยต่างๆของรัฐบาลมนุษย์ได้เชื่อมสูญไป
ขณะที่พวกมันถูกแทนที่ด้วยรูปแบบถัดมาของระบบโลก บาบิโลนถูกพิชิตโดยเปอร์เซีย
เปอร์เซียถูกแทนที่โดยกรีก และเมื่อกรีกเสื่อมถอยไปจากการครองโลก โรมก็ขึ้นเรื่องอำนาจ

คนล 7:13-14 ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตกลางคืน และดูเถิด มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตร
มนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆในท้องฟ้า และท่านมาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒินั้น เขานำท่านมาเฝ้า
ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ เห็นได้ชัดว่าต่อไปนี้เป็นนิมิตที่เกิดขึ้นตามมาหลังจากอันก่อนหน้า
ไม่นาน โปรดสังเกตชื่อเรียกของพระเจ้าทั้งสองพระภาคอีกครั้ง นั่นคือ บุตรมนุษย์ย่อหมายถึง
พระเยซูคริสต์ นี่เป็นการอ้างอิงถึงบุตรมนุษย์ว่าเป็นพระคริสต์ครั้งแรกในพระคัมภีร์ แม้ว่ามีข้อ
อ้างอิงอื่นๆในพระคัมภีร์ที่พูดถึงพระคริสต์ซึ่งเสด็จมาพร้อมกับบรรดาเมฆ แต่พวกมันทั้งหมดก็
อยู่ในบริบทของการเสด็จกลับมาของพระองค์ในการรับขึ้นหรือเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วย
ฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

John Gill คาดเดาว่า “การเสด็จมาของพระองค์พร้อมหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์บ่งบอกถึง
ความโอบอ้าตระการตา การปรากฏแก่สายตา และความรวดเร็ว ซึ่งพระองค์เสด็จมาพร้อมกับสิ่ง
เหล่านี้เพื่อครอบครองอาณาจักรและสง่าราศีของพระองค์” พระเยซูคริสต์ในวันนั้นจึงถูกนำมา
เข้าเฝ้าพระเจ้าผู้เจริญด้วยวัยวุฒิซึ่งเห็นได้ชัดว่าหมายถึงพระเจ้าพระบิดา เห็นได้ชัดว่าเหตุการณ์
ตอนนี้เกิดก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งตอนสิ้นยุค
เจ็ดปี ในเวลานั้นเอง บุตรมนุษย์จะได้รับสิทธิอำนาจเพื่อยึดครองอาณาจักรเหล่านี้ของแผ่นดิน
โลกนี้จากพระบิดา

14 ราชอาณาจักร สง่าราศี กับราชอาณาจักร ก็ได้มอบให้แก่ท่าน เพื่อบรรดาชนชาติ
ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลายจะปรนนิบัติท่าน ราชอาณาจักรของท่านเป็นราชอาณาจักร
นิรันดร์ซึ่งจะไม่สิ้นสุดไป และอาณาจักรของท่านเป็นอาณาจักรซึ่งจะไม่ถูกทำลายเลย นี่เป็นาวลี
ที่อ้างอิงถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ด้วยฤทธานุภาพเมื่อสิ้นยุคเจ็ดปีเพื่อสถาปนา

อาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ ดู วิวรรณ์ 11:15, 19:11-16, 20:4-6, 2 เศษะโลนิกา 1:8-9 และวิวรรณ์ 21-22 เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงพบกับพระบิดาของพระองค์ก่อนการเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง อำนาจครอบครอง (หรือสิทธิขาดสูงสุด) แผ่นดินโลกก็ถูกพระราชทานให้แก่พระองค์ สง่าราศีแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ยังถูกยืนยันซ้ำอีกด้วย ในพิธีการ ‘มอบอำนาจ’ อย่างเป็นทางการนั้น อาณาจักรของพระเจ้านี้ก็ถูกยกให้แก่พระเยซูคริสต์เมื่อพระองค์ทรงเตรียมพร้อมที่จะเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลก

โปรดสังเกตว่าจุดประสงค์ของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ก็คือ เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ ในอาณาจักรนั้นชนชาติ ประชาชาติและภาษาทั้งปวงจะปรนนิบัติพระองค์ อำนาจครอบครองของพระองค์จะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เราทราบจากหนังสือวิวรรณ์ว่าช่วงเวลา 1,000 ปีแรกแห่งอาณาจักรนั้นจะเป็นยุคพันปีในแผ่นดินโลกที่ถูกบูรณะใหม่ จากนั้น มันจะแบ่งบานตลอดไปในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ราชอาณาจักรที่จะมานั้นจะไม่ถูกทำลายเลย นอกจากนี้ มันจะดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ขอพระองค์เสด็จมาเถิด พระเยซูเจ้าข้า!

ดนล 7:15-16 ส่วนข้าพเจ้า คือดาเนียล จิตใจข้าพเจ้าก็เป็นทุกข์ในตัวข้าพเจ้า เพราะนิมิตในศิระของข้าพเจ้าก็กระทำให้ข้าพเจ้าตกใจ ในความพยายามที่จะแยกย่อยความฝันของตนและนิมิตหลายอย่างที่เขารับได้จากพระเจ้า ดาเนียลจึงเป็นทุกข์ คำอารามะที่แปลเช่นนั้น (คารา) มีความหมายได้ด้วยว่าทุกข์ใจ เพราะไม่เข้าใจสิ่งที่เขาได้เห็น ดาเนียลจึงเป็นทุกข์

16 ข้าพเจ้าเข้าไปใกล้ท่านผู้หนึ่งที่ยืนอยู่ที่นั่น และไต่ถามความจริงของเรื่องราวนี้ ท่านก็บอกข้าพเจ้า และให้ข้าพเจ้ารู้ความหมายของเรื่องเหล่านี้ เห็นได้ชัดว่ายังอยู่ในนิมิตของเขาอยู่ ดาเนียลจึงเข้าไปใกล้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งและถามความหมายของเรื่องทั้งหมดนี้ เรื่องราวทั้งหมดนี้จึงถูกอธิบายแก่ดาเนียล

ดนล 7:17-18 สัตว์มหึมาทั้งสี่คือ กษัตริย์สี่พระองค์ซึ่งจะเกิดมาจากพิภพ ดาเนียลถูกแจ้งให้ทราบว่าสัตว์มหึมาทั้งสี่ที่เขาได้เห็นในนิมิตนั้นจริงๆแล้วเป็นกษัตริย์สี่องค์ (หรือสี่อาณาจักร) ซึ่งจะผงาดขึ้นมาจากแผ่นดินโลก ดู ความเห็นสำหรับข้อ 4-8 เพื่อทราบรายละเอียด

เพิ่มเติม สัตว์ทั้งสี่ตัวนี้คือ อาณาจักร (หรือยุคสมัย) ทั้งสี่ซึ่งจะมีขึ้นต่อจากบาบิโลนเรื่อยไปจนสิ้นสุดประวัติศาสตร์มนุษย์ (บาบิโลน เปอร์เซีย กรีซ โรม)

18 แต่บรรดาวิสุทธิชนแห่งองค์ผู้สูงสุดจะรับราชอาณาจักร และถือกรรมสิทธิ์ราชอาณาจักร

อาณาจักรนั้นสืบๆไปเป็นนิรันดร์ คือเป็นนิรันดร์นิรันดร์ แม้ว่าระบบโลกที่ทรงอำนาจและแผ่ขยายไปทั่วจะสำแดงตัวผ่านทางสี่ยุคสมัยติดต่อกันของประวัติศาสตร์มนุษย์ แต่วันนั้นกำลังจะมาเมื่อประชาชนของพระเจ้าจะได้รับอาณาจักรของพระเจ้าและครอบครองมันเป็นกรรมสิทธิ์ตลอดไปแน่นอนว่านี่หมายถึงยุคพันปีที่จะมานั้นและอาณาจักรนิรันดร์ที่จะตามมา สำหรับประชาชนของพระเจ้า ชัยชนะแบบเสร็จสรรพรออยู่เบื้องหน้าแน่นอนว่าเราอยู่ฝั่งที่มีชัยชนะ!

ดนล 7:19-20 แล้วข้าพเจ้าก็อยากจะทำถึงความจริงอันเกี่ยวกับสัตว์ตัวที่สี่

นั้นซึ่งผิดแปลกกับสัตว์อื่นๆทั้งสิ้น ร่ายกายเหลืองน มีฟันเหล็กและเล็บตีนทองสัมฤทธิ์ ซึ่งกินและหักเป็นชิ้นๆและกระแทบสิ่งที่เหลือมันเสีย ดาเนียลปรารถนาที่จะเข้าใจมากกว่านี้เกี่ยวกับสัตว์ตัวที่สี่ที่น่าสะพรึงกลัวนั้น รูปแบบสุดท้ายของยุคโรมจะมีสิบเขา (กษัตริย์) ซึ่งสามเขาล้มลงต่อหน้าเขานั้นที่มีตาและปากซึ่งพูดสิ่งใหญ่โต นั่นคือ ปฏิบัติพระคริสต์ มีรายละเอียดเพิ่มเติมให้ไว้เกี่ยวกับ “เล็บตีนทองเหลือง” ของสัตว์ตัวที่สี่นั้น นี่อาจหมายถึงการที่พวกโรมซึ่งขึ้นเรืองอำนาจเหยียบย่ำและทำลายประชาชาติใดก็ตามที่ต่อต้านพวกเขา

20 และเกี่ยวกับเขาสิบเขาซึ่งอยู่บนหัวของมัน และเขาก็คือเขาหนึ่งซึ่งงอกขึ้นมาต่อหน้า

เขารุ่นแรกสามเขาที่หลุดไป เขาซึ่งมีตาและมีปากซึ่งพูดสิ่งใหญ่โต และซึ่งดูเหมือนจะใหญ่โตกว่าเพื่อนเขาด้วยกัน ดาเนียลอยากทราบเกี่ยวกับเขาทั้งสิบของสัตว์ตัวที่สี่ด้วย และโดยเฉพาะเขานั้นซึ่งมีตาและปากพูดจาใหญ่โตซึ่งเขานั้นก็มีขนาดใหญ่กว่าเขาอื่นๆที่เหลือ ด้วยเหตุนี้ ดาเนียลจึงได้รับข้อมูลเพิ่มเติม โดยเฉพาะเกี่ยวกับสัตว์ตัวที่สี่นั้นในข้อความที่ตามมา

ดนล 7:21-22 เมื่อข้าพเจ้ามองดู เขานี้ทำสงครามกับวิสุทธิชนและชนะ ในช่วง

หลังของยุคเจ็ดปี สัตว์ร้ายนั้นจะระบายความโกรธของมันต่อพวกยิวอย่างเต็มที่ ดู วิวรรณ์ 12:13-17 และ 13:7 การต่อต้านยิวและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ครั้งสุดท้ายที่จะกระทำต่อชนชาติอิสราเอลจะ

ทวีความรุนแรงจนถึงขีดสุดในช่วงปีท้ายๆของยุคเจ็ดปี หากพระเจ้าไม่ทรงเข้ามาแทรกแซงแล้ว พญามารที่ปรากฏในตัวของผู้ปฏิบัติพระคริสต์ก็จะประสบความสำเร็จในการทำลายล้างชาวอิว ที่มันเกลียดชัง

22 จนถึงผู้เจริญด้วยวัยวุฒิเสด็จมาถึงและทรงให้มีการศึกษาให้แก่วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้น และจนสมัยเมื่อวิสุทธิชนรับราชอาณาจักรมาถึง ปฏิบัติพระคริสต์จะมีชัยชนะ กระทั่งผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ (พระเจ้า) ทรงเข้ามาแทรกแซง นี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าพระบิดาเสด็จลงมาแทรกแซงเอง แต่หมายถึงฤทธิ์เดชของพระองค์มากกว่า อันที่จริงแล้ว พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าจะเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง ทำลายปฏิบัติพระคริสต์และอำนาจของมัน ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้น และเริ่มสถาปนาอาณาจักรของพระองค์โดยทรงยกมันให้แก่ประชาชนของพระองค์ นี่หมายความว่าพระเจ้าในพระภาคของพระบุตรจะทรงแทรกแซงเพื่อปกป้องอิสราเอลและสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ตลอดไป

การศึกษาที่ว่านี้อาจเป็นการพิพากษาประชาชาติแกะและแพะที่ถูกกล่าวถึงในมัทธิว 25 ซึ่งในการพิพากษานั้นประชาชาติทั้งปวงและชนทุกหมู่เหล่าที่รอดมาจากยุคเจ็ดปีจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซูคริสต์ในหุบเขาเยโฮซาฟัท นั่นคือ “มวลชน มวลชนในหุบเขาแห่งการตัดสิน” (โยเอล 3:14)

ดนล 7:23-25 ท่านผู้นั้นกล่าวดังนี้ว่า ‘เรื่องสัตว์ตัวที่สี่จะมีราชอาณาจักรที่สืบพิภพซึ่งจะผิดกับราชอาณาจักรทั้งสิ้น และจะกินทั้งพิภพนี้เสียและเหยียบพิภพลง และหักพิภพนั้นให้แตกออกเป็นชิ้นๆ จากนั้นผู้อธิบายพระคัมภีร์จากสวรรค์ของดาเนียลก็เริ่มให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับยุคโรม ตามที่ดาเนียลได้ขอไป โรมพิชิตโลกที่คนรู้จักในสมัยนั้นและใช้กำลังบังคับมันให้เป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิของมัน จนถึงทุกวันนี้ แม้ในทางการเมืองโลกไม่ได้ถูกเรียกว่าโรมหรืออยู่ใต้แสนยานุภาพทางทหารของโรมแล้วก็ตาม แต่มันก็ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตก (หรือวัฒนธรรมโรม) เรายังอยู่ในยุคโรมของระบบโลกเหมือนเดิม

24 ส่วนเรื่องเขาตีบเขานั้นจากราชอาณาจักรนี้จะมีกษัตริย์ตีบพระองค์เกิดขึ้น และมีกษัตริย์อีกองค์หนึ่งเกิดขึ้นภายหลัง ผิดแปลกกว่ากษัตริย์ที่มีมาก่อน และจะโค่นกษัตริย์เสียตามองค์อีกครั้งที่มีคำอธิบายเพิ่มเติมให้ไว้เกี่ยวกับรูปแบบสุดท้ายของยุคโรมแห่งรัฐบาลมนุษย์ นั่นคือ กษัตริย์ตีบองค์นั้นและผู้สืบทอดชื่อกระฉ่อนคนนั้นของพวกเขา รูปแบบทางการเมืองอันสุดท้ายของยุคโรมในการปกครองเห็นได้ชัดว่าจะเป็นการจับมือกันของสิบประชาชาติ โดยน่าจะอยู่ในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เดียวกันของจักรวรรดิโรมสมัยเก่า (เราสันนิษฐานได้แน่นอนว่านี่จะรวมถึงสหรัฐอเมริกาด้วยในฐานะเป็นส่วนต่อขยายของวัฒนธรรมและอารยธรรมโรม) เนื่องจากเขาเล็กอันนั้นโผล่ขึ้นมาจากท่ามกลางเขาทั้งสิบนั้น มันจึงถูกสันนิษฐานว่าปฏิบัติพระคริสต์จะปรากฏตัวขึ้นจากโลกตะวันตก เพราะว่าในตอนแรกเขาได้รับการยอมรับจากพวกยิวให้เป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขา บางคนจึงสันนิษฐานว่าเขาอาจเป็นคนยิว

25 ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายของค์ผู้สูงสุด และจะให้วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้นอดหาระอาใจ และจะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดาวาระและพระราชบัญญัติ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ

ในช่วงสุดท้ายของยุคโรม นั่นคือ ยุคเจ็ดปี เขาเล็กอันนั้น (นั่นคือ ปฏิบัติพระคริสต์) จะพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และข่มเหงเผ่าพันธุ์ยิวอย่างร้ายกาจ (นั่นคือ เหล่าวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด) การเปลี่ยนแปลงบรรดาวาระและพระราชบัญญัติของเขานั้นอาจหมายถึงการเปลี่ยนแปลงวันสำคัญของพวกยิวและกฎต่างๆที่มีมานานเกี่ยวกับการนมัสการของพวกยิวสุดท้ายเขาจะทำให้พระวิหารของพระเจ้าที่ถูกสร้างขึ้นใหม่เสียความศักดิ์สิทธิ์ โดยตั้งตัวเขาเองที่นั่นขึ้นเป็นพระเจ้า พอถึงตอนกลางของยุคเจ็ดปี ปฏิบัติพระคริสต์จะหันมาเล่นงานคนอิสราเอลและพวกเขาจะทนทุกข์อย่างหนักด้วยน้ำมือของเขาตลอดสามปีครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี (วลีที่ว่า “ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ” หมายถึงสามปีครึ่ง วาระหนึ่งคือหนึ่งปี สองวาระคือสองปี ครึ่งวาระคือ ครึ่งปี)

ดนล 7:26-27

แต่ผู้พิพากษาที่จะขึ้นบัลลังก์และจะทรงนำเอาราชอาณาจักรของท่านไปเสีย เพื่อจะทรงเผาผลาญและทำลายเสียให้สิ้นสุด แม้ปฏิบัติพระคริสต์จะข่มเหงประชาชนของพระเจ้าอย่างหนักในช่วงยุคเจ็ดปี แต่การพิพากษาของพระเจ้าจะมีชัย เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งที่อรรมาเกดโดนพร้อมกับบรรดากองทัพแห่งสวรรค์ (ดู วิวรณ์ 19:11-15) พวกเขาจะพรากอำนาจครอบครองโลกไปจากปฏิบัติพระคริสต์และทำลายมันจนสิ้นซาก

27 และอาณาจักรกับราชอาณาจักรและความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาอาณาจักรภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้น จะต้องถูกมอบไว้แก่ชุมนุมแห่งวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้น อาณาจักรของท่านจะเป็นอาณาจักรนิรันดร์ และราชอาณาจักรทั้งสิ้นจะปรนนิบัติและเชื่อฟังท่าน' ให้เราสังเกตว่า อาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้นถูกพรรณนาไว้อย่างไร มันคือ อาณาจักรหรือราชอาณาจักร มันจะยิ่งใหญ่ภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้น (นั่นคือ ทั่วโลก) และมันจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ มันจะถูกยกให้แก่ชุมนุมแห่งวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้น นั่นคือ ประชาชนของพระเจ้า และประชาชาติทั้งปวงบนแผ่นดินโลกจะปรนนิบัติและเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ มันจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่จริงๆ! สำหรับประชาชนของพระเจ้าแล้ว อนาคตอันสดใสรอคอยพวกเขาอยู่ อีกครั้งที่เราอยู่ที่หิมที่ชนะ ในวันนั้น พระเยซูจะทรงครองราชย์ในที่ใดก็ตามที่ดวงอาทิตย์ส่องแสงถึง อาณาจักรของพระองค์จะแผ่ขยายจากชายฝั่งหนึ่ง ไปยังอีกชายฝั่งหนึ่ง จนกว่าดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงอีกต่อไป

ดนล 7:28

เรื่องราวก็สิ้นสุดลงเพียงนี้ ส่วนข้าพเจ้าคือดาเนียล ความคิดของข้าพเจ้าก็ทำให้ข้าพเจ้าตกใจมาก และสีหน้าของข้าพเจ้าก็เปลี่ยนไป แต่ข้าพเจ้าก็เก็บเรื่องราวนี้ไว้ในใจ" นิมิตที่ยิ่งใหญ่ของดาเนียลเกี่ยวกับสัตว์ทั้งสี่นั้นจึงสิ้นสุดลงแต่เพียงเท่านี้ ขณะที่ดาเนียลคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาก็รู้สึกหนักใจเพราะรู้ว่าช่วงเวลาแห่งความยากลำบากรอคอยเพื่อนร่วมชาติของเขาอยู่ แม้แต่สีหน้าของเขาก็เปลี่ยนไป ศาสดาพยากรณ์ท่านนี้จึงเก็บเรื่องราวทั้งหมดไว้ในใจต่อพระพักตร์พระเจ้า

*****

ภาพรวมของดาเนียล 8: ดาเนียล 8 เป็นคำพยากรณ์ที่ค่อนข้างคล้ายคลึงบทที่ 2 และ 7 แม้ว่าขอบเขตของมันถูกจำกัดมากกว่าเยอะก็ตาม จากมุมมองของเราในปัจจุบัน มันเป็นคำพยากรณ์หนึ่งที่ส่วนใหญ่สำเร็จไปแล้วเรียบร้อย มันเสริมรายละเอียดเพิ่มเติมและความชัดเจนเข้าไปกับคำพยากรณ์เหล่านั้นของบทที่ 2 และ 7 มันโดดเด่นเพราะว่าคำพยากรณ์ส่วนใหญ่ตรงนี้สำเร็จไปแล้วเรียบร้อยในทุกรายละเอียด

ในบทนี้ ดาเนียลให้รายละเอียดสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้เมื่อจักรวรรดิเปอร์เซียและกรีกปะทะกัน มันน่าทึ่งเพราะว่าประวัติศาสตร์เปิดเผยว่าคำพยากรณ์นี้ถูกทำให้สำเร็จในทุกรายละเอียด บทนี้จึงแบ่งได้ดังนี้ (1) นิมิตของดาเนียลเรื่องแกะผู้และแพะผู้ในข้อ 1-14 และ (2) การตีความนิมิตนั้นในข้อ 15-27 มีการสื่อถึงคำสอนเรื่องอวสานกาลอย่างชัดเจนในตอนท้ายของบทนี้

ดนล 8:1-2   **ในปีที่สามแห่งรัชกาลกษัตริย์เบลซัสซาร์ มีนิมิตปรากฏแก่ข้าพเจ้าดาเนียล หลังจากนิมิตที่ปรากฏแก่ข้าพเจ้าครั้งแรกนั้น**

บทที่แล้วจบลงด้วยการที่ดาเนียลเป็นทุกข์เพราะนิมิตนั้นที่เขาได้รับที่นั่น นั่นเกิดขึ้นในปีแรกของรัชกาลของเบลซัสซาร์เหนือบาบิโลน บัดนี้ในปีที่สามของเบลซัสซาร์ คือ ประมาณสองปีต่อมา พระเจ้าประทานนิมิตให้ดาเนียลอีกครั้ง ความเห็นที่ว่า “หลังจากนิมิตที่ปรากฏแก่ข้าพเจ้าครั้งแรกนั้น” เห็นได้ชัดว่าหมายถึงนิมิตนั้นที่ประทานให้แก่ดาเนียลในดาเนียล 7:1

2 และข้าพเจ้าเห็นเป็นนิมิต ต่อมาขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ที่สุสาปราสาท ซึ่งอยู่ในแขวงเมืองเอลาม และข้าพเจ้าก็เห็นเป็นนิมิต และข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำอูลัย ณ เวลาที่ถูกกล่าวถึงข้างบน ดาเนียลอยู่ที่สุสาปราสาทซึ่งเป็นที่พักฤดูหนาวของบรรดากษัตริย์เปอร์เซีย โดยตั้งอยู่บนแม่น้ำอูลัย นี้อยู่ในแขวงเมืองเอลามซึ่งเป็นอีกชื่อหนึ่งที่ใช้เรียกเปอร์เซีย มันตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนทิศตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศอิรักในปัจจุบัน โดยไม่ไกลจากอิหร่านในปัจจุบัน ขณะที่เขาน่าจะกำลังอธิษฐานอยู่ข้างแม่น้ำอูลัย พระเจ้าประทานนิมิตต่อไปนี้ให้แก่ดาเนียล

คนล 8:3-4 ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นเห็น และดูเถิด แกะผู้ตัวหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ มีเขาสองเขา เขาทั้งสองสูง แต่เขาหนึ่งสูงกว่าอีกเขาหนึ่ง และเขาที่สูงนั้นงอกมาที่หลัง ดาเนียล เห็นแกะผู้ตัวหนึ่งที่มีสองเขา โดยเขาอันหนึ่งสูงกว่าอีกเขาหนึ่ง โดยเขาอันที่สูงกว่าโผล่ขึ้นมา ที่หลัง (เราจะเห็นในไม่ช้าว่านี่เป็นภาพของมีเดียบเปอร์เซีย ในการจับมือกันนี้ เปอร์เซียขึ้นมาเรื่อง อำนาจหลังจากมีเดีย แต่มีอำนาจครอบครองมากกว่าอย่างชัดเจน)

4 ข้าพเจ้าเห็นแกะผู้นั้นขวิดไปทางตะวันตก และทางเหนือและทางใต้ ไม่มีสัตว์ตัวใด ต้านทานมันได้ และไม่มีใครที่จะช่วยให้พ้นจากมือของมันได้ มันทำตามขอบใจของมันและก็ พองตัวขึ้น

ในจักรวรรดิมิเดียบเปอร์เซีย บ้านเมืองของคนมีเดียอยู่ทางทิศเหนือ โดยอยู่ทิศใต้ของทะเล แคลสเปียน เดิมทีเปอร์เซียอยู่ก่อนไปทางใต้ของประเทศอิรักในปัจจุบัน ในนิมิตนี้ แกะผู้ตัวนี้ กำลังขวิดไปทางทิศตะวันตก ทิศเหนือ และทิศใต้อย่างไม่เห็น็ดเหนื่อย และไม่มียะไรสามารถ หยุดยั้งมันได้ จักรวรรดิเปอร์เซียแท้จริงแล้วขยายออกไปทางทิศตะวันตก ทิศเหนือและทิศใต้ จริงๆ พอเวลาผ่านไปพวกเขาก็พิชิตไปทางทิศตะวันตก นั่นคือ บาบิโลน ซีเรีย เอเชีย และส่วน หนึ่งของกรีซ ไปทางทิศเหนือพวกเขาพิชิตไอบีเรีย อัลบานเนีย อาร์มีเนีย ลีเชีย โกลกิส และ บรรดาผู้อยู่อาศัยในทะเลแคลสเปียน ไปทางทิศใต้พวกเขาพิชิตอาราเบีย เอธิโอเปีย ยูเดีย อียิปต์ และอินเดีย ทิศตะวันออกไม่ได้ถูกเอ่ยถึงเพราะว่าคนเปอร์เซียมาจากทิศตะวันออก

แม้ว่ามีได้เป็นผู้ครอบครองรายแรกของการจับมือกันนี้ แต่เมื่อถึงคราวเหมาะสม ไซรัส คนเปอร์เซียก็กลายเป็นผู้ครอบครองที่มีอำนาจเหนือกว่า เมื่อเขาปลัดดันจักรวรรดิของตนออกไปสู่ภายนอก ไม่มีประชาชาติใดสามารถยับยั้งกองทัพเปอร์เซียได้

คนล 8:5-7 เมื่อข้าพเจ้ากำลังตรึกรออยู่ ดูเถิด มีแพะผู้ตัวหนึ่งมาจากทิศ ตะวันตก เหาะข้ามพื้นพิภพทั้งสิ้นมา ไม่แตะต้องพื้นดินเลย และแพะนั้นมีเขาเด่นอยู่ในระหว่าง ตาของมันเขาหนึ่ง เมื่อดาเนียลตรึกรอสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอยู่นั้น แพะผู้ตัวหนึ่งก็ออกมาจากทิศ ตะวันตก โดยเคลื่อนที่เร็วมากเสียจนไม่แตะพื้นดินเลย มันมีเขาเด่นอันหนึ่ง นี่เป็นใครไปไม่ได้

นอกจากอเล็กซานเดอร์มหาราช เขานำคนกรีกในสงครามอันดุเดือดต่อสู้มีเดียเปอร์เซีย เราควร
หมายเหตุไว้ว่าแพะผู้ตัวนี้ตรงกับเสือดาวตัวนั้นในดาเนียล 7:6 ขณะที่แกะผู้ตัวนี้ตรงกับหมีตัว
นั้นในดาเนียล 7:5

**6 มันทมาหาแกะผู้ที่มีเขาสองเขาซึ่งข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ มันทวิ่งเข้าไปใส่แกะผู้ตัวนั้น
ด้วยเต็มกำลังความโกรธของมัน พอเหตุการณ์ต่างๆผ่านไป (อนาคตสำหรับดาเนียล แม้เป็นอดีต
สำหรับเรา) แพะผู้ตัวนั้นจากทิศตะวันตก (นั่นคือ อเล็กซานเดอร์มหาราช) ก็ปะทะเข้ากับแกะผู้ที่มี
มีสองเขานั้น (มีเดียเปอร์เซีย) ที่แม่น้ำอูลุยนั่นเองที่อเล็กซานเดอร์สู้รบในสมรภูมิที่เขามีชัยครั้ง
แรกต่อคาร์ธัสในปี 334 ก่อน ค.ศ. ดาเนียลเห็นล่วงหน้าถึงความขัดแย้งนั้นซึ่งกองทัพของอเล็ก
ซานเดอร์วิ่งเข้าชนกองทัพของเปอร์เซียด้วยความโทโสแห่งอำนาจของเขา การวิ่งเข้าไปใส่แกะผู้ตัว
นั้นของแพะผู้ตัวนั้นอย่างเป็นทางการก็บรรยายถึงอากัปกริยาของสัตว์ทั้งสองชนิดนี้ตาม
ธรรมชาติเมื่อพวกมันสู้กัน**

**7 ข้าพเจ้าเห็นมันเข้ามาใกล้แกะผู้ มันโกรธและเข้าชนแกะผู้ ทำให้เขาทั้งสองของมันหัก
ไป และแกะผู้ก็ไม่มีกำลังต้านทานมันได้ มันเหยียดแกะผู้ลงที่ดินและเหยียบเสีย และไม่มีใครช่วย
แกะผู้ให้พ้นมือของมันได้ ดาเนียลบรรยายเพิ่มเติมถึงการสู้รบกันอย่างดุเดือดระหว่างอเล็กซาน
เดอร์และคนกรีกกับคาร์ธัสและคนเปอร์เซีย คนกรีกมาพร้อมกับความโกรธหรือความขมขื่นอัน
เกรี้ยวกราดที่มีต่อคนเปอร์เซีย ดังนั้น แพะผู้ตัวนั้นจึงบดขยี้เขาทั้งสองของแกะผู้ตัวนั้นและทำให้
มันพ่ายแพ้เสียดราบคาบ ดังนั้น อเล็กซานเดอร์จึงทำให้คนมีเดียและคนเปอร์เซียพ่ายแพ้ไปอย่าง
หมดรูป พวกเขาจะไม่มีวันขึ้นเรื่องอำนาจอีกเลย**

ดนล 8:8 แล้วแพะผู้ก็พองตัวขึ้นอย่างยิ่ง แต่เมื่อมันแข็งแรง เขาใหญ่ของ
มันก็หัก มีเขาเด่นอีกสี่เขาก่อขึ้นแทนที่ หันไปทางทิศลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ เมื่อแพะผู้ตัวนั้น
(กริช) มีอำนาจควบคุม เขาใหญ่อันนั้นก็ถูกหักเสีย หลังจากพิชิตจักรวรรดิเปอร์เซียแล้ว อเล็ก
ซานเดอร์มหาราชก็สิ้นชีวิต ประวัติศาสตร์ของชาวโลกบันทึกว่าเขาสิ้นชีพเพราะกามโรค หลัง
จากนั้น เขาเด่นสี่เขาก็ก่อขึ้นมา หลังจากการเสียชีวิตของอเล็กซานเดอร์ ผู้ได้บังคับบัญชาสี่คนก็

แบ่งจักรวรรดินั้นท่ามกลางพวกเขาเอง ทั้งสี่คนนี้ครอบครองทั้งสี่ด้านของจักรวรรดิ นั่นคือ ปโต
เลมีจากอียิปต์ แคสแซนเดอร์เป็นกษัตริย์แห่งมาซิโดเนียและกรีซ ไลซิมาคัสเป็นกษัตริย์แห่งเอ
เซียซึ่งเรซซ บิธิเนีย และที่อื่นๆเป็นของมัน และเซลิวคัสเป็นกษัตริย์แห่งซีเรียและบรรรดา
ประเทศทางตะวันออก กษัตริย์ทั้งสี่องค์นี้ตรงกับหัวทั้งสี่ของเสือดาวตัวนั้นในดาเนียล 7:5
จักรวรรดิกรีกจึงดำรงอยู่ต่อมาอีกมากกว่าสองร้อยปี

ดนล 8:9-10 และมีเขาเล็กๆเขาหนึ่งงอกออกมาจากเขาหนึ่งในพวกเขาเหล่านี้
ซึ่งงอกขึ้นใหญ่โตเหลือเกิน ตรงไปทางใต้ ตรงไปทางตะวันออก และตรงไปยังแผ่นดินอัน
รุ่งโรจน์นั้น จุดสนใจของจักรวรรดิกรีกตอนนี้เปลี่ยนไปยังส่วนที่เป็นของ ‘แผ่นดินอันรุ่งโรจน์’
นั่น นั่นคืออิสราเอล จากเซลิวคัส กษัตริย์แห่งซีเรีย ‘เขาเล็กๆ’ อันหนึ่งงอกขึ้นมา เขาเล็กอันนี้
เริ่มยกตัวเองและเข้าไปใน ‘แผ่นดินอันรุ่งโรจน์’ นั่น (อิสราเอล)

10 มันงอกขึ้นใหญ่โต แม้กระทั่งถึงบรริวารแห่งฟ้าสวรรค์ มันยังเหวี่ยงบรริวารกับดวงดาว
ลงมายังพิภพเสียบ้าง แล้วเหยียบย่ำเสีย เขาเล็กอันนี้แตกต่างจากเขาเล็กในดาเนียล 7 เขาเล็กอัน
นี้เป็นหลานชายคนหนึ่งของอเล็กซานเดอร์ซึ่งมีชื่อว่า อันทิโอคัส เอพิฟานีส สุกทัยแล้วเขา
ครอบครองเหนือพื้นที่ส่วนหนึ่งของจักรวรรดิซึ่งรวมถึงแผ่นดินอิสราเอลด้วย พอเข้าไปในแผ่น
ดินอิสราเอลแล้ว (แม้ว่ามีโช่ประชาชาติหนึ่งที่มีอธิปไตยก็ตาม) อันทิโอคัส เอพิฟานีสไม่เพียง
ปฏิบัติอย่างรุนแรงกับพวกยิวในแผ่นดินนั้นเท่านั้น แต่ยังฆ่าพวกผู้นำฝ่ายวิญญาณด้วย นั่นคือ
คนเลวีและพวกปุโรหิตของพระเจ้า เนื้อหากล้ายๆกันถูกพบในวิวรณ์ 12:4

ดนล 8:11-12 มันพองตัวขึ้นอีก แม้กระทั่งถึงจอมของบรริวาร และเครื่องเผาบูชา
ประจำวันก็ถูกชิงไปเสีย และสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ถูกเหวี่ยงลง อันทิโอคัส เอพิฟานีสยก
ชูตัวเองขึ้นต่อสู้อันเดียวกับ “จอมของบรริวาร” บางคนคิดว่านี่หมายถึงมหาปุโรหิตขณะที่คนอื่นๆ
เสนอว่านี่คือพระเจ้าเอง ไม่ว่าจะกรณีใด อันทิโอคัส เอพิฟานีสก็หมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งสวรรค์
ผ่านทางมหาปุโรหิตหรือไม่ก็โดยตรง ตามคำสั่งของเขา การถวายเครื่องบูชาประจำวันของพระ
วิหารก็ถูกยับยั้งเสีย พระวิหารเองก็ถูกทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์ ถูกปล้นและถูกดูหมิ่นโดยเขา

12 และเพราะเหตุการละเมิด เขาได้รับมอบบริวารไว้ผู้กับการเผาบูชาประจำวัน และความจริงก็ถูกเหยียงลงที่ดิน และเขานั้นก็ปฏิบัติงานและเจริญขึ้น อันติโอคัส เอพิฟาเนสสั่งให้ทหารกรีกประจำการอยู่ในพระวิหารเพื่อบังคับใช้พระราชกฤษฎีกาของเขาคือห้ามมิให้ถวายเครื่องบูชาประจำวัน เขาเหยียงทิ้งการถือบัญญัติของคนเลวและสิ่งต่างๆของพระเยโฮวาห์ เขาทำสิ่งใดก็ตามที่เขาพอใจและดูเหมือนว่าจะเจริญขึ้นในการนั้น

ดนล 8:13-14 แล้วข้าพเจ้าได้ยินวิสุทธิชนผู้หนึ่งพูดอยู่ วิสุทธิชนอีกผู้หนึ่งก็พูดกับวิสุทธิชนผู้ที่พูดอยู่นั้นว่า "นิมิตที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเผาบูชาประจำวันนั้นจะอยู่อีกนานเท่าใด ทั้งเรื่องการละเมิดที่ทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า เพื่อจะมอบทั้งสถานบริสุทธิ์และบริวารไว้ถูกเหยียบย่ำลงใต้ฝ่าเท้า"

นอกเหนือจากการหมิ่นประมาททั้งหมดนี้แล้ว อันติโอคัส เอพิฟาเนสยังทำตัวเหมือน 'ปฏิปักษ์พระคริสต์' และทำให้พระวิหารของพวกยิวเสียความศักดิ์สิทธิ์ไปอย่างสิ้นเชิง เขาถวายหมู (สุคยอดสัตว์มลทินตามบัญญัติของพวกยิว) เป็นเครื่องสัตวบูชาบนแท่นที่หุ้มด้วยทองเหลืองและเอาเลือดของมันทาพระที่นั่งกรูณา พวกยิวถือว่าเป็น 'สิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่ทำให้เกิดการรกร้าง' วิหารของพวกเขาก็ถูกทำให้มลทินแล้วและไม่สามารถถูกใช้งานได้ ในนิมิตของเขาดำเนินลงจึงได้ยินชายรักพระเจ้าคนหนึ่งพูดกับอีกคนโดยถามว่าการละเมิดที่ทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่านี้จะดำเนินต่อไปอีกนานเท่าใด พระวิหารจะถูกเหยียบย่ำภายใต้ฝ่าเท้าของคนต่างชาติที่นับถือพระต่างด้าวไปอีกนานเท่าใด

14 ท่านผู้นั้นตอบข้าพเจ้าว่า "อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ" ระยะเวลาของการทำให้พระวิหารเสียความศักดิ์สิทธิ์ไปนี้ถูกพยากรณ์ไว้ว่าจะกินเวลา 2,300 วัน นั่นคือ 6 ปีและ 110 วัน ไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของ 2,300 วันนั้น อย่างไรก็ตาม ประเพณีของยิวเชื่อว่าการทำให้พระวิหารเสียความศักดิ์สิทธิ์ไปนั้นกินเวลา 2,300 วันจริงๆซึ่งเท่ากับ 6 ปี 3 เดือน และ 18 วัน ด้วยเหตุนี้ John Gill เขียนไว้ว่า "เมื่อคำนวณจากวันที่สิบห้าของเดือนกิสลิว ในปีที่ 145 ของราชวงศ์เซลิวคัส ซึ่งในปีนั้นอันติ

โอ๊คสว่างถึงน่าสะอิดสะเอียนที่ทำให้เกิดการร้าวว่างเปล่านั้นบนแท่นบูชา เพราะเหตุชัยชนะ
ที่ยูดาห์มีเหนือนิคานอร์ ในวันที่สิบสามของเดือนอาดาร์ ปี 151 ก็เท่ากับ 2,300 วันพอดี”
ประเด็นสำคัญกว่าก็คือว่า เมื่อถึงกาลอันเหมาะสม การทำให้พระวิหารเสียความศักดิ์สิทธิ์ไปนั้น
ถูกระงับในช่วงสมัยมัคคาบีของประวัติศาสตร์ยิว

สิ่งสะอิดสะเอียนที่ทำให้เกิดการร้าวว่างเปล่าที่ถูกกล่าวถึงนี้ไม่มีความหมายสื่อถึง
อวสานกาล อย่างไรก็ตาม ในดาเนียล 9:27 สิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่นั่นย่อมอ้างอิงถึงเหตุการณ์
ต่างๆ ในยุคสุดท้ายเช่นเดียวกับมัทธิว 24:15

ดนล 8:15-17 และอยู่มาเมื่อข้าพเจ้าดาเนียลได้เห็นนิมิตนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็
พยายามเข้าใจ และดูเถิด มีเหมือนมนุษย์ยืนอยู่หน้าข้าพเจ้า หลังจากได้เห็นนิมิตนั้นจากพระเจ้า
แล้ว ดาเนียลก็แสวงหาความเข้าใจเกี่ยวกับนิมิตนั้น พระเจ้าจึงทรงใช้ผู้สื่อสารคนหนึ่งมาปรากฏ
กายในรูปมนุษย์ ดังที่เนื้อหาจะแสดงให้เห็น ผู้สื่อสารคนนี้เป็น อัครเทวดาตีบตีองคค์หนึ่ง

16 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของชายผู้หนึ่งระหว่างฝั่งแม่น้ำอูลัย และเสียงนั้นร้องเรียกและ
กล่าวว่า "กาเบรียลเอ๋ย จงทำให้ชายผู้นี้เข้าใจในนิมิตนั้นเถิด" ขณะที่ดาเนียลเฝ้าดูสิ่งต่างๆ ที่
กำลังเป็นไปอยู่นั้น เขาก็ได้ยินเสียงหนึ่งจากแม่น้ำนั้นซึ่งสั่งกาเบรียลให้ให้ความเข้าใจแก่ดาเนียล
เกี่ยวกับนิมิตนั้น นี่เป็นครั้งแรกจากสองครั้งในหนังสือดาเนียลที่กาเบรียลถูกใช้มาหาดาเนียล
เขายังปรากฏตัวสองครั้งตอนพระเยซูประสูติด้วย ครั้งหนึ่งแก่เศคาริยาห์และอีกครั้งแก่นางมารีย์
ดู ลูคา 1:19, 26 กาเบรียลเป็นหนึ่งในทูตสวรรค์สององค์ (หรือสามองค์หากลูซิเฟอร์ถูกนับด้วย)
ที่ถูกเอ่ยชื่อในพระคัมภีร์ เห็นได้ชัดว่าเขาเป็นอัครเทวดาตีบตีองคค์หนึ่ง (เหมือนกับมีคาเอล) แม้
ว่ากาเบรียลไม่ได้ถูกกล่าวถึงเช่นนั้นก็ตาม ชื่อกาเบรียลมีความหมายตรงตัวว่า ‘ชายของพระเจ้า’
หรือบางที ‘พละกำลังของพระเจ้า’ เสียงนั้นที่สั่งเขาให้พูดกับดาเนียลเห็นได้ชัดว่าเป็นพระ
สุรเสียงของพระเจ้าเอง

17 ดังนั้นท่านจึงมาใกล้ที่ที่ข้าพเจ้ายืนอยู่ และเมื่อท่านมาแล้ว ข้าพเจ้าก็ตกใจซบหน้าลง
ถึงดิน แต่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเข้าใจเถิดว่า นิมิตนั้นเป็นเรื่องของ

กาลอวสาน" กาเบรียลจึงมายังที่ๆดาเนียลยืนอยู่ ปฏิกริยาของดาเนียลก็เหมือนกับมนุษย์เดินดินทุกคนในพระคัมภีร์ที่ได้เผชิญหน้ากับทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ดาเนียลตกใจกลัวยิ่งนัก ความบริสุทธิ์ที่ถูกสะท้อนออกมาและสง่าราศีของพระเจ้าซึ่งปรากฏชัดเจนในทูตสวรรค์ทุกคนก็พ้องใจดาเนียลเรื่องความบาปของเขา นั่นคือ ความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าช่วยเขาไว้มัน เขาทำได้แต่ชบหน้าลงถึงดิน กาเบรียลตอบสนองไปโดยพูดให้กำลังใจดาเนียล และบอกเขานิมิตที่เขาได้เห็นนั้นยังไม่สำเร็จ นี่หมายความว่ามีความหวังหนึ่งกำหนดไว้แล้วเมื่อนิมิตนั้นจะสำเร็จ นั่นคือ เมื่อ 2,300 วันนั้นสิ้นสุดลงพร้อมกับเหตุการณ์อื่นๆที่ยังไม่เกิด

ดนล 8:18-19   เมื่อท่านกำลังพูดอยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็สลบหน้าติดดินอยู่ แต่ท่านจะต้องข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้ายืนขึ้น เมื่อดาเนียลชบหน้าลงถึงดิน ตามที่บันทึกไว้ในข้อที่แล้ว เห็นได้ชัดว่าเขาเข้าสู่การหลับสนิท (อีกครั้งที่ทั้งหมดนี้อยู่ภายในนิมิตที่ใหญ่กว่าของเขา) ทูตสวรรค์กาเบรียลจึงจะต้องดาเนียลและให้เขาขึ้นขึ้น

19 ท่านกล่าวว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าจะทำให้ท่านทราบถึงสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นในตอนปลายแห่งพระพิโรธ เพราะมันเกี่ยวข้องกับวาระกำหนดแห่งอวสาน กาเบรียลจึงบอกดาเนียลว่าเขากำลังจะให้ความเข้าใจแก่เขาเกี่ยวกับนิมิตที่กำลังดำเนินอยู่นี้ น่าสนใจตรงที่ว่ากาเบรียลพูดถึง "ตอนปลายแห่งพระพิโรธ" นี้สื่อถึงอวสานกาล นั่นคือ เหตุการณ์ต่างๆของยุคสุดท้าย ยิ่งไปกว่านั้น ทูตสวรรค์ผู้นี้ยังหมายเหตุไว้ว่า "เพราะมันเกี่ยวข้องกับวาระกำหนดแห่งอวสาน" การสิ้นสุดแห่งยุคสมัยจะเกิดขึ้นตามเวลาที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ มันอยู่ในความควบคุมของพระองค์ทั้งสิ้น นอกจากนี้ นี้สื่อชัดเจนว่าตอนปลายนั้นจะเป็นเวลาแห่งพระพิโรธ นั่นคือ พระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อโลกที่ชั่วร้าย เมื่อมองจากภาพใหญ่ของคำพยากรณ์ นี้ดูเหมือนจะหมายถึงยุคเจ็ดปีสุดท้ายแล้วเนื้อหาที่ตามมาจะขยายใหญ่ขึ้นสู่กาลวันสุดท้ายแห่งยุคสมัย

ดนล 8:20-22   เรื่องแกะผู้มีสองเขาที่ท่านเห็นนั่นคือ กษัตริย์ของคนมีเดียและคนเปอร์เซีย ทูตสวรรค์กาเบรียลจึงอธิบายแก่ดาเนียลถึงความหมายของสิ่งที่เขาได้เห็นในความฝัน

ของเขา และผู้ที่มีสองเขานั้นคือ กษัตริย์ทั้งสองของมีเดียและเปอร์เซีย คาริอัสที่หนึ่งเป็นคนมีเดีย และไซรัส (ผู้ครองราชย์ร่วมกับเขา จากนั้นก็สืบทอดบัลลังก์ต่อจากเขา) เป็นคนเปอร์เซีย

21 และแพะผู้คือกษัตริย์ของกรีก และเขาใหญ่ระหว่างนัยน์ตา คือกษัตริย์องค์แรก แพะผู้ที่คุดันตัวนั้นจะเป็นอเล็กซานเดอร์มหาราชแห่งกรีก แม้ว่าฟิลิปแห่งมาเซดอนเป็นกษัตริย์องค์แรกของคนกรีก ณ เวลานั้นก็ตาม แต่อเล็กซานเดอร์คือผู้ที่ทำให้กรีกกลายเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ และสุดท้ายแล้วพิชิตจักรวรรดิเปอร์เซียอันเกรียงไกร

22 ส่วนเขาที่หัก และมีอีกสี่ขาออกขึ้นแทนนั้น คืออาณาจักรสี่อาณาจักรจะเกิดขึ้นจากประชาชาตินั้น แต่ไม่มีอำนาจเหนือเขาเหล่านั้น หลังจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรของอเล็กซานเดอร์แล้ว ผู้ได้บังคับบัญชาสี่คนของเขาก็แบ่งจักรวรรดินั้นท่ามกลางพวกเขาเอง ดู ความเห็นสำหรับ 8:8 แม้ว่าคงไว้ซึ่งโครงร่างหลวมๆของจักรวรรดิกรีกแห่งหนึ่งอยู่ แต่ทั้งสี่ส่วนนั้นของจักรวรรดิของอเล็กซานเดอร์มหาราชก็ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลของจักรวรรดิเดิมแบบเต็มๆเลย นั่นเป็นประวัติศาสตร์ที่สำเร็จจริงตามคำพยากรณ์ แม้ว่าถูกพยากรณ์ไว้หลายทศวรรษก่อน มันเริ่มมีขึ้นเสียอีก แต่ประวัติศาสตร์ของเปอร์เซียและกรีกก็เกิดขึ้นตามนั้นจริงๆ

ดนล 8:23-25 และในตอนปลายแห่งรัชสมัยของพวกเขา เมื่อผู้ละเมิดทั้งหลายได้กระทำเต็มขนาดแล้ว จะมีกษัตริย์องค์หนึ่งพระพักตร์ดูร้าย และมีความเข้าใจในเรื่องปริศนาเกิดขึ้น คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปที่ช่วงปีหลายๆของยุคกรีกแห่งประวัติศาสตร์บ้าง จากราชวงศ์เซลิวกัสที่ได้รับแบ่งจักรวรรดิกรีกไป มีคนผู้ชั่วร้ายยิ่งนักเกิดขึ้นคนหนึ่ง พอถึงเวลานั้น “กษัตริย์องค์หนึ่งพระพักตร์ดูร้าย และมีความเข้าใจในเรื่องปริศนา” จะขึ้นเรื่องอำนาจ ผู้ที่ถูกพยากรณ์ถึงคนนี้คือ อันโทอ็อกัส เอพิฟานีส กษัตริย์แห่งราชวงศ์เซลิวกัส ในรัชสมัยของเขา เขาทำลายกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหารที่นั่น

24 อำนาจของท่านจะใหญ่โตมาก แต่มิใช่โดยอำนาจของท่านเอง และท่านจะกระทำให้บังเกิดความพินาศอย่างน่ากลัว ท่านก็เจริญขึ้นและปฏิบัติงาน ท่านจะทำลายคนที่มีกำลังมาก และประชาชนบริสุทธิ์ บางท่านคิดว่า วลีที่กล่าวถึงอำนาจของเขามีใช่อำนาจของเขาเองนั้น

หมายถึง การครอบครองภายใต้เงาของอเล็กซานเดอร์มหาราช อย่างไรก็ตาม เวลาผ่านไปหลายทศวรรษแล้วนับตั้งแต่สมัยของอเล็กซานเดอร์จนถึงสมัยของอันติโอคัส ท่านอื่นๆก็เสนอว่าอำนาจของเขาเป็นของซาตานและที่เขาทำการละเมิดต่อพวกยิวและพระวิหารนั้นก็เป็นการมาโดยอำนาจของพญามาร นั่นดูเหมือนเป็นคำอธิบายที่สมเหตุสมผลมากกว่า แท้จริงเขาเป็นภาพลึกลับล่องหน้าหรือแบบอันหนึ่งของปฏิบัติพระคริสต์ อันติโอคัสทำให้พระวิหารเสียความศักดิ์สิทธิ์และปฏิบัติพระคริสต์จะทำเหมือนกันสักวันหนึ่ง คนแรกเล่นงานชาวยิวอย่างหนัก คนหลังก็จะทำอย่างนั้นเช่นกันอย่างแน่นอน John Gill เขียนไว้ว่าอันติโอคัส “เช่นฆ่าคนยิวแปดหมื่นคนในเวลาสามวัน ค่อมขังยิวสี่หมื่นคน และขายยิวอีกมากมาย” การข่มเหงพวกยิวอย่างรุนแรงของเขานั้นน่ากลัว (นั่นคือ น่าอัศจรรย์) จริงๆ

25 ด้วยความฉลาดของท่าน ท่านจะกระทำให้การล่อลวงแพร่หลายขึ้นด้วยน้ำมือของท่าน ท่านจะพองตัวของท่านในใจของท่านเอง ท่านจะทำลายคนมากมายโดยความสงบ แล้วจะลุกขึ้นต่อสู้กับจอมเจ้านาย แต่ท่านจะต้องถูกหักทำลาย ไม่ใช่ด้วยมือเลย

ข้อนี้ดูเหมือนจะกระโดดข้ามไปยังวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าเลย แน่แน่นอนว่าอันติโอคัสเป็นคนที่มิเล่ห์เหลี่ยม เย่อหยิ่ง และทำลายคนไปมากมาย อย่างไรก็ตาม ภาพลึกลับตรงนี้ดูเหมือนจะอ้างอิงถึงปฏิบัติพระคริสต์และอำนาจแบบพญามารของเขาอย่างชัดเจน จอมเจ้านายที่ว่านี้ย่อมหมายถึงพระเยซูคริสต์ แม้ว่าอันติโอคัสเป็นคนหมิ่นประมาทอย่างแน่นอน แต่ไม่มีบันทึกไว้เลยว่าเขาพูดจาทำร้ายพระเมสสิยาห์ที่จะเสด็จมา ผู้เป็นจอมเจ้านาย ดังนั้น ความหมายตรงนี้จึงมีลักษณะเป็นคำพยากรณ์ที่จะสำเร็จในปฏิบัติพระคริสต์ นี่คือการบ่งชี้ว่าคนแห่งการบาปผู้นั้นจะนำเสนอวาระของตนส่วนหนึ่งโดยการเทศนาเรื่องความสงบสุข อาจระหว่างคนอิสราเอลกับคนอาหรับ กระนั้น หลังจากหลอกลวงอิสราเอลให้ทำพันธสัญญาสันติภาพเจ็ดปีกับเขาแล้ว จากนั้นเขาก็จะหันมาเล่นงานพวกเขาเพื่อที่จะทำลายพวกเขา แม้ว่าเขาจะยืนขึ้นต่อสู้พระมหากษัตริย์ผู้เป็นจอมกษัตริย์ แต่พระเยซูคริสต์จะทรงทำลายเขาด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ นั่นคือ หินที่ถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือจะทำลายเขา ความหมายที่ยิ่งใหญ่กว่าน่าจะเป็นการถูกทำลายอย่างเหนือธรรมชาติของคนแห่งการบาปผู้นั้น

คนล 8:26-27

นิมิตเรื่องเวลาเย็นและเวลาเช้าซึ่งบอกเล่านั้นเป็นความจริง แต่จง

ปิดบังนิมิตนั้นไว้เถอะ เพราะเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้า" เห็นได้ชัดว่านิมิตของดาเนียล เริ่มต้นในตอนกลางคืน จากนั้นก็จบลงในวันต่อมา กาเบรียลรับรองความจริงแท้ของนิมิตนั้น แก่ดาเนียล ดาเนียลจึงถูกสั่งให้ "ปิดบังนิมิตนั้นไว้" ความหมายก็คือว่าเขาต้องเก็บมันไว้กับตัวเอง จงเขียนมันลงไป แต่อย่าไปบอกใคร อาจเป็นไปได้ว่าสภาพการณ์ทางการเมืองขณะนั้น ไม่เปิดรับต่อการได้ยินว่าบาบิโลนจะถูกคว่ำก่อน จากนั้นก็เปอร์เซีย นอกจากนี้ กว่านิมิตนั้นจะสำเร็จก็อีกนาน จะมีการล่มสลายของบาบิโลน จากนั้นก็เปอร์เซีย และต่อจากนั้นคืออันติโอคัส ยิ่งกว่านั้น เนื้อหาส่วนที่เป็นอวสานกาลเกี่ยวกับปฏิปักษ์พระคริสต์นั้น เราก็คงคิดว่ายังไม่สำเร็จ

27 และข้าพเจ้าดาเนียลก็อ่อนเพลีย และนอนเจ็บอยู่หลายวัน แล้วข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นไป

ปฏิบัติราชการของกษัตริย์ต่อไป แต่ข้าพเจ้าก็งงันโดยนิมิตนั้น และไม่เข้าใจเรื่องราวเลย เมื่อ นิมิตนั้นและการตีความมันสิ้นสุดลง ดาเนียลก็ตัวสั่นงันงก นี้ไม่ได้หมายความว่าเขาเป็นลม แต่ ว่าเขาก็ใจเสีย แม้ว่าคำพยากรณ์นั้นได้เปิดเผยหลายสิ่งที่จะเกิดขึ้น แต่ก็มีข่าวร้ายเกี่ยวกับกรุง เยรูซาเล็มและพระวิหาร สูดทำยแล้วเขาก็สามารถกลับไปทำงานได้เพื่อปฏิบัติราชการต่างๆ ให้ กษัตริย์ สรุปก็คือ ดาเนียลตกใจเป็นยิ่งนัก (และถึงกับขนลุกขนพอง) กับสิ่งที่ได้ถูกเปิดเผยแก่เขา พระเจ้าได้ทรงเลือกเขาให้ส่งต่อพิมพ์เขียวสำหรับช่วงเวลาที่เหลือแห่งยุคสมัย และส่วนใหญ่ แล้วก็ข่าวร้ายสำหรับแผ่นดินเกิดของเขาเอง นอกจากนี้ เขายังถูกห้ามมิให้บอกต่อสิ่งเหล่านี้ ด้วย ดังนั้น จึงไม่มีใครเข้าใจว่าเพราะเหตุใดเขาถึงตัวสั่นขนาดนั้น (ข้อ 28 ยังปิดท้ายเนื้อหาส่วน ที่เขียนเป็นภาษาอารามคของหนังสือดาเนียลด้วย ดูความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้นได้สำหรับดาเนียล 2:4)

*****

ภาพรวมของดาเนียล 9: ดาเนียล 9 เป็นยอดสูงสุดของหนังสือดาเนียล ตรงนี้ดาเนียลเข้า เฝ้าพระเจ้าในคำอธิษฐานและระบายความในใจของเขาต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วยการสารภาพ และการวิงวอน ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงใช้ทูตสวรรค์กาเบรียลมาเพื่อรับใช้ดาเนียลและเปิดเผย

แก่เขาถึง โครงร่างที่เห็นเป็นภาพชัดเจนที่สุดและเจาะจงที่สุดของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ตลอดทั้งเล่ม นั่นคือ เจ็ดสิบห้าปีของดาเนียล บทนี้แบ่งได้เป็นส่วน (1) ดาเนียลพิจารณา ช่วงเวลาแห่งการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยในข้อ 1-3; (2) คำสารภาพวิงวอนเพื่อของดาเนียลในเรื่องความบาปของอิสราเอล (3) คำอธิษฐานของดาเนียลในข้อ 4-19 และ (4) การเปิดเผยแก่ดาเนียลเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ในข้อ 20-27

ดนล 9:1-2   **ในปีต้นรัชกาลดาโรัส โอรสกษัตริย์อาหสุเอรัส เชื้อสายคนมีเดีย**
ผู้ได้เป็นกษัตริย์เหนือดินแดนเคลเดีย เวลาคือปีนั้นหลังจากดาโรัสคนมีเดียขึ้นครองบาบิโลน แล้ว ดู ดาเนียล 5:31 เวลานั้นน่าจะประมาณปี 537 ก่อน ค.ศ.

2 ในปีแรกแห่งรัชกาลของท่าน ข้าพเจ้าดาเนียลได้เข้าใจถึงจำนวนปีจากหนังสือ ซึ่งพระวอนของพระเยโฮวาห์ได้มีมาถึงเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า พระองค์จะทรงกระทำให้ครบกำหนดเจ็ดสิบปีในการรกร้างของกรุงเยรูซาเล็ม ให้เราระลึกว่าดาเนียลใช้ชีวิตวัยผู้ใหญ่ของเขาทั้งหมดในฐานะเชลยคนหนึ่งในบาบิโลน ณ เวลานี้เอง ดาเนียลได้รับสำเนาชุดหนึ่งของหนังสือเยเรมีย์ซึ่งถูกเขียนขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ ในหนังสือเล่มนี้ ดาเนียลอ่านว่าการตกเป็นเชลยของยูดาห์จะกินเวลาเจ็ดสิบปี (ดู ยรม. 25:11-12 และ 29:10) จุดสนใจอยู่ที่การทำลายกรุงเยรูซาเล็มอย่างเฉพาเจาะจง ดูเหมือนดาเนียลใช้เวลาไม่นานเพื่อที่จะรู้ว่าเจ็ดสิบปีนั้นจะสิ้นสุดลงในไม่ช้า ความคิดที่ว่านี่จึงน่าจะทำให้ดาเนียลตัวสั่นงันงกเป็นอย่างยิ่งนัก

ดนล 9:3   **แล้วข้าพเจ้าก็หันหน้าไปหองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า แสวงหา**
ด้วยการอธิษฐานและการวิงวอน ทั้งด้วยการอดอาหาร และนุ่งห่มผ้ากระสอบและนั่งบนมูลเถา ดาเนียลรู้ว่าเพราะเหตุใดพระเจ้าถึงทรงมอบยูดาห์ไว้แก่การตกเป็นเชลย มันเป็นเพราะความบาป การกบฏ และการไม่เชื่อฟังของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้าของพวกเขา เขารู้ด้วยว่าสภาพฝ่ายวิญญาณของยูดาห์เปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อยระหว่างการตกเป็นเชลยของพวกเขาในบาบิโลน ดาเนียลอาจกลัวว่าพระเจ้าจะทรงทำให้พวกเขาตกเป็นเชลยต่อไปเพราะการทำบาปเรื่อยไปของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ เขาจึงตั้งใจที่จะอธิษฐาน อดอาหาร และถ่อมจิตถ่อมใจของเขาลงอย่างมากต่อพระ

พัคตร์พระเจ้าในการวิงวอนและการสารภาพเพื่อยูดาคห์ ตรงหน้าเรานี้คือหนึ่งในคำอธิษฐาน
วิงวอนเพื่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์ เห็นได้ชัดว่าคำอธิษฐานวิงวอนอันร้อนรนของผู้ชอบ
ธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล

ดนล 9:4-6   **ข้าพเจ้าได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าและ**
สารภาพว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ใหญ่อิ่งและที่น่าสะพรึงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธ
สัญญาและความเมตตาต่อผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ โปรดสังเกตว่าดา
เนียลเริ่มต้นการอธิษฐานโดยการยอมรับองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเขา หนึ่งในสิ่งที่น่าทึ่ง
เกี่ยวกับชีวิตของดาเนียลก็คือระดับของการที่เขาดำเนินชีวิตตามแบบแผนของพระวณะของ
พระเจ้า เขาสรรเสริญฤทธิ์เดช ความสัตย์ซื่อ และความเมตตาของพระเจ้าขณะที่เขาเริ่มสารภาพ
และวิงวอนเพื่อยูดาคห์ เขายังเตือนให้พระเจ้าระลึกอีกว่าพระองค์ได้ทรงสัญญาแล้วว่าจะสำแดง
ความเมตตาแก่คนเหล่านั้นที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ นั่นแหละคือ
สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสั่งไว้ในพระวณะของพระองค์ ดู เลวินิตี 26:40-46, 1 พงศ์กษัตริย์ 8:47-50
และเยเรมีย์ 3:12-14 ดาเนียลทำสิ่งที่พระคัมภีร์สั่งให้กระทำจริงๆเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์นี้ คำ
อธิษฐานของเขาตรงตามพระคัมภีร์จริงๆ

5 ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป และได้กระทำความชั่วช้า และได้ประกอบความชั่ว
และการกบฏ หันเสียจากข้อบังคับและคำตัดสินของพระองค์ ดาเนียลอธิษฐาน รับสารภาพ และ
วิงวอนเพื่อชนชาวยูดาคห์เพื่อนร่วมชาติของเขา เขากล่าวยอมรับต่อพระเจ้าว่ายูดาห์ได้หันไปเสีย
จากพระวณะของพระเจ้า เขายอมรับความบาปและการกบฏของพวกเขาที่กระทำต่อพระองค์
แน่นอนว่าดาเนียลทราบถึงสภาพฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลในบาบิโลน เขาเป็นยิวคนหนึ่งด้วย
และทราบดีว่าชนร่วมชาติของเขามีสภาพอย่างไรต่อพระพัคตร์พระเจ้า

6 ข้าพระองค์มิได้ฟังบรรดาผู้พยากรณ์ ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้กล่าวในพระนามของ
พระองค์ต่อกษัตริย์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งต่อเจ้านาย บรรพบุรุษและประชาชนทั้งสิ้นแห่ง
แผ่นดิน ดาเนียลเปิดกรับสารภาพต่อพระเจ้าว่าชนร่วมชาติของเขาได้เพิกเฉยต่อผู้พยากรณ์

ต่างๆ เช่น เอเสเคียลและเยเรมีย์ โดยทั้งคู่ได้เขียนไปหาพวกยิวที่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยแล้ว ทั้งเยเรมีย์และเอเสเคียลได้เขียนในสมัยที่ดาเนียลยังมีชีวิตอยู่ โดยเดือนอิสราเอลไล่ตั้งแต่กษัตริย์ของพวกเขารื้อลงมาให้กลับใจจากความบาปของตนเสีย ดาเนียลรู้ว่าคำเตือนของพวกเขาถูกเพิกเฉยเสียส่วนใหญ่

ดนล 9:7-9   **โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความชอบธรรมเป็นของพระองค์ แต่ความขายน้าควกรแก่พวกข้าพระองค์ ดังทุกวันนี้ ที่ควรแก่คนยูดาห์ ชาวกรุงเยรูซาเล็ม และอิสราเอลทั้งหมด ทั้งผู้ที่อยู่ใกล้และอยู่ไกลออกไป ในแผ่นดินทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงขับไล่เขาไปนั้น เพราะความละเมิดซึ่งเขาได้กระทำต่อพระองค์ โปรดสังเกตว่าดาเนียลสรรเสริญและถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าขณะที่เขาระบายความในใจของเขาในการรับสารภาพและการชอกช้ำเพื่อชนร่วมชาติของเขา นี่เป็นแบบอย่างหนึ่งที่เสนอมตะของการอธิษฐานวิงวอนเพื่อ ดาเนียลยกให้ความชอบธรรมเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงยุติธรรมแล้วในการพิพากษาอิสราเอล พวกเขาสมควรได้รับความยุ่งยากสืบสันอันเกิดจากการตกเป็นเชลยซึ่งดำเนินต่อมาจนถึงวันนั้น ความบาปของอิสราเอลได้นำมาซึ่งการตอบแทนอันสาสมแล้วจากพระเจ้าผู้ทรงชอบธรรม ดาเนียลเปิดอกยอมรับต่อพระเจ้าว่าการลงโทษพวกเขาและการตกเป็นเชลยของพวกเขานั้นเป็นสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับแล้ว**

8 **โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความขายน้าควกรแก่พวกข้าพระองค์ กษัตริย์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย เจ้านาย และบรรพบุรุษ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ วลีที่ว่า “ความขายน้า” มีความหมายว่า ‘ความอับอาย’ ดาเนียลทวนซ้ำอีกครั้งว่าเขาและชนร่วมชาติของเขาสมควรได้รับความอับอายขายน้าของการตกเป็นเชลยของตนแล้ว ตั้งแต่พวกผู้นำของพวกเขาลงมา พวกเขาสมควรได้รับความอับอายขายน้าของการตกเป็นเชลยของพวกเขาแล้วเพราะความบาประดับชาติของพวกเขา**

9 **พระกรุณา และการอภัยโทษเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ถึงแม้ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กบฏต่อพระองค์ ดาเนียลจึงทูลขอพระเมตตาของพระเจ้าเพื่อ**

ขอการยกโทษ เขาเต็มใจยอมรับความบาปของพวกเขา ความหวังเดียวของเขาคือ ความเมตตาของพระเจ้า ความจริงนั้นยังอยู่จนถึงทุกวันนี้สำหรับทุกคน ความเชื่อตามมาต่อจากพระคุณ

ดนล 9:10-11 และมีได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ด้วยการกระทำตามพระราชบัญญัติของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงตั้งไว้ต่อหน้าข้าพระองค์ทั้งหลาย โดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ ดาเนียลเต็มใจยอมรับต่อพระเจ้าว่าเขาและชนร่วมชาติของเขาได้ไม่เชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าและบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ สิ่งเหล่านั้นถูกเน้นย้ำโดยบรรดาผู้พยากรณ์มาตลอดหลายปี กระนั้น อิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่งก็มิเคยและไม่เชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าซ้ำแล้วซ้ำอีก

11 เออ อิสราเอลทั้งหมดได้ละเมิดต่อพระราชบัญญัติของพระองค์ และได้หันไปเสียไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และการสถาปนาและการปฏิญาณ ซึ่งจารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า จึงถูกทดลองเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ อิสราเอลทั้งหมด คือทั้งราชอาณาจักรฝ่ายเหนือและยูดาห์ ได้ละเมิดพระราชบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาได้ตีจากพระองค์และไม่หันมาหาพระองค์โดยไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ ดาเนียลจึงเต็มใจยอมรับว่าพวกตนสมควรได้รับคำสาปแช่งของการตกเป็นเชลยแล้ว มันถูกพยากรณ์ไว้แล้วในเลวีนิติ 26:14-39, พระราชบัญญัติ 27:15-26 และพระราชบัญญัติ 28:15-68 แม้พระวณะของพระเจ้าที่ถูกเขียนไว้อย่างชัดเจนได้เตือนพวกเขาแล้วก็ตาม แต่อิสราเอลก็ทำบาปต่อพระเจ้าอย่างดื้อรั้น

ดนล 9:12-14 พระองค์ได้ทรงยืนยันถ้อยคำของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกล่าวโทษข้าพระองค์ทั้งหลาย และกล่าวโทษผู้ปกครองซึ่งปกครองข้าพระองค์ โดยนำให้ข้าพระองค์เกิดวิบัติอย่างใหญ่หลวง เพราะว่าภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้นไม่มีที่ใดที่ได้กระทำเหมือนที่ได้กระทำแก่ยูดาห์ พระเจ้าจึงทรงยืนยัน (นั่นคือ ทำให้สำเร็จ) ถ้อยคำของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้ล่วงหน้ามาแล้ว ในการนำมาซึ่งการพิพากษาแห่งการตกเป็นเชลยของพวกเขา

และทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปทั่วโลก ไม่มีประชาชาติอื่นใดบนแผ่นดินโลกเคยพบเห็น การพิพากษาเช่นนี้เกิดกับพวกเขาเองเหมือนอย่างที่พระเจ้าได้ทรงกระทำต่อเยรูซาเล็มและยูดาห์

13 ดังที่ได้จารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสแล้ว วิบัติทั้งสิ้นก็ได้ตกอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายแล้ว แต่ข้าพระองค์ทั้งหลายยังมีได้อธิษฐานต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย โดยหันเสียจากความชั่วช้าของข้าพระองค์ และเข้าใจความจริงของพระองค์ พระเจ้าได้ตรัสไว้ล่วงหน้าแล้วอย่างชัดเจนในเลวีนิติ 26 และพระราชบัญญัติ 28 เกี่ยวกับความทุกข์ยากทั้งปวงที่บังเกิดแก่อิสราเอลเพราะความบาปของพวกเขา แม้กระนั้น น้อยคนในอิสราเอลได้ยอมรับสารภาพและหาทางทำให้ประชาชนของตนหันกลับเสียจากความบาปของตนหรือเข้าใจความจริงของพระเจ้า เห็นได้ชัดว่าผู้ที่ได้รับการยกเว้นคือ เยรมีย์ เอเสเคียล และคราวนี้คือ ดาเนียล

14 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงเก็บความวิบัติไว้พร้อมและได้ทรงนำมาเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายทรงเป็นผู้ชอบธรรมในสรรพกิจ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ พระเจ้าจึงทรงชอบธรรมแล้วในการส่งการพิพากษามาต่อผู้ประชาชนของพระองค์ เพราะความบาปอันใหญ่ยิ่งของพวกเขา อิสราเอลไม่เชื่อฟังพระวามะของพระเจ้าอย่างไม่ละอาย พระเจ้าจึงทรงชอบธรรมแล้วในการพิพากษาของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา

ดนล 9:15-17 แล้วบัดนี้ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงนำชนชาติของพระองค์ออกจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และได้ทำให้พระนามลือมาจนทุกวันนี้ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป และข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำความชั่ว ดาเนียลเตือนให้พระเจ้าระลึกว่าพระองค์ได้ทรงประกอบกิจเพื่อประชาชนของพระองค์มาแล้วอย่างไรในกาลก่อน คำอธิษฐานตามแบบของพระเจ้าทั่วทั้งพระคัมภีร์มักเตือนให้พระเจ้าระลึกถึงพระสัญญาต่างๆของพระองค์หรือพระราชกิจของพระองค์ในอดีต

16 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ตามความชอบธรรมทั้งสิ้นของพระองค์ ขอให้ความกริ้ว และพระพิโรธของพระองค์หันกลับเสียจากเยรูซาเล็มนครของพระองค์ ภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์ เพราะบาปของข้าพระองค์ทั้งหลาย และความชั่วช้าของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย เยรูซาเล็มและประชาชนของพระองค์จึงกลายเป็นที่เยาะเย้ยในหมู่คนทั้งสิ้นที่อยู่รอบข้าพระองค์ ขณะที่ดาเนียลใกล้ถึงจุดสูงสุดแห่งคำอธิษฐานของเขาแล้ว เขาก็วิงวอนพระเจ้าให้ทรงหันไปเสียจากพระพิโรธของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์ ความบาปของพวกเขาได้นำความอับอายขายหน้าเป็นล้นพ้นมาสู่พวกเขา

17 ฉะนั้น โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย บัดนี้ ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำวิงวอนของเขา และขอทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ทอดแสงเหนือสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ซึ่งรกร้างนั้นเพื่อเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ดาเนียลจึงวิงวอนพระเจ้าของเขาให้ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขาและเมตตาทอพระเนตรพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มซึ่งถูกทำลายไปแล้ว ยิ่งกว่านั้น ดาเนียลวิงวอนพระเจ้าให้ทรงกระทำเช่นนั้นเพื่อเห็นแก่พระองค์เอง

ดนล 9:18-19 โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงเจี่ยพระกรณสดับฟัง ขอทรงลืมนครดูความรกร้างของข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งนครซึ่งเรียกขานกันตามพระนามของพระองค์ เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้ถวายคำวิงวอนต่อพระพักตร์พระองค์ โดยอาศัยความชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งหลาย แต่โดยอาศัยพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ คราวนี้ดาเนียลมาถึงเจดนาสูงสุดของคำอธิษฐานของเขาแล้ว ด้วยถ้อยคำที่ไพเราะยิ่งนักเขาอ่อนวอนพระเจ้าให้สดับฟังคำอธิษฐานของเขา เขาวิงวอนพระเจ้าให้ทรงคิดถึงการรกร้างเปล่าของเยรูซาเล็ม ยิ่งกว่านั้น ดาเนียลเตือนให้พระเจ้าระลึกว่ามันไม่ใช่เพราะความชอบธรรมของพวกเขาที่เขอธิษฐาน แต่เพราะพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า อีกครั้งที่ดาเนียลทำได้แต่ทูลขอพระเมตตาของพระเจ้า

19 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงฟัง โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงให้อภัย โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงใส่พระทัยและทรงกระทำ ขออย่าเน้นซ้ำเลยพระเจ้าคะ เพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะว่านครของพระองค์ และประชาชนของพระองค์ก็มีชื่อตามพระนามของพระองค์" ด้วยความจริงจังอันร้อนรน คาเนียล ทูลขอสิ่งเรื่องต่อพระเจ้า นั่นคือให้พระองค์ทรง (1) ฟัง (2) ให้อภัย (3) ใส่พระทัย และ (4) กระทำ สิ่งที่เขาทูลขอ เขาขอร้องพระเจ้านี้ให้ทรงรอคอย (คือ เน้นซ้ำ) เขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงกระทำ ตามนั้นเพื่อเห็นแก่พระองค์เอง ความจริงก็คือว่า เยรูซาเล็มและอิสราเอลถูกเรียกตามพระนามของพระเยโฮวาห์ พวกเขาเป็นประชาชนของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ คาเนียลจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงลงมือหากมิใช่ด้วยเหตุผลอื่นแล้ว อารมณ์อันเต็มตื่นและความร้อนรน และความเร่งด่วนของคำอธิษฐานของเขาปรากฏชัดเจน มันเป็นตัวอย่างหนึ่งที่เสนออมตะของแบบอย่างของคำอธิษฐานที่ ถูกบรรยายไว้ในยากอบ 5:16 แน่ที่เดียวพระเจ้าทรงสดับฟังมัน

ดนล 9:20-21   ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังพูด กำลังอธิษฐานและสารภาพบาปของ ข้าพเจ้าและบาปของอิสราเอลประชาชนของข้าพเจ้า และเสนอคำวิงวอนของข้าพเจ้าต่อพระ พักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า เพื่อขอขมาและอภัยโทษแห่งพระเจ้าของข้าพเจ้าอยู่นั้น โปรด สังเกตว่าคาเนียลเองบรรยายถึงคำอธิษฐานของเขา นั่นคือ การพูด การอธิษฐาน และการสารภาพ บาปของข้าพเจ้าและความบาปของประชาชนของข้าพเจ้า และการเสนอคำวิงวอนของข้าพเจ้า

21 เออ ขณะที่ข้าพเจ้ากล่าวคำอธิษฐานอยู่ ชายชื่อกาเบรียล ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิต ครั้งแรกนั้น ได้บินอย่างเร็วมาใกล้ข้าพเจ้า และตักข้าพเจ้าในเวลาถวายเครื่องบูชาตอนเย็น พระเจ้าทรงประทับใจกับคำอธิษฐานของคาเนียลจนอัศจรรย์เทวดาชิบตี กาเบรียลมาขณะที่เขายัง อธิษฐานอยู่ คาเนียลได้เห็นกาเบรียลก่อนหน้านั้นแล้วตอนต้นของรัชกาลเบลชัสซาร์ การบ่ง บอกว่าพวกทูตสวรรค์บินถูกพบตรงนี้ กาเบรียลถูกพระเจ้าทรงใช้ให้มาหาคาเนียล และทูต สวรรค์องค์นี้ก็มาหาเขาอย่างรวดเร็ว (ความหมายที่แฝงอยู่ในคำที่แปลว่า อย่างเร็ว (เยอ์ฟ) มีความหมายด้วยว่าความเหน็ดเหนื่อย ซึ่งเห็นได้ชัดจากการบินมาอย่างรวดเร็ว) เครื่องบูชาตอนเย็น

ถูกถวายตอนบ่าย 3 โมง ณ เวลานั้นเองกาเบรียลเข้ามาใกล้และตะตองดาเนียลขณะเขากำลัง
อธิษฐานอยู่

ดนล 9:22-23 ท่านได้ให้ความรู้และกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "โอ ดาเนียล ข้าพเจ้า
ออกมา ณ บัดนี้ เพื่อจะให้ปัญญาและความเข้าใจแก่ท่าน ขณะที่ดาเนียลกำลังอธิษฐานอยู่นั้น
พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์กาเบรียลผู้เริ่มเปิดเผยหนึ่งในคำพยากรณ์ที่มีรายละเอียดมากที่สุดและ
ครอบคลุมมากที่สุดในพระคัมภีร์แก่ดาเนียล นั่นคือ 70 สัปดาห์ของดาเนียล

23 ในตอนต้นแห่งคำวิงวอนของท่านก็มีพระบัญชาออกไป ข้าพเจ้าจึงมาบอกให้ท่านท
ราบเพราะท่านเป็นผู้ที่ทรงรักมาก เพราะฉะนั้นจงเข้าใจพระบัญชานั้นและพิจารณานิมิตนั้น
เมื่อดาเนียลเริ่มคำอธิษฐานอันร้อนรนของเขา (มีบันทึกไว้ในดาเนียล 9:4 เป็นต้นมา) พระเจ้าก็
ทรงมีพระบัญชาให้กาเบรียลไปหาดาเนียล เขาจึงมาด้วยความเร่งรีบและกล่าวว่าดาเนียลเป็น
ที่รักมาก (ตรงตัวคือ เป็นที่น่าปรารถนายิ่งนัก) โดยพระเจ้า พระเจ้าทรงสัจย์ชื่อ ชอบธรรม และ
ทรงเป็นแบบพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงใส่พระทัยในคำอธิษฐานของเขา กาเบรียลจึงเตรียมตัวที่จะ
นำเสนอคำพยากรณ์เรื่อง 70 สัปดาห์แก่ดาเนียลตามที่มีรายละเอียดไว้ด้านล่าง

สรุปย่อของเรื่องนั้นเป็นดังต่อไปนี้ เจ็ดสิบสัปดาห์ของดาเนียลจะเริ่มต้นในอนาคตอัน
ใกล้นี้และก่อรูปเป็น โครงร่างเกี่ยวกับอวสานกาลสำหรับเส้นเวลาของพระเจ้าตั้งแต่ตอนนั้น
จนถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์เมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี จากเจ็ดสิบ 'สัปดาห์' นั้น 69 สัปดาห์
ได้ถูกทำให้สำเร็จแล้วอย่างน่าทึ่ง ขณะนี้เราอยู่ใน 'ช่วงขอเวลานอกทางคำพยากรณ์' นอกจากนี้
พระเจ้าทรงสามารถรีستาร์ทนาฬิกาพยากรณ์ของพระองค์เมื่อใดก็ได้

'ช่วงขอเวลานอกทางคำพยากรณ์' หรือช่วงพักคั่นเวลาระหว่างสัปดาห์ที่ 69 กับสัปดาห์
ที่เจ็ดสิบคือ ยุคคริสตจักร เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาในการรับขึ้น ยุคคริสตจักรก็จะสิ้นสุดลง
และนาฬิกาพยากรณ์ของพระเจ้าก็จะเดินต่อสำหรับสัปดาห์ที่เจ็ดสิบซึ่งจริงๆแล้วคือ ยุคเจ็ดปี
(ยุคแห่งความทุกข์ลำบาก) จะเป็นประโยชน์ยิ่งหากเราเข้าใจว่าคำพยากรณ์เรื่องเจ็ดสิบสัปดาห์
นั้นมีไว้สำหรับประชาชนของดาเนียล นั่นคือ ชนชาติยิว เพราะว่าคริสตจักรมีลักษณะเฉพาะเป็น

คนต่างชาติอยู่แล้ว มันจึงไม่ถูกพูดถึงตรงนี้ คริสตจักรเป็น ‘ข้อลึกลับ’ ที่เปาโลอ้างอิงถึงในหนังสือเอเฟซัส

เราจะสังเกตเห็นว่าเจ็ดสิบสัปดาห์นั้นถูกแบ่งออกเป็นสามส่วนย่อยๆ นั่นคือ 7 สัปดาห์, 62 สัปดาห์ และสัปดาห์สุดท้าย เราจะเห็นอีกว่าคำว่า ‘สัปดาห์’ นี้หมายถึงปีและไม่ได้หมายถึงวัน นี่เป็นการใช้อีกแบบตามปกติในภาษาฮีบรู 69 สัปดาห์แรกนั้นครบสมบูรณ์และสิ้นสุดแล้ว พร้อมกับ ‘การตัดพระเมสสิยาห์ออก’ เมื่อมองย้อนกลับไป เราก็ทราบว่านี่หมายถึงการตรึงพระเยซูคริสต์ที่กางเขน (นี่เป็นคำพยากรณ์หนึ่งที่น่าทึ่งในพระคัมภีร์เดิมเกี่ยวกับการที่พระเมสสิยาห์จะทรงถูกประหารชีวิต ยิวส่วนใหญ่จนถึงวันนี้ยังมีคอคอดเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่เหมือนเดิม)

ตลอดทั้งคำพยากรณ์อันน่าทึ่งนี้มีรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ สำหรับอิสราเอล พระเมสสิยาห์ และปฏิบัติพระคริสต์ บางส่วนของมันถูกทำให้สำเร็จเรียบร้อยแล้ว บางส่วนของมันจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต เรื่องน่าทึ่งก็คือว่า เหตุการณ์เหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงเกี่ยวกับสัปดาห์ที่เจ็ดสิบเป็นเรื่องที่นึกภาพออกง่ายๆ ในสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน ในบางกรณีทุกอย่างก็ถูกจัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว

ดนล 9:24   **มีเจ็ดสิบสัปดาห์กำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่าน และนครบริสุทธิของท่าน เพื่อให้เสร็จสิ้นการละเมิด ให้บาปจบสิ้น และให้ลบความชั่วช้าเพื่อนำความชอบธรรมนิรันดร์เข้ามา เพื่อประทับตราทั้งนิมิตและคำพยากรณ์ไว้ และเพื่อจะเจิมสถานบริสุทธิที่สุด** ในพระคัมภีร์เดิมมีสัปดาห์ฮีบรูอยู่ 2 แบบ นั่นคือ สัปดาห์ที่เป็นวัน และสัปดาห์ที่เป็นปี คนยิวไม่เพียงมีสัปดาห์ที่เป็นวันเท่านั้น แต่พวกเขายังมีสัปดาห์ที่เป็นปีด้วยตามที่พระราชบัญญัติของโมเสสได้กล่าวไว้ นั่นคือ ปีสัปดาห์ เมื่อแผ่นดินนั้นจะต้องเว้นเสียจากการเพาะปลูกเป็นเวลาหนึ่งปี ตรงนี้เห็นได้ชัดว่า ‘สัปดาห์’ กำลังหมายถึงปี ด้วยเหตุนี้ เวลาทั้งหมด 490 ปีจะผ่านไป (ไม่รวมช่วงขอเวลานอกอะไรเลย)

เราควรหมายเหตุเพิ่มเติมว่าคนอิสราเอลได้เพิกเฉยบัญญัติเรื่องปีสัปดาห์เป็นเวลา 490 ปี เพราะเหตุนี้พวกเขาจึงถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย พระเจ้าทรงให้พวกเขาตกเป็นเชลยหนึ่งปี

สำหรับแต่ละปีที่พวกเขาได้พิชิตเยรูซาเล็ม พวกเขาเกี่ยวข้องกับพวกเขาได้หว่านไปแล้วจริงๆ (ดู 2 พงศาวดาร 36:21 และเยเรมีย์ 25:11-12) เจ็ดสิบห้าปีถูกกำหนดไว้สำหรับ “ชนชาติของท่านและนครบริสุทธิ์ของท่าน” คำพยากรณ์นี้จึงมีไว้สำหรับชนชาติยิวและเยรูซาเล็ม

ให้เราสังเกตขอบข่ายของคำพยากรณ์นี้ (1) มันมีไว้เพื่อ “ให้เสร็จสิ้นการละเมิด” เมื่อช่วงเวลานี้ครบสมบูรณ์ ความบาปก็จะถูกทำให้เสร็จสิ้น (ตรงตัวคือ ถูกยับยั้งไว้) แน่ใจว่าส่วนหนึ่งแล้วนั่นก็เกิดขึ้นที่กลโกธาและจะบรรลุจุดสูงสุดของมันในอาณาจักรนิรันดร์นั้น (2) มันยังมีไว้เพื่อ “ให้บาปจบสิ้น” ด้วย ทันททีที่พระเจ้าทรงสถาปนาอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์จะไม่มี ความบาปอีกต่อไป (3) มันยังมีไว้เพื่อ “ลบความชั่วช้า” อีกด้วย นั่นคือสิ่งที่พระเยซูได้กระทำที่ กลโกธา (4) เป้าหมายของคำพยากรณ์นี้คือเพื่อ “นำความชอบธรรมนิรันดร์เข้ามา” นี้จะเริ่มต้น ในยุคพันปีและดำเนินต่อเนื่องเรื่อยไปเข้าไปในอาณาจักรนิรันดร์นั้น (5) คาเนียลจะต้อง “ประทับตราทั้งนิมิตและคำพยากรณ์ไว้” ด้วย แม้ว่านี่ไม่ชัดเจนมากนัก มันอาจหมายถึงการที่คน อิสราเอลมองไม่เห็นความจริงของพระเจ้ามาโดยตลอดเพราะใจที่แข็งกระด้างของพวกเขาและการปฏิเสธพระคริสต์ของพวกเขา (6) สุดท้ายแล้วคำพยากรณ์ที่ถูกทำให้สำเร็จก็คือ “เพื่อจะเจิมสถานบริสุทธิ์ที่สุด” เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา พระองค์ก็จะรับการเจิมตั้งเป็นกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ด้วยเหตุนี้คำพยากรณ์นี้จึงครอบคลุมตั้งแต่สมัยของคาเนียลจนกระทั่งพระเมสสิยาห์เสด็จกลับมาและสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้

ดนล 9:25 เพราะฉะนั้นจงทราบและเข้าใจว่า นับตั้งแต่การที่พระบัญชานั้น ออกไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ จนถึงสมัยพระเมสสิยาห์ ผู้เป็นประมุขก็เป็นเวลาเจ็ด สัปดาห์และเป็นเวลาหกสิบสองสัปดาห์ และถนนจะถูกสร้างขึ้นพร้อมด้วยกำแพงเมือง แต่ในยุค ลำบาก จุดเริ่มต้นของเส้นเวลาจึงถูกกำหนดแล้ว คำพยากรณ์นี้ทั้งหมดมีจุดเริ่มต้นตั้งแต่ “การที่ พระบัญชานั้นออกให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่” มีพระบัญชาตามพระคัมภีร์และพระราช กฤษฎีกาตามประวัติศาสตร์หลายครั้งเกี่ยวกับการฟื้นฟูพระวิหารและเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่

เอสราได้รับพระบัญชาให้กลับไปและสร้างพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ แต่เขาไม่ได้รับมอบอำนาจให้สร้างกรุงนั้นขึ้นใหม่ ในสมัยของเขานั้นถูกสั่งให้ยุติ สุดท้ายแล้วมีพระบัญชาที่สองให้สร้างพระวิหารนั้นให้เสร็จ (ดู เอสรา 1, 6 และ 7)

อย่างไรก็ตาม ในรัชกาลของอารทาเซอร์ซีส ในปีที่ยี่สิบของเขาในฐานะกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย มีพระบัญชาหนึ่งออกไปเพื่ออนุญาตให้เนหะมีย์กลับไปและเริ่มสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ได้ (ดู เนหะมีย์ 2:1-8) ตามประวัติศาสตร์แล้วเชื่อว่าเป็นปีนั้นคือ 454 ก่อน ค.ศ. นี่น่าจะเป็นปีที่ เป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์นี้ นี่ก็ยังเป็นเวลา 83 ปีหลังจากดาเนียลได้รับคำพยากรณ์นี้อยู่ดี

ดังนั้น ให้เราสร้างเส้นเวลาหนึ่งขึ้นมาโดยอิงตามปี 454 ก่อน ค.ศ. และเวลาที่มีพระบัญชาให้สร้างกรุงนั้นขึ้นใหม่โดยอารทาเซอร์ซีส เราทราบว่าคำพยากรณ์ทั้งหมดนี้กินเวลา 490 ปี เราทราบว่าพระเจ้าเมสสิยาห์จะถูกตัดออก (ถูกฆ่าตาย) หลังจากสัปดาห์ที่ 69 ด้วยเหตุนี้ เวลาตั้งแต่พระบัญชานั้นจนถึงกลโกธาจึงคิดเป็น 483 ปี ($490-7 = 483$)

หากเราเริ่มต้นที่ปี 454 ก่อน ค.ศ. และเพิ่ม 483 ปีเข้าไปด้วย เราจึงได้ประมาณปี ค.ศ. 29 เราทราบจากตัวบ่งชี้ปีอื่นๆว่าพระเยซูคริสต์น่าจะประสูติในประมาณปี 4 ก่อน ค.ศ. ตามที่ เหตุการณ์ต่างๆระบุไว้ในลูกา 2 และมัทธิว 2 (ระบบระบุยุคสมัยในปัจจุบันเข้าไปประมาณอย่างน้อยสี่ปี) นอกจากนี้ เราทราบว่าพระเยซูคริสต์ทรงเริ่มพันธกิจบนโลกนี้ของพระองค์อย่างเป็นทางการเมื่อพระองค์ “มีพระชนมายุประมาณสามสิบพรรษา” (ลูกา 3:23) เรายังทราบว่า การรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์กินเวลาประมาณสามปี ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงมีอายุประมาณ 33 ปี ตอนที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน หากพระคริสต์ทรงประสูติในปี 4 ก่อน ค.ศ. มันก็น่าจะเป็นปี ค.ศ. 29 ตอนที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน ปี ค.ศ. 29 ลบออก 483 ปีก็จะพาเราย้อนกลับไปที่ปี 454 ก่อน ค.ศ.

คำพยากรณ์นี้กล่าวชัดเจนว่าในช่วงเจ็ดสัปดาห์แรก ถนนสายหลักของกรุงเยรูซาเล็มจะถูกสร้างขึ้นใหม่ แม้กระทั่งในช่วงยุคลำบาก แน่แน่นอนว่าหนังสือเนหะมีย์ให้รายละเอียดเกี่ยวกับ

ความยากลำบากที่เกิดขึ้นในช่วงปีแรกๆของการสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ พระบัญชาที่ระบุชัดเจนให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ (ซึ่งต่างจากพระบัญชาให้สร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่)

ดนล 9:26   **หลังจากหกสิบสองสัปดาห์แล้ว พระเมสสิยาห์ก็จะถูกตัดออก แต่**
มิใช่เพื่อตัวท่านเอง และประชาชนของประมุขผู้หนึ่งที่จะมานั้นจะทำลายกรุงและสถานบริสุทธิ์
เสี้ยว ที่สุดปลายของมันจะมาถึงด้วยน้ำท่วม และจนสงครามสิ้นสุดลงก็มีการรื้อกำหนดไว้
หลังจาก 69 สัปดาห์นั้นพระเมสสิยาห์จะถูกตัดออก นั่นคือ ถูกประหารชีวิต แต่ไม่ใช่เพื่อพระองค์เอง นี่เป็นคำพยากรณ์หนึ่งที่ว่าพระเมสสิยาห์จะทรงสิ้นพระชนม์เพื่อผู้อื่น ไม่ใช่เพราะความผิดที่พระองค์ได้กระทำเลย นี่จึงสื่อชัดเจนถึงการสิ้นพระชนม์แทนของพระคริสต์

พอถึงจุดนี้ในข้อความ คำพยากรณ์นี้ก็กระโดดข้ามไปยังสัปดาห์ที่เจ็ดสิบเลย ขณะนี้เรากำลังอาศัยอยู่ใน ‘ช่วงขอเวลานอก’ ทางคำพยากรณ์หรือช่วงพักระหว่างสัปดาห์ที่ 69 กับ สัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียล “ประมุขผู้หนึ่งที่จะมานั้น” น่าจะหมายถึงการมาของปฏิปักษ์พระคริสต์ ประชาชนพร้อมกับ ‘ประมุข’ ผู้นี้จะทำลายกรุงนั้น (เยรูซาเล็ม) เราทราบจากข้อพระคัมภีร์ที่เป็นคำพยากรณ์ตอนอื่นๆอีกว่าในช่วงยุคเจ็ดปีนั้น ปฏิปักษ์พระคริสต์จะหันมาเล่นงานพวกยิวและสุดท้ายแล้วจะทำลายกรุงนั้นและพระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ (ดู ดาเนียล 9:27, ลูกา 21:24, 2 เรสะ โลกิกา 2:8-11, วิวรรณ์ 12:13)

“ที่ สุดปลายของมันจะมาถึงด้วยน้ำท่วม” เราควรหมายเหตุไว้ว่าในวิวรรณ์ 12:15 (ซึ่งพูดถึงคนอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปี) ภูเขาตัวนั้น (ซาตาน) พ่น “น้ำท่วม” ใส่นิวรณ์นั้น (อิสราเอล) สมัยสุดท้ายของอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปีเห็นได้ชัดว่าจะเกี่ยวข้องกับการที่พญามารส่งน้ำท่วมบางอย่างมาต่อสู้อิสราเอลที่เหลือซึ่งถูกรังควาน และ “จนสงครามสิ้นสุดลงก็มีการรื้อกำหนดไว้” เราทราบจากคำพยากรณ์อื่นๆว่าในวันท้ายๆของยุคเจ็ดปีจะเกิดสงครามโลกครั้งใหญ่ขึ้นโดยมีศูนย์กลางอยู่ในอิสราเอล ซึ่งลงเอยเป็นสงครามอารมาเกดโดน (ดู วิวรรณ์ 14:14-20, 19:11-21 และอิสยาห์ 63:1-6)

คนล 9:27

ท่านจะยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ และ

ในระหว่างกลางสัปดาห์นั้นท่านจะกระทำให้การถวายสัตวบูชา และเครื่องบูชาอื่นๆหยุดไป และ
เพราะเหตุที่มีความสะอิดสะเอียนแพร่กระจายไปทั่ว ท่านจะกระทำให้มันร้างเปล่าจนสำเร็จเสร็จ
สิ้น และสิ่งที่กำหนดไว้จะถูกเทลงเหนือผู้ที่ร้างเปล่านั้น" ท่านในที่นี้คือ ประมุขผู้นั้นในข้อ 26
นั่นคือ ปฏิบัติกษัตริย์พระคริสต์ มันบ่งบอกว่าปฏิบัติกษัตริย์พระคริสต์จะทำ 'สนธิสัญญาสันติภาพ' ฉบับ
หนึ่งกับคนมากมายเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ (เจ็ดปี) บริบทตรงนี้เห็นได้ชัดว่าเกี่ยวข้องกับ
ตะวันออกกลาง เราทราบจากดาเนียล 8:25 ว่าปฏิบัติกษัตริย์พระคริสต์น่าจะนำเสนอตัวเองบนหัวข้อ
'สันติภาพ' ตลอดยุคสมัยปัจจุบัน มีความขัดแย้งและสงครามระหว่างพวกยิวและคนอาหรับมา
โดยตลอด มี 'การเจรจาด้วยสันติภาพ' และ 'ข้อตกลงสันติภาพ' อย่างไม่รู้จบ กระนั้นก็ไม่เกิด
สันติภาพ เห็นได้ชัดว่า ปฏิบัติกษัตริย์พระคริสต์จะปรากฏกายขึ้นและประกาศว่าเขาจะนำสันติภาพมา
สู่ภูมิภาคนั้น เป็นเวลาอย่างน้อยเจ็ดปี

อย่างไรก็ตาม "ในระหว่างกลางสัปดาห์นั้น" เหตุการณ์ใหญ่ๆจะเกิดขึ้น ตรงนี้เรามาดัง
ตอนกลางที่โด่งดังของสัปดาห์ที่เจ็ดสิบแล้ว นั่นคือ กลางยุคเจ็ดปี เมื่อถึงตอนนั้น เห็นได้ชัดว่า
ปฏิบัติกษัตริย์พระคริสต์จะหันมาเล่นงานพวกยิว และระงับการนมัสการในพระวิหารที่ถูกฟื้นฟูขึ้น
ใหม่ของพวกเขา นอกจากนี้ "เพราะเหตุที่มีความสะอิดสะเอียนแพร่กระจายไปทั่ว ท่านจะกระทำ
ให้มันร้างเปล่าจนสำเร็จเสร็จสิ้น" เราทราบจาก 2 เธสะโลนิกา 2:3-4 ว่าในช่วงยุคเจ็ดปี ปฏิบัติกษัตริย์
พระคริสต์จะเข้าไปในพระวิหารของพวกยิวที่ถูกสร้างขึ้นใหม่และประกาศให้ชาวโลกรู้ว่าจริงๆ
แล้วเขาคือพระเจ้า เราทราบจากวิวรณ์ 13:14-15 อีกว่าผู้พยากรณ์เท็จผู้นั้นจะทำรูปจำลองของ
'สัตว์ร้าย' ขึ้นมาในช่วงยุคเจ็ดปีและสั่งให้มนุษย์ทุกผู้กราบไหว้มัน อาจเป็นไปได้ว่าซาตานตั้งรูป
จำลองนี้ขึ้นในสถานบริสุทธิ์ของพวกยิว เรื่องหมิ่นประมาทอย่างร้ายกาจก็คือว่า ซาตานในตัว
ตนของปฏิบัติกษัตริย์พระคริสต์หรือรูปจำลองที่เป็นรูปเคารพของเขาจะอยู่ในพระวิหารของพระเจ้าที่
ถูกสร้างขึ้นใหม่ โดยตั้งตัวมันเองเป็นพระเจ้า นี่น่าจะใช่สิ่งที่ถูกเรียกตรงนี้ว่า "ความ
สะอิดสะเอียนแพร่กระจายไปทั่ว"

จากข้อพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ (ดาเนียล 7:25, 9:27, 12:7, วิวรรณ์ 11:2, 13:5) เราทราบว่าอำนาจเต็มเปี่ยมและการครอบครองแผ่นดินโลกของปฏิปักษ์พระคริสต์จะมีขึ้นในช่วงสามปีครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี ความน่าสะอิดสะเอียนของการปกครองของปฏิปักษ์พระคริสต์จะดำเนินต่อไป “จนสำเร็จเสร็จสิ้น” นี่คือเวลาที่ถูกกำหนดไว้ นั่นคือ การสิ้นสุดของสัปดาห์ที่เจ็ดสิบ ๗ เวลานี้เอง “สิ่งที่กำหนดไว้จะถูกเทลงเหนือผู้ที่ร้ายเป่านั้น” คำฮีบรูที่แปลว่า ร้ายเปล่า (ชาम्म) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ที่ทำให้ร้ายเปล่า’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อถึงเวลานั้น สิ่งที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วจะถูกเทลงเหนือผู้ที่ทำให้ร้ายเป่านั้น นั่นคือ ปฏิปักษ์พระคริสต์ ดู วิวรรณ์ 19:19-20

สรุปก็คือ สัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียลเริ่มต้นด้วยการรับขึ้นและการเอาคริสตจักรคนต่างชาติออกไป นาฬิกาแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้าก็จะเริ่มเดินอีกครั้ง ตอนแรกปฏิปักษ์พระคริสต์ทำ ‘สนธิสัญญาสันติภาพ’ ฉบับหนึ่งระหว่างอิสราเอลกับประเทศเพื่อนบ้านของพวกเขาที่เป็นคนอาหรับ อย่างไรก็ตาม คนแห่งการบาปนั้นจะยกเลิกสนธิสัญญานั้นและหันมาเล่นงานพวกยิว ในช่วงกลางนี้เอง ซาตานจะมอบอำนาจตัวเองให้เป็นผู้ครองแผ่นดินโลกและจะสถาปนาตัวเองเป็นพระเจ้าในพระวิหารของพวกยิวที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในกรุงเยรูซาเล็ม ในวันหลายๆของยุคเจ็ดปี สงครามอารมาเกดโดนจะเกิดขึ้นเมื่อซาตานยัตรากองทัพต่างๆของโลกมาต่อสู้อิสราเอล ในวันนั้น พระเยซูคริสต์จะทรงเข้าแทรกแซงโดยตรง และทำลายปฏิปักษ์พระคริสต์และระบบของซาตาน จากข้อ 24 เราทราบว่าเมื่อนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงสถาปนา “ความชอบธรรมนิรันดร์” นั่นคือ อาณาจักรของพระเจ้า

*****

ภาพรวมของดาเนียล 10: แม้ว่าดาเนียล 10 ไม่มีคำพยากรณ์ใหญ่ๆ แต่มันเปิดเผยรายละเอียดอันน่าทึ่งเกี่ยวกับการสู้รบที่เกิดขึ้นในโลกวิญญาณ ปกติแล้วเราไม่รู้เรื่องราวเลยเกี่ยวกับการสู้รบเหล่านี้ พอถึงตอนนี้ดาเนียลก็เป็นชายสูงอายุแล้ว พวกยิวที่ตกเป็นเชลยบางส่วนได้รับอนุญาตให้กลับไปได้แล้ว ตรงนี้ดาเนียลอธิษฐานด้วยการกลับใจใหม่อีกครั้ง เหตุผลอาจเกี่ยวข้องกับความยุ่งยากต่างๆที่เกิดขึ้นกับประชาชนของเขาที่กลับไปยังแผ่นดินนั้น บทนี้แบ่ง

ได้เป็นสองส่วน (1) นิमितของดาเนียล ใกล้แม่น้ำฮิดเคลในข้อ 1-9 และ (2) ดาเนียลหวังว่าจะได้
รับการเปิดเผยเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในข้อ 10-21

ดนล 10:1-3 ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสมหาราชแห่งประเทศเปอร์เซีย มีอยู่สิ่ง
หนึ่งทรงสำแดงแก่ดาเนียล ผู้ได้ชื่อว่าเบลเทซซาร์ และสิ่งนั้นก็จริง แต่เวลาที่กำหนดไว้ก็อีก
นาน ท่านเข้าใจสิ่งนั้นและมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ขณะนั้นเป็นเวลาสองปีหลังจากไซรัสได้มี
พระราชโองการให้พวกยิวกลับไปยังดินแดนของตนและสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ ดู เอสรา 1:1
พอถึงจุดนี้ดาเนียลก็เป็นชายชราแล้ว โดยอาจมีอายุเก้าสิบปี ดาเนียลเขียนถึงตัวเองโดยใช้คำ
สรรพนามบุรุษที่สาม ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัส สิ่งหนึ่งได้ถูกเปิดเผยแก่ดาเนียล คำที่แปล
เช่นนั้น (ดาบาร์) เป็นคำฮีบรูที่มีความหมายว่า คำ ปกติมันถูกแปลเป็น ‘เรื่องราว’ โดยมีความ
หมายว่า ‘การเอ่ยปากพูด’ ‘สุนทรพจน์’ หรือ ‘การกล่าว’ ดาเนียลรู้ว่าสิ่งที่ได้ถูกเปิดเผยแก่เขา
แล้วนั้นเป็นความจริง เขายังรู้ด้วยว่ามันจะสำเร็จจริงในอนาคต พระเจ้ายังประทานความเข้าใจ
เกี่ยวกับคำพยากรณ์ซึ่งกำลังจะถูกเปิดเผยให้แก่ดาเนียลอีกด้วย

2 ในคราวนั้น ข้าพเจ้าดาเนียลเป็นทุกข์อยู่สามสัปดาห์ ในการเข้าใจคำพยากรณ์นั้น ดา
เนียลเป็นทุกข์โศกเศร้าถึงสามสัปดาห์เต็มๆ เห็นได้ชัดว่าเขาเข้าใจความหมายที่สื่อออกมาของคำ
พยากรณ์เกี่ยวกับเยรูซาเล็มและอิสราเอล การพิพากษาเพิ่มเติมกำลังจะมา

3 ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารอร่อย เนื้อหรือน้ำองุ่นก็มิได้เข้าปากข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
ไม่ได้ชโลมน้ำมันตัวเลยตลอดสามสัปดาห์ จากนั้นดาเนียลเล่าย้อนให้ฟังว่าเขาอธิษฐานอด
อาหารเป็นเวลาสามสัปดาห์ ในการเข้าใจนิมิตและคำพยากรณ์ซึ่งกำลังจะถูกเปิดเผยนี้ ดาเนียล
ไม่เพียงเป็นทุกข์โศกเท่านั้น แต่เขายังอดอาหารเป็นเวลาสามสัปดาห์ด้วย นี่เป็นภาพประกอบ
ฝ่ายวิญญาณที่แสดงถึงการอดอาหารเพียงบางส่วน ดาเนียลไม่ได้ละเว้นจากการรับประทาน
อาหารตลอดสามสัปดาห์นั้น อย่างไรก็ตาม เขาก็ไม่ได้รับประทานอาหารอร่อย นั่นคือ ไม่รับ
ประทานเนื้อสัตว์หรือเครื่องดื่มที่มีรสหวาน เขาได้รับประทานแต่ขนมปังและน้ำหรืออะไร
ประมาณนั้น เขาไม่ ‘ทำให้ตัวเองสดชื่น’ อีกด้วยโดยการชโลมน้ำมันตัว ความหมายก็คือว่า ดา

เนียลไม่ใช่ข้าหม โคลโลจน์ หรือแม้แต่สบู่ในช่วงเวลาดังกล่าว เขามั่นตัวเองต่อพระพักตร์พระเจ้าอย่างแท้จริง แม้มิได้ถูกระบุไว้อย่างชัดเจน แต่ดาเนียล 10:12 ก็บ่งบอกเหตุผลสำหรับสามสัปดาห์นั้น ดาเนียลได้อุดอาหารต่อพระพักตร์พระเจ้ามาตลอดช่วงเวลานั้นเพื่อที่จะเข้าใจนิมิตที่ได้ประทานแก่เขา มันเป็นเวลาสามสัปดาห์ก่อนที่ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาถึงเพื่อให้ความเข้าใจแก่เขาตามที่เขาขอ

ดนล 10:4-7   เมื่อวันที่ยี่สิบสี่เดือนต้นข้าพเจ้าอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำไท

กริส นักอธิบายพระคัมภีร์บางท่านมองว่าเดือนต้นที่วานีหมายถึงเดือนนิसानของคนฮีบรู (เดือนแรกของปีฮีบรู) ท่านอื่นๆก็มองว่าเป็นเดือนแรกของปีที่สามของรัชกาลไซรัส ไม่ว่าจะกรณีใด ดาเนียลก็อธิษฐานและอดอาหารอย่างต่อเนื่องในวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนนั้น พวกเขาที่ตกเป็นเชลยมักรวมตัวกันใกล้แม่น้ำสายหนึ่งเพื่ออธิษฐาน อาจเพื่อทำพิธีชำระตัวด้วยเพราะแม่น้ำมีน้ำมาก แม่น้ำฮิดเคเคลถูกมองโดยนักอธิบายพระคัมภีร์ส่วนใหญ่ว่าเป็นอีกชื่อของแม่น้ำไทกริส ซึ่งไหลผ่านใจกลางของบาบิโลเนียสมัยโบราณ

5 ข้าพเจ้าแหงนขึ้นมอง ดูเถิด มีชายคนหนึ่งสวมเสื้อผ้าป่าน มีทองคำเนื้อดีเมืองอุฟาสดาคาเดอไว ขณะยังอธิษฐานอยู่นั้น ‘ชายคนหนึ่ง’ ก็ปรากฏกายต่อดาเนียล เห็นได้ชัดในทันทีว่า ‘ชาย’ คนนี้เป็นผู้สื่อสารที่มาจากสวรรค์ แม้ว่าคำบรรยายลักษณะของเขาค้ำยคลึงกับของพระเยซูคริสต์ในวิวรณ์ 1 ก็ตาม แต่เหตุการณ์ต่างๆ ในบทนี้ก็บ่งชี้ว่าบุคคลผู้นี้เป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง (เขาต้องการความช่วยเหลือในการสู้รบกับการต่อต้านของซาตาน พวกเขาจะหวาดกลัวตัวสั้นเมื่อได้ยินพระนามพระเยซูมากกว่า) ทูตสวรรค์ผู้นี้ถูกบรรยายว่าสวมเสื้อผ้าป่าน ซึ่งสื่อว่าเป็นสีขาวบริสุทธิ์ เครื่องประดับชุดของเขาคือ สายคาดเอวหรือเข็มขัดที่ทำด้วยทองคำเนื้อดีมากๆ อุฟาสดาคาเดอไวเป็นสถานที่สมัยโบราณซึ่งขึ้นชื่อในเรื่องทองคำบริสุทธิ์ สายคาดเอวของทูตสวรรค์องค์นี้จึงถูกเปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนกับทองคำที่ขึ้นชื่อนั้น

6 ร่างกายของท่านดั่งพลอยเขียว และหน้าของท่านก็เหมือนฟ้าแลบ ดวงตาของท่านก็
เหมือนกับคบเพลิง แขนและเท้าเป็นเงางามเหมือนกับทองคำขัด และเสียงถ้อยคำของ
ท่านเหมือนเสียงมวชน

คำที่แปลว่า **พลอยเขียว (ทาร์ซิช)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘ทาร์ซิช’ โดยน่าจะหมายถึง
เมืองแถบเมดิเตอร์เรเนียนสมัยโบราณตามชื่อนั้น เห็น ได้ชัดว่า พลอยเนื้อชนิดหนึ่งหาได้จาก
เมืองทาร์ซิช พลอยเขียวจึงถูกบรรยายว่าเป็นพลอยที่มีสีเขียว หินโมราสีเหลือง หรือพลอยที่มีสี
เหลืองชนิดอื่น ร่างกายของทูตสวรรค์ผู้นี้จึงถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับพลอยนี้ ใบหน้าของเขามี
ความสว่างจ้าของฟ้าแลบและดวงตาของเขาถูกเป็นเพลิงยามจ้องมา แขนและเท้าของเขามีความ
สว่างสุกใสของทองเหลืองขัด นั่นคือ สว่างและสุกใส เสียงของเขาเหมือนเสียงกึกก้องของคลื่น
ที่ซัดสาดหรืออาจของน้ำตกขนาดใหญ่ แม้ว่าคำบรรยายนี้ใกล้เคียงมากกับของพระคริสต์ แต่
บริบทที่ตามมาจะบ่งชี้ว่าผู้สื่อสารคนนี้เป็นเพียงทูตสวรรค์องค์หนึ่ง กระนั้น ให้เราหมายเหตุว่า
ทูตสวรรค์ผู้นี้มีอำนาจมากขนาดไหน

7 และข้าพเจ้าดาเนียลเห็นนิมิตนั้นแต่ผู้เดียว คนที่อยู่กับข้าพเจ้ามิได้เห็นนิมิตนั้น แต่เขา
ตัวล้มมากจึงวิ่งไปซ่อนเสีย คล้ายกับเหตุการณ์ตอนที่เปาโลเดินทางไปยังเมืองดามัสกัสหลายปี
ต่อมา ดาเนียลเห็นนิมิตหนึ่งจากพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เพื่อนๆของเขาไม่เห็น พวกเขากลับ
หวาดกลัวยิ่งนักและหนีไปหาที่ปลอดภัย เช่นเดียวกับที่เป็นในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม การเผชิญ
หน้ากับทูตสวรรค์องค์หนึ่งจากพระเจ้าเป็นประสบการณ์ที่น่าสะพรึงกลัวจริงๆ

ดนล 10:8-9 แล้วข้าพเจ้าอยู่แต่ลำพัง และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตใหญ่ยิ่งนี้

ข้าพเจ้าก็สิ้นเรี่ยวสิ้นแรง หน้าตาสุกใสของข้าพเจ้าก็เปลี่ยนเป็นหน้าซีด ข้าพเจ้าหมดแรง ดาเนียล
ลถูกทิ้งให้อยู่คนเดียวต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้าที่มีฤทธิ์มากองค์หนึ่งและเห็นนิมิตที่จะมานี้
คนเดียว ขณะที่เขาอยู่ที่นั่นตามลำพังนั้น เขาก็หมดเรี่ยวหมดแรงจริงๆ นอกจากนี้ หน้าตาสุกใส
ของเขา (นั่นคือ กำลังวังชา) ก็เหือดหายไปจนกลายเป็นความซีดเขียวเหมือนคนตาย

9 แล้วข้าพเจ้าจึงได้ยินเสียงถ้อยคำของท่าน และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำนั้น
ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงสลบอยู่ หน้าของข้าพเจ้าพุบกับดิน เมื่อดาเนียลได้ยินทูตสวรรค์นั้นเริ่มพูด
เขาก็ถูกชักนำให้เข้าสู่การหลับสนิทและล้มหน้าคว่ำซบลงกับดิน

ดนล 10:10-11 และคูเถิด มีมือมาแตะต้องข้าพเจ้า พยุงให้ข้าพเจ้ายืนตัวด้วย
ฝ่ามือและเข่า เมื่อทูตสวรรค์องค์นั้นเริ่มต้นที่จะพูด มือของเขาก็แตะต้องดาเนียลและพยุงเขาขึ้น
ให้ยืนตัวบนมือและเข่าของเขา

11 ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "โอ ดาเนียล บุรุษผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง จงเข้าใจถ้อยคำที่เราพูด
กับท่าน และยืนตรง เพราะบัดนี้ข้าพเจ้าได้รับใช้ให้มาหาท่าน" ขณะที่ท่านกล่าวคำนี้แก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าก็ยืนสั่นสะท้านอยู่ แม้ว่ารูปลักษณะจะดูน่าสะพรึงกลัว แต่ทูตสวรรค์ผู้นี้ก็พูดอย่างใจดีกับ
ดาเนียล เขาเรียกดาเนียลว่าเป็นบุรุษผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง (โดยพระเจ้า) เขาจึงสั่งดาเนียลให้ลุกขึ้น
ยืน ทูตสวรรค์ผู้นี้ได้ถูกใช้มาหาดาเนียลโดยพระเจ้า ดาเนียลจึงยืนตัวสั่นต่อหน้าเขา

มีความคล้ายคลึงกันหลายประการระหว่างเหตุการณ์ตอนนี้กับอันของอิสยาห์ในอิสยาห์
6:5 เมื่อมนุษย์เดินดินธรรมดาๆซึ่งแม้ดำเนินตามทางของพระเจ้าอย่างอิสยาห์หรือดาเนียลเผชิญ
หน้ากับความบริสุทธิ์ของพระเจ้า แม้กระทั่งในรูปของทูตสวรรค์องค์หนึ่งก็ตาม พวกเขาที่ตกใจ
กลัว ความบริสุทธิ์ยิ่งนักของพระเจ้าก่อให้เกิดความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า

ดนล 10:12-14 แล้วท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า "ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะตั้งแต
วันแรกที่ท่านได้ตั้งใจจะเข้าใจและถ่อมลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่านนั้น พระเจ้าทรงฟัง
ถ้อยคำของท่าน และข้าพเจ้ามาด้วยเรื่องถ้อยคำของท่าน ทูตสวรรค์ผู้นี้แจ้งให้ดาเนียลทราบว่า
ตั้งแต่วันแรกที่เขาได้อธิษฐานและอดอาหาร นั่นคือ เมื่อสามสัปดาห์ก่อนหน้านั้น พระเจ้าได้ทรง
เห็นและสดับฟังคำอธิษฐานของเขา ทันทีที่ดาเนียล 'ถ่อมตัว' ลงต่อพระพักตร์พระเจ้า พระเจ้าก็
ทรงตระหนักและสดับฟังคำอธิษฐานของเขา แท้จริงแล้วพระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ผู้นี้มาช่วย
เหลือดาเนียล (เราจำได้ว่าดาเนียลเริ่มอดอาหารและอธิษฐานเมื่อสามสัปดาห์ก่อนหน้านั้น) นี่สื่อ
ชัดเจนว่าพระเจ้าทรงใส่พระทัยเป็นพิเศษเมื่อประชาชนของพระองค์ตั้งใจที่จะอดอาหาร (ตีสอน

ตัวเอง) และอธิษฐาน นี่สื่อถึงความร้อนรนและการมีจุดประสงค์ที่จริงจังในการอธิษฐาน เช่นเดียวกับที่มันเกิดขึ้นเป็นปกติเมื่อทูตสวรรค์องค์หนึ่งปรากฏตัว ซึ่งทำให้คนเหล่านั้นที่อยู่ที่นั่นหวาดกลัว ทูตสวรรค์ผู้นี้จึงสั่งดาเนียลว่า “อย่ากลัวเลย”

13 จ้าวผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางข้าพเจ้าไว้ถึงยี่สิบเอ็ดวัน แต่ดูเถิด มีคาเอล จ้าวผู้พิทักษ์ชั้นหัวหน้าผู้หนึ่งมาช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงยังอยู่ที่นั่นกับภักษัตริย์ทั้งหลายของเปอร์เซีย ให้เราสังเกตว่าทูตสวรรค์องค์นี้ใช้เวลายี่สิบเอ็ดวันกว่าที่จะมาถึงดาเนียล เขาถูกขัดขวางโดยเจ้าผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซีย นี่จึงเผยให้เห็นถึงการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณที่เกิดขึ้นในฟ้าสวรรค์ ทูตสวรรค์ที่ถูกบรรยายถึงนี้จึงเห็นได้ชัดว่าเป็นผู้แทนที่ทรงพลังคนหนึ่งจากพระเจ้า ‘เจ้าผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซีย’ น่าจะหมายถึงทูตตำแหน่งสูงของซาตานที่ขัดขวางทูตสวรรค์ของพระเจ้าองค์นี้ไม่ให้มาถึงดาเนียลได้ นี่สื่อว่าทูตสวรรค์ที่ล้มลงตนนี้ได้รับมอบอำนาจจากพญามารเองให้ปกครองราชอาณาจักรเปอร์เซีย

นี่เป็นภาพประกอบหนึ่งของเอเฟซัส 6:12 ที่เราอ่านถึงความชั่วร้ายฝ่ายวิญญาณในสถานฟ้าอากาศ ตรงตัวคือ ‘บรรดาวิญญาณอันชั่วในสถานฟ้าอากาศ’ เห็นได้ชัดว่าซาตานมีจักรวรรดิที่เป็นระเบียบและมีวินัยอย่างสูงซึ่งรวมถึงการมอบหมายงานตามการแบ่งเป็นส่วนๆทางการเมืองของโลกนี้ด้วย เห็นได้ชัดว่าพวกเขามีอำนาจฝ่ายวิญญาณ ในกรณีนี้พวกเขาถูกรั้งทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าเป็นเวลาสามสัปดาห์ ให้เราสังเกตด้วยว่านี่ไม่เพียงมีการอ้างอิงถึงเจ้าผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซียเท่านั้น แต่ยังอ้างอิงถึง ‘ภักษัตริย์ทั้งหลายของเปอร์เซีย’ ด้วยซึ่งบอกเป็นนัยถึงผู้ครอบครองหรือศักดิ์เทพรายอื่นๆ ในสถานฟ้าอากาศ เห็นได้ชัดว่ามีการแบ่งเป็นลำดับชั้นและความเป็นระเบียบภายในจักรวรรดิของซาตาน ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกปีศาจของซาตานสามารถขัดขวางทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าเป็นเวลาสามสัปดาห์ได้นั้นก็บอกถึงอำนาจของพวกเขา

สุดท้ายพระเจ้าทรงส่งกำลังเสริมมานำโดยมีคาเอล หนึ่งในทูตสวรรค์องค์หลักๆ (เหล่าอัครเทวดาธิบดี) และทูตสวรรค์ผู้สื่อสารองค์นี้ก็สามารถมาถึงดาเนียลได้ นี่สื่อชัดเจนว่าเรา

ไม่รู้เลยเกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณที่อาจเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงในฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศเบื้องบน **คู วัวร์ 12:7**

14 บัดนี้ข้าพเจ้ามากระทำให้ท่านเข้าใจถึงสิ่งที่จะตกกับชนชาติของท่านในกาลภายหลัง เพราะนิมิตนั้นยังมีไว้สำหรับวันเวลาอีกเป็นอันมาก" ทูตสวรรค์ผู้นี้จึงประกาศแก่ดาเนียลว่าเขาได้มาเพื่อให้ความเข้าใจแก่เขาเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดกับประชาชนของเขา (นั่นคือ อิสราเอล) ในกาลภายหลัง คำพยากรณ์ที่ว่านี้จะถูกเปิดเผยในบทถัดไป แม้ว่าหลายส่วนของคำพยากรณ์นี้จะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่างๆในยุคกรีกแห่งประวัติศาสตร์ แต่เห็นได้ชัดว่าส่วนอื่นๆของคำพยากรณ์นี้ก็มองล่วงหน้าไปยังวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเหตุการณ์ต่างๆในอวสานกาล ทูตสวรรค์ผู้นี้จึงแจ้งให้ดาเนียลทราบว่า (การสำเร็จจริงของ) นิมิตนั้นยังอีกหลายวันข้างหน้า นั่นคือในช่วงยุคสุดท้าย เราทราบว่านั่นจะเป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า (นั่นคือ ยุคเจ็ดปี)

ดนล 10:15-17   เมื่อท่านได้พูดตามถ้อยคำเหล่านี้กับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ก้มหน้าสู่พื้นดินแล้วก็เดินไป พอได้ยินความเห็นเกริ่นนำเข้าเรื่องโดยทูตสวรรค์องค์นั้น ดาเนียลก็ทุกข์โศกยิ่งนักอีกต่อหน้าผู้สื่อสารองค์นี้ของพระเจ้า เขาชนหน้าลงถึงดินอีกครั้ง

16 และคูเอ็ด มีท่านผู้หนึ่งสัจฐานคล้ายบุตรทั้งหลายของมนุษย์มาเตะริมฝีปากของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็อ้าปากขึ้นพูด ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านที่ยืนอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้าว่า "โอ นายเจ้าข้า ด้วยเหตุนิมิตนั้นความเจ็บปวดจึงเกิดกับข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็หมดแรง เห็นได้ชัดว่า ทูตสวรรค์อีกองค์มาพร้อมกับผู้สื่อสารจากสวรรค์องค์แรกนั้นและมาเตะริมฝีปากของดาเนียลอย่างอ่อนโยน จากนั้นดาเนียลก็พูดกับเขา ดาเนียลได้เห็นภาพเรียกน้ำย่อยของคำพยากรณ์ที่จะมานั้น และมันก็ทำให้เขาทุกข์ใจจนถึงขนาดที่ว่าเขาหมดแรง เขาทราบถึงสิ่งเลวร้ายต่างๆที่สุดท้ายแล้วจะเกิดขึ้นกับอิสราเอลประชาชนของเขา

17 ผู้รับใช้ของเจ้านายของข้าพเจ้าจะพูดกับเจ้านายของข้าพเจ้าได้อย่างไร เพราะบัดนี้ไม่มีกำลังเหลืออยู่ในข้าพเจ้าเลย ลมหายใจพราวไปจากข้าพเจ้าแล้ว" ในส่วนของดาเนียลแล้ว

เขาทักท้วงว่าเขาหนักใจเพราะสิ่งที่เขาได้เห็นจนเขาไม่อาจพูดกับทูตสวรรค์องค์นั้นได้ เขาไม่มี
เรี่ยวแรงหรือลมหายใจเหลืออยู่ในตัวเอง

ดนล 10:18-19   **ท่านผู้มีรูปร่างอย่างมนุษย์นั้นได้ตะตองข้าพเจ้าอีกครั้งหนึ่ง**
และให้กำลังข้าพเจ้า โปรดสังเกิดความเมตตาและความกรุณาของทูตสวรรค์องค์นี้ แม้ว่าเป็นทูต
สวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า แต่เขาก็บริสุทธิ์ กระนั้น เขายังเปี่ยมด้วยความเมตตาและกรุณายิ่ง
นักด้วย พระเจ้าทรงเป็นเช่นนั้นด้วย ความหมายก็คือว่า ทูตสวรรค์องค์นี้ตะตองเขาอย่างอ่อน
โยนและส่งต่อพลังกำลังให้แก่เขา

19 ท่านกล่าวว่า "โอ บุษย์เป็นที่รักอย่างยิ่ง อย่างกลัวเลย สันติภาพจงมีแก่ท่าน จงเข้ม
แข็ง เออ จงเข้มแข็งเถิด" เมื่อท่านพูดกับข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ามีกำลังขึ้นและกล่าวว่า "ขอเจ้านาย
ของข้าพเจ้าจงพูดไปเถิด เพราะท่านได้ให้กำลังข้าพเจ้าแล้ว" อีกครั้งที่ทูตสวรรค์องค์นี้ส่งต่อ
ข้อความจากพระเจ้าให้แก่ดาเนียลว่าเขาเป็นที่รักยิ่งนัก อีกครั้งที่เขาพยายามทำให้ดาเนียลหาย
กลัวโดยกำชับเขาว่าอย่ากลัวเลย เขาจึงสั่งดาเนียลให้มีใจและอารมณ์ที่เข้มแข็ง โปรดสังเกตว่า
เมื่อผู้สื่อสารของพระเจ้าผู้นี้ได้ตะตองเขาและพูดกับเขาแล้ว ดาเนียลก็ได้รับกำลัง แน่ทีเดียว
เมื่อพระเจ้าทรงตะตองเราและตรัสกับเรา เราก็ได้รับกำลัง และแม้กระทั่งทุกวันนี้เมื่อบรรดาผู้
สื่อสารของพระองค์พูดกับเรา เราก็ได้รับกำลัง ดาเนียลจึงบอกทูตสวรรค์องค์นั้นให้พูดกับเขาต่อ
ไป พระเจ้าโดยทางทูตสวรรค์ของพระองค์จึงชูกำลังดาเนียล

ดนล 10:20-21   **แล้วท่านจึงกล่าวว่า "ท่านทราบหรือไม่ว่าข้าพเจ้ามาหาท่านทำไม**
แต่บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปต่อสู้อับจ้าวผู้พิทักษ์แห่งเปอร์เซีย และเมื่อข้าพเจ้าเสร็จธุระกับเขาแล้ว
ดูเถิด จ้าวผู้พิทักษ์แห่งกรีกจะมา ทูตสวรรค์องค์นี้จึงถามดาเนียลว่าเขาเข้าใจไหมว่าทำไมเขาจึง
ได้มาหาเขา นั่นคือ เพื่อให้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำพยากรณ์นั้นซึ่งจะถูกเปิดเผยในบทต่อไป เห็น
ได้ชัดว่าดาเนียลยืนยันไปว่าเขาเข้าใจ ทูตสวรรค์ผู้นี้จึงบอกว่าเดี๋ยวเขาจะกลับไปยังสวรรค์และ
ต่อสู้อับจ้าวผู้พิทักษ์แห่งเปอร์เซียเพื่อหาทางกลับไป นอกจากนี้ เขาเตือนว่าเจ้าผู้พิทักษ์แห่งกรีก
(วิญญาณชั่วตนหนึ่ง) กำลังจะมา นี่อาจหมายถึงข้อเท็จจริงที่ว่าจักรวรรดิต่อไปที่จะผงาดขึ้นมา

ในประวัติศาสตร์จะเป็นจักรวรรดิกรีกที่จะมานั้น จะมีวิญญาณชั่วบรรดาศักดิ์สูงตนหนึ่งซึ่งได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลจักรวรรดินั้นและมีอิทธิพลต่อมันด้วย นี่สื่อชัดเจนว่าพญามารมอบหมายเหล่าทูตสวรรค์บรรดาศักดิ์สูงต่างๆเพื่อมีอิทธิพลต่อรัฐบาลมนุษย์ โดยเฉพาะประชาชาติต่างๆที่มีอำนาจปกครองไปทั่วโลก

21 แต่ข้าพเจ้าจะบอกท่านตามสิ่งซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือแห่งนี้จะ ไม่มีผู้ใดร่วมแรงกับข้าพเจ้าต่อสู้ข้าพเจ้าเหล่านี้เลย นอกจากมีคาเอล ข้าพเจ้าผู้พิทักษ์ของท่าน" จากนั้นทูตสวรรค์องค์นี้ก็เตรียมพร้อมที่จะเปิดเผยแก่ดาเนียลถึงคำพยากรณ์พร้อมรายละเอียดซึ่งถูกพบในบทถัดไป ซึ่งส่วนใหญ่ของมันจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับจักรวรรดิกรีกที่จะมานั้นและผลพวงที่ตามมาของมัน แต่ให้เราสังเกตอีกครั้งว่ามันจำเป็นที่มีคาเอลจะต้อง 'ต่อสู้' (ตรงตัวคือ ต้านทาน) กับทูตสวรรค์อีกตนนั้นในสงครามฝ่ายวิญญาณที่รออยู่เบื้องหน้า ให้เราสังเกตด้วยว่ามีคาเอลถูกเรียกว่าเป็น "เจ้าผู้พิทักษ์ของท่าน" เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงมอบหมายเขาให้แก่คนอิสราเอลเพื่อเป็นอัครทูตทูตาศิษย์ของพวกเขา

ในบทนี้เราจึงได้เห็นภาพเล็กน้อยเกี่ยวกับการสงครามฝ่ายวิญญาณซึ่งเกิดขึ้นเบื้องบนเหนือเรา เรายังได้เห็นภาพเล็กน้อยเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กรของซาตานในโลกนี้และอำนาจของมันด้วย จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงสถิตอยู่ในเราเป็นใหญ่กว่าผู้คนที่อยู่ในโลก

*****

ภาพรวมของดาเนียล 11: เมื่อมองย้อนกลับไป พระเจ้าได้ทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาขณะที่ดาเนียลกำลังอธิษฐานอยู่ในดาเนียล 10 ในบทนี้ บัดนี้เขาเปิดเผยคำพยากรณ์เพิ่มเติมแก่ดาเนียล ข้อ 1-35 มีเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆซึ่งจากมุมมองของเราก็เกิดขึ้นจริงไปเรียบร้อยแล้ว (รายละเอียดสุดท้ายของจักรวรรดิเปอร์เซียและจักรวรรดิกรีกที่จะมานั้น) รายละเอียดของคำพยากรณ์นี้ในข้อ 1-35 ของยุคสมัยเซลิวซิดแห่งประวัติศาสตร์ก็น่าทึ่งมากๆในรายละเอียดที่ถูกต้องของมัน นอกจากนี้ คำพยากรณ์ที่ชัดเจนเหล่านี้ยังถูกทำให้สำเร็จจริงอย่างถูกต้องแล้วใน

ประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ข้อ 36 เป็นต้นไป ดูเหมือนว่าคำพยากรณ์นั้นข้ามไปยังวันขององค์พระผู้
เป็นเจ้า

เมื่อนำชิ้นส่วนต่างๆของคำพยากรณ์ยุคสุดท้ายมารวมกัน เราก็เข้าใจว่าการผงาดขึ้นเรื่อง
อำนาจของปฏิปักษ์พระคริสต์นั้นเป็นมาโดยการสงคราม แม้ว่าในตอนแรกเขาใช้วิธีสันติภาพ
ก็ตาม (ดู วิวรรณ์ 6:1-8; 9:13-21) ตั้งแต่ดาเนียล 11 เป็นต้นไป เราจะเห็นว่าการสงครามส่วนใหญ่
นี้จะเกิดขึ้นในตะวันออกกลาง การต่อต้านบางส่วนที่จะมีต่อการขึ้นเรื่องอำนาจของปฏิปักษ์
พระคริสต์จะเป็นกษัตริย์ถิ่นใต้ โดยที่น่าจะใช่ที่สุดคืออียิปต์และโลกอาหรับหลายส่วน บางที
พวกเขาจะต่อต้าน 'พันธสัญญา' นั้น (ของดาเนียล 9:27) ที่ปฏิปักษ์พระคริสต์จะทำกับคน
อิสราเอล แต่ผู้เล่นคนสำคัญอีกรายจะเป็นกษัตริย์ถิ่นเหนือ จากเอเสเคียล 38 และที่อื่นๆ นี่น่าจะ
ใช้รัสเซียที่เคลื่อนทัพลงมาจากทิศเหนือเข้าไปในตะวันออกกลาง ดาเนียล 11 ดูเหมือนจะบอก
ว่าปฏิปักษ์พระคริสต์ คนอียิปต์ (พร้อมกับหลายส่วนของโลกอาหรับ) และคนรัสเซียจะมีส่วน
เกี่ยวข้องในสงครามครั้งใหญ่ซึ่งจะมีศูนย์กลางในอิสราเอล ผู้ชนะในขณะนั้นจะเป็นปฏิปักษ์
พระคริสต์ ผู้ชนะในท้ายที่สุดจะเป็นพระเยซูคริสต์

ดนล 11:1 "ส่วนตัวข้าพเจ้านั้น ในปีต้นแห่งรัชกาลดาโรัส คนมีเดีย ข้าพเจ้า
เป็นตัวตั้งตัวตีที่ให้กำลังกษัตริย์ ข้อ 1 ของบทนี้น่าจะถูกรวมเข้ากับบทที่แล้วมากกว่า ผู้พูดยัง
เป็นทูตสวรรค์องค์นั้นของข้อที่แล้วเหมือนเดิม เขาบอกดาเนียลว่าเขานั้นเองที่เป็นผู้ที่ช่วยดาโร
ัสคนมีเดียให้สามารถสร้างความเป็นปึกแผ่นและเสริมกำลังการปกครองของเขาได้หลังจากเขา
คว้าเบลซัสซาร์แล้วในดาเนียล 5:31

ดนล 11:2-4 และบัดนี้ ข้าพเจ้าจะสำแดงความจริงให้แก่ท่าน ดูเถิด จะมี
กษัตริย์อีกสามองค์ขึ้นมาในเปอร์เซีย และองค์ที่สี่จะร่ำรวยยิ่งกว่าองค์อื่นทั้งหมดเป็นอันมาก
เมื่อท่านเข้มแข็งด้วยทรัพย์ร่ำรวยของท่านแล้ว ท่านก็จะปลุกปั่นให้ทุกคนต่อสู้กับราชอาณาจักร
กรีก คราวนี้ผู้สื่อสารที่เป็นทูตสวรรค์องค์นี้เริ่มที่จะอธิบายให้ดาเนียลฟังเกี่ยวกับคำพยากรณ์ที่
พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่เขาแล้ว จุดสนใจขณะนั้นยังอยู่ที่จักรวรรดิเปอร์เซียที่เพิ่งเกิดเหมือน
เดิม นักอธิบายพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เสนอว่ากษัตริย์สามองค์นั้นที่จะขึ้นเรื่องอำนาจต่อจากดาโรัส

คือ ไชรัส ผู้ซึ่งครองราชย์เพียงลำพังหลังจากการสิ้นชีพของคาร์อิัสคนมีเดีย (ลุงของเขา), แคมบีเซส โอรสของไชรัส และคาร์อิัส ฮีสตาสเพส กษัตริย์องค์ที่สี่ซึ่งร่ำรวยยิ่งกว่าองค์อื่นๆที่เหลือคือ เซอร์ซีส มันเป็นเวลาสี่ปีที่เซอร์ซีสรวบรวมไพร่พลจากทั่วจักรวรรดิเปอร์เซียเพื่อทำสงครามกับกรีก Jamieson, Fausett และ Brown หมายถึงกองทัพอันใหญ่โตของเขาเพิ่มจำนวนจนกลายเป็น 2,641,000 คน

3 แล้วจะมีกษัตริย์ที่มีอำนาจมากขึ้นมา ท่านจะปกครองด้วยราชอาณาจักรยิ่งใหญ่ และกระทำตามความพอใจของท่านเอง กษัตริย์ผู้เกรียงไกรที่ถูกเอ่ยถึงองค์นี้คือ อเล็กซานเดอร์มหาราช ซึ่งขึ้นครองอำนาจในกรีกเพื่อล้างแค้นเปอร์เซียให้คนกรีกเพราะเหตุการณ์รุกรานในอดีตของเซอร์ซีส

4 และเมื่อท่านขึ้นมาแล้ว ราชอาณาจักรของท่านจะแตกและแบ่งแยกออกไปตามทางลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์ แต่จะไม่ตกอยู่กับทายาทของท่าน และจะไม่มีราชอาณาจักรอย่างที่ท่านปกครองอยู่ เพราะว่าราชอาณาจักรของท่านจะถูกถอนขึ้น ตกไปเป็นของผู้อื่นนอกเหนือคนเหล่านี้ การแบ่งจักรวรรดิของอเล็กซานเดอร์ออกเป็นสี่ส่วนหลังจากเขาสิ้นชีวิตถูกกล่าวถึงล่วงหน้าแล้วหลังการสู้รบที่อิพซัสในปี 301 ก่อน ค.ศ. แคสเซนเดอร์ฆ่าโอรสสองคนของอเล็กซานเดอร์ โดยขัดขวางมิให้พวกเขาสืบราชบัลลังก์ต่อจากบิดาของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีทายาทของอเล็กซานเดอร์สักคนเดียวมีอำนาจครอบครองกว้างขวางเหมือนที่เขาเคยมี ผู้ครอบครองในเวลาต่อมาสี่คนแห่งจักรวรรดิกรีกจะเป็นนายพลทั้งสี่ที่ยึดอำนาจครอบครองพื้นที่ส่วนต่างๆของจักรวรรดิกรีก

ดนล 11:5-6 แล้วกษัตริย์แห่งดินแดนนี้จะเข้มแข็ง แต่เจ้านายของท่านองค์หนึ่งจะเข้มแข็งกว่าท่านและมีอำนาจ และราชอาณาจักรของท่านจะเป็นราชอาณาจักรมหิมา พื้นที่ของจักรวรรดิกรีกส่วนที่อยู่ทางทิศใต้ตกเป็นของปโตเลมี ลากัส นายพลคนหนึ่งของอเล็กซานเดอร์ ผู้ซึ่งยึดอียิปต์ได้เป็นส่วนของตน และแน่ทีเดียวเขาเป็นผู้ครอบครองที่มีอำนาจมากคนหนึ่ง ผู้ได้

บังคับบัญชาคนหนึ่ง คือ เซลิวคัสยิดซีเรียได้เป็นส่วนของตนในจักรวรรดินั้น นอกจากนี้
อาณาจักรเซลิวซิดก็เริ่มมีอำนาจมากกว่าราชอำนาจของปโตเลมี

6 ต่อมาอีกหลายปีเขาจะกระทำพันธมิตรกัน และบุตรสาวแห่งกษัตริย์ถิ่นใต้จะมาหา
กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือเพื่อกระทำสันติภาพ แต่เธอก็ไม่กระทำให้กำลังแขนของเธอคงอยู่ได้
กษัตริย์และแขนของท่านจะไม่ยั่งยืน เธอจะถูกอายัดไว้ ทั้งผู้ที่นำเธอมา ผู้ที่ให้กำเนิดเธอ และผู้ที่
ให้กำลังแก่เธอในกาลนั้น นี่พยากรณ์ล่วงหน้าไปยังตอนที่เบเรนิส ธิดาของปโตเลมี ฟิลาเดลฟัส
แห่งอียิปต์ทำข้อตกลงกับอาณาจักรเซลิวซิด อย่างไรก็ตาม โดยการทรยศหักหลัง ปโตเลมีก็
สิ้นพระชนม์เพราะถูกวางยาและแผนการของเบเรนิสที่จะทำให้อาณาจักรเป็นปึกแผ่นและยัง
ใหญ่ก็ล้มเหลว รายละเอียดเกี่ยวกับคนคดเหล่านี้ก็แสดงถึงการทำผิดศีลธรรมและความ
เสื่อมทรามอย่างร้ายกาจ

ดนล 11:7-9 จะมีกิ่งจากรากของเธอขึ้นมาแทนที่ของกษัตริย์ ท่านจะยกมา
ต่อสู้กับกองทัพ และจะเข้าไปในป้อมของกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ และจะรบกับเขาและจะชนะ
ขณะที่เหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้นอยู่นั้น ปโตเลมี อุเวอร์เกเทส พี่ชายของเบเรนิส ก็สืบราชบัลลังก์ต่อ
จากฟิลาเดลฟัสและล้างแค้นให้กับการตายของนางโดยพิชิตซีเรีย จากนั้นเขาก็จัดการกับคนซีเรีย
ตามอำเภอใจ

8 ท่านจะขนเอาบรรดาพระพร้อมทั้งพวกเจ้านายของเขา และเครื่องใช้วิเศษที่ทำด้วยเงิน
และทองคำไปยังอียิปต์ และท่านจะคงอยู่นานกว่ากษัตริย์แห่งถิ่นเหนืออีกหลายปี Jamieson,
Fausett และ Brown เขียนไว้ว่า “เมื่อปโตเลมีได้ยินเรื่องการก่อกบฏในอียิปต์ เขาก็กลับไปพร้อม
กับเงินสี่หมื่นตะลันต์ ภาชนะเครื่องใช้อันมีค่าต่างๆ และรูปเคารพสองพันสี่ร้อยรูป รวมถึง
บรรดารูปเคารพของคนอียิปต์ด้วย ซึ่งแคมบิเซสได้ขนเอาจากอียิปต์ไปไว้ในเปอร์เซีย พวกคน
อียิปต์ที่นับถือรูปเคารพก็พึงพอใจยิ่งนักจนพวกเขาตั้งชื่อเขาว่า อุเวอร์เกเทส หรือ ‘ผู้อำนวย
ประโยชน์’ จากนั้นปโตเลมีก็มีชีวิตยืนยาวกว่าเซลิวคัสสี่ปี

9 แล้วกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะเข้ามาในเขตกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ แต่จะกลับไปสู่แผ่นดินของท่านเอง ปโตเลมีจึงกลับไปยังอียิปต์

ดนล 11:10-11 แต่บุตรชายทั้งหลายของท่านจะก่อสงครามและชุมนุมกำลังรบเป็นอันมากไว้ และคนหนึ่งจะมาอย่างแน่นอนและไหลท่วมและผ่านไป และจะกลับไปทำสงครามจนถึงป้อมปราการของท่าน จากนั้นคำพยากรณ์นี้ก็บันทึกว่า บรรดาบุตรของเซลิวกัสคือ เซเรานัส และอันทิโอคัสมหาราช จะรวบรวมกองทัพที่ใหญ่โตกองทัพหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เซเรานัสก็สิ้นชีพและอันทิโอคัสเพียงผู้เดียวเริ่มทำสงครามกับปโตเลมี ฟิโลพาเตอร์ ผู้เป็นบุตรของอูเวอร์เกเทสจนกระทั่งเขาได้พื้นที่ทุกส่วนของซีเรียกลับคืนมา พอมีชัยในสงครามครั้งนั้นแล้ว อันทิโอคัสก็รุกต่อไปจนถึงป้อมปราการหนึ่งของอียิปต์บนชายแดนอียิปต์

11 แล้วกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะโกรธมาก จะยกออกมาต่อสู้กับท่าน คือกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ ท่านจะจัดกองทัพเป็นอันมาก แต่พลมากมายนั้นก็จะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ปโตเลมี ฟิโลพาเตอร์ผู้ซึ่งสืบราชบัลลังก์ต่อจากปโตเลมี อูเวอร์เกเทสในราชอาณาจักรอียิปต์ ซึ่งเคียดแค้นยิ่งนักที่พ่ายแพ้ต่ออันทิโอคัส ก็รวบรวมกองทัพขึ้นใหม่และยกไปยังราเฟีย ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งที่อยู่ระหว่างริโนโครูรากับกาซา ที่นั่นเขาเข้าสู่รบกับอันทิโอคัส ทูตสวรรค์องค์นี้บรรยายแก่ดาเนียลว่า ฝูงชนใหญ่โตแห่งกองทัพของอันทิโอคัสจะถูกมอบให้อยู่ในมือของปโตเลมี ฟิโลพาเตอร์ John Gills กล่าวว่า “อันทิโอคัสเสีทหารราบไปหนึ่งหมื่นคน และทหารม้าสามร้อยคน ทหารราบสี่พันคนถูกจับไป ซ้ำสามตัวถูกฆ่าตาย และสองตัวได้รับบาดเจ็บ ซึ่งหลังจากนั้นก็ตาย”

ดนล 11:12-14 และเมื่อท่านนำกองทัพนั้นไปแล้ว จิตใจของท่านก็จะผยองขึ้น และท่านจะทำลายเสียอีกเป็นหมื่นๆคน แต่ท่านจะไม่รับกำลังเพิ่มขึ้นโดยสิ่งนี้ เมื่อปโตเลมี กษัตริย์แห่งอียิปต์ได้ทำให้กองทัพของอันทิโอคัสพ่ายแพ้ไปแล้ว ใจของเขาก็ผยองขึ้น แม้ว่าปโตเลมีมีชัยต่อกองทัพอันใหญ่โตของอันทิโอคัส แต่เขาก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรจากการนั้น แม้ว่าพ่ายแพ้ในการสู้รบ แต่อันทิโอคัสก็หนีไปได้

13 เพราะว่ากษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะกลับมาและจะจัดกองทัพเป็นอันมากใหญ่โตกว่าครั้งก่อน ต่อมาอีกหลายปีท่านจะยกกองทัพใหญ่มาพร้อมกับทรัพย์สมบัติมากมาย แม้ว่าพ่ายแพ้ในครั้งก่อนหน้านั้น แต่อันทิโอสก็ทำสงครามอีกครั้งในอีกสิบสี่ปีต่อมาโดยยกกองทัพมาใหญ่โตกว่าเดิม

14 ในกาลนั้น หลายเหล่าจะยกขึ้นต่อสู้กับกษัตริย์แห่งถิ่นใต้ และบรรดานักปล้นแห่งชนชาติของท่านเองก็จะยกตัวเองขึ้นเพื่อจะกระทำให้นิimitสำเร็จ แต่พวกเขา ก็จะล้มเหลว Jamieson, Faussett และ Brown หมายถึงไว้ว่า “ฟิลิป กษัตริย์แห่งมาเซดอน และพวกกบฏในอียิปต์เองด้วย ร่วมมือกับอันทิโอสเพื่อต่อสู้โปโตเลมี” พวกยิวที่กบฏยังลุกฮือต่อต้านโปโตเลมีด้วยและร่วมทำการสู้รบกับเขา ฝ่ายหลังหวังจะทำให้ยูเดียกลายเป็นรัฐอิสระ แต่ก็ล้มเหลว

ดนล 11:15-17 แล้วกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะมัล้อมและก่อเชิงเทิน และยึดเมืองที่มีป้อมแข็งแรงได้ และกำลังกองทัพของถิ่นใต้จะสู้ไม่ไหว แม้ว่ากองทัพที่คัดเลือกแล้วก็ยังสู้ไม่ได้ เพราะไม่มีกำลังที่จะยืนหยัดอยู่ได้ อันทิโอสจึงจะรุกรานอียิปต์โดยก่อเชิงเทินล้อมยามจำเป็น และทำให้เมืองต่างๆที่มีป้อมปราการพ่ายแพ้ไป กองกำลังที่ถูกรวมเข้าด้วยกันของอียิปต์จะไม่สามารถต้านทานการบุกของอันทิโอสได้ในการสู้รบ

16 แต่ผู้ที่ยกมาต่อสู้กับท่าน จะกระทำตามความพอใจของท่านเอง จึงไม่มีผู้ใดต่อสู้ท่านได้ และท่านจะยังยืนอยู่ในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ ซึ่งจะถูกล่าโดยมือของท่าน ในการรุกรานอียิปต์ อันทิโอสสมหาราชก็ทำให้โปโตเลมีกษัตริย์แห่งอียิปต์พ่ายแพ้ไป เพราะว่ายิวบางคนได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับอันทิโอสเพื่อต่อสู้โปโตเลมี อันทิโอสจึงช่วยเหลือพวกเขาในการทำลายกองทหารประจำการของอียิปต์ที่โปโตเลมีได้ตั้งไว้ในเยรูซาเล็ม

17 ท่านจะมุ่งหน้ามาด้วยกำลังทั้งหมดแห่งราชอาณาจักร และท่านจะนำคนเที่ยงตรงไปด้วย แล้วท่านจะกระทำดังนี้ คือท่านจะยกธิดาของพวกผู้หญิงให้กษัตริย์แห่งถิ่นใต้เพื่อให้ทำลายเธอ แต่เธอจะไม่มั่นคงและอำนวยการประโชชน์แก่ท่านแต่ประการใด หลังจากได้พิชิตฟินิเซียและยูเดียแล้ว อันทิโอสจึงมุ่งหน้าไปยังแผ่นดินอียิปต์ “คนเที่ยงตรง” ที่ว่านี้น่าจะเป็นพวกยิวที่ร่วม

เป็นพันธมิตรกับเขา John Gill เขียนไว้ว่า “เมื่อเห็นว่าเขาไม่สามารถได้อาณาจักรอียิปต์มาใช้กำลังทางทหาร เพราะกลัวพวกโรมที่เป็นผู้อารักขากษัตริย์แห่งอียิปต์ เขาจึงเสนอที่จะยกบุตรสาวของตน คือ คลีโอพัตราให้แก่เขา (ปโตเลมี) ในการแต่งงาน นางเป็นหญิงพรหมจารีที่สวยงาม ดั่งนั้น นางจึงได้รับการขนานนามว่า ธิดาของพวกผู้หญิง” อย่างไรก็ตาม พอได้แต่งงานกับปโตเลมีแล้ว คลีโอพัตราที่เอาใจสามีของนางมากกว่าบิดาของนาง แผนการของอันติโอคัสจึงเป็นหมันไป

ดนล 11:18-20   **ภายหลังท่านจะมุ่งหน้าไปตามเกาะต่างๆและจะยึดได้เป็นอันมาก**
แต่แม้ทัพลคนหนึ่งจะได้กำจัดความอหังการของท่านนั้นเสีย ความจริงเขาจะเอาความอหังการนั้นมาสนองท่าน อันติโอคัสจึงยึดเกาะหลายเกาะในทะเลเออีเจียนในการสงครามของเขากับพวกโรมและข้ามเฮลเลสปอนต์ Jamieson, Fausset และ Brown จึงเขียนว่า “ลูซิอัส ซีปีโอ เอเซียทิกัส นายพลชาวโรมซึ่งทำให้อันติโอคัสพ่ายแพ้กระเซอะกระเซิงที่แมกนีเซีย (ปี 190 ก่อน ค.ศ.) ก็ทำให้ความเหยียดหยามที่เขาหิบบยื่นให้แก่โรมโดยทำให้บรรดาพันธมิตรของโรมบาดเจ็บต้องสิ้นสุดลง เขาทำแบบนั้นเพื่อเกียรติของตนเอง” John Gill เสนอว่า “เขาไม่ได้เหยียดหยามอะไรเลยต่อนายพลโรมผู้นั้น การเหยียดหยามนั้นที่อันติโอคัสได้กระทำต่อชนชาติโรมก็ตกแก่ศิระระของเขาเอง”

19 แล้วท่านจะหันหน้ามุ่งตรงไปยังป้อมปราการแห่งแผ่นดินของท่านเอง แต่ท่านก็จะสะดุดและล้มลง หากตัวไม่พบอีกต่อไป เมื่อถูกโรมบังคับให้ยกดินแดนต่างๆที่เขาพิชิตได้ อันติโอคัสซึ่งพยายามที่จะปล้นสดมภ์วิหารของพระจูปีเตอร์ที่เมืองเอลีมาอิส ก็ถูกพวกทหารของเขาฆ่าตายในการก่อความวุ่นวายของชาวเมืองนั้น (Jamieson, Fausset และ Brown)

20 แล้วจะมีผู้หนึ่งขึ้นมาแทนที่ของท่าน ผู้นี้จะส่งเจ้าพนักงานเก็บส่วยให้ไปตลอดทั่วราชอาณาจักรอันรุ่งโรจน์ แต่ไม่กัวันเขาก็ประสบหายนะ มิใช่ด้วยความโกรธหรือสงคราม เซลิวคัส ฟิโลพาเตอร์ บุตรชายคนโตสุดของอันติโอคัส มหาราชก็สืบราชบัลลังก์ต่อจากเขา คนๆนี้กลายเป็น ‘คนเรียกเก็บส่วย’ เป็นปริมาณเงินหนึ่งพันตะลันต์ทุกปีเพื่อจ่ายเป็นเงินบรรณาการแก่

โรม อย่างไรก็ตาม กษัตริย์ผู้เรียกเก็บตัวของฉันก็ไม่ได้ครองราชย์นานนัก แต่เพราะการทรยศของเฮลิโอ โดรัส ผู้ดูแลคลังทรัพย์ของเขา เขาจึงถูกวางยาพิษ

ดนล 11:21-22 จะมีคนนำเกลียดคนหนึ่งตั้งตัวขึ้นแทนที่โดยไม่มีผู้ใดมอบ

เกียรติศักดิ์แห่งราชอาณาจักรให้ เขาจะยกเข้ามาอย่างสงบ แล้วชิงเอราชอาณาจักรนั้นด้วยความสอพลอ คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปที่เขาเล็กอันนั้นในดาเนียล 8:35 แล้ว นั่นคือ อันทิโอคัส อีฟิฟานีส อันทิโอคัส อีฟิฟานีสเป็นพี่น้องกับเซลิวคัส ฟิโลพาเตอร์และสืบราชบัลลังก์ต่อจากเขา เขาเป็นชายที่ชั่วช้าต่ำทราม ไร้ศีลธรรมมากๆ ชอบดื่มเหล้าเมามาย ประพฤติตัวลามกและโหดร้ายทารุณ เขาไม่ได้อำนาจครอบครองมาโดยการ ใช้กำลังเพราะว่ามันถูกยกให้เขาโดยคำปรึกษา แต่โดยการประจบสอพลอ การสมคบคิด และใช้อูบาย อันทิโอคัส อีฟิฟานีสจึงได้ครองอาณาจักรเซลิวซิด

22 กองทัพจะถูกกวาดไปด้วยอำนาจของน้ำท่วมต่อหน้าเขาและถูกทำลายเสีย และเจ้าแห่งพันธสัญญาจะถูกทำลายเสียด้วย ดาเนียลพยากรณ์ว่าอันทิโอคัส อีฟิฟานีสจะรุกรานอียิปต์พร้อมกองกำลังมหาศาล บางคนเข้าใจว่าการทำลายเจ้าแห่งพันธสัญญานี้หมายถึง ยูดาส มัคคาเบียส หรืออาจเป็นมหาปุโรหิตที่อยู่ในเยรูซาเล็ม ท่านอื่นๆก็คิดว่านี่หมายถึงเซลิวคัส ฟิโลพาเตอร์พี่ชายของเขา อย่างไรก็ตาม เขาก็ตายไปก่อนหน้านั้นแล้ว ดังนั้น คนที่น่าจะใช้ที่สุดก็คือ ปโตเลมี ฟิโลมิเตอร์ บุตรชายของคลีโอพัตรา น้องสาวของอันทิโอคัส ผู้ซึ่งร่วมทำพันธสัญญากับเขา การคิดลดทรยศของชายที่เลวทรามผู้นี้จึงปรากฏชัดเจน

ดนล 11:23-25 ตั้งแต่เวลาที่กระทำพันธมิตรกับเขา เขาจะประกอบกิจการล่องอยู่เสมอ เพราะเขาจะขึ้นมา และเขาจะเข้มแข็งขึ้นด้วยชนชาติเล็กๆ Jamieson, Fausset และ Brown เขียนเกี่ยวกับอันทิโอคัส อีฟิฟานีสไว้ว่า “โดยการแสวงทำตัวเป็นเพื่อนกับปโตเลมีที่ยังหนุ่มราวกับว่าเขาปรารถนาที่จะจัดระเบียบอาณาจักรของเขาให้เขา เขาก็ยึดเมมฟิสและอียิปต์ทั้งสิ้นเป็นกรรมสิทธิ์ไปไกลจนถึงเมืองอเล็กซานเดรีย”

24 เขาจะยกมาอย่างสงบในส่วนของประเทศที่อุดมที่สุด และเขาจะกระทำสิ่งที่ปู่หวดหรือบรรพบุรุษของเขาไม่กระทำ เขาจะเอาทรัพย์ที่ปล้นมา ของที่ริบมาได้ และทรัพย์สมบัติมาแจกกัน เขาจะออกอุบายต่อสู้กับที่กำบังเข้มแข็ง แต่ก็ชั่วเวลาหนึ่งเท่านั้น อันติโอคัสจึงทรยศปโตเลมี ฟิโลมีเทอร์ โดยการสร้างทำเป็นมิตร บรรดาคนที่มาก่อนเขาต่างก็อยากได้อียิปต์เป็นกรรมสิทธิ์ แต่ก็ไม่สามารถพิชิตมันได้ กระนั้น อันติโอคัสก็ทำสิ่งที่เหล่าบรรพบุรุษของเขาทำไม่ได้สำเร็จ เขาจึงกระจายกำลังพลของเขาไปทั่วอียิปต์ โดยยึดเอาของริบและของปล้นตามชอบใจ จากนั้นเขาก็เริ่มศึกษาศาสตร์ต่างๆ เพื่อต่อสู้กับฐานที่มั่นทางทหารที่เหลืออยู่ในอียิปต์

25 และเขาจะปลุกปั่นกำลังของเขา และความกล้าหาญของเขาด้วยกองทัพมหึมาออกไปสู้กับกษัตริย์แห่งอียิปต์ และกษัตริย์แห่งอียิปต์จะทำสงครามด้วยกองทัพเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น แต่เขาก็สู้ไม่ได้ เพราะจะมีการปองร้ายเขา ขณะที่สงครามกับอียิปต์และปโตเลมี ฟิโลมีเทอร์ดำเนินต่อไป ฝ่ายหลังก็รวบรวมกองทัพใหญ่มาสู้รบ แม้กระนั้น ฟิโลมีเทอร์ก็พ่ายแพ้ไป ขณะเดียวกัน อันติโอคัสก็วางยุทธศาสตร์ต่างๆ เพิ่มเติมเพื่อต่อกรคู่อริที่ปราชัยแล้วของเขา

ดนล 11:26-27 **ถึงแม้ว่าผู้ที่ร่วมรับประทานอาหารสูงของเขาก็จะทำลายเขา กองทัพของเขาก็จะถูกกวาดไป ที่ถูกฆ่าฟันล้มตายเสียก็มาก พร้อมรายละเอียดที่น่าทึ่ง คำพยากรณ์ของดาเนียลเริ่มเปิดเผยว่าเหล่าผู้ได้บังกับบัญชาของฟิโลมีเทอร์เองจะหันมาเล่นงานเขา และทำลายเขาเสีย กองทัพของเขาจะแตกฉานชานกระเซ็นไปเหมือนน้ำและล้มตายลง**

27 ส่วนกษัตริย์สององค์นั้น จิตใจของเขาต่างก็คิดปองร้าย เขาจะพุดมูสาร่วมโต๊ะกัน แต่ก็ไม่ได้ผล เพราะวาระสุดท้ายก็จะมาตามเวลากำหนด คำพยากรณ์นี้เปิดเผยต่อไปว่าทั้งอันติโอคัส อีฟิฟานีสกษัตริย์แห่งซีเรียและปโตเลมี ฟิโลมีเทอร์ กษัตริย์แห่งอียิปต์ จะคิดปองร้ายกันและกันและใช้การหลอกลวงอย่างร้ายกาจ แม้ว่าฟิโลมีเทอร์เป็นฝ่ายแพ้ในสงครามครั้งนี้ แต่แม้แต่อีฟิฟานีสผู้มีชัยก็ยังไม่ประสบความสำเร็จในระยะยาว พระเจ้ายังจัดการเขาไม่เสร็จ

ดนล 11:28 **แล้วกษัตริย์แห่งอียิปต์เหนือก็จะกลับเข้าบ้านเข้าเมืองพร้อมกับทรัพย์สมบัติมากมาย แต่จิตใจก็มุ่งร้ายต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์ และเขาจะปฏิบัติงานและกลับเข้า**

บ้านเข้าเมือง อันโทอ็อกส์ อีพิฟานีส พร้อมกับของริบที่ปล้นได้จากอียิปต์ ก็จะกลับไปยังซีเรีย
อย่างไรก็ตาม ตอนขากลับไปยังซีเรีย เขาก็โจมตีเยรูซาเล็มและทำลายพันธสัญญาที่เขาได้ทำกับ
พวกยิวที่ว่าพวกเขาจะเป็นหมู่ชนพิเศษและแตกต่าง โดยมีศาสนาและกฎหมายต่างๆเป็นของตัวเอง
John Gill เขียนไว้ว่า “เขาสั่งเหล่าทหารของเขาให้ฆ่าทุกคนที่พวกเขาเจอ โดยปราศจากความ
เมตตา ทั้งคนแก่และคนหนุ่มสาว ผู้หญิงและเด็ก สาวพรหมจารีและคนหนุ่ม และในช่วงเวลา
สามวันคนแปดหมื่นคนก็ถูกสังหาร สี่หมื่นคนถูกจับตัวไป และมีไม่น้อยที่ถูกขายไป เขาเข้าไป
ในพระวิหารและเอาภาชนะทั้งหมดที่อยู่ในนั้นไป ทั้งทองคำและเงิน และทรัพย์สมบัติที่ถูกซ่อน
ไว้ในนั้น โดยมีมูลค่าถึงหนึ่งพันแปดร้อยตะลันต์” แน่นนอนว่าอันโทอ็อกส์ อีพิฟานีสทำตัวเหมือน
เป็นภาพเลื่องของคนแห่งการบาปผู้นั้น นั่นคือ ปฏิบัติพระคริสต์ ผู้ที่จะทำแบบเดียวกันกับคน
อิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปี

ดนล 11:29-30 พอถึงเวลากำหนดเขาจะกลับมาที่ถิ่นใต้ แต่ครั้งนี้เหตุการณ์จะไม่
เป็นไปอย่างครั้งแรกหรือครั้งต่อไป เวลาที่กำหนดไว้ นั้นเห็นได้ชัดว่าหมายถึงสิ่งที่ว่าไว้ในข้อ 27
อันโทอ็อกส์ อีพิฟานีสกลับมาสู้รบกับอียิปต์อีกครั้ง แม้ว่าเห็นได้ชัดว่าไม่ประสบความสำเร็จ
เหมือนการรุกรานอียิปต์สองครั้งก่อนหน้า

30 เพราะว่ากองทัพเรือของเมืองกิทธิมจะมาปะทะกับเขา เขาจึงจะกลัวและกลับไป และ
จะเกรี้ยวกราดต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์ และลงมือปฏิบัติงาน เขาจะหันกลับมาร่วมพันธมิตรกับ
บรรดาผู้ที่ทิ้งพันธสัญญาบริสุทธิ์ กิทธิมหมายถึงหมู่เกาะแห่งทะเลอีเจียน เกาะไซปรัส และฟินี
เซียโดยทั่วไป กองทัพเรือจากดินแดนนี้จะร่วมเป็นพันธมิตรกันเพื่อต่อสู้กับอันโทอ็อกส์ อีพิฟานี
สและทำให้เขาหัวเสีย ประวัติศาสตร์บันทึกไว้ว่ากองทัพเหล่านี้จริงๆแล้วอยู่ภายใต้คำสั่งของ
โรม เขาจึงจำใจต้องถอยทัพไป อย่างไรก็ตาม ด้วยความเดือดดาลที่ในขณะที่เดียวกันการนบถการ
พระเยโฮวาห์ได้ถูกรื้อฟื้นแล้วที่เยรูซาเล็ม เขาจึงจะระบายนโทษและความคับแค้นใจของตนกับ
พวกยิว กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ เขาจะทราบเรื่องจากพวกยิวที่ละทิ้งความจริงและปุโรหิตชั่วคน
หนึ่งนามว่าเมเนเลาส์เกี่ยวกับการกบฏของพวกยิวที่มีต่อการปกครองของเขา

ดนล 11:31-33 และกองทัพจะยืนหยัดอยู่ฝ่ายเขา พวกเขาจะกระทำให้สถาน
บริสุทธิแห่งพลกำลังเป็นมลทิน และจะให้เลิกเครื่องบูชาประจำวันนั้นเสีย และเขาทั้งหลาย
จะตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่าขึ้น อันที่โอคัสจึงจะส่งเหล่า
ทหารของเขาไปต่อสู้เยรูซาเล็มและพวกเขาจะทำให้พระวิหารเป็นมลทินไปด้วยการดื่มเหล้า
เมามายและการล่วงประเวณีอย่างโจ่งแจ้งกับพวกหญิงแพศยาในสถานบริสุทธิ เครื่องบูชาประจำ
วันที่กำหนดให้พวกเลวีถวายในพระวิหารถูกยับยั้ง Jamieson, Faussett และ Brown หมายถึงเหตุ
เกี่ยวกับกำลังพลของอันที่โอคัส อีฟิฟานีส “ในวันที่สิบห้าของเดือนคิสลิว ในปีหนึ่งร้อยสี่สิบ
ห้า พวกเขาได้ตั้ง สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่าขึ้นบนแท่นบูชา นั่น
คือ แท่นบูชาของรูปเคารพและรูปจำลองของเทพจูปีเตอร์ โอลิมปัส ซึ่งถูกตั้งขึ้นบนแท่นเผา
เครื่องบูชาของพระเยโฮวาห์” พวกเขาจึงทำให้แท่นบูชานั้นรกร้างว่างเปล่าในแบบที่คล้ายๆกับที่
ปฏิบัติพระคริสต์จะกระทำในช่วงยุคเจ็ดปี

32 เขาจะใช้ความสอพลอล่องลวงผู้ที่ละเมิดพันธสัญญา แต่ประชาชนผู้รู้จักพระเจ้าของเขา
ทั้งหลายจะยืนมั่นและปฏิบัติงาน น่าเศร้าที่ยิวบางคนก็ทำตัวเสื่อมทรามไปเพราะเหตุคำ
สัญญาที่ประสบสอพลอและกลายเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดในการชั่วร้ายนั้น อย่างไรก็ตาม คนเหล่านั้น
ที่รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าจะยืนหยัดเข้มแข็งและปฏิบัติงานยิ่งใหญ่ อย่างหลังนี้หมายถึงพวกมัค
คาบีและสาวกของพวกเขา

33 และในหมู่ประชาชนคนเหล่านั้นที่ฉลาดจะกระทำให้คนเป็นอันมากเข้าใจ แม้ว่าเขาจะ
ล้มลงด้วยดาบหรือด้วยเปลวไฟ ด้วยการเป็นชเลย ด้วยถูกปล้นหลายวันเวลา นี่อาจเล็งล่วงหน้า
ถึงพวกมัคคาบี เหล่าสาวกของพวกเขา และอิทธิพลของพวกเขา น่าเศร้าที่คนเหล่านี้จะล้มลงด้วย
ดาบและถูกมัดกับท่อนไม้และจุดไฟเผาโดยอันที่โอคัสและเหล่าทหารของเขา พวกยิวมากมาย
เสียชีวิตในสภาพนั้นพร้อมกับผู้ใดก็ตามที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งที่ชั่วช้าของเขา

ดนล 11:34-35 เมื่อพวกเขาล้มลงนั้น เขาจะได้รับความช่วยเหลือเล็กน้อย และจะ
มีคนมากด้วยกันที่ร่วมเข้ากับความสอพลอ Jamieson, Fausset และ Brown เขียนถึงตรงนี้ไว้ว่า

“เสรีภาพที่ได้มาโดยเหล่าวีรบุรุษมักคาบิสำหรับพวกยิวนั้นอยู่ได้ไม่นาน ในไม่ช้าพวกเขาก็ตก
อยู่ใต้พวกโรมและพวกเฮโรด และนับแต่นั้นเป็นต้นมาความพยายามทุกครั้งที่จะปลดปล่อยตัว
เองจากอำนาจของคนต่างชาติมีแต่ทำให้พวกเขาทุกข์ยากมากยิ่งขึ้น” เมื่อเห็นชัยชนะชั่วคราว
ของพวกมักคาบิ ยิวบางคนมาก่อนหน้านั้นไม่จงรักภักดีก็หันมาเข้าร่วมกับพวกเขา แต่ไม่ใช่อย่าง
จริงใจและเหมือนกับคนเหล่านั้นที่เอานิวซีสายลมเพื่อดูว่ามันกำลังพัดไปทางไหน

**35 คนที่ฉลาดบางคนจะล้มลงเพื่อถลุงและชำระเขาทั้งหลายให้ขาวสะอาด จนกว่าจะถึง
เวลาสุดท้าย เพราะวาระก็จะมาตามเวลากำหนด ในช่วงเวลาแห่งความจงรักภักดีที่แปรปรวนนี้
เอง บางคนที่ยืนหยัดอยู่ฝ่ายความจริงก็จะพยายามขจัดความไม่จงรักภักดีและการละทิ้งความจริง
ไปจากศาสนายิว โดยหาทางฟื้นฟูมันให้กลับสู่รากฐานตามพระคัมภีร์ คำพยากรณ์ส่วนนี้ของดา
เนียลจบลงด้วยคำประกาศที่ว่าเวลาสำหรับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้ว นั่นคือ มันจะเกิด
ขึ้นแน่นอน**

ที่น่าทึ่งก็คือรายละเอียดของคำพยากรณ์ส่วนนี้ มันสำเร็จจริงทั้งหมดในช่วงราชวงศ์เซลิ
ซิดและยุคสมัยของพวกมักคาบิในประวัติศาสตร์ยิว รายละเอียดตรงนี้น่าทึ่งจนถึงขนาดที่นัก
ศาสนศาสตร์หลายคนที่มีแนวคิดเปิดกว้างพยายามที่จะประกาศว่านี่เป็นเนื้อหาส่วน
ประวัติศาสตร์และไม่ใช่คำพยากรณ์ กระนั้น เวลาที่มันถูกเขียนขึ้น นั่นคือ ปีแรกของดาร์ริอัสคน
มีเดีย ก็บอกชัดเจนว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่ถูกนำเสนอในที่นี้มีลักษณะเป็นคำพยากรณ์

**ดนล 11:36-39 และกษัตริย์จะกระทำตามความพอใจของเขา เขาจะยกตนขึ้นและ
พองตัวขึ้นเหนือพระทุกองค์ และจะพูดสิ่งที่น่ามหัศจรรย์กล่าวต่อผู้พระเจ้าแห่งพระทั้งหลาย
เขาจะเจริญจนพระพิโรธจะครบถ้วน เพราะสิ่งใดที่ทรงกำหนดไว้จะสำเร็จ เกิดการเปลี่ยนแปลง
ครั้งสำคัญ ณ จุดนี้ ขณะที่คำพยากรณ์จนถึงจุดนี้ส่วนใหญ่แล้วพูดถึงเขาเล็กอันนั้นของดาเนียล
8:35 (อันทิโอคัส อีพิฟานีส) แต่คราวนี้จุดสนใจดูเหมือนจะกระโดดข้ามไปยังเขาเล็กอันนั้นของ
ดาเนียล 7:8 (ปฏิปักษ์พระคริสต์ที่จะมา) รายละเอียดต่างๆ ที่ถูกพยากรณ์ตั้งแต่จุดนี้เป็นต้นไปไม่
เข้ากับประวัติศาสตร์ที่ถูกบันทึกไว้ ด้วยเหตุนี้มันจึงต้องเป็นเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งยังไม่เกิดขึ้น**

เท่านั้น นอกจากนี้ ‘กษัตริย์’ ที่ถูกพรรณนาถึงด้านล่างนี้ก็ไม่เข้ากับภาพชิ้นส่วนเล็กๆ ของ เหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสุดท้ายและคำบรรยายอื่นๆ เกี่ยวกับปฏิบัติพระคริสต์ แม้ว่าอาจมีการ ประยุกต์ใช้ได้บ้างกับอันโทคัสก็ตาม แต่การประยุกต์ใช้หลักๆ ก็เกี่ยวข้องกับอวสานกาล

อุปนิสัยฝ่ายวิญญาณและฝ่ายศีลธรรมของกษัตริย์องค์นี้ (นั่นคือ ปฏิบัติพระคริสต์) ดู เหมือนถูกเปิดเผย ให้เราสังเกตว่าเขาจะ (ก.) กระทำตามความพอใจของเขา (ข.) เขาจะยกตนขึ้น และพองตัวขึ้นเหนือศาสนาโลกทั้งปวง (ค.) เขาจะพูดสิ่งที่น่ามหัศจรรย์ (นั่นคือ น่าสะพรึง) ต่อผู้พระเจ้าแห่งพระทั้งหลาย (ง.) เขาจะเจริญจนพระพิโรธ (นั่นคือ ยุคเจ็ดปี) จะครบถ้วน

37 เขาจะไม่เชื่อฟังพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา หรือเชื่อฟังผู้ที่ผู้หญิงรัก เขาจะไม่เชื่อ พระองค์ได้เลย เพราะเขาจะพองตัวเองเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะว่าปฏิบัติพระคริสต์ได้รับการต้อนรับโดยคนอิสราเอลให้เป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขาอย่างชัดเจน บางท่านจึง สันนิษฐานว่าคนแห่งการบาปผู้นี้จะเป็นยิวโดยกำเนิด และแน่นอนว่าคนที่ชั่วร้ายสุดๆ ใน ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาเป็นพวกยิวที่ละทิ้งความจริง ดังนั้น ชายคนนี้จะถูกพรรณนาว่าไม่เชื่อฟัง พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ข้อเท็จจริงที่ว่าเขาไม่มีความปรารถนาสำหรับพวกผู้หญิงก็บอก เป็นนัยว่าเขาอาจเป็นคนรักร่วมเพศ การไม่เชื่อพระองค์ใดเลยก็บอกเป็นนัยว่าเขาไม่ศรัทธาตัวเองหรือเรียกร้องให้คนอื่นๆ มานับศรัทธาเขามากกว่า เขาจึงยกตนขึ้นเหนือผู้อื่นทั้งปวง ไม่ว่าจะ บนโลกหรือบนสวรรค์

38 แต่ในที่ของเขา เขาจะถวายเกียรติแก่พระของป้อมปราการ พระองค์หนึ่งที่บรรพบุรุษ ของเขาไม่รู้จัก เขาก็จะให้เกียรติด้วยทองคำและเงิน ด้วยเพชรพลอยต่างๆ ด้วยของขวัญอันมีค่า คนแห่งการบาปผู้นี้จะให้เกียรติอำนาจและพลัง คำว่าพระในที่นี้น่าจะมาจาก *god* มากกว่า *God* พวกคนนับถือพระต่างด้าวมักให้เกียรติพระหลายองค์ อย่างไรก็ตาม คำพยากรณ์นี้บอกล่วงหน้า ว่าคนแห่งการบาปผู้นี้จะให้เกียรติ “พระองค์หนึ่งที่บรรพบุรุษของเขาไม่รู้จัก” นี้สื่อถึงชนกลุ่ม หนึ่งที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว นั่นคือ พวกยิว อีกครั้งที่สนับสนุนทฤษฎีที่ว่าปฏิบัติพระคริสต์ จะเป็นคนเชื้อชาติยิวโดยเฉพาะ นอกจากนี้ เขาเล็กอันนี้จะให้เกียรติพระพิเศษของเขา ซึ่งอาจ

เป็นรูปจำลองของสัตว์ร้ายนั้น โดยเงินจำนวนมหาศาล ดู วิวรรณ์ 13:15 และ 2 เรชะโลนิกา 2:3-4 ด้วย

39 เขาจะกระทำเช่นนั้นกับพระต่างด้าวที่เขาจับถือและพอกพูนสง่าราศีให้ในป้อม
ปราการส่วนใหญ่ เขาจะแต่งตั้งให้พวกเขาปกครองคนเป็นอันมาก และเขาจะแบ่งแผ่นดินให้เป็น
สิ่งตอบแทน เขาเล็กอันนี้ หรือคนแห่งการบาปผู้นี้จะขึ้นเรื่องอำนาจ เขายังจะประดิษฐานพระ
ต่างด้าวของเขาด้วย นั่นคือ รูปจำลองของสัตว์ร้ายนั้นและแสดงตัวว่าเป็นพระเจ้าในพระวิหาร
ของพระเจ้า ก่อนถึงกลางยุคเจ็ดปี ปฏิบัติพระคริสต์ก็จะแผ่ขยายอำนาจครอบครองของเขาไป
ทั่วทั้งแผ่นดินโลกแล้ว โดยปกครองคนเป็นจำนวนมาก จากนั้นเห็นได้ชัดว่าเขาจะแบ่งแผ่นดิน
อิสราเอลออกเพื่อประโยชน์ส่วนตน นี่อาจเป็นส่วนหนึ่งของการทรยศหักหลังพวกยิวซึ่งถูก
กล่าวถึงในดาเนียล 9:27 คือ การหักพันธสัญญาของเขาที่ทำไว้กับพวกเขา

ดนล 11:40-41 พอถึงเวลาวาระสุดท้ายกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะมาสู้กับเขา และ
กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะพุ่งเข้าไปใส่ท่านอย่างลมหมุน พร้อมด้วยรถรบและพลม้าและเรือบเป็น
อันมาก เขาจะเข้ามาในประเทศต่างๆ แล้วไหลท่วมและผ่านไป สิ่งที่น่าสนนุทธระณะที่ว่า
เนื้อหาส่วนนี้เกี่ยวข้องกับอวสานกาลก็คือว่า ผู้พยากรณ์ท่านนี้เรียกเวลานี้ว่าเป็น “เวลาวาระ
สุดท้าย” ท่านอื่นๆก็พยายามที่จะประยุกต์ใช้ข้อความตรงนี้กับการรุกรานอียิปต์ครั้งสุดท้ายโดย
ยอนทีโอคัส แม้ว่าการรุกรานเช่นนั้นอาจเกิดขึ้นแล้วก็ตาม แต่บริบทที่ใหญ่กว่าก็อยู่นอกชาย
ละเอียดของประวัติศาสตร์ที่ถูกบันทึกไว้แล้ว ความคิดหลักยังเป็นเรื่องอวสานกาลเหมือนเดิม

วลีที่ว่า “เวลาวาระสุดท้าย” จึงน่าจะหมายถึงสัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียล หรือเป็นที่รู้จัก
ในชื่อวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าและยุคแห่งความทุกข์ลำบาก ณ เวลานี้เอง เห็นได้ชัดว่าสงคราม
จะปะทุขึ้นในตะวันออกกลาง เห็นได้ชัดว่ากษัตริย์แห่งถิ่นใต้ (อียิปต์) จะทำสงครามกับชายผู้
(ปฏิบัติพระคริสต์) ผู้ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นตัวแทนของพันธมิตรฝ่ายตะวันตก (โรม) ในขณะ
เดียวกัน กษัตริย์ “แห่งถิ่นเหนือจะพุ่งเข้าไปใส่ท่านอย่างลมหมุน” ให้เราสังเกตว่ากษัตริย์แห่งถิ่น
เหนือจะเข้า “มาในประเทศต่างๆ แล้วไหลท่วมและผ่านไป” คำฮีบรูตรงนี้ที่แปลว่า *ประเทศ*

ต่างๆ คือ *เอเรทซิม* นี้เป็นคำรากที่คนอิสราเอลใช้จนทุกวันนี้เพื่อหมายถึงแผ่นดินนั้น นั่นคือแผ่นดินอิสราเอล ข้อเท็จจริงที่ว่านี่เป็นคำพหูพจน์อาจเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่ว่าอิสราเอลในทุกวันนี้เป็นการรวมกันของดินแดนประจำชาติกับ ‘ดินแดนต่างๆที่ถูกยึดครอง’ ไม่ว่าจะกรณีใด กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือก็เข้าไปข้างในและผ่านแผ่นดินนั้นไป การรุกรานของเขาไม่ใช่แค่ทางบกเท่านั้นแต่ยังทางทะเลด้วย (บางทีคำบรรยายที่ว่า “อย่างลมหมุน” อาจหมายถึงการโจมตีทางอากาศ เช่น การโจมตีด้วยเฮลิคอปเตอร์ทางทหาร เป็นต้น) หากเราจะสันนิษฐานว่ารายละเอียดเหล่านี้เกี่ยวข้องกับอันติโอคัส อีพิฟานีสและการสู้รบของเขากับอียิปต์ ภาพเปรียบเทียบนี้ก็ใช้ไม่ได้แล้ว ณ จุดนี้ ไม่มีบันทึกทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือและถิ่นใต้โจมตีอันติโอคัสในช่วงปีหลังๆแห่งรัชกาลของเขาและมีชัยชนะเลย นอกจากนี้ ในสงครามยุคสุดท้ายนี้ กษัตริย์แห่งถิ่นใต้ (นั่นคือ อียิปต์) จะรวมกำลังเข้าต่อสู้กับ ‘กษัตริย์’ ที่ว่านี้ ดังนั้น กษัตริย์องค์หนึ่งจากถิ่นเหนือและกษัตริย์องค์หนึ่งจากถิ่นใต้จะโจมตีกษัตริย์องค์นี้ดังที่มีบรรยายไว้ตั้งแต่ 11:36 เป็นต้นมา ไม่มีบันทึกทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเหตุการณ์เช่นนั้นเลยในช่วงปลายรัชกาลของอันติโอคัส ดังนั้น ในช่วงยุคเจ็ดปี อียิปต์จะเข้าร่วมในการโจมตีปฏิบัติพระคริสต์ อาจเพราะการที่เขาเป็นพันธมิตรกับอิสราเอล

เอเสเคียล 38 ให้รายละเอียดเพิ่มเติมอีกว่าพวกกรัสเซียจะรุกรานอิสราเอลในเวลาอาระฮุดสุดท้าย ในบทนั้น เมเชคและทูบัล โกกและมาโกกเป็นชื่อสมมุติโบราณที่ใช้เรียกเจ้าหมีรัสเซีย ในเอเสเคียล 38 มันยังให้รายละเอียดเกี่ยวกับการร่วมเป็นพันธมิตรกันของประชาชาติต่างๆซึ่งจะยกมาพร้อมกับรัสเซียเพื่อต่อสู้กับอิสราเอลด้วย (อิหร่าน เอธิโอเปีย ลิเบีย บรรดาชาวยุโรปตะวันออก ดินแดนจอร์เจีย และคอเคซัส) จะว่าไปแล้วทั้งหมดนี้เป็นชนชาติมุสลิมทั้งสิ้น หลายสมัยในประวัติศาสตร์โบราณ หลายส่วนของดินแดนอาหรับในปัจจุบันเคยถูกเรียกว่าเอธิโอเปีย ดู เอเสเคียล 38:1-16 และ 39:1-12

เราไม่ทราบแน่ชัดว่าใครเป็นฝ่ายเริ่มสงครามครั้งนี้ แต่สิ่งที่ชัดเจนก็คือว่า ปฏิบัติพระคริสต์ (บางทีในตอนแรกอาจจับมือกับอิสราเอล) ลงเอยด้วยการทำสงครามหนึ่งกับพวกกรัสเซียและโลกอิสลาม โยเอล 2:1-10, 20 อาจอ้างอิงถึงสงครามครั้งนั้นจากมุมมองของอิสราเอล

41 เขาจะเข้ามาในแผ่นดินที่รุ่งโรจน์ และประเทศหลายแห่งจะถูกคว่ำไป แต่คนเหล่านี้จะได้รับการช่วยให้พื้นมือของเขา คือเอโดมและโมอับ และส่วนใหญ่ของคนอัมโมน เหล่าผู้รุกรานจากถิ่นเหนือ (นั่นคือ พวกกรัสเซียซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือด้วย) จะเข้าไปใน “แผ่นดินที่รุ่งโรจน์” นั้น (ตรงตัวคือ ‘แผ่นดินที่งดงามนั้น’) ซึ่งย่อหมายถึงอิสราเอล นอกจากนี้ประเทศอื่นๆอีกหลายประเทศก็จะถูกคว่ำโดยเจ้าหมีรัสเซียที่รุกเข้ามา อย่างไรก็ตาม เอโดม โมอับและอัมโมนก็จะได้รับการยกเว้น ประเทศโบราณเหล่านี้จริงๆแล้วก็คือประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน น่าสนใจตรงที่ว่าประเทศจอร์แดนในปัจจุบันดูเหมือนว่าจะได้รับการไว้ชีวิต ในสงครามครั้งผ่านๆมากับอิสราเอล จอร์แดนไม่ได้เข้าไปแทรกแซงกับอิสราเอลด้วย นอกจากนี้หุบเขาเปตราที่อยู่ในประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน

ดนล 11:42-43 เขาจะยึดมือของเขาออกต่อประเทศต่างๆ และแผ่นดินอียิปต์ก็จะพันไปไม่ได้ เห็นได้ชัดว่าเจ้ายักษ์ใหญ่รัสเซียที่รุกรานไปเรื่อยๆจะเคลื่อนทัพลงมาและยกเข้าไปในอียิปต์และยึดครองมัน

43 เขาจะปกครองทรัพย์สมบัติที่เป็นทองและเงิน และสิ่งประเสริฐทั้งหลายของอียิปต์ คนลึบนี้และคนเอธิโอเปียก็จะติดไปด้วย ในสงครามครั้งนี้ในช่วงกลางของยุคเจ็ดปี พวกกรัสเซียจะยึดเอาคลังทรัพย์ของอียิปต์มาเป็นของตัวเอง นอกจากนี้ ลิเบียและเอธิโอเปียก็จะเข้าเป็นพันธมิตรกับพวกกรัสเซีย โดยเหตุผลเป็นอื่นไปไม่ได้ นอกจากเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกทำลายโดยน้ำมือของพวกเขา

ดนล 11:44 แต่ข่าวจากทิศตะวันออกและทิศเหนือจะทำให้เขาตกใจ และเขาจะยกออกไปด้วยความเคียดแค้นอย่างยิ่ง ที่จะทำลายและล้างผลาญคนเป็นอันมากเสียให้สิ้นเชิง แต่ทันใดนั้น ข่าวร้ายจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือก็มาถึงเจ้าหมีรัสเซีย (เราต้องระลึกว่าพอถึงตอนนี้เขาก็ยกเข้าไปในอียิปต์แล้ว) ที่อยู่ทางทิศเหนือและตะวันออกจากอียิปต์หาใช่ใครอื่นนอกจากแผ่นดินอิสราเอล เพราะเหตุที่ว่าพวกกรัสเซียได้ยกมาอย่างรุนแรงผ่านเข้าไปในอิสราเอล และเข้าไปในอียิปต์แล้ว เราจึงสันนิษฐานได้ว่าปฏิปักษ์พระคริสต์ดูเหมือนจะถูกกำจัดไปแล้วใน

อิสราเอล เป็นไปได้ไหมว่าข่าวที่ออกมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือสำหรับพวกรัสเซียแล้วก็คือว่า ปฏิบัติพระคริสต์ได้ฟื้นคืนชีพจากตายแล้ว? วิวรรณ์ 13:3,12, 14 และ 17:8 บ่งบอกอย่างชัดเจนว่าปฏิบัติพระคริสต์ถูกฆ่าตายด้วยดาบเล่มหนึ่ง (การสงคราม) แต่ก็กลับมามีชีวิตอีก (แน่นอนว่า ซาตานเลียนแบบพระราชกิจของพระคริสต์) ลองจินตนาการดูว่าพวกรัสเซียจะประหวั่นพรันพรีงขนาดไหน พวกเขาได้ฆ่าชายผู้หนึ่งที่เรารู้จักว่าปฏิบัติพระคริสต์ไปแล้ว กระนั้นเขาก็กลับมามีชีวิตอีก นี่อาจเป็นข่าวที่มาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือที่ทำให้พวกรัสเซียต้องกลับไปยังแผ่นดินอิสราเอล พวกเขาจึงกลับมา “ด้วยความเคียดแค้นอย่างยิ่ง ที่จะทำลายและล้างผลาญคนเป็นอันมากเสียให้สิ้นเชิง” วลีหลังนี้จริงๆแล้วหมายถึงการทำลายคนเป็นอันมากมันเป็นการกล่าวซ้ำเพื่อเน้นความสำคัญ พวกรัสเซียจึงทำใจดีสู้เสือและยกกลับเข้าไปยังอิสราเอล โดยมุ่งมั่นที่จะทำลายและล้างผลาญคนที่พวกเขาคิดว่าเป็นแชมป์ของพวกยิว นั่นคือ ปฏิบัติพระคริสต์

ดนล 11:45 และเขาจะปลุกพลับพลาทั้งหลายแห่งตำหนักของเขาระหว่างทะเลในภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์ แม้กระนั้นเขาก็ยังพบจุดจบ และไม่มีใครช่วยเขาเลย" พวกรัสเซียกลับเข้าไปและยึดครองเทือกเขาแห่งยูเดียที่อยู่ระหว่างทะเลสองแห่ง นั่นคือ แผ่นดินที่อยู่ระหว่างทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลตาย ที่นั่นพวกเขาตั้งเต็นท์บัญชาการทางทหาร (นั่นคือพลับพลา) บนเทือกเขาแห่งอิสราเอลใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ที่นั่นพระเจ้าจะทรงทำลายพวกเขา ดู เอเสเคียล 38:18 จนถึง 39:1-12 การถูกทำลายอย่างเหนือธรรมชาติของพวกรัสเซียเห็นได้ชัดว่าเปิดโอกาสให้ปฏิบัติพระคริสต์ได้คุมอำนาจครอบครองโลกแบบเบ็ดเสร็จแล้วในตอนนี (จนถึงจุดนี้เขาได้ขึ้นเรื่องอำนาจจากโลกตะวันตกพร้อมกับแสนยานุภาพทางทหารของมัน) ไม่เหลือประเทศใดแล้วที่เข้มแข็งพอที่จะต่อกรเขาได้ จากดาเนียล 12:1 ซึ่งอยู่ในบริบทใกล้เคียงกันของเหตุการณ์เหล่านี้ มันบ่งบอกว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตอนประมาณกลางยุคเจ็ดปี “เวลายากลำบาก” ที่ถูกกล่าวถึงตรงนั้นย่อมหมายถึงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี

ดังนั้น เหตุการณ์ต่างๆที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้จึงเห็นได้ชัดว่าเกิดขึ้นก่อนนิคเดียวหรือกลางยุคเจ็ดปี หลังจากมิชชั่นในสงครามตะวันออกเฉียงกลางครั้งนั้นแล้ว ปฏิบัติพระคริสต์ก็กุมตำแหน่ง

ผู้นำโลกเป็นเวลาต่อไปอีกสี่สิบสองเดือน ณ เวลานี้เองที่เขาหันมาเล่นงานอิสราเอล ทำให้พระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มเป็นมลทิน และสถาปนาระบบเครื่องหมายของสัตว์ร้ายที่บังคับใช้ทั่วโลก (ดู วิวรรณ์ 13)

*****

ภาพรวมของดาเนียล 12: ดาเนียล 12 เป็นบทสรุปของหนังสือดาเนียล ซึ่งต่อเนื่องจากบริบทของบทที่ 11 โดยตรง มันให้เครื่องบ่งชี้เรื่องลำดับเหตุการณ์ต่างๆซึ่งบอกว่าเหตุการณ์เหล่านั้นที่ถูกละเลยไว้จะเกิดขึ้นเมื่อไรและกินระยะเวลานานเท่าใด มันยังพูดถึงเหตุการณ์อื่นๆด้วย เช่น การเป็นขึ้นจากตายครั้งต่างๆ และเวลาเฉพาะเจาะจงที่ยุคพันปีจะเริ่มต้น

ดนล 12:1 "ในครั้งนั้น มีคาเอล เจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้น แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะรับการช่วยให้พ้น คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ

เวลาถูกหมายเหตุไว้ว่าเป็น “ในครั้งนั้น” นั่นคือ เวลาเดียวกับเหตุการณ์เหล่านั้นในช่วงหลังของบทที่ 11 ข้อ 7 บ่งบอกว่าเหตุการณ์สุดท้ายเหล่านี้จะเกิดขึ้น “ยังอีกวาระหนึ่ง สองวาระ และครึ่งวาระ” ซึ่งเป็นสำนวนฮีบรูที่แปลว่าสามปีครึ่ง นอกจากนี้ กรอบเวลานี้ก็ถูกใช้เพื่ออ้างอิงถึงสองครั้งที่แยกจากกันของช่วงเวลาแห่งความทุกข์เวทนานานเจ็ดปีด้วย ดู วิวรรณ์ 11:2,3; 12:6, 14 และ 13:5 เพราะว่าหลายเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้วในช่วงยุคเจ็ดปีดังที่หมายเหตุไว้ในบทที่แล้ว เวลาที่วันนี้จึงต้องหมายถึงตอนกลางของยุคเจ็ดปี

ณ เวลานี้เองมีคาเอลอัครเทวดาทูตาริบัติ (ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ใดเป็นเหมือนพระเจ้า’) ก็ยืนหยัดขึ้นเพื่อชนชาติอิสราเอล เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าได้ทรงมอบหมายให้มีคาเอล (เจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่) เป็นอัครเทวดาทูตาริบัติผู้ปกป้องคุ้มครองชนชาติอิสราเอล เมื่อสงครามโลกตอนกลางของยุคเจ็ดปีทวีความรุนแรงขึ้นในและรอบๆอิสราเอล และเมื่อปฏิบัติพระคริสต์ระบายความโกรธของเขาใส่คนอิสราเอล มีคาเอลก็ยืนหยัดเพื่อปกป้องพวกเขา

ในวันนั้น จะมี “เวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้น” ดูเหมือนว่าอิสราเอลใกล้จะถูกทำลายล้างอย่างสิ้นเชิงแล้ว ครึ่งหลังของยุคเจ็ดปีจะเป็นช่วงเวลาที่มีความโกรธของซาตานพุ่งเป้าไปที่อิสราเอลในแบบที่ไม่เคยมีมาก่อนเลยในประวัติศาสตร์มนุษย์ (ดู วิวรณ์ 12:5-17)

พระเจ้าผ่านทางมีคาเอลทรงเข้าแทรกแซงและช่วยอิสราเอลให้พ้น อย่างน้อยก็คือ คนเหล่านั้น “ที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ” เล่มนั้น นั่นอาจหมายถึงการประกาศของคน 144,000 คนนั้นในวิวรณ์ 7 และ 14 เมื่อพวกเขาประกาศพระคริสต์แก่พวกยิวก่อน เห็นได้ชัดว่ายิวมากมายกลับใจเชื่อพระคริสต์ ณ ช่วงเวลาที่ว่านี้ ที่เป็นไปได้มากกว่าก็คือ นี่น่าจะหมายถึงยิวจำนวนมหาศาลที่ต้อนรับพระคริสต์ในช่วงครึ่งแรกของยุคเจ็ดปีแน่นอนว่าฝ่ายหลังเป็นผลมาจากการประกาศของ 144,000 คนนั้น อาจมีความเกี่ยวข้องกันระหว่างตรงนี้กับวิวรณ์ 7:9-17 ซึ่งอยู่ในบริบทของ 144,000 คนนั้นด้วย

ไม่ว่ากรณีใด พระเจ้าก็ทรงปกป้องและพิทักษ์รักษา (อย่างน้อยที่สุด) บรรดาผู้ที่ถูกไถ่ไว้แห่งชนชาติอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปี น่าสนใจที่ว่าในโรม 11:26 เราถูกบอกว่สักวันหนึ่งอิสราเอลทั้งสิ้นจะได้รับความรอด เหตุการณ์เหล่านั้นที่ถูกพยากรณ์ไว้แล้วตรงนี้น่าจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการใหญ่นั้น

คนล 12:2 และคนเป็นอันมากในพวกที่หลับในผงคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บ้างก็เข้าสู่ความอับอายและความขายหน้านิรันดร์ บัดนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปที่การเป็นขึ้นจากตายครั้งต่างๆแล้ว เมื่อมีการรับขึ้น คริสตจักรแห่งพระคัมภีร์ใหม่ก็ถูกทำให้เป็นขึ้นจากตาย อย่างไรก็ตาม เมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี และก่อนเข้ายุคพันปีทีเดียว จะมีการเป็นขึ้นจากตายของวิสุทธิชนทั้งปวงแห่งสมัยพระคัมภีร์เดิม นี่น่าจะหมายถึง “บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์” อย่างไรก็ตาม บรรดาคนที่ไม่รอดของทุกยุคสมัย (“บ้างก็เข้าสู่ความอับอายและความขายหน้านิรันดร์”) ก็จะถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายทีหลังเมื่อสิ้นยุคพันปีเพื่อยืนที่การพิพากษาที่บัลลังก์ใหญ่สีขาว (วิวรณ์ 20:11-15) คาเนียลจึงนำเสนอการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกและครั้งทั่วไป แม้ว่าผู้ที่ตายในพระคริสต์จะเป็นขึ้นก่อน แต่ขอบเขตที่ใหญ่กว่าของการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก

นี่น่าจะรวมถึงคนกลุ่มแรกที่ถูกระบายไว้ในข้อนี้ด้วย นั่นคือ เหล่าวิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์เดิม ความแตกต่างก็คือ อีกเจ็ดปีต่อมาสำหรับคนกลุ่มหลัง

คนล 12:3   **และบรรดาคนที่ฉลาดจะส่องแสงเหมือนแสงฟ้า และบรรดาผู้ที่**
ได้ให้คนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะส่องแสงเหมือนอย่างดาวเป็นนิรันดร์ คนเหล่านี้
นั่นที่มีปัญหาอย่างแท้จริงต่อพระพักตร์พระเจ้าโดยความเชื่อของพวกเขาในพระคริสต์ การเชื่อ
ฟังพระเจ้า และการดำเนินชีวิตตามแบบพระเจ้าสักวันหนึ่ง (ในการเป็นขึ้นจากตาย) จะส่องแสง
เหมือนแสงฟ้า นี่หมายความว่าในอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้น คนเหล่านี้จะส่องแสงพร้อม
กับสง่าราศีและความสว่างสุกใสแห่งสวรรค์ “แสงฟ้า” ที่ว่านี้ตรงตัวก็หมายถึงความสว่างเจิดจ้า
ของท้องฟ้าเบื้องบน กล่าวอย่างเจาะจงแล้ว พระสัญญาข้อนี้ก็มิให้แก่คนเหล่านั้นที่ “ได้ให้คน
เป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรม” นี่น่าจะหมายถึงคนเหล่านั้นที่ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ได้เป็นผู้ที่มี
ปัญหาในการนำวิญญาณคนมาถึงพระเยซูคริสต์และทำให้คนมากมายหันสู่ความชอบธรรม
(สุภาษิต 11:30) พวกเขาจะส่องแสงเหมือนความสว่างเจิดจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และเหมือนดวงดาว
ต่างๆตลอดไปเป็นนิรันดร์ มีบำเหน็จนิรันดร์สำหรับการปรนนิบัติพระเจ้าและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สำหรับการนำวิญญาณผู้อื่นมาถึงพระคริสต์และความชอบธรรมที่แท้จริง

คนล 12:4   **แต่ตัวเจ้า โอ ดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และประทับ**
ตราหนังสือนั้นเสีย จนถึงวาระสุดท้าย คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมา และความรู้จะทวีขึ้น "
ตั้งแต่ข้อ 4 เป็นต้นไปก็เป็นความคิดทิ้งท้ายของบทนี้แล้ว พวกยิวจนทุกวันนี้มีคบบอดต่อคำ
พยากรณ์ที่อยู่ในที่นี้ มันถูกประทับตราไว้สำหรับพวกยิว (ดู อีสยาห์ 6:9-11, 29:10, 18, มัทธิว
13:13) อย่างไรก็ตาม ในช่วงยุคเจ็ดปี (วาระสุดท้าย) ความเข้าใจฝ่ายวิญญาณของชาวยิวจะถูก
เปิดและจะมียิวจำนวนมากกลับใจรับเชื่อพระคริสต์

ส่วนหลังของข้อ 4 นำเสนอว่า ณ เวลาที่ว่านี้ (ในช่วงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า) พวกยิว
จะวิ่งไปวิ่งมาตลอดทั่วพระคัมภีร์ทั้งเล่ม รวมถึงพระคัมภีร์ใหม่ด้วยโดยค้นดูพระคัมภีร์ นี่เป็น
ครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระคริสต์จะเพิ่มขึ้น บางคนพยายามที่จะ

ประยุกต์ใช้ข้อนี้กับการเพิ่มขึ้นอย่างมากของความรู้ทางโลกและเทคโนโลยีซึ่งได้เกิดขึ้นแล้วใน ศตวรรษที่ยี่สิบและยี่สิบเอ็ด อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าบริบทพูดถึงคนอิสราเอลในยุคสุดท้าย ข้อ 1 อิสราเอล ณ เวลานี้มีคบอดต่อความจริงต่างๆของพระคริสต์และเหตุการณ์ต่างๆในยุค สุดท้าย มันถูกปิดและประทับตราไว้จากพวกเขา อย่างไรก็ตาม วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะ เริ่มค้นดูพระคัมภีร์และความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระคริสต์และสิ่งต่างๆที่จะมานั้นก็จะเพิ่มขึ้น ให้เราสังเกตว่าการเปิดเผยความจริงและการเพิ่มขึ้นของความรู้นี้จะเกิดขึ้นในวาระสุดท้าย วาระ หรือเวลานั้นก็ถูกบรรยายไว้อย่างคงเส้นคงวาตลอดทั่วพระคัมภีร์ว่าเป็นช่วงวันขององค์พระผู้ เป็นเจ้า

ดนล 12:5-7 แล้วข้าพเจ้าคือดาเนียลก็มองดู และดูเถิด มีอีกสองคนยืนอยู่ คน หนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำข้างนี้ อีกคนหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำข้างโน้น นิมิตที่ยืดยาวและคำอธิบาย เกี่ยวกับมันซึ่งถูกเริ่มต้นในบทที่ 10 ก็สิ้นสุดลงแล้ว คราวนี้เนื้อหาเปลี่ยนไปพูดถึงรายละเอียด ต่างๆที่เป็นบทสรุปสุดท้ายแล้ว ดาเนียลจึงเห็นคนอีกสองคนที่เห็นได้ชัดว่าเป็นผู้สื่อสารที่เป็น ทูตสวรรค์ พวกเขาแต่ละคนยืนอยู่บนแต่ละฝั่งของแม่น้ำฮิดเคเคล (ดู ดาเนียล 10:4)

6 และเขาก็พูดกับชายที่สวมเสื้อผ้าป่าน ผู้ซึ่งอยู่เหนือน้ำแห่งแม่น้ำนั้นว่า "ยังอีกนาน เท่าใดจึงจะถึงที่สุดปลายของสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้" หนึ่งในทูตสวรรค์สององค์นั้นพูดกับผู้ สื่อสารที่เป็นทูตสวรรค์องค์เดิมนั้นที่สวมเสื้อผ้าป่าน คำถามของเขานั้นเรียบง่าย "ยังอีกนาน เท่าใดจึงจะถึงที่สุดปลายของสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้" ทูตสวรรค์องค์นี้ถามอาจแบบไม่ต้องการคำ ตอบและอาจเพื่อประโยชน์ของดาเนียลว่า เหตุการณ์นำที่เหล่านี้จะสำเร็จจริงเมื่อไร

7 ชายที่สวมเสื้อผ้าป่านผู้ซึ่งอยู่เหนือน้ำทั้งหลายแห่งแม่น้ำนั้น ได้ยกมือขวาและมือซ้าย ของท่านสู่ฟ้าสวรรค์ และข้าพเจ้าได้ยินท่านปฏิญาณอ้างพระผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ว่า ยัง อีกวาระหนึ่ง สองวาระ และครึ่งวาระ และเมื่อการหมดอำนาจของชนชาติบริสุทธิสิ้นสุดลงแล้ว บรรดาสิ่งเหล่านี้ก็จะสำเร็จไปด้วย ทูตสวรรค์ผู้สื่อสารองค์เดิมนั้นในการเตรียมตัวที่จะตอบจึง ยกมือทั้งสองข้างของเขารู้นขึ้นและปฏิญาณ โดยพระเจ้าองค์นั้นรันดร เวลาที่เหตุการณ์นำที่เหล่านี้

จะสำเร็จ (“ที่สุดปลายของสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้”) ก็คือ “ยังอีกวาระหนึ่ง สองวาระ และครึ่งวาระ” วลีหลังนี้เป็นสำนวนฮีบรูที่แปลว่าสามปีครึ่ง เวลาเริ่มต้นก็คือเวลานั้นเมื่อมีคาเอลเข้าสู่พิภพที่ยิ่งใหญ่จะยืนขึ้น (ข้อ 1) นี่น่าจะเป็นตอนที่เครื่องบูชาประจำวันและ “สิ่งนำสะอิดสะเอียนที่ทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า” ถูกตั้งขึ้น (ข้อ 11) จากดาเนียล 9:27 และข้อพระคัมภีร์ที่เป็นคำพยากรณ์ตอนอื่นๆ เราก็คงทราบว่าทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในตอนกลางของยุคเจ็ดปี ด้วยเหตุนี้ เหตุการณ์เบื้องปลายเหล่านี้จะเกิดขึ้นในช่วงสามปีครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี ดูความเห็นสำหรับดาเนียล 12:1 ด้วย สิ่งมหัศจรรย์ต่างๆอันน่าทึ่งที่ดาเนียลเห็นจะสิ้นสุดลงเมื่อสิ้นยุคเจ็ดปี

ดนล 12:8-9   **ข้าพเจ้าได้ยินแต่ไม่เข้าใจ แล้วข้าพเจ้าจึงพูดว่า "โอ นายเจ้าข้า สิ่งเหล่านี้จะลงเอยอย่างไร" แม้ดาเนียลได้ยินสิ่งที่ถูกกล่าวไปแล้วก็ตาม แต่เห็นได้ชัดว่าเขาไม่เข้าใจมัน**

9 พระองค์ตรัสว่า "ดาเนียลเอ๋ย ไปเถอะ เพราะว่าถ้อยคำเหล่านั้นก็ถูกปิดไว้แล้วและถูกประทับตราไว้จนถึงวาระสุดท้าย เพื่อตอบคำถามของดาเนียลเกี่ยวกับว่าเหตุการณ์ทั้งหมดนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อไร เขาก็ถูกบอกสิ่งต่อไปนี้ ถ้อยคำเหล่านั้น (ความเข้าใจเกี่ยวกับมัน) จะถูกปิดและประทับตราไว้จนถึงวาระสุดท้าย กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้จนกว่าจะถึงวาระสุดท้าย เราทราบว่ามันจะเป็นยุคเจ็ดปีและการเริ่มต้นของวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในวันนั้น ตาของพวกเขาซึ่งถูกทำให้มีคบบอดมานานเพราะผ้าคลุมแห่งใจที่แข็งกระด้างของพวกเขาจะถูกเปิดออก เมื่อพวกเขาในวันนั้นหันมาหาพระคริสต์ (ดู 2 โครินธ์ 4:15-18) ผ้าคลุมแห่งความมีคบบอดฝ่ายวิญญาณของพวกเขาจะถูกเอาออกไปเสีย

ดนล 12:10   **คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระแล้วจะขาวสะอาด และจะถูกถลุง แต่คนชั่วจะยังกระทำการชั่ว และไม่มีคนชั่วสักคนหนึ่งจะเข้าใจ แต่บรรดาคนที่ฉลาดจะเข้าใจ** เมื่อถึงเวลานั้น คนที่มีปัญญา (นั่นคือ พวกเขาที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าและกลับใจรับเชื่อ) ก็จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะถูกชำระให้บริสุทธิ์โดยพระโลหิตที่มีค่าประเสริฐของพระคริสต์ และถูกทำให้ขาวสะอาดต่อพระพักตร์พระเจ้า ความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งต่างๆฝ่าย

วิญญาณ ซึ่งถูกทำให้มีขอบเขตมานานก็จะถูกทำให้สว่างแจ้ง น่าเศร้าที่ว่าในขณะที่เดียวกัน คนเหล่านั้นที่ทำใจของตนให้แข็งกระด้างต่อพระคริสต์ต่อไปก็จะดำเนินในการชั่วต่อไปและจะอยู่ในความมืดฝ่ายวิญญาณของตนต่อไปเหมือนเดิม

คณล 12:11-12 และตั้งแต่เวลาที่ให้เลิกเครื่องเผาบูชาประจำวันเสีย นั้น และให้ตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่าขึ้น จะเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน วันเริ่มต้นสำหรับเหตุการณ์เหล่านี้ของดาเนียล 11:36 จนถึงการสิ้นสุดก็ถูกหมายเหตุไว้ นั่นคือ “เวลาที่ให้เลิกเครื่องเผาบูชาประจำวันเสีย นั้น และให้ตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่าขึ้น” การหยุดถวายเครื่องบูชาประจำวันในพระวิหารช่วงยุคเจ็ดปีจะเกิดขึ้นตอนกลางของยุคเจ็ดปีพอดี อย่างไรก็ตาม 1,290 วันตั้งแต่ตอนกลางของยุคเจ็ดปีก็จะเป็นเวลา 30 วันมากกว่าเวลาสามปีครึ่งหลังนั้น (อิงตามปฏิทินจันทรคติของคนฮีบรู) มันจึงมีช่วงเวลาพิเศษสามสิบวัน (หนึ่งเดือน) เพิ่มเข้าไปหลังสิ้นยุคเจ็ดปี

12 ความสุขจะมีแก่ผู้คอยอยู่ และมาถึงได้หนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าวันนั้น จากนั้นมีการเอ่ยถึง 1,335 วันซึ่งเป็นช่วงเพิ่ม 45 วันเกินจากสามปีครึ่งและสามสิบวันนั้นที่ถูกเอ่ยถึงในข้อที่แล้ว (ทั้งหมดนี้อิงตามปฏิทินจันทรคติของคนฮีบรูที่มีสิบสองเดือนที่มีสามสิบวัน โดยมีวันรวมทั้งหมด 360 วัน)

บางคนเสนอว่าช่วงเวลาเพิ่มเข้ามาเหล่านี้คือตอนที่การเป็นขึ้นจากตายของเหล่าวิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์เดิมจะเกิดขึ้น พร้อมกับการพิพากษาคนอิสราเอลที่ถูกทำให้เป็นขึ้นจากตาย นอกจากนี้ มัทธิว 25 ยังเอ่ยถึงการพิพากษาประชาชาติที่เป็นแกะและแพะ (ซึ่งจากท่ามกลางประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติได้กลับใจรับเชื่อในช่วงยุคเจ็ดปีและจะได้รับอนุญาตให้เข้าไปในยุคพันปี) เห็นได้ชัดว่านี่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งในสองช่วงนี้ และแน่นอนว่าจะต้องมีการเก็บกวาดเศษซากที่เป็นผลพวงของสงครามอารมาเกด โคนด้วย นอกจากนี้ นี้อาจเป็นเวลาทีกรุงเยรูซาเล็มจะถูกบูรณะขึ้นใหม่หรืออย่างน้อยก็ถูกเตรียมพร้อมสำหรับการครองราชย์ของพระเยซูคริสต์ เราทราบจากหนังสืออิสยาห์และเอเสเคียลว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิประเทศและ

ภูมิศาสตร์ครั้งใหญ่กับแผ่นดินอิสราเอลในตอนต้นของยุคพันธปี หรืออาจทั้งพิภพโลก เหตุการณ์พิเศษทั้งหมดนี้น่าจะเกิดขึ้นในช่วงเจ็ดสิบห้าวันนี้ตั้งแต่การสิ้นสุดลงของยุคเจ็ดปีจนถึงการเริ่มต้นของยุคพันธปีอย่างเป็นทางการ

ดนล 12:13   **แต่เจ้าจงไปจนวาระที่สุดเถิด และเจ้าจะได้หยุดพักสงบ และจะ**
ยืนขึ้นในส่วนที่กำหนดให้เจ้า เมื่อสิ้นสุดวันทั้งหลายนั้น" ความหมายที่ถูกสื่อตรงนี้จากทูตสวรรค์ผู้นี้แก่ดาเนียลก็คือว่า อีกไม่นานเขาจะตายและจากนั้นจะยืนในลำดับ (ส่วน) ที่กำหนดไว้ให้เขาเมื่อสิ้นสุดวันทั้งหลายนั้น นั่นคือ การเป็นขึ้นจากตายของคนอิสราเอลสมัยพระคัมภีร์เดิม หลังจากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และก่อนเริ่มยุคพันธปีนิกเดียว แบบพิมพ์เขียวที่มีรายละเอียดมากที่สุดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสุดท้ายในพระคัมภีร์จึงสิ้นสุดลงด้วยประการฉะนี้